

Utleematta om se tööst,	308	Weelennämb peap sinno w.	258
Utlep: Jesänd! sinna näet	444	Werre! woon! sääl risti p.	165
Utsif es woi meid lunnasta	160	Werrine leppitaja,	155
Urs atnus fige seäst om,	374	Wiimfelt om ta pallelnu	49
Urs iks kihhotago töisi,	216	Wimäre om öddangult	49
Ürd and ta armust mul	205	Wois ma kui Tomas tedda	55
Ürdw kumb armo fulep	396	Woon! kif meije tunni	227
latse süddä kumb om hoi	340	fule mes me waise	25
om, kumba tunney ta,	280	me sattame so ette,	148
päiw om paremb	275	meije palleme	175
palwe om mul.	120	mo päimlif ninf walg.	354
pattane ninf waine	257	ninf pä! me ussume	270
waine pattane, kel	105	sa ollet minnule	233
waine pattu loom,	187	woon, o woon ;:	370
		woon, o immelif w.	385
		wotta nüüd kif aww	174
		Wörst haru täüs ma tun.	234
		Wörkem omma saatjat f.	148
		Wotta aww ;:	164
		minnušt, mes om h.	228
		mo, kui olle ma,	228
		tenno andmišt	149
		tuhhat forišt	447

B.

Waim! so andis andminne	65
Waiğista mo ihkamist,	185
Wainlaste eest sa palst ;	178
Wäkkew Jesu nimmi!	7
Walğusta sis esfi minno	2
Walwke, walwke, ostke öli,	427

Waimolikko Laulo,

neide hääs,

kes süddamest Jesust Kristust otswa,

ninf temmä siise uskwa,

ja armastusen püüdwa juurduda

ninf kašwa.

IA
37806

E d i n e j a g g o.

Larto - linan 1819.

Drückitu J. C. Schünmanni man.

Se läbbi antas sedda lubba, et sefinnane wellište lauluramatu tõine jaggo woip trükkitus sada; ent se man säetas, et ni pea kui ne lauluramatu omma trükkitu, nink enne kui nemma sawa müdus ehk laotetus, peawa seitse keudetü tükki neist, Tartolinna keiserlikko Universtitäti ramatu kohtule saderus sama, et neidega säduše perra tettaš.

Tartolinan, sel 12. Märzi ku päiwal 1819.

Dr. Gustav Ewers,
Ramatuide säetu üllekaeja.

	Nr.	1—9.
1. Jummalasõnnast		
2. Jannimiste sabbamisest nink ärrävitmisest, nink neide lunnastusest Kristusse läbbi		10—12.
3. Kristusse tullemisest lihha sisse		13—21.
4. Kristusse sündimisest		22—36.
5. Wastse ajastaja laulo		37—45.
6. Jesusest nink temmä nimmešt		46—51.
7. Kolme kuninga päiwä laulo		52—55.
8. Maria puhastamisest päiwä laulo		56—59.
9. Maria kulutamisest päiwä laulo		60—64.
10. Jesuse ello kätigist		65—66.
11. Kristusse kannatamisest, koolmisest nink matmisest		67—166.
12. Kristusse üllestõssemisest		167—190.
13. Kristusse taiwaminnemisest laulo		191—200.
14. Pühhä waimo tullemisest		201—213.
15. Kolmainust Jummalast		214—221.
16. Jummalasõnnast kutsemisest nink pattust kändmisest		222—228.
* 17. Puhkamisest armo perrä nink tõisitsest ussust Jesuse sisse		229—252.
18. Henge ühbendamisest Kristusega nink sõame ärrändamisest Jesusele		253—264.
* 19. Rahhust nink rõmust pühhan waimun		265—267.
20. Jummalasõnnast õnnelikkust saiussest, ehk uskijide surest aurušusest		268—270.
21. Kristusse perrä tullemisest nink temmä kannatamisest õfsaussest		271—275.
22. Jesuse armust innimiste, ešsierälikkule ommatide wasta		276—282.
23. Õnnelikkust sõamešt Jesuse innimiseses samisest nink surma eest		283—287.
24. Armust Jesuse wasta nink uskikkust kaemisest temmä hawu päle		288—304.
25. Himustamisest Jummalasõnnast perrä		305—307.
26. Wellilikust armust n. waimo ütteusest		308—313.

27. Henge nink ihho pühbandamisest	Nr. 314 — 315.
28. Nisti sallausfest nink uskijde ärrä pedetu ellust	316 — 319.
29. Rinnitusfest nink kannatusfest otsani	320 — 321.
30. Usku: julgusfest nink lotusfest Jum: mala päle	322 — 326.
31. Waimolikkust walwimisfest	327 — 330.
32. Waimolikkust taplemisfest nink ärräwäärmisfest	331 — 335.
33. Toimitsest tarkusfest	336 — 337.
34. Waimolikkust ärräkiblamisfest	338 — 345.
35. Koggodusse nink pühhi laulo	346 — 372.
36. Pühhäst ristmisfest	373 — 376.
37. Pühhä: äddango södmajast	377 — 389.
38. Laste kori: laulo	390 — 397.
39. Poistkeste kori: laulo	398 — 402.
40. Wallaliste welliste kori: laulo	403 — 412.
41. Sürikokeste kori: laulo	413 — 418.
42. Wallaliste sössaride kori: laulo	419 — 437.
43. Abbi: ello rahwa kori: laulo	438 — 448.
44. Läski sössaride kori: laulo	449 — 457.
45. Jësanda nink koggodusse teenräst	458 — 467.
46. Kristusse riki kaswamisest nink temmä tunnistajist ilman	468 — 471.
47. Pallemisese, palwusse nink eenpalwe	472 — 477.
48. Hommungo laulo	478 — 485.
49. Äddango laulo	486 — 491.
50. Pühhist englist	492 — 495.
51. Jummala kirtusfest, tennust nink kummardamisfest	496 — 509.
52. Kristusse tullemisfest auwustusfen nink meise ootmisfest se perrä	510 — 515.
53. Meise ollemisfest raiwan nink himmust Kristusse man olla	516 — 520.
54. Roddo minnemisfest Jësandä man: nu nink ülles tössemisfest	521 — 546.
55. Säwweš tettu koggodusfest nink iggä: wetsse ello änsusfest	547 — 551.

Jummala sönnast.

I. W. Virgo ülles minno mele. (7)

Jësand! sinno sönnä hoija Minnul ikkes allale;
 Surembat hääd ma ei tija, Rui taad warra eäle.
 Rui so sönnä meil es olles, Ruis sis usku-pohhi
 jääs? Rik ma-ilma hä es tulles Minno waisel
 hengel hääs.

2. W. So heng, o Jesu! tekko mo. (1376)

Üre wäikest algmist tetti tääl, Ent ma om täüs
 pimmedust weel; Oh paista meise ajal ka Sa öi-
 gusse päiw armoga!

3. W. Sa armo nink änsusse pohjata. (983)

O Jesu! so armolik palge ifs paistko So risti-
 koggodussele, Nink eggäl üttel luliikmisesele sago
 Sest ossa omma hengele. Oh! anna meil ikkes
 tunnistajid läbbi so armo, nink önnista neid;
 Nink hoija so kalliste ostetu rahwal Apostlid nink
 ewangelisti ifs allal.

4. Ommal wistl.

So sönnä minno söänd läütfo, Et ma so taht-
mist armatse, Nink sinno hawu mannu saarko,
Kost wälja keep mo önsuske; Ta olgo ifs mo op-
peja, Nink palwe pole ajaja.

5. W. Jesus lige üllemb hä.

Meije kummardame nüüd Jesand! sinno ette
kif. Sinno arm om nõudmata, Nink so sönnä
jätmata.

6. W. Eht kül üleemata.

Kui sa ütlit: „sago!“ Sai se taiwas, (nink kif)
ma Walmis, nink loodasja, Mes sa käsfit (sündi)
ka. Ni om se weel täamba Tutta tötteste, Et
kifi lojuste Essand ollet sa.

7. W. Ke jo mõtlep hendä saismat.

Amen Jesus! sinna essi Ollet minno A nink D.
Sinno armo towotussi, Oda minna rõmoga.

2. Sulle elläda nink koolda, Eht se masfas
waiwa kül; Soga riki perrändada, Saap so sönn-
nast tedä mul.

Jesand Jesus! mulle awwa. Omma sönnä
sallaust. Ias mul rohkestē ifs sada Maitsa sinno
hallestust.

8. W. Krist elläp, ke mo armastap.

Oh! heitekem hendä põlwile, Nink Jummalat
nüüd pallelge: Et temmä sönnä walgustus Wols
jäda meije rõmustus.

Halleluja.

e. Oh! tundkem seddä tennoga, Kuitao tem-
mä armoga Meid toidap, kaitsep heldeste Ta
sönnä läbbi armsaste.

Halleluja.

9. W. Mo armas, kae ussinast.

O Jesus! anna minnule üts katski murtu söänd
Et sinno sönnä seemnele Sääd olles löida asfend,
Et saasfi walmis wiljale, Kumb taiwa käüp mo
perräle, Nink kannap tuhhat kõrrast.

Innimiste saddamisest nink ärrarikmisest,
nink neide lunnastusfest Kristusse
läbbi.

10. W. Kes Jummalat ni lassep tettä

Oh! kostota mo söänd essi, Sa hallestusse sim-
wius; Sa többitside arst, oh! lasse Ka wallal
mul so paradiis, Kumb om so süddä, kallis
woon! Mo ellomaja nink mo ön.

I I. W. Mo kuningas oh kirjota. ;:

Mo arst nink terwesteggija ;: So werri om mo henge rohhi, So hawa minno ussu pohhi; Sest neide ;:; läbbi sütti ma.

2. Oh tulle sis mo abbimees ;: Sa helde henge pöijokenne, Sa ollet weel ni armolinne, Oh! kule ;:; omma mörsja häald.

3. Hä nell, ke henda maddalast ;: Se wona ette mahha heitwa, Nink temmäst süttitamist otswa; Neid kaep ;:; temmä ussinast.

4. Se woon, kumb ärrätappetu ;: Om foggodusel arstis antu, Tä päle om se többi pantu; Ke ussup ;:; se saap önsas ka.

5. Se arsti mannu juhhatap ;: Nüüd temmä waim kii häddäistsi, Nink ütsep nell se arsti wisi, Et ta hääl ;:; meel süttitap.

6. Nüüd Isfand, minna tennä so ;: Et ma so werre-hawu läbbi Wot sada pattu wasta abbi; Sa tahhas ;:; mo neist süttita.

I 2. O! Adam, sinno esstus.

Ma olle, kui üts kurri lats, Mo esä kurbastanu; Ma olle essinu kui üts, Ke lanen ümbrekäunu. Ei olle ma so tahtmist tääl Ni tennu, kui kül sündi; Es tahha esä armo al Ni maddalaste kōndi.

2. Ma olle fige parremba, Mo söbra söprust jätnu, Kui ta mo otsnu armoga, Sis olle teddä petnu. Ma olli wõras temmäle, Ent söbber pattu-armul, Kumb sundust sadap minnule Siin eggäl silmä pilgul.

3. Ma olle omma pöijokest, Ke hennele mo kihlas, Mo kõrget hääd nink wonakest Jo ärräkaotanu; Ka temmä kaunist palgekest Nink maggusat suud naarnu. Sa ello-wäggi üllewäst, Oh! kuis ma so ni jätnu.

4. Ei olle wäärt, et minno tääl 'Se ma wois üllespittä, Weel wähhamb seddä, et ma sääl Sa sinno palget nättä. Ma palle, anna andis mul, Te seddä selgest armust. Siin to ma omma söänd sul, Kumba sa pästnu pörgust.

5. Rae omma poja tenimist, Ke minno nõrkust kandnu, Nink minno wõlga pattu eest Om henne päle wõtnu. Oh! kae, et ta risti-puun, Mo eest om kinni-lõdu. Rae Esä! kuis so kallis woon Kik minno südä kandnu.

6. Es olle enne himmustust Mul öige te pääl kawa; Nüüd tahha ma so auwustust Kig' ilma läbbi kanda. Ma olle sinno sullane, So söbber, lats nink mörsja; Sa ollet minno pöijoke, Nink henge-lunnastaja.

Kristusse tullemisfest lihha sisse.

13. W. Minno waisus om kül arwamatta.

Määrne armas, kallis päiw täüs õnne, Inni-
miste suggule Om se täambane; oh et aaw, ten-
no Rigist (korist) saasse sinnule. Kui sa fige lo-
du asju Esä, Meije mannu tullit tronist mahha.
Hendä lihhan arwaldit. Oh! kuis sa meid ar-
mastit.

2. Olle terwe tullemast, mo pästja, Jummal,
lihhan arwaldet. Te mo nüüd ka sinno palge per-
rä, Rigen sulle pühhändet. Las so tullemist mul
ellus sada, Et mo meel so saarnatses wois jäda;
Lähhes, et nüüd olle ma Sinnust osä sanu ka.

14. W. Mo süddä walwa jälle.

Se loja figist asjust, Tulli säält ommast tronist,
Om omma wandimist täütnu, Nink waimo. ello
läütnu.

15. W. Ke taiwa wannamba.

O Jesus, Jehowa! Te, et ma, patlik lojus,
Sul siin saas liggi todus. Mo saarnatses fait sa.
Sa iggäwenne Esä, Ke ollit enne ilma, Nink
tullit troni päält Meid pästma, mahha säält.

16. W. Nüüd ta omman söimen maggap.
Jummal! figewäggewanne, Jehowa! Jesus

Kristusse tullemisfest lihha sisse. II

ka, Sinna iggäwenne Nöumoandja, rahhotoja!
Römo päiw, Ellokaiw, Rige asja loja!

2. Ka kui wallomees om tutta, Hallelit, Ar-
molik Rörgepreestri-süddä. Löke, hawu, sur-
mawaiwa Wöittit sa, Kannata, Et meid sadas
taiwa.

17. W. Jesus fige üllemb hä.

Tenno olgo Jummalal Rigin paigun taiwa al,
Et täut omma söinna meil, Lähhat römo pattatfil.

2. Mes ne wanna usklikko Himmun omma
ootnu jo; Mes prowetl üttelnu, Om nüüd kind-
male täüdetu.

3. Abrahami palik nink paas, Zioni suur abbi-
mees, Rahhowürst, Immanueel, Se om taiwast
tulnu tääl.

4. Olle terwe tullemast Minno ön nink minno
paas! Hosianna! walmista Minno söänd hen-
nel ka.

18. Dummal wisil.

Nüüd Jesu koggodus, Sul olgo römustus; So
pöigmees om nüüd wäljan, Nink söidap eesli säl-
jan. Täl söänd mörsjas anna, Nink laula: Ho-
sianna!

19. W. Mes rahho om mo Jeesus mulle.
So oppetaja tullep sulle, Nüüd kule temmä opperust; Ja näütäp teed neil esfinulle, And walgust nink ka töisitust. Neil, kumma pimmedan nink warjun, Se proweet selletap fik armun, Nink ajap ärrä hämmärust. Ja annap Esä tahtmist te da, Nink pallep, ussun seddä täüta. So oppetaja tullep tööst.

2. So kunningas se tullep sulle, Ni waine, maddal, tassane; Oh! wotta teddä wasta jälle, Ke nörkusfen so saarnane. Oh! kummar da suund anden tedda Sest temmä woip so kaitsa nida, Et ütfit wain ei rikko so. Ja woip sul ello, önsust anda, Oh! känä temmä pole henda, So kunningas sul tullep jo.

3. So pöigmees tullep, ehhi wirgast, Nink ärrä ennämb wiwigo. Oh! wotta walget sidiröiwast, Ni kui üts heng, ke kiplatu. Ias ussulühtre walmis olla, Nink armo öli ikkes palla, Ja ärrä wiitko unne al. Oh ehbita kui Ester henda, Nink ni so illo ehten näüta; So henge pöigmees tullep sul.

20. W. So heng, o Jeesu! tekko mo.
Pöig tulli lunnatuses säält Nüüd mahha omma järje päält; Wöt werd nink lihha hennesel, Ni kui üts toine innimen.

2. Häälid kuulti ammo Zionist: „Oh et se Jeesand üllewäst Meid waifid wöttas awwita, Nink pattu wangist lunnasta!“

3. Se illus latse kojoken, Kumb neitsi kannap rinna man, Om Esä heldus, armastus, Uskijide lotus, önnistus.

4. Nüüd anti nättä meije man, Mes Jummal towot Edenin; Ehk paljo aiga päle se Käl ota sai neil uskijile.

5. Ja tunnist ülles omma meelt: „Oh! wois ma täüta seddä tööd! Mo armas Esä! Kule mo, Mul se man omma abbi to.“

6. „Ma olle ärräkaenu, Üts neitsi, kumb om wallitu; Ei olle Israelin töist Ja saarnast löida iggäwest.“

7. „Se läbbi tahha sündida, Ja werd nink lihha wotta ka; Et ma wois määrda kurratit, Nink surma, pörge-hukkatus.“

8. „Mo südda pallap tötteste, Kui ma se rahwa hättä näe. Kif sündko, Esä! aawus sul, Mes nõuwo eäl annat mul.“

21. W. Ma tulle taimast üllewäst.

Nüüd olgo kittus Jummalal, Ke armo heitnu meije pääl, Nink lähhätanu üllewäst Meil poja-ga fik önnistus.

2. Mo kallis Õnnisteggija, Se wöttap junkrust sündida. Et temma henda allandap, Se läbbi õnnistus mell saap.

3. Oh! arm, kes jöwmap armata, Oh! hel-
dus, kes woip pajata? Kif hääd, mes Jummal
tenuu rneil, Ei jöwma kitta ütšil keel.

4. Se loja, figeteggija, Se wöttap henda
allanda; Saap ilman meije saarnatses, Et ta
meid puttust lunnastas.

5. Oh hädda sel, ke armo nüüd Ei oesi, nink
ke omma süüd Ei tunne kigest soamest; Ei sa sel
perräst õnnistust.

6. Ea elläp ehk ta kolep tääl, Jummal wisaha
jääp ta pääl. Üts nõuw om weel, oh kuulge nüüd,
Se poig saap masma teije süüd.

Kristusse sündimisest.

22. W. Ma tulle taiwast üllewäst.

Meil sünnis Kristust aawusta, Ke junkrust
tahtnu sündida. Kif ilm-ma piute laiute, Se
andko kittust temmale.

2. Oh olle terve tullemast, Ke sa ei põlle häd-
dalist, Sa rühhit häddan abbis mul, Kes woip
sest kitta sinno kül?

3. Se kige asja teggija Wöt orjas henda eh-

hita, Taht lihhan lihha lunnasta, Nink omma
lojust aawita.

4. Sest Jesast tulli temmä te, Nink kánap
jälle Jsale; Läts alla pörge-hawwale, Nink
jälle ülles taiwate.

5. Se walgus tullep ilmale, Nink annap
wastse paistusese; Se ajap ärrä pimmedust,
Toop meile henge õnnistust.

6. Sa tullit taiwast üllewäst, Häid sönnu-
mid töit meile säält. Jsanda palge mõtlime,
Om hukkan — sa es mõtle ni.

7. Ne engli taiwast tullima, Nink karjusille
ütliwa: Mes arm neil inimissil saas Se kalli
latsekese käest.

23.

Dmmal wišil.

Üts lats om neitsist sündinu, Nink õnnes meile
antu, Ke taiwast meile kigitu, Nink söime
sisse pantu. Kui se es olles sündinu, Ilm olles
ärräsunnitu, Nink õnsusfeta jänu. O sinna
maggus Jesus Krist, Ke sa sait latses sündinus,
Wötta meist aawo, kittust.

24.

Dmmal wišil.

Nüüd olgo Jesus kittetu, Et inimisses sün-
dinu Sest kaunist junkrust selgede, Sest tullep
rööm ka englile. Halleluja!

2. Nüüd löwwis Jäsa ainust last, Siin söime
sissen maggamast; Se iggawenne önnistus Me
werrega saap ehhitus. Halleluja!

25. W. O Jesu, armo walguš.

O Krist, ke ainus ollet Jummal' poig iggawest,
Sa Jäsa söäst tullit, Kui kirri ütley sest: Se
hao-täht, ke heldest Meil paistap kawwelt selgest
Kik töiste tähte eest.

26. W. Woimust sanu ::

Olle terwe :; tullemast mo ön, Jesukenne, :;
kallis welleken; Helde süddä, usfutaw Igga-
wenne armo-päiw, Rumb nüüd tösep, Nink
ka paistap Waisil pattatsil.

2. O! Jehowa, :; sa saat mejega Usfuta-
wa, :; helde armoga Uhhendetus ommatses, lig-
gimätses höimlasfes. Kus nisuggust Armo, söp-
rust, Kui sul mejega?

3. Söpru arm jääp :; siin kül wäikesfes, Em-
mä arm läöp :; se man kassinäs; Pöijo arm om
kawwen sest Minno söbra armo tööst, Rumb
hend' näütap :; Minno söämen.

4. Andke ussun :; nüüd sel pojat suud, Ke
waisusfen :; söimen asfend wöt; Hendä nida
allandap, Risti-surma, hauda läöp. Segä
meile Armo jälle, Nink auro' kroni saat.

5. Meije rahho :; wötta fik, mes mell, Hen-
ge, ihho :; kihla meid ka sul. lasse meid so, wo-
naken, Illus henge-pöijoken! Jkkes tutta, Me-
len pitta, Mo Immanuel!

27. Ommal wisil.

Mistirahwas römustage, Ritke seddä armo-
tööd, Jummal tei' meil paljo hääd. Ritke Je-
susst nüüd nink laulge, Et ta meid ni armastap,
Eski meije welles saap. Wötkem hendä römusta-
da, Kristus wöttap meije häddä. Römo perräst
laulgem päle, Temmä toop meil armo jälle.

2. Minno süddä! Kae seddä, Panne häste
tähhäle, Jesus tulley sinnule; Wöttap sinno
lunnastada Omma werre läbbi tääl, Mäggap
söimen haina pääl. Wötkem hendä römustada,
Kristus wöttap meije häddä. Römo perräst laul-
gem päle, Temmä toop meil armo jälle.

3. Jesus kule pallemisfi, Dänista so foggo-
dust, Kaitfa omma perrändust. Awwita so lu-
liikmisfi, Anna ommal rahwal nüüd Rahho,
önne, henge-hääd. Wötkem hendä römustada,
Kristus wöttap meije häddä. Römo perräst laul-
gem tälle, Temmä toop meil armo jälle.

28. W. Oh kuis omma ne ni önsa.

Se suur Jummal taiwan esfi Raep meid kui

hädälisfi, Sünnip latses ilma pääl, lassep
hendä mähkmin mähki, Wöttap meile abbis rüh-
ki, Maggap söimen haina pääl ;:

2. Es woi innimise seddä, Ei ka engli tai-
wan teda, Et se poig saas armoga. Meije häd-
dä hennel wõtma, Önnistust meil jälle saatma,
Nink üts sama meijega ;:

3. Muudo es woi ütfit löida Ilman lunnas-
tuse hinda, Pattu wölga tassuda. Taiwa aum
nink illo esfi, Ilma rikkus, nink kil asfi Oll se
man kölbmata ;:

4. Kuulge! kel om eäl jänu Hirm, et lojast
ärrä lännu, Astko röömsast ette nüüd. Raego
kuitao pühhä Jummal tullep taiwast mahha ;
Kannap meije pattu-süüd ;:

5. Algmisseta, iggäwenne Jummal, junkro
pojakenne! Ke sa toot meil önnistust. Oh mes
römo innimise, Palja pattatse nink waise, Zund-
wa sinno sündimisest ;:

6. Jesus minno kallimb ello, Rit se ilma aum
nink illo Om so wasta tühhi mul. Sa woi en-
namb tuhhat körra Kostuta mo mitma wörra,
Kui sa kaet minno pääl ;:

7. Illusa nink armsa kää, Rumbe sisen wai-
mun näe Ka mo nimme kirjotet. Mo film armo
perräst ikkep, Kui se mulle meelde tullep Et sa
minno welles sait ;:

29. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

So söime man me safsame, Nink waimun so
kummardame, Sa illus junkro latsken, Nink
meije armas Jesuken!

2. So sündiminne sadap tööst Suurt römo
fige ilma eest. Ni kui ne engli ütliwa: „Teil
sündnu Önnisteggija,“

3. „Zawita linan, Petlemin; Se olgo teile
tähhes siin: last sate löidma söimen sääl Mag-
gawat kahre haina pääl.“

4. Ne karjusse sis teiwa ni, Kui käsnu neid
se engli-leer, Ke taiwa korist tulliwa: Za
{ allandust }
{ aumustust } arowaldama.

5. Englide laulmist kuulei sääl, Ra taiwa-hulk
mäng kandle pääl: „Aum olgo meije Jummalal,
Nink rahho neit, ke taiwa al!“

6. Nüüd kuulei figin paigun tääl, Et Kristus
tulnu ilma pääl; Sest et ne engli taiwast ka Jo
seddä teda anniwa.

7. Nüüd meije önsus lähhüney, Pat, kurrat
surm ka tagganep; Herodes hendä heiditap, Et
kulep wastset kunningat.

8. Mes ma nüüd palle sinno een, Oh! ärrä
kelä Jesuken: So paradisi wötta mo, Kus
engli römustawa so.

9. Nink laulwa: „rahho saap ma pääl, Ka inimistele hä meel!“ Rööm taiwa feltsil otsata, Ke ütten laulwa meijega.

30.

Meije Jummalal wonaken.

Se päiw om täüs önnistust, Kummal Kristus sünd'nu, Nink neil pattatsille tööst Dnsust saatma tulnu.

2. Kumma ülle töiteste Engli römustanu, Et se ön ni kergeste Pattatsille sanu.

3. Innimistill ilma pääl Suur om tööst se pühhä, Taiwan paljo ennamb weel lautas: „Halleluja!“

31.

W. Südda wirgo üles tööst.

Südda wirgo üles tööst, Kule, engli laulwa taiwan: „Kittus olgo Jummalal, Ke neil waisil, kumma waiwan, Omma armsat poiga andnu, Kumba junkro ihhun kandnu.“

2. Tennäke sis Jummalat, Ke om kiki armas Esä. Kitke Danisteggijat, Ke wöt henne pääl me häddä. Uuw ka pühhäl Waimul olgo, Ke meil Jesu hawu näutnu.

32.

W. Tulge ristii innimisse.

Se, ke Esfast enne ilma Iggäwes om sündinu, Om nüüd jätnu omma taiwa, Esä auwo, rik-

kusse; Tulli armust ilma tääl, Wöt kik waisust henne pääl, Et ta meid wois lunnastada Nink meid pattust pästa ärrä.

2. Se om önnis sündiminne, Puhta neitsi rinna al, Kumba waimo-warjominne Saatnu temma ihhun tääl. Oh sa fige kõrgemb hä, Jummal inniminne ka, Kuis sa hend ni allandanu, Esfi meije welles sanu!

33. W. Somõrsja Ißsand olli tööst. (W. 169.)

Mo waim, oh! wirgo usfinast, Et sa wois wasta wotta Nüüd omma Önnisteggijat, Nink röömfast tedda kitta, Selsammal ööl ta meile saat Suurt ön:istust nink melehääd. Ta usfutarous püssip, kumb ilmast hengi kossip.

34.

W. Oh kuis omma ne ni õnsa.

Oh! mes rööm neil engli olli, Kumbe laulmist taiwast kuulti, Armo-järjest üllewast: „Römustage innimisse, Käändke henda Jesu pole, Ke teil sadap önnistust. ::

2. Lemmä armo-käe omma Walmi, önnistama pea Neid, ke ilma' tullewa. Sest nüüd sawa tähhenderus Kik ne henge, kumma mõrsjas. Lemmal sawa kihlatus. ::

3. Lemma röömsa filma sawa Henda pattaste pool käändma, Kumbe südda hawatu. Raege

sis usfun tedda, Ke saäl risti pu pääal nida Kui
üts waggel naglatu. ;:

4. Sest ne kõrwa, sest ne kõrwa Sawa me
eest paljo kuulma, Wandmist, naarmist, teotust.
Se, ke kunnagas om essi, Tullep selle ilma sisse,
Et meil sadas lunnastust. ;:

5. Sest se hääl, kumb muido selge, Kooljid
ärätama kange, Lunnus nüüd ni weldi weel.
Siski saap ta sedda-samma Wimäte weel löppeta-
ma, Kui ta kolep risti pääal. ;:

6. Rahho-kulutaja jalla, Kummile kif sawa
alla, Omma weel ni nõrga nüüd; Kelle kondsa
siug saap pistma, Siski saap ta siuwul masma,
Purrus sõkma temmä pääd. ;:

7. Werrebiggi, filmä wessi, Kumba temmä
armust essi Meije sü eest wallanu, Se joost
ni kui werre-oja, Kostotusfes neil, kel waja, Sure
kannatussega. ;:

8. Sedda kallist pühha säлга, Nink neid ilma-
süta olge Saap ta meije pattu eest Risti alla
kummardama, löki, joni, hawu tundma, Randen
meije tiggedust. ;:

9. Kül sest ülles awwat küllest Josef wimäte
weel rohkest Wee-nink werre-ojaken, Kumb
saap mõskwa, puhastama, Süttitama, kostota-
ma Neid, ke ilma abbita. ;:

10. Oh! se armust täüdet südda Saap kül pal-

jo waiwa nättä Ra mo waise pattu eest; Siski
saap ta pea rühkma Kifi waisid hengi pästma,
Kumbe pattust waiwatas. ;:

11. Jesus! sinno kallist ihhust Same wälke,
ello rõhkust, Kumb nüüd pimäst toidap hend' Se
ke meije päwi tijap, Essi aja arwo säep, Immep
ni kui latseken.

35. W. So sõime man ma saisa tääl.
Ma kae sinno rõmoga, Nink ei sa täüs so nättä;
Ent sest et muud ei kõhta ma, Sis püwä sinno
kittä: Oh olles meel üts siuwius, Nink heng
üts merre laggaus, Et ma wois sinno pittä.

2. Mul anna lubba Jesuken, Suud anda sinno
sule, Sel sule, kummaft maggus piim, Se armo-op-
pus tullep; üts piim, kumb fige tullufamb, üts oppus,
kumb om maggufamb, Kui kif, mes su fiin maitsap.

3. Kui südda ikkep ihhun tääl, Et rõmo täl,
ei olle, Sis kostap mul so maggus hääl: Ma
olle sinno welli. Mes ikket sa mo welleken, Oh
olle rõõmsa sõamen, Ma massa sinno pattu.

4. Kül nakkap meel nüüd mõtlema: Kuis ma
sel wasta tulle, Ke fige ilma teggija, Mes muud
kui muld ma olle? Ent helde wõras õllet sa, Ei
põlle waist, ei santi ka, Ke sinno wasta wõtwa.

36. W. Nüüd Jummalale auwustus.
Uuw olgo meije Jummalal, Ke meil näüt hal-

lestust, Ja saat meil, kumma wanne al, Suurt
henge lunnastust. :.:

2. Mes suremb, fige kallimb ka Sel Josal
olli rõõst, And temmä helde melega Siin ärrä
meije eest. :.:

3. O terre! terre! tullemast Jummal poig ig-
gawest, Et toot meil abbi üllewäst, Me Esä
armo. käest. :.:

4. Sa tullet meil üts önne, kaitw, Kost ön-
sust wöttame. Pat, surm nink pörge-hawwa
wain Et te meil middäke. :.:

5. Sis kirkem õige kõrgeste Se Josa hal-
lestust, Et temmä meil ni heldeste Saat säräst
rõmustust. :.:

6. Oh! wõtkem wasta ausaste Müüd meije
Jesulest; Rik armastagem teddäke, Kui om-
ma wellekest. :.:

7. Ja om jo ni kui meijete Üts innimise
läts; Ja sündi selle ilmale, Et meil saas saat-
natses. :.:

8. Oh anna esfi, Jesus Krist! Et um-
brefänäme So pole figest umbusust, Nink
sulle elläme. :.:

9. Sis same omma osfa ka Sest surest ön-
susfest, Mes meile heldest saatfit sa Siin nink
fääll iggawest. :.:

Wastfel ajastajal.

37. W. Müüd otgo itkes iggawest.

Uuw Jummalale üllewan! Üts ajastaig läts mö-
da: Ma astu päle minneman, Mo himmo om
sul teda. O lätte! kost mo ello keep, Kost arm
mo henge sisse läap, Et ma käu taiwa pole.

2. Ma loe päiwi, tundeke, Uig om mul ig-
gaw ota; Oh! kunnas ma kül sinna sa, Kun
ma so hõlma wõtta, Et se, mes surmlif weel om
tääl So sissen ärräneeldas sääl, Et ma ilm-
surmlif olle.

3. So armo-tullest pallap jo Mo süddä, kumb
om läüdet, Nink om so armust täüdetu, Ja so-
ga kokko keüdet: Nink ehk sa kül mo sissen tääl,
Sis püwä miuna siski weel Jks lähhembal sul
sada.

4. Oh! tulle, om so mõrsja hääl; Oh! tulle
Jesus, tulle! Ja heikap selgede itks pääl: Oh,
tulle pea mulle! Oh! tulle sis mo põijoken, Sa
tunnet mo, mo wonaken, Et kihlatu sul olle.

5. Se om mo rõõm, et ütfit mo So armust ei
woi kända, Nink et ma kiki een sul woi Se
põijo nimme anda, Ja et sa henda minnoga Saat
taiwan ärräkihlama, Nink perrändust mul andma.

6. Kui wäsinu mo kää ka, Nink kanges jäwa
põlwe, Sis tulle sa, ning kinnita Mo usfu kät

nink palwe, Et minno heng so wäega Hend kinnitas, nink löpmata Wois taima pole minnä.

7. Heng! astu ussun päle sis, Nink olle heittmata, Ja ärrä lasko iggawes Sest ilmast hendä pettä, Rui jooskmist hiljas arwat sa, Sis lenda armo-siwuga Ni ülles, kui üts aadler.

38.

Dmmal wissil.

Oh! wötkem Jummalat Suust süddamest nüüd kitta, Re suri asju teep, Ja auwo tälle näüta. Re emma ihhust jo Meil tennu paljo hääd, Parhilla hoitwa weel Meid temmä armo kää.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wötko hole kanda, Nink wömsat säändke, Ja kallist rahho anda; Ja piddago meid ka Siin ülles armsaste, Ja wötko häddast tääl Meid pästa heldeste.

3. Uuw olgo Isfale, Sel surel Jummalalle, Ja temmä pojale, Sel auwo kuningalle; Sel pühhäl waimul ka, Kolmainul algmissest, Re olli nüüd, ke om, Nink jääp ka iggawest.

39.

W. Wo südda waiwa jälle.

Ja ni kui pikse ilman, Üts lats se emmä hölman Woip rahholikkult mata, Nink pelgämata jäda.

2. Ni lassep Jummal essi Ka omme latsekessi, Rui häddärühhip tulla, Siin omman üsjan olla.

40.

W. O armas kae tänna.

Ma näe kui preester saisap, Nink seddä poiga rahhap Nüüd umbrelöikata leppingo wisi perrä, Ni et woip se man tutta, Kik sündi pühha aawoga.

41.

Essi wiis.

Milles jo ta werri jofep? Kas se surm ni algaste Sedda ärrä neelwa tulley, Ni kui sündi mitmale? Ei! ta peap ootma, Kistin peap koolma Jesuken, pühhändap So nink ka mo, weel se läbbi hennele. ∴

42.

W. Isfand kurja olle tennu.

Ruis ni pea jo ne hawa, Pühhä, puhhas Jesuken, Rippe walloga sul sawa, Werd jo wallat norusfen? Nüüd näüs werrezilgakeisi, Perräst jofep oja wisi.

2. Werreta es woi joht seddä Werre-wölga tasfuda, Jummalat es woi ka muidu Ütsik ärrä leppita; Selle piddi Jesus astma, Dmma werrega meid pästma.

3. Werri, hawa siin sen ellun, Werri, hawa surman ka Saatwa mulle kigen häddan, Re mo söänd waiwawa, Nüüd se wahhemehhe läbbi Julgust, kinnitust nink abbi.

4. Woija werrega mo waimo Nüüd sel wastfel ajastal, Sis ei woi mo tapja puttü Ei siin ellun,

ei ka saäl. Kui so werri sõänd wojap, Käl se hädda eest mo hoijap.

5. Oh et nüüd mo werri ligus Sinno werre wäega, Et mult Halleluja kulus, Runni hõngo tõmba ma. Woon, so werri, kumb om puhhas, Teklo ka mo ello puhhas.

43. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Se perräst tennäp heng nink su; Ka minno lihha nink mo lu Siin tolmun maan so jalgu eeu, So eddimätsse werre seen,

2. Et werd sa wallit minno eest, Kui sädust täütsit Jesus Krist. Se olgo ikkes melen mul, So werd ma olle masnu sul.

44. W. O Jesu anna rohkest käest.

Se noor nink illus latsken, Se kige armsamb Jesuken Toop wastfet ajastaiga meil, Sest om rööm kigil usklikkuil.

2. Ne engli römustawa ka, Re meije ülle walwawa, Nink laulwa röömsast üttest suust: Aum wona werrel iggawest.

3. Sest Jummal om nüüd leppitet, Kik innimiste pat nink süüd Om Jesu werren upputet, Nink Esä wiha kistutet.

4. Kui Jummal meije söbber om, Mes kõhtap tetta pat nink surm? Ei kela põrgo wärräja, Se Jesuken om meijega.

5. Ta toop suurt rõmo hennega, Mes waja meil nüüd murreta? Oh laulke: nüüd om rõmo aig, Sest Jesus kånäp waiwa kif.

6. Ta kallit werri näütap jo, Et se om selge armo tõ, Mes temmä pattaside hääs Siin täüdap neide õnsusses.

45. W. Mo sõänd anna kigest wäest.

Nüüd nakkap wastne ajastaig Meil wastse armoga; Sest kittäme nüüd Jummalat, Nink laulam' teijega.

2. Näis! Jummal Esä näütap meil Nüüd wastfet armo tõdd. Me turneme ta heldust kül, Nink kittäme' sedda hääd.

3. Mes tahhap Jummal Esä nüüd Sefamma armoga? Ta püwäp oppetada meid, Nink sõänd ärräta.

4. Waim annap selget tunnistust Jesusse werre wäest. Me kummardame sõämeest Se sure armo eest.

5. Hä teil, kui tõttelik se om, Nink sõämen ka ni. Ja, ja! ni heitap heng nink waim, Ei ütfinda joht' su.

6. Nüüd senti ikkes pallelge Kui Jummal awwitap; Täl lotussen hend anname, Et meil kif armust saap.

7. Se armo-järg nink wahhemees Om tulnu

Jummalast. Me odame ka sõamest La käest õn-
nistaust.

8. La om se werre-põigmees tõõst, Rumb
meid ni armastap; Läts surma omma mõrsja eest,
Et täl sest ello saap.

9. Ja se om iggawenne päiw, Ni tunnista
mo waim, Kus Jesus hend' kui ello-kaiw Aw-
wap mo sõamen.

10. La teep hää meel sedda kül, Kui annate
täl maad, Nink lasset' walmistada täl Ka om-
me sõamid.

11. Se sündko selgest armo-wäest, Mes meile
usust saap. Se wäggi tullep temmä käest, Rumb
sõand wastses teep.

12. La werri olgo ütfinda Se usu pohhi teil,
Nink ootke tedda jätmata Kui targa neitsi tääl.

13. Se nõuw om meije melest hä, Mes Jum-
mal tallitap. Heng waidlep Jesu perrä ka, Ke
minno põigmees jääp.

14. Me römustame sõamest Sest Esä heldus-
sest, Nink tennäme ka Jesus Krist leppingo
werre eest.

Jesussest nink temmä nimmest.

46. W. Oh wõikem Jummalat.
Se fige kallimb kroon Om Jesu nimmi mulle,

Sega woi julgede Ma järje ette tulla. O mag-
gus nimmi, kun Mo sõame kostotus; So sissen
om kük õn, Ja rõõm nink täwweus.

47. W. O Jesu, anna rohkest käest.

O Jesus, sinno mälletus Om sõamelle rõmus-
tus; Ent kus sa ellät esfi man, Sää om weel
suremb rõõm nink õn.

2. Sa ollet minno rõõm nink päiw, Nink ig-
gawenne ello-kaiw. Ei olle sinno saarnane Siin
maan, ei taiwan ütsize.

3. So sissest jospel selge arm; Eht ma kül wai-
ne muld nink põrm, Ma tahha siski laulda sest
So nimmel' kittaust iggawest.

4. O neitsi poig, ke ollet siin, Sa meije ar-
mo-järg nink liin. Sul sunnis auwo jätmata,
So rikkus om ilmoatsata.

5. Sa armo, hallestusse kaiw, So palge pais-
tap mul kui päiw. Sa römustat neid kurblikkuid,
Nink sadat kiki esinuid.

6. Amen! so nimmel iggawes Sul laulap meije
foggodus; Nink kük, mes elläp eäle, Sel nim-
mel kummardawa so.

48. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Zioni tütre, kui teil om Mo sõpra nätta lust nink

rööm, Sis saiske moga förra pääl, Ma kuluta fest römo tääl.

2. Mo söbber om ni kui üts woon, Ke kanna-talik kigin om, Ja helde, puhhas kombist ka, Nink ilman kigist lalt-mata.

3. Mo söbber om kui hao-täht, Ei olle töist ta saarnast joht. Ta illus palge römustap Ni pea, kui heng teddä näep.

4. Kui wätk mo söbber iggawest Sest jumma-likkust järjest paist. Kik söäme ne sawa tööst Ta surest armust fullanus.

5. Nida, oh tütre Zionin! Mo armsa söbra näggo om. Kui tahhate taad nätta ka, Siin om Immanueeli ma.

6. Siin om se mäggi Sinai ka, Kus wösfu palli tullega. Se paig om wäega hirmolik, Ei woi siin mitte saista kük.

7. Üts enneke om kiki eest, Ke köhtap saista se man tööst, Ta om Moses, Jummalamees, Ke pallel sääl se rahwa eest.

8. Mo Jeesus paljo ennämbest Teij' seddä pat-tatside eest, Kui pallel sääl se ristii pääl: „Oh Eesa anna andis neil!“

49. W. Mo helde Jeesus minno rööm.

Mo südda pallap armoga So wasta Jeesukenne,
Nink laulap sure römoga, Kui ma so armo tunne.

Ma anna usfun sulle suud, Ei püwowa warra, ei ka muud; Kui ma so löwowa enne.

2. Sa ollet maggus taiwa-leib, Se Eesä ül-lembe ande; Mo südda näljan seddä sööp, Nink toidap sega hendä; D leib, kost ello wäkke saap, Kumb minno henge kinnitap Siin nink sääl ig-gaweste.

3. So werri om kui jodaw wiin, Kumb minno hengel maggus; Ke kistotap mo janno siin, Ma himmusta so ikkes: D latte, kumb täüs maggu-sust, So perrä om mul himmustust, So arm om minno rikkus.

4. Sa ollet henge põljoken, Ma wötta sinno hólma. Mo kõrgepreester nink mo woon, Ke mo eest piddi koolma. Mo kige üllembe kunningas, Ke minno kaitsep wäggewast, Et ilm ei sa mo neelma.

5. Mo parrembe söbber ollet weel, Ke ello mo eest jättap; Mo welli, kel om helde meel; Mo emmä, ke mo toidap; Mo arst, kui minna töb-bine; Mo rohhi nink mo hoidjake, Ke haigusfen mo kaep.

6. Mes ma kül, illus Jeesuken, Siin sianust ütse ennämb? Sa ollet minno armaken, Kik kigin, kige parrembe: Mes minna eäl himmusta, Sefamma ollet sinna ka. Oh! olles arm mul kangemb!

50. Dmmal wissl.

Rule, armas Jeesus! pea Dmma nõrga lamba
häält. Anna et mo kurblik sõa Tunnes sinno
armo-meelt. Minno heng so mõrsja olgo, Sin-
no waim se mulle tulgo, Ke mo palwust ülles
wiip, Amen taggasi ka toop.

2. Nüüd ma loda, et ma sinnust, Kui ma
heika, kuultus sa. Arrä kånä hendä minnust,
Pea, pea, awwita! Ja! so lambid kulet sinna,
Se pääl üttele, Amen, minna; Sest ma usfu
kindmalt tööst, Et sa kolit minno eest.

51. W. Ma olle Jeesust pandnu.

Nüüd palstap sõämelle So nimmi Jeesus Krist;
Nink meije jäme sulle So waiwa palgas tööst.
Oh kääki meid siin ikkes So kullen armolist: Et
sa sait inimises, Se päästap häddä käest. :;

Kolme kunninga päiwal.

52. W. O Jeesus Krist sa kõrgemb õn.

Herodes nink Jerusalemi Heitiwa, kui sai tedä:
Et Jeesus olles Petlemin Sündinu, kunna seddä
Jo kirjätundja ütliwa: Et Jeesus peäs sündimä
Sen linan kirja perrä.

2. Ne moistsiwa kül kuluta Herodessela seddä;
Ent esfi es lä kaema, Et saasse nätta teddä.

Mi om ka se parhilla weel, Et mõnni tijap sel-
gest tääl, Ent temmäst mitt' ei holi.

3. Ke jääp Jerusalemi weel, Se pimmedusse
sisse; Nink ei lä Petleheimi pool, Kus se suur
walgus tössi; Eht ta kül muido kirja loep, Ent
ei te, mes se tunnistap, Se ei woi Jeesust löida.

4. Ne targa seni nõusiwa Se õnnistusse perra,
Kui nemma teddä löisiwa, Ke om se ello warra.
Oh et ka meije nidate Es holis ajast, warrastke,
Seni kui teddä lömwas.

5. Herodes küsse sallajalt: Kunnes se täht
neil paistnu. Täl olli kawwalus se man. Ent
wõtkem ikkes astu Se tähhe perrä ussinast, Meil
olgo murre Jeesusest, Nink nõudkem teddä ikkes.

6. Kuld, wirot, murre olgo meil Se õige usk
nink palwus. Me warra: ihho, heng nink meel,
Kik olgo tälle andes, Et Esjä arm meid õnnistas,
Nink Jeesus meije mannu jääs Mi ellun, kui ka
surman.

53. W. Mo sõänd anna tigest wäest.

Heng, tösse ülles maggamast, Sest sinno wal-
gus näüs. Se imme-täht and tunnistust, Et
siin se kunningas.

2. Sis rühhi nüüd nink otfi sa Taad armsat
latsekest. Se tähhe päle olgo ka So filmä kään-
tu tööst.

3. Se walgus, kumb sul tõsnu jo, Se päle
kae hääst, Se wiip se latse mannu so, Kel nim-
mi Jeesus Krist.

4. La om se kaunis pöijoken, Se õige Eesä
woon; Sawita poig, õnsusse-paas, Nink Is-
raeli kroon.

5. Käü armoga ta perrä nüüd, Mes ilman,
unneta So sõpru nink so esämaad, Nink esfi
hendä ka.

6. Las ehita hend' ussinast Se saja särgiga,
Kui mõesja ommal pöijul tõöst Siin wasta min-
nema.

7. Oh anna sis nüüd sõamen Sel surel armul'
maad, Kumb om se sõim nink Petlehem, Kus
Jeesust näita saat.

8. La om se õige ello-leib, Kumb sinno kinni-
tap. Kui sinno südda nõrgas läap, La kät sul
kunitap.

9. Mo südda panne tähhele Kuis luggo sinno-
ga, Kas ollet otsnu õigede Se latse perrä sa.

10. Sensamman palgen ütfinda Se õige wal-
gus paist, Kumba ne targa } paggana }
 } kunninga } Sääl kum-
mardiwa tõöst.

11. Se tähhe perrä otsi sa, Kumb paistap ig-
gawest Se Eesä järjest otsata, Walgustap pim-
medust.

12. Jaan tunnist lige tõttega Pöigmehe sõb-
ras hend; Näüt temmä päle sõrmege: Se man-
nu minne nüüd.

13. Se walgusse een kummarda Sa õige mad-
dalast. Las omma sõänd walgusta Sest armo-
paistusfest.

14. Täl anna ohwis koggona Heng', ihho,
waim nink meel. Nink laula engli hulgaga:
Siin om Immanueel!

15. Oh määst imme walgustust Se paistus
annap sel, Ke armastap taad latsefest, Nink
sõänd annap täl.

16. Kik engli taiwan üllewän Ne omma
rõõmsa fest, Nink temmä koggodus siin maan Täl
annap aawustust.

17. Oh! otske taiwalikko hääd, Kumb pedetu
om siin. Se arm teep rõõmsas kurblikkuid, Kumb
pallap Jeesusen.

18. Se taiwa leib, englide rõõm Sul antas ülle-
wast. Oh! kittä Jummalat mo waim Se kalli
armo eest.

19. Siin om se täht, se us nink tee, Kust
mintas ellule; Siin paradisi wärräja, Ke saiswa
wallale.

20. Siin kaop ärrä murre-hääd, Kik wallo,
waim nink piin, Saap rõõmsas ihho, heng-nink
meel Jeesuse armo wäen.

21. Ja man om ülleüdlikkult, Mes waja kelle.
leke. Siin kaop kii se ärrä sult, Mist süddä wati.
wati.

22. Siin om teil osfa Jummalat Nink temmä
lastega. Täl andke henda foggona Kig' omma
hädäga.

23. Ja näütap teile diget teed, Kumb esfa-
male lät, Nink pääl sa rahho, hengust saat,
Kui sinna feddä kät.

54. W. Jesus kige üllemb hä.
Terre! illus lasteken, Rahho würst, o Jesuken,
Kige üllemb hä nink ön, Paista ka mo söämen:

2. Ni kui targul, kumma sääl Tundnu feddä
tähhe pääl, Kumb neid saatnu aufaste Sinno
mannu Jesuke.

3. Sa jäät meile kunningas, Nink so rahwa
karjuses, Ni kui Lawit enne sääl Dnu Israeli
pääl.

4. Es se olle immé kül, Kunningide kunningal
Kinkwä andid paggana, Kel om taiwas nink se
ma.

5. Wotta ka mo söänd siin Hennel andes Jesu-
ken. Sa näet mul ei olle muud, Kusda ei ka wi-
rofit.

6. Se eest olgo sulle tääl Kirtus nink ka laulo-
hää, Usklik palwus siin nink sääl Andes, mo
Immanuel.

55. W. Müüd paistap meile illusast.
Ke tahhap nättä Jummalat, Se kaego mo kun-
ningat, Ke lihhan näüs kui minna. Se Esfa
taiwan önnistap Neid, ke ta poiga armastap.
Kik engli koor saap laulma: Tulge, Saiske
Ironi ette, arma welle! kii ke teije Usfun Jesust
kummarданu.

Maria puhhastamisese päiwal.

56. W. Sa pattaste armastaja.
So saatto Jesus walgusen, Kui aig om ussin
olla. Ja andko sul ka söämen Kostotamisese aiga.
Ja puhhastago foggona So ihho nink so henge.
Nink puhhändago armoga So moistust nink so
mele.

57. W. Ma tulle taiwast illemast.
Se olgo melje ainus hool, Et süddä ifs jääs Je-
su pool, Ja et se ihho, heng nink waim Saas
puhtas, kui ta mörsja om.

2. Ent andke söänd kerfus täl, Se om üts an-
de Jummalal. Ei olle ütisk armsamb täl Kui
murtu süddä, maddal meel.

3. Auw, kirtus olgo Jummalal, Ke omma
poiga andnu meil. Se läbbi saije sadetus Meil
Jummalaga ossaus.

4. Se Eesa meid nüüd armastap, Se poja werri puhhastap; Se puhhâ waim meid walgustap, Henge nink ihho puhhendap.

58. W. Oh tulge teije waiwatu.
Hâ sel, ke ni kui Simeon Käüp omma Eesa peljusfen, Taht õnnetojat nättä; Ke tâu om puhhâ waimo wäest, Nink odap ussun Jesust Krist, Se woip hâäd ohwrit wijä.

2. Se esä om sel armollê, Kel Jummalä nink Maarja poig, Se illemb ohwer wijä; Ke fige ilma pattu eest Om hendä ohwritsenu tööst. Se om se õnnetoja.

3. Wi ohwris tuuwikesse eest So welle-armo, töistust, Se om, mes Jummal tahhap. Wi wona eest sa maddalust, Ja silmawet nink kannatust, Neid Jummal wasta wöttap.

59. W. Müüd laulkem suust nink süddämest.
Lats panti ette Jummalal, Et meil saas assend temmä man. Kui se aig olli täüdetu, Mes Jummal olli üttelnu, Sis tunnist puhhâ Simeon: Et ilmale jo tulnu om, Ke fige rahwa rööm nink õn.

Maria kolutamisse päiwal.

60. W. So heng, o Jesu! tekko mo.
Mo heng hend' wäega römustap, Nink Jumma-

lat ka aumustap, Et temmä sure armoga Mo päle wötnu kaeda.

2. Se rööm mul jägo allasi, So kõrge aumojärjeni, Kus ma se sure armo eest Sa fitmä sinno iggawest.

3. Oh te mo eggäl tunnil ni So hawun röömsas otsani, So waine näütsik olle ma, Te minnoga kui tunnet sa.

4. Ma ussu seddä töttega, Sa kaet mo pääl armoga. Sest ajast õnnis olle ma, Kik põlwe seddä ütlewa.

61. W. Ma tulle taiwast illewast.

Müüd eggäl päiwal, Esafen! So kittäp Jesu rahwaken, Et sinna annit neitsile So ainust poiga hõlmale.

2. Ei olle sündnu eäl tööst, Mes kuulti müüd Maria suust: „Mo Isand wöttap maddala Näütsiko päle möttelda.“

3. Sa ollet Jummal armolik, Seperräst sünnip nida fik, Et omma poiga annat mul, Kenk pääl es sünnis kaija sul.

62. W. Ma tulle taiwast illewast.

Waim warjus ille neitsikest, Se kand sis ihhun Jesukest Seni, kui säetu ajani, Kui temmäst jälle küsiti.

63. W. Kik kallis henge õnnistus.

D Jeesus Krist! sa rahhõwürst, Ke sadu pühhäst waimust Se neitsi ihhun; — anna sest Mul sed-dä õnne armust: Et ma saas waimust sündinus, Nink Jesu nimme mäletus Mo sõamen iks elläs.

2. Ta om se fige kõrgemb poig; Täl Jummalast om antu Lawita järg nink kuningriik, Se päle om ta pantu, Nink üllendetu kuningas. Se kun-ningriik jääp iggawes, Se perräst om ta säetu.

64. W. D Krist, ke ainus ollet.

Täl panti Jeesus nimmi Jo enne sündimist, Nink meije tunnistame Ra eggal ajal sest: Et temmä om se Kristus, Jummal aawo paistus; Mo õn-nisteggija.

2. Se Eessa om täl andnu Kik riklust, wallit-sust, Nink temmä päle pandnu Ra surma-kanna-tust: Et temmä pididi waimun Meid wallitsama armun, Nink saatma õnnistust.

3. Sest Jummal om täl andnu Ra preestri am-metit. Ta essi om ka wandnu, Et temmä tahhas fik Siin usutawast täuta, Nink iggawes hend näuta, Kui õiget abbimeest.

4. Kik kele nimmitawa Ra teddä esfandas, Nink tõtten tunnistawa, Et temmä iggawest Jo enne Jummal olnu, Kui ilma fisse tulnu; Kelt meije same fik.

5. Se Jesu järg nink riklus Jääp saisma igga-wes, Ta foggodus ka ikkes Saap temmiast kaitse-tus. Seperräst rõmo-õli Om walletu ta päle, Et ta meid aawitas.

6. Et Jummal lihhan meile Nüüd hendä aawal-dap, Sis usume ka jälle, Et ta meid armastap. Jummal nink inniminne Jääp ikkes meije mannu, Ei lahku iggawel.

Jeesuse ello-käügist.

65. W. Oh wõikem Jummalat.

Ma näe taad haina pääl, Se Eessa poiga taiwast. Ma näe taad immewat Se emmä rinnan rõõmsast, Nink sawat kangembas Ni eän, tarkussen. Ta arm läts surembas Kig' innimiste een.

2. Kui ta läts emmä mant, Sis emmä õnnist teddä. Ta läts sis Jordant, Nink pallel Jani ni-da: Oh risti minno sa, Ni kui muid ristitas, Nink pühhenda mo ka Armo kulutajas.

3. Ma näe sis põlwini Jeesust Jordani astwat, Nink wäega armsaste Meid käsfi kofko pandwat, Ni kui üts lastelen, Ke saiap essa een, Nink pallap hallestust, Nink essa-armastust.

4. Se päle mo waim näep, Et Jaan wet ülles-tõstap, Ka sedda õnnistap, Nink temmä päle kal-dap. Hää! hoikap taiwast ka: „Se om mo armas poig, Kummast mul melehä; Oh kuulke teddä fik!“

5. Ma näe, et puhhä waim Kui tuuwikenne len-
dap Jesusse palge man, Kumb ni kui päiwlik pais-
tap. Ja puhhup üllewast Se Eesa önnistust Je-
susse pääl, kui tuld, Kumb wastset wäkke and.

6. Weel saisap kirjan ni Jesussest üllespantu:
„Kui olli ristitu, Om waimust laande widu; Sää-
murrelik om ta, Nink ilma feltfita; Ei sö, ei mak-
ka ka, Om täüdet hirmoga.“

7. Ma näe, kui kiufaja Om temmä mannu
tulnu, Mo önnisteggija om nõrk nink jõud kit
löpnu. Waiw om täl kõnnelda Kui satan tükkip
pääl; Jummalä sönnaga Sis wainlast wäräp
sää.

8. Kui eesmält ülles läts Jerusalemi lina,
Sis kurbus tedda lits, Kui olli sanu sinnä. Üts
hirmus pat oll' sääl Se Judarahwa pääl: Ta
löis neid kauba man Jummalä kōa seen.

9. Petesda-tigi man Om kawwa aiga ootnu
Üts waine innimen, Nink terwust hennel lootnu;
Ent es sa fiski weel. Kui Jesus tulli sääl, Nink
kaije temmä pääl, Sis anti terwust täl.

10. Täl tulli kooljaga Üts läsk sääl linnan
wasta, Kumba wõt ärräta, Et ta es peä itma.
Ent töiskörd tulli ta, Nink ifse esfi ka Se sö-
bra harwa een, Kui olli murre seen.

11. Ma näe kuis merre pääl Ta laiwa sissen
makkap; Järw, tuul, se mäsäp sääl, Nink
rahwas nuhtlust pelgäp. Ta ütlep neile sis: „Mes

teije pelgäte“? Ei ligu ütfit os, Järw, tuul
jääp rahhule.

12. Ka öige ussu man Ta täüdap neide taht-
mist, Ke temmä heldussen Otsiwa hennel ter-
wust. Se werretöbbine Put särki enneke, Sis
anti terwus täl Jesusse sönna pääl.

13. Tabori-mäe pääl Ta arwald omma auwo.
Se Eesa sellet sääl Sis ärrä omma poiga. Neid
warjus ülle pilw, Ta palge paist kui päiw; Mo-
ses nink Elias Näütsiwa henda taas.

14. Ni teep se immemees, Ke perräst weidi ai-
ga Hend' pedap kiwwe eest, Kui rahwas taht taad
heita. Waest teep ta imme tööd, Et hirm ka tul-
lep pääl; Waest om ta murret täüs, Nink puh-
kap mõtsan sääl.

15. Kui halle melega Ta kaij' se lina päle,
Jk tedda, kulut ka: „Kui sinna sedda tijas Mes
tarwis lähhäp sul So kalli rahhule; Sis saas
sa mõlema, Nink armo pallema.“

16. Siin sünnip eesmält weel Se auw, mes
täl jo ammo Käl woinu olla tääl, Kui rahwas ol-
les tundnu, Et ta se kunningas, Zioni tütre paas,
Ke söidap eesliga Nink hilja melega.

17. Maria rühhip ka Ta ihho ette woidma
Se nardi-õliga, Kumb tähhendap ta surma. Ta
kallas sedda sääl Jesusse otsa pääl; Mõsk jalgu
filmä-weest, And armust neil ka suud.

18. Mo süddä röõmsas jääp, Kui ma kae Jesu

päle, Ke jalgu mößma läöp, Nink kulut armo-
häle. Nink kui ma Jani näe Jesusse rinna man,
Kumba ta ennämb weel Kui töisi armast sääl.

19. Ja kui ma Jesust näe, Nink sinno Mad-
dalena, Ei ja ma henne man, Ma panne immes
seddä; Ja jalgu pühhip se Ausa sösaraken, Ke
annap wimate Zäl suud weel hawwa man.

66. B. Mo säänd anna ligest wäest.

Nüüd kummarden me anname Jesusse kittust
tääl, Nink Hosianna laulame Sel rahho-kunnin-
gal.

2. Sa helde henge-pöijoken! Et meije paljo
kül Ei köhta sinno imme wäest Siin juttustada
tööst;

3. Siski mes meije tunneme Siin omman nör-
kussen, Om sinno pühhä waimo tö, Kumb näu-
tap söämen.

4. Kui fik ne lodu asja tääl wois seddä kön-
nelda; Saas paljo paiku tedä meil, Kus me eest
pallel ta.

5. Kuis mitto mäkke, orguke Sis nättä saas-
sime, Kus Jesu silmä wesfike Joosk ülli rohkeste.

6. Oh kuis ni wäega halledast Sa kaibsit, Je-
suken, So Eesa laste häddä eest, Kumb neile
olli een.

7. Sa ikfit ka, o Jesuken, So söbra hawwa

man, Ke nelli päiwä mulla seen Jo olli olnu
maan.

8. Kuis mitto körd wast silma-weest Sa fast-
sit wodekest. Kül mitto ööd nink päiwa tööst Sa
ikfit halledast.

9. Eht sa kül seddä waiflikkult Utsinda tallitit,
Maan ollen omma palge pääl So armsa Eesa een.

10. Sääl lanen palsit, puhkasi, Kuis isso tulli
pääl, Se olli sinno toitus sääl Ni päiwal kui
ka ööl.

11. Kuis rasse olli sulle se, Mo armas Jesuke!
Et Judas, ke so jünger weel And sinno ärrä sääl.

12. Ke finnit nida töisille, „Zähhes teil olgo se,
Kel suud sa andma minna tääl, Weddäge tedda
sääl.“

13. Sis wallust silmä wesfi kül So pöski mö-
da joosk, Mis sinno armas Eesa sääl Raeden lug-
gi tööst.

14. Sääl öli-mäe pääl palsit ni, Et taiwas
wastakost. Meid arwamata puhkusi So Eesa üt-
sind kuuld.

15. Se sissenpidi kannatus lits kohhalt mah-
ha so, Et Jaan nink Jakkob, Peter sis. Zaad
nätten uinowa.

16. Ja wärrisi nink wabbisi Maan omma
palge pääl, Ja ihho werd ka higgosi. Es kosta
Eesa täl.

17. Ta pallel: „Esa! üttel ka, Mo heng om murrellk; Kas peä joma ütfinda Se mörru karrik kif?“

18. Es kosta Esa siski täl; Ta pallel töist-förd weel: „Mo armas Esa! wötta nüüd Se karrik ärrä mult.“

19. Nüüd pallel ifs weel fangembast: „Mo ar-mas Esaken, Oh awwita nüüd omma last Sen surma-taplussen!“

20. Waik jäije kif ta ümbre weel, Es kosta Esa täl. Üts engel tullit sis se pääl, Nink fin-nit tedda sääl.

21. Sa kaisit ka, o Jesuken! Sis wäega hal-ledast, Kui Pilatusse kohto een So pesti kibbe-dast.

22. Sa wäsit ärrä, Jesuken, Se risti-pak-ko al, Kumba sa kannit kummarden Kolgota mäe pääl.

23. Nüüd pattatside önsuses So südda janno tuus; Kostotamisfe asemel Sappi-jook antas ful.

24. Weel risti kullen nariva Ne kõrge prestri so, Misammute ne rööwli ka, Re essi sunnitu.

25. So kange werre-ristminne, Minka so ris-titi, Se olli rasse tötteste, Ni et sa tännitit:

26. „Mo Jummal, Jummal, melles sa Mo jätnu mahha nüüd; Se surma oht om otsata Nink rasse rahwa süüd!“

27. Sa ikkik sis weel wlmast lörd, Kui surma-tunniken, Nink kannatus so mitto wörd Weel pinas koolmisen.

28. Amen! nüüd otsan om se waim, Sa hõiksit: täudet om!“ „So pole töttap minno waim, Oh Esa! sääl om rööm.“

Kristusse kannatamisfest, koolmisfest nink matmisfest.

67. W. Mo söänd anna figest wäest.
Sa kaijet halle melega Se waise Petre pääl,
Re sinno kolmförd fallas sääl Se usse-holtja een.

68. W. Mes ollet sinna, armas Jesus tennu.
Jlmilko sundja een saisap mo pästja, Eht ta kül
essi ilma kohtomõistija. Se läbbi teep mo wabbas
figest pattust, Nink keläp nuhtlust.

69. W. Oh wõtkem Jummalat.
Jesus kaij' Petre pääl, Se käus ta söänd läbbi,
Ni et sel essijal Sai kurbus nink suur häbbi; Ar-
mo nink walloga läts wäljä ütfinda, Nink ik
Jummalat een Patlikko saddamist.

70. Jummal wist.
So heng, o Jesu! tekko mo Nüüd puhtas, min-

na palle so: So waimoga mo übhenda, So
hawuga mo parranda.

2. So werri, kumb saäl rohkest sis Joost kül-
lest, pattatsille hääs, Se sissen nüüd ka puhhas-
ta Mo henge, ihho foggona.

3. So higgi saatto heldeste, Et minna ei sa
kohtute; So risti-surm, waiw, kannatus, Se
olgo minno kinnitus.

71. W. Sa annit omma kallist werre.

Kui se päiw meelde tullep mulle, Kun mo põigmees*)
läts surmale, Nink waiwan ik wainlaste ülle; Ka
minno perräst sündi se; Sis palle ma: o henge
arstja! Sa tahhas minno süttita Mo hawust, nink
mo leppitada. Sa ik sit armust mo eest ka.

2. Ma näe rassen murren saiswat Mo henge
sõpra õli-mäel, Nink weest ta kallit filmi jooskwat
Mo pattu ülle rohkest saäl. Neid murrelikku möt-
tit, kumma Mo mõnnikõrd siin lituwa Nink
waiwawa, neid kand ka temmä Mo kostocusses
põlwil maan.

72. W. Se Eessa wõtko õnnista.

Se kalli higgi-zilkminne Mo sõbra palge seest,
Nink temmä henge heitminne Teep filmi jooskma
weest.

*) Jesus.

73. W. Dpã táús werd nink joni.

Mes teggi, et mo südda Armust jáij' haiges mul?
Se om se surma-hädda Mo armsal Jesusel;
Kui kuulti temmä häle, Kumb kaibas murrega:
„Mo Jummal, sinno päle Ma loda abbita“!

74. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Sest sani, et me waimun saäl Taad näime tem-
ma riski pääl, Kui ta me õnnes henge heit, Se
täüdap rahhoga nüüd meid.

2. Kes surel redil lõunajal Nisuggust auwo oot-
nu tääl, Kumb kellã kolme ajal saäl Sündi? —
om ülli kallis meil.

75. W. Minno waisus om ic. (Volest wãrsist.)

Jesu surma peãp minno südda lauden siin ilm-
wãssimata kitma, Kunni meist õnsidega Wastne
laul saap laultama.

76. W. Mo sõãnd anna kigest wãest.

Kuis kallis om se palwus tõõst Jummalã poja
suust; Neil tullep iggawes se hääs, Nink sures
õnsusses.

2. Se preester, keddã se prohweet Jãrje een
nãggi saäl Ikwat nink palwust piddawat, Kui sa-
tan kaibas pääl;

3. Se olli tööst se waiwa-woon, Se werre-
põijoken, Ke mõrsjale ni kallis om, Se armo
lättefen.

77. W. Oh armas, kae tänna.

Me kittaime so waiwa Senni, kui läme taiwa,
Werrine Josua! Sul olgo meije ello Kittusses
ärä antu; Wõtta meist seddä hennele.

78. Dmmal wissil.

Terre tuhhatkõrd, ke sinna Minno iks armastanu,
Jesus, ke sa kif, mes minna Patnu, ollet tas-
sonu: Oh mes kaunis järg om mul, Kui ma sin-
no risti al, Kun sa mo eest jättit ello, Põlwi-
maan so een woi olla.

2. Minna wõtta sinno jalgu Allandlikkult üm-
bre nüüd, Sinno hawule ma julgu Essi armust
anda suud; Oh! kes jõwwap, kallis pä, Sinno
janno arwata, Kumb sul meije perrä olnu, Kui
sa meije eest siin koolnu.

3. Kirjota mo sõamette, Jesus, omme hawu-
ga, Et ma es wois melest mitte Tunnike neid
unneta: Sinna ollet ommete Minno fige ül-
lemb hä: Sinno jalgu ken ma olle, Näüta om-
ma armo mulle.

4. Sinno jalgu tahha minna Armun kiini
piddäda. Minno himmo kae sinna Nink mo essi

armoga; Rae omma risti päält, Kule minno
palwe hääle, Ütle: jättä kif so kurbust, Minna
massa kif so kurjust.

79. W. Nüüd paistap meile kauniste.

Ma ussu, et üts werre-wo Wee wolaga ka seg-
gatu, Jesusse küllest joosknu, Kumb ilma maad
pühendanu. Se ristminne, se õnnis wo, Om
ka sest wälja tulnu. Se pääl Om mul Hengen
rõmo, sest so külge panti tähhes, Mist mo Isand
ütskõrd tuttas.

80. W. Kif mes terwe ma pääl elläp.

Jesus, minno ello-lätte, Ke mo päästnu surma käest,
Oh! kuis kippe henge hädda Saije sulle minno
eest; Sinna ollet waiwa tundnu, Minno surma
essi kandnu. Minna tennä sõamest Tuhhat,
tuhhat kõrd se eest.

2. Sinna ollet teotetu, Marus tettu, süllestu,
Pessetu nink risti podu, Mo eest ärä tappetu;
Et sa päästas minno pattust, Kurratist nink tem-
mä kaplust, Minna tennä sõamest Tuhhat, tuh-
hat kõrd se eest.

3. Sinna ollet hawu sanu, Sinno pesti hirm-
faste, Et sa süttitas mo hawu, Sadas rahho
minnule. Oh! sa ollet mulle õnnes Hendä last-
nu tettä wannes. Minna tennä sõamest Tuhhat,
tuhhat kõrd se eest.

4. Sinno, Isand, ehhiteti Orja witsa kro-niga, Sinno wäega nägoteti. Sedda kannatit sa ka, Et sa wois mo kostotada, Auwo-kroni mulle saata. Minna tennä söämešt Tuhhat tuhhat körd se eest.

5. Sinna lasfit hendä pessä, Et ma jäässe rahhule, Nink so päle kaibust tösta, Et ma es saas kohtude. Römota sa ristin ponu, Sega mulle rōmo tonu. Minna tennä söämešt Tuhhat, tuhhat körd se eest.

6. Sinna läsit häddä sisse, Kannatit häme-lega, Maitfit mörro surma essi, Minno pattu tassuda; Et mul fik saas andis antus, Sai fik waiw so päle pantus. Minna tennä söämešt Tuhhat, tuhhat körd se eest.

7. Minno körkust massit sinna Omma madda-lussega. Surm saap maggussas mul sama läb-bi se, et kolit sa. Nink et sa sait teotetus, Se läap mulle sures auwus. Minna tennä söämešt Tuhhat, tuhhat körd se eest.

8. Müüd o Jesu, minna tennä Sinno kigest söämešt, Rige sinno mörro häddä, Wallo, ha-wu, surma eest. Et sa mo eest wärrisenu, Tuh-hat körra waiwa nännu, Nink ni kallist pästnu mo, Iggäwes ma tennä so.

81. W. Minno Jesu hawa.
Minno Jesu kehhä! Minno ja minno, Nus

om ni, kui mo eest ütfinda Sinna siin olles maan.

2. Illus Jesu palge! Oh kunnas mulle Saap säräne näggo, kui olli sulle Sääł harwan ka.

3. Dnistaja kae, Walge kui koolja. Neil nak-lu tähhile anna minna Pallawalt suud.

4. Kut sa armas Jesus, Hend'jälle näütät, Sis sinno pattane ikmist jättap Nink leinamist.

82. W. Kristus, önnisteggija.

Kuis fik armun tulliwä Jesu meelde lamba! Enne kui ta surma läap, Sööp ta paasja-wona. Wöttap jüngrid rōmusta, Midssep jalgu puhtas. Säep sakramenti ka; Teep neil risti armsas.

83. W. Kunnas same nätta so.

Kui ma näe omma meest Mo eest waiwan, Minno süddä om sis tööst Ni kui taiwan. Zems mä waiw nink kannatus. Teep, et minna Tahhas kōddo minnä.

84. W. Ma armašta so, minno ello.

Se Esä näep omma poiga Sääł öli-aijan oi-gawat; Kuuld, et ta kolm körd hōikas: Abba! Kast werre-hega seddä maad. Za silmä jooskwa wallo-weest Mo sure pattu-wōlla eest.

2. Kik engli satswa ümbre zōri, Nink kaewa halle melega. Ehf neid kül olli mitto leeri, Es

tõhta wemmä awwita. Ta mael ni kui waggel
tõõst Sen surma-häddän meije eest.

85. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

Labori-mäggi olli tõõst Täüs taiwa auwo, illo-
sust. Oh õli-mäggi, Kolgata! Mes teije pääl
om sündnu ka.

2. Om ülli armas minnule, Ra õnsuses mo
hengele Mo Jesu rase ohhu-hääl, Kumb kuul-
ti õli-mäe pääl.

3. Oh Inniminne! mötle sa, Mes Eesa poig
wõt kannata; Kif tullep sinno hengel hääs,
Nink iggäwetses õnsuses.

4. Ta wõt kif wallo henne pääl, Nink kannat
kif hääl meel sääl, Ni naarmist, põlgmist, teo-
tust, Nink wimäte ka surma tõõst.

86. W. D pä, täüs werd nink joni.

Mo henge põijokenne Saap ärrawatwatus, Nink
ni kui warjokenne Weel risti naglatus. Mo
süddä armust sullap Ta wallo ülle sin. Täl ihho
nink heng maitšap Suurt õhto, surma-piin'.

2. Oh! ihho, werrest kastet, D rind, kumb
kinni jääs; Lullikme läbbi kawaiet, Pä! surma-
hikke täüs. D su, kumb wlimset hõngo Weel
kuulda andnu sis, Kui heng om ärrä lännu; D
näggo, auwo täüs!

87. W. D Kriste päim ke ollet sa.

Jesuga minne koggodus Se ketsemant alda sis;
Sääl näet sa ütte kojokest Täüs surma-õhto sin-
no eest.

2. Ta maadlep ni kui woglafen Sääl kangen
surma waiwa een; Nink pallep Eesa halledast,
Et päästäs ärrä omma last.

88. W. Oh armas kae tänna.

Oh, sa ilmsüta Jesus! Sul olli rase saigus,
Nink mõrro kannatus. So surm om tõõste halle,
Ent kui ma waine palle, Sis om se minno rõmus-
tus.

2. Sa henge murren palst, So Eesäl' seddä *)
kaibst, Nink ollit rahhota; Hend' palge päle
heitst, Kolm kõrda „Abba! hõikst;“ Jäit siski
ilma abbita.

3. So keäke es tröösti; Üts engel tulli tõõste
So hädda kaema. Es woi kül awwitada, Ent
kinnit sinno sega: Et sa neid hengi palgas saas.

4. Oh! armas henge põigmees, Sul olli mõrs-
ja kallis, Reddä sa armastit. Sa mötlit, pat-
tatšille Saap himmo so man tulla, Weel en-
nämb kui neit englille.

5. Eest lägginep mo süddä, Kui waimun näe
so hädda, Kumb' kannit minno eest. Ma tahha

*) surma hädda.

silwä-wega So armo surust titta Ni kawwa
kul ma ellä siin.

6. So haarti kinni hirmsast, Sa sait ka sö-
brust, kurbust, Nink kannit ütfinda. So jätti-
wa kii mahha, Nink ütšike es tahha Sis soga
ütten kannata.

7. Mo werri senin ligup, Kui mo heng se
pääk mötlep, Mes waiwa tust sa. Mo süddä
ikkep armust, Ei söwwa ka muust rõmust Siin
eäl henda kostota,

8. So ilma süta pesti, So kallis palge kisti
Se naro-kroniga, Kumb sul kui kunningalle
Sai aumo assemelle, Neist orjavitust palmistus.

9. Ni oklit ärrä pöllet, Et eggä mees käänd
pallet, Es woi so kaeda. Ma kummarda so ette,
Nink anna hend' so kätte Siin nink ka sis kui
koddö sa.

10. Oh armas pöigmees kule! So mörsja
tahhap sulle Suud anda hawu pääl. Meid kas-
wata sul rõmus, Nink kittuskes ja aawus; Sis
kõlbame so nättä sääl.

89. W. Eht kül ütlemata.

Pattasfide söbber! Armo täüs, oh woon, Min-
na waine waggel Palle sinno een. Kui so liggi
olle, Tunne önnistust; Ent se man ka näe Pea
esfitust.

2. Armo, ent ka wallo Pattu perräst siin,

Tunnep süddä mulle Eggä körd so een. „Nuht-
lust olle teenu,“ Ütle minna sul; Ent sa kostat
jälle Kristi pääl sait mul.

90. W. O pä! täüs werd nink joni.

Ma olle hengust löidnu Mo Jesu hawu seen;
Mo waim om sinnä jõidnu, Kus mael surma
heen. Ta om mo henge woidnu Ta kalll werre-
ga. Ma olle seddä tundnu Mo waimun ütfinda.

2. Se ülle tuikap süddä Sel filmä pilgul ka,
Nink tunnep nüüd ka seddä, Et ma, oh kalll pä!
Hend' olle sulle keelnu So surma waiwa eest,
Kumba sa mo eest kandnu Mo henge önsuskes.

3. Ma olle teddä nännu Mo waimo filmiga,
Ma saije temmä mannu, Kais kaunis olli ta!
Ma naksi armust ikma, Ta päle kaeden. Mo
süddä naksi liikma Ta sure waiwa man.

4. Oh! säräst söpra nättä, Kel tuhhat pisfara
Ta ihho pääl weel saiswa, Om armas kaeda.
Kes armastap kui temmä? Ei olle kedäke. Se
eesmännö om temmä, Nink ka se wimäne.

91. W. Krist elläp, ke mo armastap.

Es siin po Esfa ainus pöig, Se pattaste pöig,
armo-järg? Kuis om ni suur ta waiw nink piin,
Et luid woiw ärrä nättä siin Se risti puun!

2. Se, se mo Jesuken om ja, Ta külle siske

kae ma, Kui selge rahho om nink rõõm, Kun
lõppep kif mo murre piin, Kumb mul om siin.

3. Üts wäega illus lätteken, So fisen paistap
Jesuken, Kumb jospello-wäega, Nink täüdap
meid nüüd foggona So armoga.

4. So mannu kummarden ma lä, O Jum-
nala-woon hallesta; So haru fise kae ma,
Kost werri joost, kumb ütinda Woip süttita.

5. O kallis haaw, kumb külle seen, Ma anna
suud sul ussu wäen; Ze mulle ni, et pea sa So
lääbi terwes foggona So werrega.

6. So werri om mo kostotus, Nink többen
minno kinnitus: Se awwitap mo haigusen,
Kui mul so perrä Jesuken Om janno siin.

7. Mo hule tahwa heldest nüüd Sul, Je-
sukenne, anda süud; O wötta minno armoga So
külle-mulko foggona. Sääle hengä ma.

8. O makkus taiwa leiwäken, Ma waidle sin-
no perrä siin, Ke sinnust sööp, sa ilma õn, Se
om jo taiwast löidnu-siin So rikkusen.

92.

Eest wiis. (358)

Terre armsa Jesu hawa, Ke mo söänd
kostotawa. Rigen minno henge murren Sa
ma rõmo neide fisen. Ei woi ilma waiw nink
kärä Minno lahuta neist ärrä.

2. Minno man ei olle löidä Muud, kui sel-
get pattu-süda; Ent ma palte armust feddä, Et

so mõro surm nink häddä Jaäs mo ainus lotus
ilman, Nink ka iggäwes sääle taiwan.

3. Oh! mes suur õn saap sest kigil, Nink ka
minno waisel hengel, Et ni suur om Eessa heldus,
Nink se poja pääl me haigus. Se eest tennäp
minno süddä, Et sa ristin kannit häddä.

4. Nüüd so ette heidä minna Mahha, wessi
joosko tassa Silmist, ni kui sinno werri Ris-
tist joosknu ümbre zõri, Kummaga sa minno pat-
tu Ollet armust ärrö mõsknu.

5. Mo waim waidlep sinno perrä, Oh! sa
kallis henge warra, Wötta hennel õhwriss jälle,
Mes sa armust andnu mulle. Minno ainus ihka-
minne Om, so mannu koddo minnä.

6. Minno heng, se teng, om olnu Raotfin,
eut nüüd om tulnu Sinno haru paistus tälle,
Sis om temmä löitu jälle. Anna, et so pühhä
hawa Hengel rõmo-lättes sawa.

7. Minna kole näljan ärrä, Himmusten so ar-
mo perrä. Ze mul, waisel wagläl, feddä, las
so werd mo kostotada, Et ma siin jo õnnes olle
Seni, kui ma taiwa tulle.

8. Jesus, sinno werre lättest Jospello-õli
töttest Kostotusses, kummil waija; Wois mo
heng ka feddä salja! Anna Jssand, armust mul-
le, Et ma iggäwes jääs sulle.

9. Olles tule-siwu mulle, Ma lääts sinno jär-
je pole Tennaten kui aadler ülles, Es saas waf-

ke põrgo woimus Sis kül ennämb minno ülle,
Sest et ma so mannu tulles.

10. Näätä mulle omme hawu, Rige õnnis-
tusse kairu, Kumma kannaten sul sanu, Kui
sa mo eest surma lännu. Oh! et mo heng neide
sisfen Elläs, ni kui paradisin.

93. W. Jesus minno ello.

Ni kui otsip hengust Se, ke tulley waiwast,
Ni ma otsi ka. Mo waim rühhip ärrä, Wona-
kesse perrä Minnä foggona; Ent kophes? kül
küsfit sa: Jesu külle hawa sisse, Sääal om min-
no asse.

2. Mes ma näe siin hawwan, Jesu kehjä kai-
jen, Ei woi ütelda. laske mo siin jäda, Ei
woi ütfit nida Minno römusta. Kannatusse
näost ma Oppi hend' iks ennämb tundma, Nink
täl aowo andma.

94. W. Mo eest tuus so südda 1c. 1c.

Minna olle omman waimun lännu Riiti mannu
faggede, Et ma kuulda saas so wiimsit sõnnu.
Oh! sa tijät tõtteste, Et ma waimun ni kui tai-
wa astu, Kui ma näe kui pääd sa nõrgutanu;
Nink sen armun ellä ma Seni, kui ma koddo sa.

95. W. D armas kae tännä.

Ma näe kuis sinna iknu Kui paggana so pesnu,

Põrmand om likke weest. Kut minna hõngo tõm-
ba, Mälleta ma so waiwa, Nink tennä sinno
sõäamest.

96. W. Terre tuhhat kõrd ke sinna.

Silmä ikke hallofaste Omma hädda ülle siin,
Südda puhka halledaste, Et üts ilmasita woon
Om Jerusalemmin tõöst Ilma nink mo hädda eest
Kannatlikkult surma lännu, Nink mo eest sääal
pu pääal koolnu.

97. W. Meije Jummalä wonaken.

Terre, terre hawu-hulk! Iauklem fik nüüd rööm-
fast, Kummil anti külle-mulk Ellämisse paigas.

2. Heitke mahha murret nüüd Hennest arma
welle; Meije surma nink ka süäd Wõt woon
henne päle.

3. Lemmä kannatus nink piin, Nink ta werre
hawa Kostotawa meid nüüd siin Wastfest
eggä päiwa.

98. W. Mo eest tuus so südda surma hädda.

Mo waim tijap seddä paika häste, Kus mo Je-
sus hengäs ka. Lemmä kolu kehjä kaemine
Teep mo sõänd sullama Ei woi ütelda, ni kui
ma tahhas; Siin jääp minno hengäminne ikkes.
Tulge essi kaega; Armas om, kui näete.

2. Maitske armo, kumb ni ütlemata. Kes om seddä möttelnu, Et se fige lodu asja Eesa Ristin me eest tappetu? Perräst om Josepi hau da pantu. Kes om seddä paika nimmitanu? Se om wist se Maarjaken, Ke sääl ik se hawwa een.

99. W. Henge pöijoken.

Armas Jesuken, Sinno rinna man Nagga minna rahholikkult, Dnsaste nink latselikult, Sest et werre-woo Jodap ütfind mo.

2. Sinno werreta Ei woi elläda. Süddä tunnep pea külmä, Rui ta jääp sest werrest ilma. Ei woi elläda Sinno werreta.

3. Sinno kannatus, Surma fibbedus Om mo söänd armust wäardnu, Nink mo ülle woimust sanu. Wötta nüüd se eest Tenno söämeest.

4. Sinno hawa fik Omma warjopait, Kus ma waine põrmokenne Jstu kui üts tuwikenne. Ei ma murrekse Ennäm̄b middäke.

100. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Dh kaege se pae pääl, *) Üts ello-kain om löida sääl, Kost teije ärrä wallitu Ollete wälja wöetu.

2. Me olleme kül wiggatse Nink hennest selge pattatse; Ent Jesu hawu wäktew hais Leep pühhäs meid nink armo täüs.

3. Se sure-redi aawustus Saat mitmale

*) Jesusse källe mulgo pääl.

suurt heitmist, Ke risti all sääl saiswa Ninkimme-asju näijewa.

4. Päiw omma walgust kaotap, Pimmedust wäljä laotap: Tet pühhän-paigan katski läöp Ma pattaste all wärrisep.

5. Se Tawwas henda wallal tetj' Kummast se wätk ka wälja leij'; Hawwa hend' awwaswa ka, Pühhide ihho tösfwa.

6. Mis perräst sündi nida fik, Et Jesus ristin henge heit? Sest tullep rööm nink rahho meil Nink iggäwenne önsus weel.

101. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Maria ikkep risti man, Nink kastap jalgu filmä ween Sel kallil wallomehele, Ke kihlas teddä hennele.

2. Dh! näggemata pöijoken, So mörsja eest fa kolie sitn. Me kummardame söämeest So iggäwes se armo eest.

102. W. Ma tenna so, et ollet mo.

Dh! kae, heng, Ketsemanne, Nink Kolgata mäe pole, Kus Jesuken, ke sinno ön, Ni werrine om nätta.

2. Se om mo Dnisteggija, Ke werre higgist zilgup, Nink nida miano pattu all Täüs ohto, häddä kaibap.

3. Oh! kae Jesu waiwa siin, Se sulle hääs nüüd tullep. Jä se man armas hengen, Käl ta so palwust kulep.

4. Raiba täl kif, mes litsup so, Nink arwa sõänd tälle; Se põigmees armust kulep jo, Nink kinkip rahho jälle.

5. Ni arwitap, kui arst siin teep, Ke többitsit hoold kannap; So Jesuken ka rühhip sul Ni töttest, kui ta ellap.

103. W. Jesus minno ello.

Mind täüs surma waiwa, Jallun omma hawa, Pā om werrega Dejawitsa-nõglust, Oh sälg, kumb nelst rihmust Werre joni täüs! Silmä haige ikmisfest. Säräst kojo nida kaija, Se teep armastama.

104. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Ma lötsi ütte paikafest, Ei parrembat ma tahha, Mo Jesu kolu kehähäfest, Se een ma heidä mahha.

2. Ja werri seni ajani Om minno mösknu häste, Nink hoijap saja päiwani J's hennele puh-taste.

3. So kehähä mannu lamme ma, Siin kostota ma hendä. Suurt mele hääd nink rõmo ka Om Jesu waiwan löidä.

4. Kui anna suud sel kehähäle, Sis tullewa mul

meelde Ne piitsa, jone, lögi ka; Heitip waim kül se ülle.

5. Mo põijust kule wimäst körd Ni armsat, tasfast hõlli: „So fätte anna waimo nüüd Mo armas Esfäenne.“

7. Sest näggemisfest olle ma Täüs armo nink täüs himmu. Käl joostwa silmä pissara Se ülle, mes ma tundnu.

105. W. O pä! täüs werd nink joni.

Se kannatusse hõlli Sadap mo hawwale, Kus illus koolja kehähä Hengap ni armsaste. Se om mo henge põigmees, Ke minno pattu eest, Säälistin henge heitis. Nüüd hengap maggusast.

106. W. Sinno käen om minno süddä.

Walge, werrew, mitman näon Om ta meije :: kallis pä. Tälle olleme hend' andnu, Ja om, ke hend' :: me eest and. Kui se Esfa wihha palli, Jggosi ta ihho werrest. Oh sa kallis :: wonafenne!

107. W. Se wona omma olleme ::

Mo illus põigmees, helde woon ::; Ke sinna ollet surma lannu, Nink arwamatta waiwa nannu, Uuw olgo, Uuw olgo ::; sulle wonaken!

2. Siin olleme so jalgu een ::; Nink tennäme so

filmä-wega. Oh! kasta meid so werre-heega So külest :,: henge põijoken.

3. So näggo om meil filmi een :,: Kui sa sel päiwäl ärrä kolit, Nink werrine sääl ristin ollit; Se om meil :,: maggus soämen.

4. Pā orjawitsust kronitu :,: Oh! wõtta meist nüüd suandmissi. So higgi nink so filmä-wessi Om kallis :,: meil me haigusfen.

5. So rinna päle heidäme :,: Kui nõrga latse, ke ei jõwwa Weel omma emmä mannu tulla, Ent siski :,: rühkwa romaten.

6. Suud anname so käsfile :,: Ni kui ne targa junkro teiwa, Ke wona saja ehitiwa, Ni sago :,: meist ka kittus sul.

7. Waimun so sälga näeme :,: Kumb hirmsaste om lahki pestu, Kus arwamata joni nättu Nink ülle :,: fige werrine.

8. Nüüd filmä-wega nakkame :,: Suud anden sinno jallust kinni. Meil soämen so rist nink nimmi Nüüd paistko :,: ello otsani.

9. So arm om suur, oh wonaken :,: Kumb sinno aije taiwast tulla, Nink wõtma henne pääl me wõlla, Ja masma :,: omma werrega.

10. Se häddä, kumb meid waiwap nüüd :,: Om ülle fige häddä lännu, Et meije ollem' pattu tennu, Nink henge :,: polest rikkotu.

11. Mo woon, kes om so saarnane :,: Sest

keddäge es olle tedä, Ei ma pääl, ei ka taiwan löidä, Ke olles :,: lunnastanu meid.

12. Me rühhime so risti all' :,: So jallut-side jäme istma, Et filmä-wega neid wois kasta, Ni kui se :,: Maarja Madd'lena.

13. Ja, ristipodu palgega :,: Ni werritselt meil soämette, Sest meije ei lä so mant mitte Enne kui :,: sa meid õnnistat.

14. Ei kostota meid ütsize :,: Ni häste kui so hawu werri; So kannatus toop ello meile, So surma :,: läbbi päseme. *)

15. Nüüd tõsta ülles omma kät :,: Nink õnnista so waisit latse, Rik meije tö saap pea otsa, Se päle :,: anname sul suud.

108. W. D pä! täüs werd nink joni.

Heng tõsse Jesu armun, Ehita hendä ka Za kannatusse kojun, Nink minne temmäga, Et sa wois temmä wallust So sõänd kostota, Nink et mo filmä armust Se ülle joses ka.

109. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Se kannatusse aig om mul Uis wäega kallis pühhä, Sest et mo Jesus risti pääl, Hend' lastnu ohwritseda.

2. Mo waim ilmmahha jätmata Hend' tem-

*) pattust.

mä waiwast toidap. Mo filmä jooskwa armust ka, Heng temmä perrä waidlep.

3. Ei kõhta ütšik innimen Taad wallo kannatada, Kumb Jesu sõänd waiwap siin Se kannatusse wasta.

4. Ma peä täl liturgiat, Ehk kül om waine hõlli. Se hawu-laulo-wiis, se lät Hengest nink ihhust läbbi.

5. O fige armsamb süddä, sa! Kumb ifs käüp puhkamissen Siin ümbre surma-ohhoga, Nink ikkep henne sissen.

6. So surma-waiwa litšo sa Wastfest mo sõamette; So wallo nink so piina ka Iks algata mo meelde.

7. Kirjota omma werrega Mo otša pääl so nimme, Kust eggäüts woip laeda, Et ma so omma olle.

8. Näütä mul pissaride wood, Se öli-mäe hädda. Näütä neid hawu nink ka werd, Nink kif so surma waiwa.

9. Oh! jä mul ifs sen palgen ni Kui öli-mäel ful olli. So kannatust mul arwalda, Mo sõänd sega toida.

10. Ma ikke waitlikkult so een, Oh, et sa kules minno! Mo armsamb söbber, Jesuken, Siin to ma sulle tenno.

11. So rasse wallo-puhkusfest, Kumba

waim kulep sinnust, Ni kui ka werre-pissarist Saap önsus selgest armust.

12. Oh kui hääl meel josp siin Mo filmist alla wessi, Tennust nink armust sinno een, Neid wõtta wasta essi.

13. Wõtta ka wallo-pissarid, Re jooskwa pattu perräst; Nink anna andis kif mo süüd, Ja päästä minno surmast.

IIO. W. Henge pöijoken.

Kristus, ohwri-woon, Tappet risti puun, Pattatsile sures önnes last ta hendä tettä wannes, Nink jäi kannatlik Runni wäärdnu kif.

2. O sa auwo-würst, Jesand Jesus Krist, Te, et minno süddä pallas, Nink so waiwa ille fullas Seni, kui ma sa Sinno näggema.

3. Kandle hääl sääl Tahhame sis weel Sulle wastset laulo laulda, Mes siin ei woi ütšik kuulda; Se saap häste ka Rõrda minnema.

4. Illus om se wiis Pattatsile sis Kuulda, Kumba muido ütšik Ilman ei woi ärräoppi, Enge illewän, Wona järje man.

III. W. Kes Jummalat ni lastep tettä.

Oh! wois ma temmä sõänd nätta, Kumb om täüs tullist armastust, Nink et mo heng wois sedä tutta, Mes waiwa sai ta hengel tööst, Kui

Jüngri nida henne man Es löwvä rahho söämen. *)

112. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

O, leppitaja pöijoken! So waiwast saap mul rööm nink ön. So surm, se sadap ello mul, Se eest to minna tenno sul.

2. Oh kuis ma peä kutsma so, Rui süddä armust pallap jo! Mes om se fige illusamb, Nink so eest fige tullusamb?

3. Se parremb söbber ollet sa, Ei ikke ma Amasjanda Neid pilsarid siin sinno een, Ne jooskwa mul so söprusfen.

113. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Tööst armas om se nättä kül, Ent meil saap katabata siin weel, Se armo täht om kawwen tööst Siin ärrä meije söämest.

2. Nink lääp weel ikkes kaugemba Neist, ke ta rigi allamba; Ei hengä temmä seni mit', Rui ta om täütneu omma tööd.

114. W. Jesus minno ello lätte.

Pühhä, önnis nink ka auwus Om se walmista- minne, Kumba pasja-salin Jesus Wöttap sädä tööteste. Dammil } jüngril }
latxil } kinnitusfes, Nink ta sur.

*) Se öli perräst, kumb temmä pä päle kallati.

ma mälletusfes Annap ta meil eggäford Omma ihho nink ka werd.

115. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Üts waine lats, ke haige om, Kuis puhkap, oigap temmä waim, Kunni se hä arst tullep tööst, Nink pästap omma lambakest.

2. Ei peä ütse tolmoken leppitamata jämä siin. Kif Jesu werri tassa teep, Mes meist ta Esäl' wölgo jääp.

116. W. Mo söänd anna kigest wäest.

Se suremb auw sai teile sääl, Jüngri! Petani- an. Me mötleme se armo pääl, Kumb sündi teije man.

2. Se kõrge-preester Jesus Krist Alland hend' surmani; Mösk jalgu ommil jüngril tööst, Käst neil ka tettä ni.

117. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.

Ta olli täüdet surma ohhust, Wät leibä, murs nink tennäs ka, Zoit' neide henge ommast ihhust Se ette pantu leiwäga, Nink ütsep: minno mälletus Jääp selle läbbi iggäwes.

2. Ta wöttap karrikat nink puhkap, Ja künitap jüngride pool; Neld sönnu se man pohjas

pannep: Mo werri olgo jogis teil. Ma walla seddä telje hääs, Nink pattu andisandmisses.

3. Se man ta palgenäggo paistap, Kui päiwelik omman awun tääi; Ke temmä surma melen kannap, Se selletedas ütšörd sääl. Kui mödä om fik kannatus, Sis antas kätte awustus.

118. W. Henge pöijoken.

Suren pudussen Olle maan so een; Sinna tijat fik mo wigga, Minna palle filmä-wega So käest hallestust, Armo, önnistust.

119. W. Oh oppeta meid ristii; sallausst.

Mi oppi ma so, lige parremb, tundma, Kui so mo pelglik waim saap ümbre wõtma.

2. Seni kui sa hend' armsast mulle näütat, Nink wimäst pissarat mo filmist pühht.

120. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

So kullen minno süddä poop, Nink sinno kallis arm se teep Mo hengen wastset armotööd, Ristotap wörast armo:tuld.

2. Sa ollet minno warra tööst, Mo welli, kumb mo lihast luust. Ei jättä sa mo koolmissen, Ra sis saat jämä minno man.

3. Teet puhtas ihho, henge ka, Se eest ma

sinno kummarda. Ma tahha filmäwega tööst So ümbre wötta figest wäest.

4. Hend' annat mul kui pasja-woon, Itse kui henge pöijoken. Sa ollet kummašt ma sö, jo, Se eest ma tennä iffes so.

121. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Se ihho-korjus mädänep, Kui ta saap mulda pantus; Se heng sis eesmäit terwes saap, Nink wastne ello antus.

122. W. Kašwa weel ;:

Ma ei woi ;: Silmil keeldä pissarid. Kui ma omma pudust näe, Ei woi sis kül römusta. Hallestust ma palle enne, Wötta sa mo armust wasta ka. Hallesta ;:

2. Roggona ;: Täwvelik lunnastaja! Sa jäät ütšinda mo abbi, Sinno päle loda ma. Sa teet terwes fik mo raigi, Mösset puhtas mo so werrega Roggona ;:

3. Weata ;: Ammat wiimse tunnini, Tahhas sa mo henge hoita Ommin hawun ofsoni. Armo peä ma weel sama Enne, kui ma so sa nägemä Weata ;:

4. Se hä, arst ;: Teep nüüd iffes omma tööd. Usinast neid hawu woišap, Sadap ärrä pattu-ööd;

Teep neid puhtas ka nink hoijap, Et neid ei sa
wallol kiskotus, Iggäwes.:

123. W. O pä! täüs werd nink joni.

Ma näe Ketsemanin Mo henge-pöijokest, Ni
rassen surma-häddän Sääł wärrisewat tööst. Ja
ikkap, puhkap, pallep, Nink kaibap wallosast: Mo
Esäken nüüd jättäp Siin mahha omma last.

124. W. Ma tennä so, et ollet mo.

O Ketseman! o Ketseman! Kes om, ke moistap
seddä, Mes sündinu sääl sinno seen? Om englil
ütfind' tedä.

2. Ne müri kuulwa pelgikkult Mo Jesu-
kesse häle, Kellest kui mahhajättetust, Kuulti ik-
misse häle.

125. W. Henge-pöijoken.

O! sa Ketseman, Kus mo Jesuken Om ni su-
ren henge ohhun Surma kandnu omman ihhun;
Ik nink pallel sääl Maan ta palge pääl.

2. Kas om Jesu hääl? Ja wist ta om sääl;
Kaibap, puhkap hallosaste, Wingerdap kui
waggel tööste Ma pääl sinno eest, Nink ka min-
no eest.

3. Säärne paigaken Jääp tööst mulle siin

üttes mäletusse kiwwis, Rumma päle mo heng
mötles Seni, kui ma sa Teddä näggema.

126. W. Minno süddä römustelle.

Wärristen ta naksi kaibma, Teddä lits me pattu
koorma, Ni et werre-higgi ihhust Wäljä tulli su-
rest ohhust.

2. Minna söwma esfi nättä Omman wai-
mun temmä häddä, Kuis ni suren henge-ohhun
Temma süddä tuikap ihhun.

127. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Ta sais ni ärräheitinu, Kurblik nink peljust täudet,
Nink pallel hilja Jummalat, Se henge-ohhu per-
räst.

128. W. Tapte häste kui so armust.

Hallelikkult sattap Jummal Surma ohhu sise
siin; Oh! kuis minna walne, rummal Tälle saat-
nu oht' nink piin!

2. Taiwa-hulk, se heitip ärrä, Kerubin nink
Serawim Käüwa peljun temmä perrä, Ei woi
awwitada siin.

129. W. Minno süddä römustelle.

Wihha-wola, pörgo-hirno, Kannatusse litswa

sinno; Mägawa ka nõrga jüngre, Kui ta pallep
neid: „oh walwke“!

2. Põ täüs ohto, werre-hikke, Silmä-
weest om ma ka lifke; Südda, kumb om tuikamis-
sen, Wärrisep ta rinna sisfen.

3. Rige ilma pattu litswa Teddä, kui üts
kiwui koorma. Innimiste laste häddä Waiwap
rasedaste teddä.

4. Meije surma peap kändma, Omma ello
ärräandma. Peliäli wiha-wola Kanget hirmo
tälle terra.

5. Pühhä Jummal rahho waidlep, Ärrälep-
pitamist nõwap; Ent se woon om käemehhes
Hendä andnu, nink ka ohwis.

6. Lammaste eest jättäp ello, Wöttäp henne
pääf kif wallo. Põrgo-wäe-hulga sawa Teddä
rasedaste litsma.

7. Keäke ei woi ta waiwa Täwwelikkult
juttustada, Mes ta kallis heng om tundnu, Mõr-
ro om se karrif olnu.

8. Oht! oht! oht ta sõänd litsup, Surma-
wäggi teddä waiwap. Kallis henge-põijokenne
Puhkap: „Abba Esä fule!“

130. W. So heng, o Jesu! tekko mo.
Ta kallis südda wärrisep, Ta ihho werd ka higgo-
nep, Ta palge-näggo mudutap, Kumb werrewäs
nink walges läap.

131. W. Minno südda rõmustelle.
Minno wõlla-leppitaja, Esä wiha-kistotaja,
Mul om ni kui näes minna Waimun sinno hen-
ge-pina.

132. W. O põ! täüs werd nink joni.
Mo eest ma näe sinno Sääf mahhajättet ka,
Oh! wois ma se eest tenno Sul anda, kallis põ.
Mo südda waidlep tõttest So umbrewõtta woon.
Oh! joda mo sest lättest, Kumb om se sõämen.

133. W. Mo sõänd anna tigest wäest.
Siin te ma tälle altarit, Siin om mo hengel hä,
Siin om mo Jesus walloga Maadlenu surmaga.
2. Ta puhkuse nink ohho-hääl üts sõänd
siesest poolt; Ta werre-higgi ihho pääf Tei wallo
wähjäst poolt.

3. Ta ik, ni kui üts lastefen, Ke nuhtlust
pelgäp siin, Et mödä lääs se ohho tund, Nink
Esä wiha-pliin.

4. Ei tija murrest päsfeda, Wärristen läh-
hüp sääf, Nink kohhalt ilma ütfinda Se õli-mäe
pääf.

5. Sääf sai ta mahha jättetus, Roggona
abbita. Se karrif saije täüdetus, Mes piddi jo-
ma ta.

6. Seni kui ma woi hengäta So hõlman,

werre-woon, Saap mul iks kallis ollema So kannatus ninē surm.

134. W. Kui Jesust ristī naglati.

Mo Esfā, minnul om suur pelg, Se wiħha-tund om wāega pik, Se karrik om ka mōrro; Ei woi ma jumwa ūtsindā Oh awwita mo, Esfā!

2. Sa fige armsamb Esfā sād, Se om so omma poja hād, Ke om so ainus sündnu. Sa ollet waik, ei kule joht Kuis suur om minno hādā.

3. Se pikri om jo wāega suur, Tāus wiħha-wina, kumba ma Siin peā wāljā joma. Se surma-wiħha litsup ka Mo henne alla mahha.

4. Mo Esfā! wōtta karrikat, Nink awwita nūūd omma last, Sa nāet mo julgus lōppep; Sest sulle om se woimolik, Kui peā seddā joma.

5. Wois olla armas Esfāken, Et ota saas mo henge-piin, Nink et se tund lāās mōda; Ent kui ei woi ni olla se, Sis peā ma tik joma.

6. Nūūd kolmat kōrda hōtkap ta: Mo armas Esfā hallesta, Pāstā mo pōrgo-pināst! So poja hād om Esfā se, Mo kannatus om rasfe.

7. Kosta jo ūtskōrd, Esfāken! Ma tunne hirmo hennesen Se wiħha-wola perrāst. Abba, Esfā, oh! kule mo, Nink pāstā wallust minno.

8. Kui ei woi nīda olla se, Sis sūndko sinno

tahtminne; Ma tahha kannatada Seni, kui nāet sa omma last Risti puun henge heitwat.

135. W. O Jesu, anna rohkest kāest.

Kūl jooskwa filmā-pisara, Se sūddā sullap ih-hun ka. Ta om se ainus wallomees, Se werri temmā sonin lees;

2. Om maadlemisest pallaw tōōst, Pā lifke surma hādā-heest. Ei olle awwitajat tāl, Ke wōttas osfa hennesel.

136. W. Kui Jesust ristī naglati.

Ma algata nūūd hennesel, So henge-waiwa oli-māel Jāl' tādāmbā wastsest meelde. Oh et mo werri ligus ka So waiwa ūlle hāste.

2. Kuis nāet sa wāljā pōijoken, Unnetamata wallo-woon, Ke mo eest pina kandnu, Ma mōtle siin, kui mōrro sul Om minno pat tōōst olnu.

3. Mo eest sa seddā kannatat, Nink tunnet hirmolikkumbat So waimun: surma hādā. Sa jāie kūl nōrgas ikmissen, Sen surma taplemissen.

4. Oh hādālinne ohho-tund! Ei woi sa en-nāmb jādā siin, Saat wiħha-wina sōkma; Ei toħhi enne hengāta, Kui tik so tō saap ota.

5. Ta filmist jooskwa pisara, Kumb ūtsik ei woi luggeda, Se henge wallo ūlle, Sa pallet Esfā; — ta om waik. Oh! se om wāega halke.

6. Oh! jo se wiha-karrik sis, Et iggawes se armo-us Mul ei jä kinni pantus. — Jo ütfindä mo Jesuken; Sis sa ma õnsust taiwan.

7. Sa joot, sest et arm ajap so. Tõöst fais-ma jääp mo mõtte jo, Kui halledast sa ikket. Sa pallet, oisit rõmustust, Se sure murre perräst.

8. Ni rasse om se, mes jo käen, Se suremb wallo om weel een; Ent so arm woip ik wäärda. Taad teed, kust kaake es lä, Nae minna tedda tük-wät.

9. So pallaw werri, Jesuken, Ma päle sattap pissarin, Kumb minno eest sääl taiwan Jumjala man iks kõnnelep, Nink armo mulle pallep.

10. Müüd heitip pea põrgo-hulk, So werri ajap pakko fik Neid, kumbe temmä wäärdu. Mul ütlep eggä zilgaken: Et olle armo löidnu.

137. W. Kui Jesust ristiti naglati.

Kuis armolinne ollet sa, Nink kannat pikkäme-lega Neid nõrku nink neid waisid. Kummastap üts eht sattap ka, Sa tõstat ülles tedda.

2. Pattaste helde sõbber, sa, So nõrku latfi kinnita, Ke omma maggamisen. Oh oisi ülles kaadonuid, Arräta omme jüngrid.

138. W. Ma hengä sis so hõlman.

Kuis halle se, oh armas Jesukenne! Et sinna

mo eest ristiti ohwrisk sait, — Nink minno pattu-sü eest kannatit. Mo Jummal, mes se om, mes sinno aije? Ei muud, kui sinno armo täüs südda. So wallo olli tõttest mo hädda.

2. Kuis kutsu ma so, kedda ni armasta? Kus om üts nimmi, kumb so saarnane? Ei olle maan ei taiwan kedda. Oh! ehita mo sõand, nink mo henge, Nink läütä neid so armust palla-ma, Runni so hawule sa juud andma.

3. Sis saat sa mul weel mõnda awwaldama Wiimse öd waiwast öli-mae pääl, Mes sinno wagga heng om tundnu sääl, Kun werrest higgo-si so kallisk kehha; Kun südda armo-tullest läüdetu, Nink Esä wiha-winast täüdetu.

139. W. Ma hengä sis so hõlman.

Mes ikkete, Jerusalemi tütre? Me ikkeme ta armo-rinna man, Kumb meise eest jäi' kinni palleman. Oh! rasse om ta surma maadleminne. Kui joset filmist tuhhat pissarit, Ei taksus ne ta waiwa, wallo mitt'.

140. W. Ma hengä sis so hõlman.

Ma puhka siin mo Jesu waiwa ülle, Kui waimo-filmä tedda näggewa, Nink ta mul armsast was-ta kaep ka, Sis armo-wallust joset filmi-lätte, Kumba ta werri ülles awwap tõöst; Et kolep Isand armust minno eest.

2. Kuis hä om kuulda Jesu armo-sõnnu
Sis, kui ta mulle hend' saap näütama, Nink
wimäst pisarat ka pühtima. Ta kallis tenistus
om armo tonu; Kui sis ka pat teep waiwa mõnni-
förd, Ta hallestus om suremb mitmawörd.

3. Mul muido olles saggest kitsas läen, Kui
lõwä weel mõnd nõrkust minno man. Mo pu-
dusti om arwamata tööst; Ta werri päästap mo
ka ärrä neist. Se rahho, kumba armastap mo
heng, Jääp minno sõamen, ta waimo hõng.

4. O waiwa woon, ma kummarda so ette,
So waine lats, kel pelg om hennesen, Ei tunne
muud, kui pudust henne man. So surm, se sa-
dap mulle ello kätte; Nink seddä ütfind' sinnust
palle ma: las mo so hawun hendä käckita.

5. Ma sõwwa, Jesand sinno een iks käwwa,
So armo-paistust hennel himmusta, Mo süddä
sõwwap so külge jädä, Sest muido saas ma hen-
dä pea petmä, Nink sinno armastust mo melest
jätma. Oh! hoiija mo, et ikkes walwa ma.

141. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Mo kämees, — pattaste käest Siin nuhtlust
wasta wõttap, Wabbaust neil, nink lunnastust,
Se läbbi jälle sadap.

142. W. Minno süddä rõmuştelle.

Kuis sul lääp sääl preestri koan, Ilma-laste

sundja majan? Kohtomoistja willitawa, Mõr-
run wißhan haiget tema.

2. Werre püüdja ähwärdawa Sulle risti
surma sõudwa, Nink, ke sääl weel muido omma,
Peswä so nink teotawa.

143. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

Ei woi ma so, mo põijoken, Ilm ikmata joht
kaija siin. Rabbata pääl sääl saifat sa, Mo eest
so pantas surma ka.

2. So werri paistap kos ma lä, Nink sin-
no waimun mo een näe; Se jofep mulle terwus-
ses, Nink minno henge arstmisses.

144. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

So ohho-tund teep haiges mo, Sest et mo
wanne litsup so. Sa näet jo surma henne een,
Se tund lõöp, — ots om pea läen.

2. So werri lunnastap jo kif, Nink teep,
et ristup põrgo mülk. So rist om minno armo
järg, Teep pehmes sõänd, kumb om kalg.

145. W. Minno süddä rõmuştelle.

Sinno hawust sa ma ello, Kui so werri jofep
mulle. Risti päle sinno purwas, Nink se läbbi
õnusus turwas.

146. W. Ep minna tahha jätta.
 Mes tusiwa ta armsa Kolgata mäe pääl, Ke
 risti all saäl saiswa, Kus kulus wiimne hääł
 Mo armsast Isandast, Pattaste õnnetojast,
 Nink ka neist wiimsist sõnnust, Mes kuulti temmä
 suust?

2. Sa foggodusse preester Ka ammak sur-
 mani, Jlm algmiseta meister, Sa kannat ot-
 sani. Sa isit armust saäl Ülle se rahwa hädä,
 Ke weel es moista seddä; Nink pallet armo neil.

147. W. Ma henga siis so hõlman armas Jeesus.
 Sen werren om mo põigmees illus tõttest, Oh
 õnnis, kes woip teddä nättä ni, Za waiwa illun
 ammak surmani; Se heng woip hendä kostota sest
 lättest, Kumb saije arwatus ta sõamen Se
 wiimse hõngo tõmbamisse man.

2. Ma mõtle siin so haru kaemissen, Kum-
 mist so pühhä ihho kattet om: Neist jusep mulle
 rahho, rõõm nink õn. Mes rasfet hädä ollet
 sinna tundnu, Rui wõttit surma ristin kannata
 Nink minno wõlga ärrätassuda! —

148. W. Ma tulle taimast ülewast.
 Müüd tullep wiimne surma loot, Se õnnis tun-
 niken' so oot; So kannatusse ots om käen,
 Waim rühhip Esä järje een.

2. Ei woi ma seddä unneta Ni kawwa,
 kummi ellä ma. Ma tahha warra, ilda ka J'es
 seddä melen piddäda.

149. W. So heng, o Jesu tekko mo.
 Mo wallo-mees, siin ollet sa, Arm risti külge
 naglas so; Mo eest so süddä lahki läap, Berri
 nink wessi küllest keep.

150. W. Jeesus minno ello.
 Jeesus! sinno murre, Surman uinominne An-
 nap julgust mul. Kif so filmawessi Pühhända-
 go essi Minno henge sul. Sinno kallis werre-
 woo Kasiko kif mo lullikmissti, Et ne puhtas
 saasse.

151. W. Sa annit omma kallist werre.
 Mo Jummal, milles ollet sinna Mo jätnu koh-
 halt abbita! Mul tutta om, kui kules sedda
 Müüd eesmält omme kõrwuga. Mo filmawessi ar-
 must essi Siin jusep mahha palge pääl; Ma
 kasta sinno jallakesi, Ke nalku wallust paistet
 saäl.

2. Müüd täudet om! — paistetas ihho; So
 itwa filmä omma ka Müüd surma unnen kinni
 lännu; Mo eest ne wiimse pissara Sest oa-
 mulgust omma joosknu Mo ihho henge arstmis-

ses, Kumb muido täüs surmlikku hawu Ilm
werreta om iggawes.

152. W. Kes so saarnane.

Oh! sa ello kaim, Iggawenne päiw! Minno
süddä waidlep ussun, Sinno nättä waiwa kojun;
Woija essi mo Nõmo: õliga.

153. W. Kaswa weel .:.

Armas heng! .: Mes sa annat Jesusse? Lem-
mä surm toop ello sulle, Omma waimo and ka
sul. Anna omma sõänd tälle, Nink jä usfuta-
was iggawes Lemmäle. .:.

154. W. Mo eest tuus mo Jõsand surma.

Jesu wiimne tuikaminne surman, Kui ta tõ sai
täüdetus, Nõmustap nüüd minno figen waiwan,
Kui mo heng saop koormatus. Kes woip minno
sõänd ennamb keelda, Lemmäga siin jäädwan ar-
mun saista? Minno henge toidap siin Lemmä
kannatusse piin.

155. W. Külmasap waiwa usfud.

Se tik om meil siin õnsuses; Se palfam tem-
mä kolu kehä sisesest Om figil haigil terwuses,
Kumb ikes wäkke and pühändamises, Mes
eggäl häddälissel tarbis tääl Siin ilma pääl. .:.

156. W. Mes rahho om mo Jesus.

Mo Jesus risti waiwast uinup; Kik om nüüd
ärrätäüdetu. Ta ommast kannatusfest puhkap,
Henguse - pühhä tullep jo. Ma sinno hawwa
mannu tõtta, Kun ma nüüd hennel hengust wõtta
Nink mõtle nüüd weel taggasi: Kik sinno waiwa
nink so pina, Mes sa mo perräst wõttit kanda
Sääl risti külle otsant.

2. So waim läts Esä üsjä sise, Sääl hen-
gap surma waiwast ta. Ma sinno hawwa man
siin ikke; Ni paljo, kui woi, kae ma Mo arm-
sa sõbra hawat' kehä, Kumb külma hauda pan-
tas mahha. Se tundminne jääp liikmata. Ei
woi mo ütisk sinnust kända; Sa jäät mo waimo
filmi ette So orjawitsa-kroniga.

157. W. Mes rahho om mo Jesus.

Ma algota iks hennel meelde So waiwa - õdd
sääl õli-mael, Nink sinno rasset henge hädda,
Kui kuulti mõrro ohho-hääl, Mo sõamette litsu
armust So kaibust, ma pääl wingerdamist
Nink sinno werre-higgi ka. Se ihho, kumb nüüd
hengap hawwan, Saap hendä pea näütma tai-
wan Kui ärräwäardja aumoga.

2. O Ketseman! kumb werrew nättä Nelsst
werre-higgi-pisfarist; O Kolgata! kuis rasset
hädda Om tundnu so pääl Jesus Krist; Ke hen-

gäp nüüd sen külman hawwan Saap pea sellete-
tus taiwan, Ni ihho, kui ka hengega. Ta wai-
wast soap mul eggäl ajal Suurt melehääd mo
waisel hengel, Runni ma temmä mannu lä.

158. W. Kitekem Jäsandat tit häste.

Tenno pissara nüüd joosko Jesu kalli :; rinna
man; Mo waim ussinaste kätto Hendä tem-
mä :; sõämen, Kumb läts lahki surma waiwan;
Jhho hengap täl nüüd hawwan. Temmä armsil
pösil nüüd Anna minna waimun suud, Kum-
mil om jo :; koolja näggo. Ka neil käsfil nink
ka jallul Saap suandmist ommal ajal, Kui ma
temmä :; mannu tulle.

159. W. Immetaolinne Kunningas.

Jesu waiwa biggi Om se ello palsam Rigil
haigil pattatsille, Ke ifs palwen sedda Temmä
käest otswa, Om ta walmis arwitama. Sis om
weel Waja meil, Et me ello paistus Olles
temmä walgus.

2. Siin se müre temmäst Saap mul näüt-
ma hennäst, Kui ta jalgu een ma ikke; Nink
mo häddä, waiwa Jummalalle kaiba, Sõwwa
säräst näggo mulle, Kui täl sääl Risti pääl,
Surma wallun olli, Kui ta mo eest foli.

160. W. Kitekem Jäsandat tit häste.

Kallis pä! werre heest lifke, Silmä kinni :;
wajonu; Surman walges jänu hule, Olla alla :;
saddanu. Käsfil, jallul nagla hawa, Kumma
saja päwäl sawa leppingo täht ollema; Da-
mulk om küllel ka. Jggäwes ne :; sawa jäma
Pattatsille ülliarmsa. Hengä nüüd, mo leppitaja,
Ommast surma :; taplemisfest.

2. Dnnis, ke so ni wölp tutta, Walge wer-
rew :; pöijoken! Sinna wöttit waimo anda
Esa kätte :; üllewän. Oh, sa kallis koolja kehä!
Kõmus ollet sa mul kaija Sinno hawu illun tääl.
Armun mötle ma so pääl. Sinno kolu :; kehä
wäggi Sadap minno taiwa riki, Kun ma sin-
no ikkes tennä.

161. W. Mo sõänd anna tigest wäest.

Kuis maggufaste hengäp siin Mo armas Jesu-
ken, Om tigest ohhust pästetu; Mul õnsus sa-
detu.

162. W. Oh wõrkem Jummalat.

Mo Jäsand Jummal ka! So päle minna lo-
da; So werre surmaga Mo waise henge toida.
So risti-illo mul Siin paistko ikkes tääl, Jum-
mala poig ka weel Jäsä auro järje pääl.

163. W. Kunnas ma sa nätta so.

Kui ma näe Jesusest Mo eest waiwan, Minno südda om sis tööst Ni kui taiwan. Armo perräst minno heng Nüüd ei tahha Lemmäst jäda mahha.

164. W. Kus om mul minna kül.

Kas om üts põigmees tööst, Ke omma mörsja eest Siin ilman ello jättäs, Nink tedda surmast päästäs, Ni kui om Kristus tennu, Ke mo eest surma lännu.

2. Oh! Jsfand Jesus Krist, Ni wagga süddamest, Mo eest so risti podi, Sest mulle õnsus todi. Sa ollet meile waiwan Suurt rõmo saatnu taiwan.

165. W. Kui pat teep waiwa mulle.

Oh! immelinne heldus, Kui mötle söamest, Et Jsfand esfi nuhtlust Kand sullaside eest: Se õige Jummal iggawest And hendä, surma sisse Mo hukka pantu eest.

2. Se perräst tennä minna So, Jsfand Jesus Krist, So wallo nink so pina Nink süta surma eest: Ma kitta sinno õigamist, So mörro risti-waiwa, Nink sinno hallestust.

166. W. Mes ollet sinna armas Jesus.

Kui Jsfand Jesus, sääl een sinno troni Mo

pä saap kandma ütte auwo-kroni; Sis tahha minna sinno nimme kõrgest Jks kitta järgest.

Kristusse üllestöössemisfest.

167. W. Kaswa weel. ::

Rõmusta :; Jättä ikmist hengeken, Rahho würst om üllestöösnu, Ke neid silmi woijap siin, Kumma iknu hawwa werren, Maggusamba rõmo-õliga. Rõmusta. :;

168. W. Wõdimust sanu. :;

Pattaste rõõm :; om se werre-woon, Ke om foolnu :; Armust risti-puun, Nink sai mahhamattetus; Om nüüd üllestöösnu taas, Kumma ülle :; Rõõm saap leinajil.

169. W. Kui illus Jesu mörsja om.

Mo päästja nink mo walgus ka, Oh! wõtta mo pääl hallesta; Sa täwelinne armo-päiw, Mo henge rõõm nink ello-kair, So sissest jofep wälja löpmata Mes minno henge siin woip rõmusta.

2. Sa minno pattu kistutit, Nink omman werren leppitit; Seperräst saisa julgest siin, Mo preester, kui so mörsjaken. Marla wois so ihho õliga; Ma kasta jalgu ful silmäwega.

3. Mo karjus, ke mo kannap tääl Kui omma lammast hõlma pääl Seni, kui minna sinnä sa, Kun ma so kitta jätmata Oh! wina pu, kost hen-

gel rõhkust saap, Kui enneke so hawu mannu
läap.

4. Mo ainus paas, kun pääl ma sis Woi
saista, kui meel nõrgas jääs. Mes eäl ette tullep
mul, So pääl ma loda eggäl luul Warra nin
ilda, kurni tullet sa, So mõrsjat koddõ wina rõ-
moga.

170. W. Mo sõänd anna tigest wäest.

Ni jääp Kristusse konnatus Pä-tähhes sõämen,
Kumma eest pat, surm pakkep sis, Kui palle tem-
mä een.

171. W. Kitekem Jēsandat kē häste.

D sa kige kõrgemb Jummal, Walge werrew ::
põijoken! Ke sa ommil waisil lafsil Armo wal-
lun :: rõmo toot. Sinno perrä käüp mo himmo;
Kunnas sa ma sinno mannu, Et ma sääl wois
rõmuga Sinno jalgu kummarða? Kik mu arm
se :: tagganego, Kumb weel nättas, otsa sago;
Jesu werrel woimus olgo, Ke om surmast :: ül-
lestõõnu.

172. W. Niänd paistap meile illusast.

Mo Jesus om ni armolik, Nink kannap minno
wallo kik, Ja sadap sammust sammu. Kui ikke
ma, rõmustap ta, Om figin ikkes minnoga

Kui rõmo mul ehk wallo. Jks sa Minna Tem-
mä kdest, armo-wäest kostotamist, Rõmusta-
mist õnnistamist.

173. W. Oh tulge teije waimatu.

Kes om se armsamb wõras tääl, Ke istup kes-
set järje pääl, Nink kaitsep omma hulka? Se
om se Jēsand Jesus Krist, Ke täamba tõõnu
surmast wist, Kui kange ärrawäärja.

174. W. Aww Jummalale üllewän.

Se sure pühhä hommungo Warra, kui Jesus
tõõsi, Wõt ta hend' Maarjal awwalda. Nink
rõmust teddä essi Se sõnnaga: „o Maria!“
Eis käänd ta ümbre ruttuga, Naksi ta jalgu
finni.

2. Se Madalena rõmustus, Kui Jēsand
hend' täl näütnu, lät mulle sures õnsusses, Kui
ümbre wõt neid jalgu. Ja temmä suur pattatse-
meel, Nink suandminne hawu pääl Zeep ka mo
filmi jooskma.

175. W. Näggematta põijoken.

Meije Jesu armo-täht Olli Maarja Madalena.
Oh! kui pea Om se Õnnisteggija Teddä ka
Temmä murren rõmustanu, Nink täl hendä ar-
must näütnu, Kui ta ik sääl hawwa man.

176.

Dmmal wistl.

Woi must sanu :: Om nüüd meije woon, Ke
sää l koolnu :: Me eest risti puun; Temmä
wain om lõppetet, Onsus meile walmistet; Ke
nüüd tahhap :: Se saap õnsas tõõst.

2. Jeesus elläp :: Jggäweste nüüd. Tem-
mä wäardnu :: Meije wainlasid; Temmä sa-
nu kunningas, Ke kil kigin wallites; Teije
uskja :: Olge rõõmsa kil!

3. Ritke lausden :: Dmma Jesusest, Red-
dä tairwan :: Ritwa engli tõõst; Jäge ifkes
temmäle, Kumma perrält ollete, Wiimselt sa-
de :: Temmä mannu ka.

177. W. Sa wonast sadu lomaken.

Sa rõmus, õnnis hulgaken, Mes woon wal-
mistanu, Nink omma hengega jo siin Saggest
ühhendanu. Mes wois sel pühhal, kumba ta
Sul lassep täambä piddäda, So rõmustada en-
nämb weel, Kui Jesu werre-hääl?

178. W. Krist olli meije pattu eest.

Ta olli ristin tappetu, Kui ohwri-wonakenne,
Mist Jummal olli ütelnu, Se kallis Jesukenne;
Ke werrega meid tähhendap, Usk surma sega hir-
motap. Ei woi meid tapja puttu. Halleluja.

2. Nüüd piddagem sis rõõmsaste Suurt,

kallist pasja-pühhä, Et Kristus om ni armsaste
Meist käändnu Jesä wiikka. Se tahhap omma
armoga Ka meije sõänd walgusta, Et pattu-õ
meist lõppep. Halleluja.

179. W. Jeesus ke mo lotus om.

Minno Õnnisteggija Elläp, ello saap ka mulle
Sää!, kun elläp minno pä, Milles ma sis hir-
mun olle? Kas pä jäätäp lullikmist? Henne per-
rä tõmbap wist.

2. Lotus om kui keüdis mo Temmäga ni
kokko keütü, Minna olle ussun jo Teddä nida
kinniwõtnu, Et surm minno temmäst ka Jgga-
wes ei lahputa.

3. Dmme ihho filmiga Sa ma omma Jes-
sust tundma, Minna, ei joht wõras sa Tälle ar-
mo suud sääl andma: Ent, mes nõrk nink jõw-
wetu, Om sis ihhust kaddonu.

4. Olge rõõmsa, Jeesus Krist, Kannap teid,
mo lullikmisse, Keelge hendä kurbusest, Teije
ei jä surma sisse. Üllendage sõänd sis Tairwa pole
iggäwes.

180. W. Kui minno tund saap tullesma.

Ma olle, kui ma tija tõõst, So ihhust lu nink
lihha; So külge jä ma iggäwes, Ei pelgä sur-
ma wiikka. Sa jäät nüüd mul nink minna sul;
Jggäwest ello ollet mul So surma läbbi saatnu.

181. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Dimme-würst! ke wäardnu om, Sa Esä kal-
lis auwo-kroon, Jummalä engli rõmo-troon,
Pühhä apostli armo-järg.

182. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Oh laulke: Halleluja, sel, Ke täambä tõsnu
hawwast jäl; Se om se sütä wonaken, Kumb
meije pä nink Jsfänd om.

2. Kolmandal päiwäl täüdeti Se sõnna,
mes ta üttelnu, Jummalä-koast nelle sääl,
Kumb tähhend temmä ihho pääl.

3. Sis kirjä perrä tõssi ta, Kui Jonas
temmäst tunnist ka, Ke merre-kalla köttun sääl
Jäij' kolmel päiwäl nink ka ööl.

4. Ent nätse! määrneimme sääl Sündi
Jesusse hawwa pääl: üts engel tulli üllewäst,
Nink werit kiowi ärrä eest.

5. Se päle wärrisi ka ma, Ne pae üttest
lahkuma; Hawwa hend' wallal teijewa, Pühhide
ihho tõsswa.

6. Se engel, teddä Jummal saat, Et tem-
mä Jesust ärrätas, Se paist ni wäega selgede,
Kui olles esfi Jummal se.

7. Sa palge olli ni kui wälk Kumb pimme-
dust ka ärrä saat; Ne hoitja es woi olla sääl,
Sest suur hirm tulli nelde pääl.

8. Maria Madalena ka, Nink tõise naise
rühksiwa, Ta ihho woidma armun weel; — Es
olle Jsfänd ennämb sääl.

9. Rats englid temmä assemel Anniwa hen-
dä nättä neil, Nink ütliwä: mes otsit' sääl,
Se Jsfänd Krist ei olle tääl.

10. Maria sais se hawwa man Täüs kur-
bust omman sõämen, Nink ik ni wäega wallo-
sast Se henge-põijo perräst tõõst.

11. Se pääl ta näep silmäween, Et Jesus
saisap temmä een; Ent ta es tunne teddä mit',
Nink möttel ollew aidnikkut.

12. Se samma armas Jesuken Tuus tem-
mä ohto sõämen, Nink üttel täl: o Maria!
Sis sai ta tutwas temmäga.

13. „Rabbuni, se om, oppeja! Oh ärrä put-
ko minno sa; Ent wõtta kif mo wellisil Nüüd
seddä tedä anda neil.“

14. „Ma olle tõsnu, nink lä nüüd Mo
Esä mannu seddämaid, Ke mo nink teije Jum-
mal om; Oh! jäge rõõmsas sõämen.“

15. Maria läts sis rõmusten, Nink kulut
welliside man: Et temmä nännu Jsfändat, Se
põrgo, surma wääriat.

16. Ent kui na mitte seddämaid Es tahha
usku seddä nait, Sis näütas hend' üts engel
neil, Nink kinnit seddä tõtten weel:

17. „Kui tahhat', tulge kaema; Siin om

se paik, kun hengäs ta; Ent nüüd ei olle ennamb
sin, Suurt rõmo kulus Salemin."

18. Nüüd kumardagem ussinast Ja järje
ette maddalast. Se karjus wije hawuga Saap
omme lambid foggoma.

183. W. Oh õppeta meid risti sallausi.

So panti ni kui nisso - terrä mulda; Ent kui
kolm päiwa olli lännu möda.

2. Sis tõsfit ülles hawwast rõmun jälle,
Tõit mitto tuhhat henge heneselle.

3. Se mattus om so süta ello pitsat, Mes
ilmale sa selgest ülles näütät;

4. Kost eggäüts woip awwalikkult tutta,
Et sinnä ollet õige ärrawäärja.

184. W. Jesus minno ello.

Nüüd se päiw om pühhä, Ni, et seddä kittä
ütsike ei woi; Sest et Jesus Kristus Surmast
ülestõõsnu, Nink om wäärdu fik Meije henge
wainlasi, Pattu, ilma, põrgo-surma, Nink
fik temmä hirmo.

185. W. Ma olle Jesust pandnu.

Sa päästet' hulgakenne, Jesusse ommandus,
Kumba ta heneselle Rihtlanu kittusses, Rittä

so rahho-würsti, Nink temmä wäkke ka; Kui
surmast ülestõõsi, Wäärp põrgut ärrä ka.

186. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Tõstke õigusse-wääräid, Se Jssand tullep sõ-
ast nüüd. Oh! tõstke häält nüüd rõmoga, Nink
laulke kittust jätmata.

2. Woimusse lip om wona käen, Nink
engli hulk käüp temmä een, Ke auwo ikkes and-
wa täl, Nink laulwa kittust Jummalal.

3. Sest armo-järjest kulus nüüd: Et mas-
tu olles werre süüd; Mes pattatsist om tenitu,
Om Jesu werri tasfonu.

187. W. Oh wõtkem Jummalat.

Jesus lát ussinast Se waise Maarja mannu;
Ja kurbust tuus ta nüüd, Ja ta meel olli halle.
Se aid sai' täüdetus Ja hälest ikmisen, Ent
pea rõõmsas lääp, Kui näep Jssandat.

188. W. Nüüd paistap meile illusast.

Mes ütse film ei näe tääl, Ja kõrw ei olle kuul-
nu weel, Ei sõamette tulnu, Se rõõm om neil
jo walmistet, Ke Jesu werren leppitet, Nink
jemma hawu tundnu. Dniss lotus Saap neil
jama, teddä nättä ütseförd taiwan, Temmä kan-
natusse kojun.

189. W. Oh tunnas mul se aig saap jõudma.
 Ne istwa temmä jallutside, Ke armastussest pal-
 lawa; Ei tahha muud, kui sedda teda, Kuitao
 nemmä koggona Wois Jesu külge finni jada
 Siin omma ihho, hengega, Nink sest weel en-
 nämb rõmustada, Et ta om tõsnu auwoga.

190. W. Maggus päästja, sinno armo.
 Terre kallis rahhotoja, Maggus Isand Jesus
 Krist; Auw sul surma ärrawäärja, Iggäwenne
 ello-würst.

2. O suur õnsus, ello-walgus Saap so
 tõõsemisest neil, Kummil sinno hawu-paistus
 Ei lä melest iggäwel.

3. Oh! sa illus, kallis walgus, Olle kõr-
 gest kittetu, Et sa surest, rohkest armust Mei-
 je welles sündinu.

4. Wõtta se eest tennus sulle Minno ihho,
 heng nink waim, Et sa kallis päästja mulle Saat-
 sid asfend Salemin.

5. O sa kange ärrawäärja, Iggäwenne kun-
 ningas, Inimiste õnnetoja, Pattatside ussu-
 paas.

6. Anna meile esfi jälle Wastset armo kin-
 nitust, Et me ni kui lullikmisse Jääs so külge
 iggäwes.

7. Et me saäl wois rõmun sinno Armo

järten kummarada. So een Halleluja laulko Rif
 ne pühhä meijega.

Kristusse taiwaminnemisse päiwal.

191. W. Kuulge wabhimeeste hõlli.

Sa, ke perrän surma-waiwa Meil hääs jäll'
 ülles lätsit taiwa, Sa üllendetu Josua. *) las
 meid ikkes meelde wõtta, Et perrätummas meid
 ei jätta So lasti; — ja meil liggi, — ja! Et
 heng, waim, ihho ka, Ehk kül näggemata, —
 Täwwest maitswa Mes maggus õn, Rahho
 nink rõõm So liggi-ollemissen om.

192. W. Jesus surma-taplusfen.

Jummal om siin meije man, Kui meil Jesus
 Awwaldet om sõamen, Kui me Jesus. Isä,
 Poig nink pühhä Walm Omma liggi Hengel,
 Jesu läbbi.

193. W. Niid pühhä waimo palleme. (Polest wers.)

Isand! ke sa meil' hääs Siist lätsit taiwa,
 Sa tahhas ussun meid sulle hoita Ilmweata;

2. Seni kui sa henda Meil jälle näütat,
 Ehk taiwa rõmo fisse siist ma päält wõttat, So
 tennama.

*) päästja. Jan. Ev. 14. 18.

3. Iggäwes Hosianna Saap sääl sis kuulda: Kumb sulle so lunnastetu hulgast Saap laultama.

4. Woon, ke me eest foolnu, Wotta meist kuttust Nink tenno, mitmast tuhhandist korist, Siin põlwil maan.

5. Kik üttselgo: Amen! Jesandal auwus Siin ma päääl nink taiwan iggäwes ajas. Halleluja.

194. W. Kui pat teep waiwa mulle.

Kas se mo armas welli, Mõttele ma waine tööst, Ke ilma wallitusi Es peä riismisest; Sai innimisesest ni kui ma, Nink om ni sõbralinne? Kas ta se om? Tööst ja.

2. Ja jalgu ette satte Jaan mahha peljuga, Ke ristin me eest saije Hawatus nakluga. Ja satte ni kui kolu ka Se ette, ke ni pühhä; Pühhä Jesanda een.

195. W. Minno Jesu hawa.

Tulge wallo mehhe Wallitu latse; Raege rõõmsaste taiwa pole Põlwile maan.

2. Puhhas Jesu palge, O wonakenne, So perrä, sa henge-põijokenne, Me kaeme.

3. Ränä hend' weel ütseford, Rae me päle, Sis jäme rahhule, õnsa, ehk meije So kül ei näe.

4. Kalli Jesu kae! Ne taiwa würsi, Kik taiwa sisen omma jo walmi, Zeil wandma nüüd. *)

5. Oh se: kolm fõrd pühhä, laultas sul wasta; Ent enne lähhata meil' weel mahha Innistamist.

6. Kuulke, Esfä ütlep Sääl ommal pojat: Oh terre tullemast, istu häääl kael Suur södda-mees!

7. Jstu nüüd me keskel Seni, kui minna So jalgu alla wainlaisi heida, Nink löppeta.

8. Nätse! omma Esfä Käskmisse perrä Ja wõttap englist häääl meel wasta Kummardamist.

9. Mitto tuhhat filmä Näggewa teddä; Et temmä näggo om allasi nättä Kui Esfä woon.

10. Hengest nink ka kombist Kui meije löitu, Nink ihho polest ihho täüs hawu. Ni tullep ta.

11. Innimisse poja Päiwa nink tunni! Oh! teije perrä jääp ihkaminne Meile allasi.

12. Se aig om nüüd mödä, Kui sinno palge, Taiwate minnen, kaddonu ärrä Jüngride eest.

12. Nüüd kik meije päiwä, Kumma weel

*) usfutawust.

fawa, Peäwa Jummalä waiwa pühhä Meil ollewa.

14. Se om meije aſſi, So ſurma kitmä; So kehä peäp meid pattuſt päſtmä, Pühhända- ma.

196. W. Nüüd olgo ikkeſ iggäweſ.

Kriſtuſe taiwaminnemiſt Ma panne reiſi poh- jaſ; Se om mo uſſu kinnituſ, Kui mul om häddä, waiſuſ. Se pä om lännu taiwatte, Käl ſawa ka luliikmiſſe Kik üttelekko todus.

2. Et temmä ülleſlännu om, Nink meile aſſend ſaatu, Siſ om hend' ſüddä, meel nink waim Ka ſinnä pole käändnu. Mo warra om ſääl üllewan, Jummalä armo-järje man; Mo ſüddä lääp ka ſinnä.

3. So taiwa-minnemiſſeſt mul, O Iſſand, armo anna, Et öigen uſſun ilma pääl Ma ſin- no perrä kōnni. Et wimäte ſiſt ilmaſt ka Ma woifi minnä rōmoga So troni ette. Amen.

197. W. Nüüd paiſtap meile illuſaſt.

O Ieſuſ, kange ſöddameeſ, Sa pattu-kandja ilma eeſt, Sa ollet täämbä iſtnu So Ieſä häle kääle. Nüüd wäärtu omma wainlaſe, Ke ha- wu ſul kül tennu. Wäggew, Tuggew Surma- wäärja, ello-toja ollet ſinna; Kik om heidet ſinno alla.

2. So orjawa kik kerubim, Ka mitto tuſ- hat ſerawim, Kui ärräwäärjat kitwa; Et ſinna önfuſt meile töit, Nüüd ollet auruwun üllendet, Kik ſulle tenno andwa. Tulge, laulke, Rō- muſtoge, auruſtoge Kriſtuſt enne, Ke om auruſtuſte lännu.

3. Sa ollet pä, me olleme So luliikmiſſe, kummile Saap ſinnuſt walguſt, ello. On, rah- ho, rōöm nink kinnituſ, Jōud, kanguſ, wäg- gi, koſtotuſ, Ja rōhkus ſöämelle. Aja, Sada, Se eeſt jälle minno mele, ſinno kitma, Sulle ikkeſ auruw andma.

3. O Ieſſand Ieſuſ, armo-paas, Sa ſur- ma-wäärja, kangemees, Me himmuſtame ſinno. Sa ollet me hääſ ütſinda, O Ieſuſ, omma wer- rega Nüüd pühhä ſiſſe lännu. Sulle Meile, Ieſſand Ieſuſ, eeſi abbiſ, ſiſ me ſame Sulle laulma: Halleluja.

198. W. Se pühhä Kriſt nüüd töſnu om.

Nüüd taiwatte om lännu ſiſt; Halle, Halleluja, Se auruw Ieſſand Ieſuſ Kriſt, Halle, Halleluja.

2. Hääl Ieſä kael iſtup nüüd, Halle, Hal- leluja. Ke taiwaſt walliſſep nink maad. Halle, Halleluja.

3. Kik meeſ om temmäſt kirjotu, Halle, Halleluja; Se om nüüd täwweſt täudetü, Hal- le, Halleluja.

4. Ta istup nüüd hääd Jesä kael, Halle, Halleluja, Mist Taiwat enne kulut sääl, Halle, Halleluja.

5. Sis laulke röömsast süddämeest, Halle, Halleluja. Nink kicke Jesust iggäwest, Halle, Halleluja.

6. Aww, kittus kolmelainule: Halle, Halleluja. Sel Esäl, Pojal, Waimule, Halle, Halleluja.

199. W. Ep minna tahha jättä.

Nüüd lähhäp Kristus üles Käl sure awwoga, Se man suurt römo kulus Passuna hölliga. Oh! kikkem Jummalat, Nink andkem tenno tälle, Sel auwo-kunningalle, Ke istup troni pääl.

200. W. Minno süddä römustelle.

Jesajas om walmun nännu Neid, ke järje ümbre olnu; Enne, kui woon ilmal tulnu, Om se proweet tedda nännu:

2. Ke, kui werre-leppitaja, Janile näüt ütškörd hendä. Palju önsa waimu seän Näggi kuningat Jaan taiwan.

Pühha Waimo tullemisest.

201. W. O Jummal loja, pühha Waim.

Me tennäme so, pühha Waim, Sa meije ab-

bimees nink rööm, Tarkusse-lätte, kost kik saap mes ihhul, hengel tarbis läap.

2. Nüüd om se kirri täüdetu, Mes Jesussest sai tootu Neil jüngrile, kui taiwa läts: Ma sada teil töist römustust.

3. Ta om se kallimb söbber tööst, Ke armastap meid süddämeest; Ke häddälisfi awwitap, Neid kurblikkuid ka römustap.

4. Ta sadap neid, ke essinu, Nink otšip neid, ke kaddonu; Walgustap Jesu koggodust, Toop Jummalast neil önnistust.

5. Sa ollet se, ke tunnistap, Et Jummal neid ni armastap, Ke temmäga om leppitet, Nink armo-riki istutet!

6. Oh! wötkke wasta sedda hääd, Se falli pühha Waimo tödd, Ke täüdap meije söämids, Nink teep ka ommas templis neid.

7. Jä meije mannu oppeja, Et meije sinno wäega kirk kurja ärrawäräme, läbbi so armo-paistusse.

202. W. Meije Jummal wonaken.

Sa, ke Jesäst iggäwest Ollet wälja lännu, Waim, ke sedda pojakest Jankro ihhun saatnu.

2. Sinno nimmel sago meist Jummalal aww, kittus; Sest kes tunnes pöijokeist, Kui sa meil es näütas.

203. W. Eht kül ütlematta.

Ellä meije ihhun, Kumb so kerk om tööst,
Selleta sen kojun Meile Jesust Krist, Kui ta
surma-illun Hendä näütü hääst, Nink sääl
risti kannun Me eest koolnu tööst.

204. W. O tige pühhämb, puhtamb Jesus.

Se pühha Waim, kumb Esä nõuwo Rit hääs,
nink awwald poja auwo, Täüt temmä jüngrit
armoga. Se man ta heldus olli nättä, Ta täüt
ke seddä pühhä kotta Se taiwalikko auwoga.
Mes önnis pühhä sääl Sel päiwäl olli neil, —
Oh mo Jummal! Ei moista kif, kuis armolik
Sa ollet nink jääät iggäwes.

205. W. Sa kässet, Esä, pallelda.

Se pühhä Waimo heldus täüt Apostlile neid
söamid Kül omma rohke armoga, And kigil ke-
lil konnaida; Ne kittiwä sääl Jummalat, Et
ta neil omma waimo and.

206. W. Niüd pühhä Waimo palleme.

O Waim, ke Esäst wäljä läap, Nink temmäga
üts siski jääp; O sa wäggi kõrgest, Kumba armo-
järjest Om kingitu neile pattatsille römus, Nink
önsusfes.

2. Oh! kostota mo söänd nink meelt, Et
ma saas wastset armo sult. O sa walgustaja!
Minna sinno oda, Sa waiklik tuul, oh pühhu
omma aida *) So önnistust.

3. Sa lätte, kost kif röhkus keep, Kumb
meije söänd siin kostotap; Anna omma tarkust
Meile digest tutta Ni kui Salomonil, keä pallel
seddä Sult hennelle.

4. Kif armo-nõuw, mes Jummal peap,
So läbbi meile siin tedä saap; Läbbi so ajamise
Omma jo enne Proweti nink ka apostli kirjotanu
So latseille.

5. Mo söämen Jesust awwalda, Muido
jäap ta mul tundmata. O sa meister, sada Min-
no söänd nida, Et allasi pallasse mo pöijo perrä
Jlmjätmata.

6. Mo tõmba ilmast hennelle Nida, et ma
so perrä lä. Oh! kinnita ka minno Pelglikku
Waimo, So sisse ussun, et ütse taad kroni
Ei risu mult.

7. Oh armo-öli jose sa Mo sisse ello-wäe-
ga. Täuta ka mo söänd Sinno armo-tullest, Et
mul wastne ello tulles Jesu werrest Mo önsusfes.

207. W. Ma olle Jesust pandnu.

Sa kallis emmä süddä Niüd palle meije eest,
Et Jesu surm nink häddä lääs läbbi söämeest.

*) koggoduuse päle.

Nink kui se hawu: oja, Kumb nüüd jo jooskman
om, Saap eggäütte kastma, Sis om sul õige
rõõm. :;

208. W. Maggus pästja, sinno armo.

Seddä kallis emmä süddä Sõwma ma sult hen-
nele: Kui ma sulle te weel waiwa, Ütle seddä
minnule.

2. Kui sa ollet towotanu Mo eest wonal
middäge, Nink ma olle seddä riknu, Anna an-
dis heldeste.

209. W. Henge pöijoken.

Minno melest om So mo ainus rõõm, Kui
mul pühhä Waim saap sama, Nink ka sõamette
maalma Seddä wonakest, Tappetu mo eest.

2. Oh! sis tennä ma Ilken rõmoga Se
eest, et ta mulle näütnu Teed Jesusse hawu man-
nu, Kost mo õnnistus Josef iggäwes.

3. Nink sis anna ma Suud ta käel ka,
Kumbe sisen nagla-tähhe Saiswa, kunnii koh-
tun näe Üllestõstwat neid Õnnistama meid.

4. Ent mul tullep siin Meelde temmä piln,
Nink mo süddä sullap tõoste Temmä waiwa ülle
häste Seni, kunnii ma Temmä mannu sa.

5. Armust kargap tääl Süddä ihhun weel,
Kui ma mõtle nüüd se päle, Ke and omma poi-
ga meile, Kumb ta ainus lust Olli iggäwest.

6. Ent se poja käük Olli immelik: Inni-
miste male tulli Kui ilm wanne all weel olli;
Sai neist põlletus, Kistin tappetus.

210. W. O Kriste, päiw om sinno käen.

Meid walmista, o pühhä Waim! Me olleme se
pöijo hõim; Kõl tullep pea saja-päiw, Run otja
saap sis mõrsja waiw.

2. Meid waisid sada heldeste Seni, kui sin-
nä tulleme, Run kittust laulap junkro hulk Aww
olgo sul, sa küllemulk.

211. W. Dmmal wiisl.

Oh! tulle rõmoteggija, Nink läüta armo-tulle-
ga Meelt, sõänd, mõttid uskjille, Et armo näüt-
wa õigede. So pühhä sõnna walgustus Teep ki-
gen kelen uskliffus, Et rahwas ülle ilma-ma
Woip sinno kittust kuluta. Halleluja. :;

2. O pühha walgus awwita, Et meije woi-
me oppita Kik tundma õiget Jummalat, Kui
sinna kirjån awwaldat. Meil olgo Jesus ütfinda
Se ainus õige oppeja; Et temmä fise ussume,
Kik wõrast oppust jättäme. Halleluja. :;

3. Sa fige üllemb rõmustus, Oh! olle mei-
je kinnitus, Et meije sinno kindmaste Ra kural
põiwel orjame; Sa tahhas, Isfand, armoga
Kik lihha nõrkust kinnita, Et meije häste maadle-
me, Nink sult ei lahku eäle. Halleluja.

212. W. Oh oppeta meid ristisällausi.

Mes foggodusse waim sääl ütlep kirjän, Se olgo töisi meije hulga seän.

2. Sa peät minno kannatusse sõnna, Sest tahha kiusatusse eest so hoita.

3. Ni tööst, kui ma so perrält olle, Esä! Ni olle ma so sissen wona omma.

4. Oh! paistas mo pä-otsast nink mo filmist Pattatse meel, ke kastetu ta werrest.

213. W. Nüüd pühhä Waimo palleme.

Jummala Waim, te wastses meeld, Mo terwet ello nink mo teed; Sada pühhasst sõänd, Nink ka wastset waimo Mo sissen, et maitfas so heldust nink armo Jhs tennoga.

2. So kerkus, o Waim mo ehita, Nink läbbi so wäe walmista; Rigest pattu-möttest Minno sõänd pästa, Nink mo henge õige esämale sada O Jesu Waim!

Kolmainust Jummalast.

214. W. O tige pühhämb, puhtamb Jesus.

Pühhä om kolmainus Jummal, Uuw olgo iggäwes nüüd temmäl, Sel Esäl, Pojal, Waimul ka. Pühhä, pühhä, pühhä, õnnis Om meije Jummal suur nink auwus, Se kunningas nink

tröstija. Se Jesand essi om Me söbber, oh! suur rööm Om fest meile; Oh laulke sis Rif üttelis Nüüd wastset laulo iggäwes.

2. Uuw, kirtus, wäggi nink ka rikkus So armo eest sul sago ikkes O Jummal, tige üllemb hä. Uuw ka olgo Jesus sulle, Et auwustuste lästfit jälle, Nink ostfit meid so werrega. Se, se meid kostotap, So armun kinnitap Maggus Jesus! Sest Jummal om Nüüd meije man, Oh! kummaridage tolmun maan.

215. W. Dmmal wisil. (24. Wiis.)

O sinna Kolmainus, Kelle kiti serawimi Tööst andwa auwustust, Kui ka ne kerubimi; So armo-filmä wötke ka Kui nõrka last mo kaeda.

2. So auwustus om suur, Käip ülle ma nink talwa, Kumma eest töttest siin Rif wūrsti häbbenewa, Kui näggewa so armo-tööst, Sa Esä, Poig nink pühhä Waim.

3. Sa ollet U nink O, Kenk nimmel: ja nink amen Sääl laulwa sinno een, Me pühha kõrgen taiman. Ma to ka sulle nõrkussen Mo sõänd oh-wris, kõrgemb ön.

4. Sa ollet selge arm, Kumb ni kui lätte josesep, Kost kigil pattatfil Se arm nink rööm siin tööstep. Mo sõamette jöse ka, Et so kui armo mait-sa ma.

5. Sa ollet ello-kairw, Rust kiti loom rõhkust

wõttap, Kost eggäl üttel siin Se ello-wäggi tul-
lep. Oh! sa suur, kallis walgustus, Mo hen-
gest oja pimmedust.

6. Ma tahha otsani So auwo sures tõsta,
Ja henda terweni Sul ohwris ärrä anda, Et sa
mo sissen rõmoga Wois hennel assend walmista.

216. W. Mo eest tuus so süddä surma.

Usutaw nink armas henge loja, Jummal, meije
rõmustus, Sinno nimme auwus laultas tääm-
bä, Jesus, meije abbimees. Pühhä Waim, sa õi-
ge walgustaja, Olle sa mo henge rõmustaja. Rit-
tus, auw nink tenno ka Kolmelainul otsata.

2. Jesus, lige kõrgemb poig, ke sinna Ollet
omma werrega Lunnastanu mo, oh! et nüüd min-
na Jääs so ommas koggona. Oh! et nüüd ka
meije woisfe tutta, Mes suurt armo sa meil wõt-
tit näüta, Kumma eest me igäwes Same litma
sinno sis.

3. Pühhä Waim sa kallis hawo-õlt, Kum-
maga meid woijetas; Eggäford ei olle meile liggi
Ello-palsam Jesus Krist. Minna palle so, sa hen-
ge arstja, Olle Jesu, tõbbitside hoitja; Woija
ihho henge taas Sulle preestres, kunningas.

4. Oh! jä meije mannu rõmustaja, Wal-
gusta me sõamid; Wõtta meid kui nõrku latfi sata
Käe pitte Jesu pool. Pühhända sis meije henge,

ihho Seni, kui me Jesu werre hawu Tutta same
sõamen Ni, kui olles filmi een.

5. Halleluja, auw nink kittus olgo Kolmel-
ainul Jummalal, Esäl, Pojal nink ka Waimul
tulgo laulden wasta engli-koor. Toiwas, ma
nink meri rõmustago, Tähhhe, ku nink päiw ka
auwustago Ütten seddä Jummalat, Meije pääd
nink Isfandat.

217. W. Oh armas käe tänna!

Oh Esäl! olle rõõmsa, Ma olle poja omma;
Oh! wõtta õnnista, Nink te mul ni kui latfel;
Mo mees, ke mo pääl möttel, Mo wõtta hennel
koggona.

218. W. Se wona omma olleme.

Ta armoga meid juhhatap :; Ei olle kippe, ni
kui meije; Ei panne rasfes emmäkenne, Kuis
ta :;,: neid latfi kaswatap.

219. W. Minno waisus om ilm arwamatta.

Jesus, meije kallis oppetaja, Ke sa omma wer-
rega Wõttit meid, taad põrmo, lunnastada,
latfit surma sisse ka; Ollet näütnu hend' kui õige
wäärja, Nink se põrgo hawwa ärrä naarja;
Wõttit wangi kurratit, Häetit kif temmä tööd.

2. Iaulma seni, kui heng lahkup ihhust, Om

so mörjsja ainus lust Seni, kui täl ütškörd henda näütap Werre-pöig sääl iggäwest. Oh! sis tös-
sep himmo koddõ minnä Mõnnel hengel, mõnni
tahhap olla Ello-würstil sullafen, Temmä mörjs-
jat orjaten.

3. Kui üts, ke siin Jesu küllen elläp, lau-
lap henge heitmissesest, Engli foggodus, kui seddä
kulep, Rõmustap hend' sõämeest, Runni kif ne
hamu-mehhilesse Paradisi aljan laulwa esfi
Omma suga rõõmsaste: Terre armas pöijoke! —

220. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

D rõõm-waim, kost pühhäus, Lõtte-arm nink
ka täwweus Keep wäljä ilma lõpmata Neil, ke
so wõtwa armasta.

2. Enne kui kuulti üllewän Englide laulu
Esfä man, Jo enne kuulti serawist Se: püh-
hä, laulwat järje eest.

3. Amen, auw Esfäl, pojale, Nink ka
sel pühhä Waimule, Ke olli nink jääp iggäwes
Me saatja, rõõm nink abbimees.

221. W. Müüd paistap meile kauniste.

Oh! Isfand Jummal iggäwest, Sa ollet min-
no süddämeest So pojan armastanu. Se poig
om minno kalliste Hääs, kaunis mörjsjas henne-
le, Mo pattust lunnastanu. Eija, Eija, Pat-

tu kannap, temmä annap taiwast mulle; Auw
nink kittus olgo sulle!

Jummala armo-kutsmisest nink
pattustikäändmissesest.

222. W. Jesus, ke mo lotus om.

„Tulge minno mannu kif, Kumba pattu-koor-
ma litsup, Minna olle armolik!“ — Ni meid
Jesus armun kutsup: „Teije pattu anna ma An-
dis, õnsat ello ka.“

2. Oh! kuis maggus om se hääl Kuulda
neil, ke otswa teddä, Temmäst moista ma, et
weel Meije perrä Jesu süddä Pallap, nink et
temmä ka Pattaste lunnastaja.

223. W. Mo walguš walgušta.

Mo waisust kae tääl, Isfand, so armo perrä;
Sa woit mo awwita, Sest muid ei tija ma.
Mo pudust näet sa, Nink kaet armoga. Oh wõt-
ta hallesta!

2. Oh! armo-lätte sa, Kumba mo süddä
waidlep, Jose mo sisse ka; Kif nõrku kostota,
Rõmusta, sõnus te, Ke wäärt ei ollesse Neid
fada ommete.

224. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Sa rõmustat hä melega Kui minno silmä zilku-

wa, Kui murre mahhalitsup jo, Sis armoga waigistat mo.

225. W. Halletuja me anname.

Dh! ärrä mingo kohto sa, Isfand! ent anna andis ka Rif minno pattu-süda. So werri, mes sa wallanu, Om ütfind, mes woip kistota Rif minno wölga ärrä. Segä Katta Rif mo häddä, nink mo südä, ei woi saista Esä een kui puhhas mörsja.

2. Jo otsan olles minnoga Rif olnu, kui es olles sa Mul abbi, römo näitnu. Eest kui jo olli römotä, Peit omma kät mo ülle sa, Et meelt es peä heitma. O sa, Pästja, Hallestaja, henge trööstja, ello-toja Kuis ma woi so se eest kitta!

226. W. Mo sdänd anna kigest wäest.

Nüüd andisantu om mo pat, Dh! löge kandle pääl, Nink kikke moga Jummalat Rif taiwa hulga sääl.

2. Dh kikke seddä armo-merd, Nink Jesu kannatust, Kumba ta ristin säitse förd And kuulda ommast suust.

3. Sääl om ta minno kishlanu Za omma werrega, Nink hennel mörsjas kosfinu; Za jääp mo pöigmees ka.

4. Nüüd olle pattust möstu ma Jesusse

werrega; Mo wölg om ärrämastu ka; Ma wäega römusta.

5. Ma palfi: Unnisteggija, Dh näüta hendä mul! Kumb tötteste ka sündi sin Mo waimo filmi een.

6. Ma kaibsi täl mo pattu-süüd Könnelden filmä-ween, Nink neid, kumbe es tunne weel, Panni ta söäme pääl.

7. Täüs heldust kai' ta minno pääl, Nink and mul armust suud. Nink kuiwat minno pöskti pääl Neid filmä-pisarid.

8. Mo süddä armust sullap tööst, Se ülle möttelden; Suurt hoolt ta kannap minno eest Mul seddä ütelden:

9. Dh! wötta julgust, hengeken, Sa jäät nüüd elläma; Käü ikkes armotundmissen, Sis saat sa önsas ka.

10. Ma olle so eest masnu jo, Kes pannep hukka so? Mo küllest jusep werre-woo, Se teep nüüd puhtas so.

11. Mes minno man weel sündi sääl, Ei woi ma unneta; Ni kawwa, funni ello mul, Ma seddä mällera.

12. Ma saije seddä wannikut, Nink perrä waidli ma, Jesusse werre-ossauft, Nink armo liisko ka.

13. Ent et ma sega surustas, Ei sunni

minulle; Kui ma fest paljo künneles, Saas kurbust temmäle.

14. Las allandikkun soämen Se warra hengäta: Sis maitšap heng siin waikusfen Jummalä armo ka.

227. W. D pä! täüs werd nink joni.

Üts waine latšekenne Käl pea rõõmsas jääp, Kui temmä tunnep enne, Et nuhtlus mödä läöp. Ni om ka meil se luggu, Kui henge-pöijoken, läbbi ta werre-hawu, Toop rahho soämen.

2. Mes ma kül taiwast holi, Ehf auwo-ronist ka Kui temmä häält ma kule, Läöp süddä palla ma. Se ülle minna ikke Käl armo-pisfarid, Et woon mo eest kand tikko, Nink surma-mörroušt.

3. Ei pelgä ma sis pörgut, Kui Jesus soämen, Sest temmä om jo armust Mo sü eest foolnu sin; Se ülle minna laula Nüüd rõõmsa hälega: Za om mo lunnastaja, Nink Danisteg-gija.

4. So hawu waimun näe Weel mo eest wallale, Ma sinnä sisse wäe; Mo soänd juh-hata. Säält joostnu werri rohkest Mo pattu möst-misfes; Ma tennä sinno se eest Jks nüüd nink igäwes.

228. W. Oh wöikem Jummalat.

So werre-ristminne, Kumb sulle rasse olli, Mo ärräostminne, Mes sinno läbbi tulli; Se perrä ihka ma Nüüd sure himmuga, Kui seddä kätte sa, Ei ilmast holi ma.

2. Ma tunne soämen, Et kirjotit mo nim-me So ello-ramatun, Kui sünd'nu weel es olle. Kui tulli ilmale, Sa wöittit hennele; Ma olli rojane, Sa mösfit puhtaske.

3. Sa minno wallitsit Käl mitma eest siin ärrä, Et sinno ommas jääs So sure armo perrä. So armo-rikkusfen, So wallituide man Ellä-da, om mul siin Üts tenimata ön.

4. So armas koggodus, Se künit mulle käsfi Nink soänd wasta sis, Wöt minno hólma esfi; Näüt mulle selgede, Et sinna tötteste Mo osfit hennele, So mörsjas heideste.

5. Kui se man mötle ma, Mes koggodus mul näütap, Kumb waimo wäega Mul sinno hawu kittap; Sis nakkap sullama Mo süddä armoga, Ma wäega rõõmsas sa, Nink önsas koggonä.

6. Ma waine pattane, Mes ma sul üttele Jesus? So een ma ikma jä, Nink panne seddä immes, Et sinna, waiwa-woon, Mo eest sääl ollit maan Kui waine waglafen, Täüs ohjo soämen.

7. Ent, mes ma palle sult, Se om se ainus
asfi: Jä ikkes nida mul, Kul sinno podi risti,
So põllet' näoga, So werre-palgega, So wi-
hawuga Nink kulle mulguga.

8. Kui ütseförd mulle ni, Mo wonaken
hend' näütap, Et ennamb taggasi Hend' min-
nust mitte kânâp; Sis olle rõõmsaste Siin sin-
no sullane, Nink tulle taiwatte, Kui sinno
mõrsjake.

9. Ma palle seddâ ka: Te maddalas mo
nida, Et ikkes tolmus jä, Kel waja om so surma.
Ma jä sis sinno man, Mo armas Jesuken, So
armotundmisen, Sa ohwri wonaken!

10. Ma palle: lähüne, Ma tütki sulle
liggi; Mo armsamb Jesuke! Las sinno surma-
higgi Mul saista sõamen, So haru-leppingun,
Eo man nink hengusfen, Nink so een palwusfen.

Puhkamisest armo perrâ nink tõisitsest
usust Jesusse sisse.

229. W. Tulle Jesu haru sisse.

Oh! et minna pattul' toles, Ent sul elläs Jesus
Krist! Oh! et ma sul rõmus olles Sinno mõrro
surma eest. Halw nink waine olle minna, Ni
et häbbelikkus jä. Se man om mo rõõm, et sin-
na Ollet ütlemata hä.

230. W. Mo Jesus wõitap pattatsid.

Ohige armsamb walgustus! Kui sa es olles häd-
dâ orrun Mo saatja nink mo rõmustus, Sis
fik mo päiwâ saifas murren. Ma mõtles se pään
peljoga, Kuis minno te saas lõppema, Nink
määrne luggu minno odap? Ent kui so käsfi min-
no sadap, Nink mul so palge paistap ka, Sis
pimmedân ei esfi ma.

231. W. Henge põijoken.

Kui ma peä siin Saisma häddâ seen, Oh!
sis olle mulle liggi, Mõrkusfen jä minno wäggi,
Ni et kannata Seddâ rõmoga.

232. W. Mäggemata põijoken.

Oh mo henge-põijoken! Kas sa hend' ei lasse
lõida, ühhentada Mõrsjaga, ke otsip so Him-
moga? Melles sa hend' ärrâpedat, Nink so pal-
get mo eest kattat? Sa näet, et ma waidle so.

233. W. Sa armo nink õnsusse põhjata lätte.

Me hengäme Jesusse warjun ni kawwa, Runni
fik häddâ mõda läâp; Se Jesand saap esfi me
eest kül hoolt kandma, Ta tijâp mes meil wallo
teep. Me ollade jõudo ta tunney tää; Ei pan-
ne ta rasset koormat me pään. Me aja nink pro-

mi, ke mödä om lännu, Me saatwa meid andma
täl kittust nink aowo.

234. W. Oh armas tae tännä!

Heng rühhi Jesu mannu, Sa ollet armo sanu
Ea werren ütfinda. Sul olgo rõöm ehk wallo,
Ea lömwäp ikkes nõuwo, So läbbi saata auwoga.

235. W. Mo sõänd anna kigest wäest.

Kui süddä puhkap, tännitap, lääp pehmes Esä
meel, Nink annap, mes meid rõmustap, Ja
auwus tullep täl.

2. Sa nuhtlet kül meid pattatsid, Ei siski
wihhaga, Ja perräst wöttat meije süüd, Nink
wiskat merde ka.

3. Mes murretat sa hennesen Jks ö nink
päiwä tääl; Oh! wötta murre, waiw nink piin,
Nink heidä loja pääl.*

4. Es pettä temmä wallitus Weel ilman
kunnake; Kik temmä tö om siggidus, Nink saap
hääd otsake.

5. Sis lasse teddä tettä weel, Nink olle
kohhalt waiw; Sis hengät sinna rahhun tääl,
Nink sääl saap rõmo paik.

236. W. Jesus minno ello lätte.

Halleluja! tulge waise, Kikke Jesusst minnoga;

Temmä arm nink hallestusse Omma ilma löpma-
ta. Temmä annap kooljil ello, Armoga neid täü-
dap jälle; Jesus anna ikkes mul Halleluja laul-
da sul.

237. W. O pä! täis werd nink joni.

Kik lunnastetu henge Jesusse werrega, Müüd
sõamette pandke, Mes Jesus surmaga Om
saatnu suren waiwan Me henge õnsusfes, Kum-
ma eest meije taiwan, Taad kummardame sis.

238. W. Jummal taiwa nink ma loja.

Ke, o Jesus, sinno hamu Arwap õnnes hen-
nele, Se om henge warra löidnu, Põllep ilma
rikkustke. Surm om temmä rõöm nink lust,
Sest et taiwan Jesus Krist.

2. Jesu man ma tahha jada; Ilma naar
nink teotus Ei woi sõänd ärrä kända Temmäst,
ke mo rõmustus. Jesus jääp mo walgustus, El-
lo, rõöm nink täwweus.

3. Tulle, kallis Jesus, tulle, Pästä kigest
hädäst mo! Uig lät iggawes jo mulle; Tulle!
minna oda so. Mes ma ennämb ilman te? Wõt-
ta minno taiwabe.

4. Sääl, kun taiwa rõmo nättas, Nink
kun elläp Jesus Krist; Sääl kun Jummalat ka
tuttas Temmä surest selgusfest; Sinnä minna
püwowa ka, Et ma temmä mannu sa.

239. W. Südda wirgu ülles tööst.

Nüüd, mo Onaisteggija, Tahha ma so armust toita, Nink waillikko himmoga Hendä sinno hawun hoita Seni, kui sa waiwa päle Auwo-troni annat mulle.

2. Jesus, sul ma olle jo, las mo sinno küsge jäädä; Sinno armun hoija mo Seni, kui so sääl sa nättä. Kule, woon, so werre perräst Nüüd mo palwe häält ka armust.

240. W. Dkunnas mul se aig saap jöudma.

Mo Jesus kedda serawimi Jks orjawa so järje een, Nink omma palget katwa kinni So pühhä käsku talliten, Kuis woiwa lihhalikko filmä So armsat palget kaeda? Ke muido pimmedän weel käüwa, Ei näe henne ette ka.

2. Oh! anna, et ma ussun liggi So pühhäusse sisse lääs; So arm mo söänd täütko essi Mul önsuses, sul kittuses. Mo hengele siin armo anna, Nink pästä teddä surmast ka. So ette allanda ma hendä Kui Ester nink so mõrsia.

3. Mo künita so armo-käski, Ma anna suud neil ussun nüüd. Oh! helde Jesus, näüta essi So hawu, kistota mo süüd; Sest neide sissen woi ma olla Jks rahholik nink peljota; Ei puttü tapja-engel seddä, Ke tähhendet so werrega.

4. So tarkus minno juhhatago, So walgus paistko mulle tääl, So arm mo söämette jägo, Et ma so armo te-ra pääl Jks ussun otsani wois käwwa, Nink söämelikko armoga So senna nink so tahmist nõwwa, Nink tit se perrä tallita.

5. Mo südda olgo sinno iste, So ouwo-järg nink ommandus, Sa jättit armust ennemuste So taiwa troni aawustust. Oh! te mo söänd armust essi So ello-majas, kunnä ma Siin löp-peta mo teggemisfi, Nink wiimselt sinno mannu sa.

241. W. Ei olle ma pääl suremb rödm.

So poig, o Jummal, saispap siin, Mo armo-järg, mo kinni liin, Ke hendä ohwrits ristil pääl Mo pattu eest, o maggus hääl!

2. Es olle temmäl waja tööst Se surma maitsa henne eest; Mes minno pattu teninu, Om temmäl werri tasfonu.

3. Za hawu läbbi sättime, Nink läme ökwa taiwawe; Sest kae, Esä, Poja pääl, Ke meije eest so pallep sääl.

242. W. Es olles Jummal meijega.

Oh armas Jesus kosta jo! Et ma so häält saas tundma, otsip Mo heng nink ihho so, Kost peä ma so löidma? Ma olle pattust koormatu, Nink henge ohhust waiwatu; Sa woiit mo kostotada.

2. Ma olle mitma wiſiga Käl ſinno kurbas-
tanu; Sa hälitſit mo armoga, Ent ma ei olle
kuulnu. Ma- ilma aſju otſe ma, Mes iggäwen-
ne jätti ka; Ni taſhi hukka minnä.

3. So taſſaus mo römuſtap Ka waſta pattu,
ſurma, Et mul arm Jumjala man ſoap,
Nink et ſääl löwwä römo, Ja ello, önsuſt nink
kik hääd, Se toop mo hengel henguſt nüüd, Mes
ſinno hawuſt tulnu.

243. W. Jeſuſ ſurma taſluſſen.

Oh! et minna allaſi Sinno armo Melen peäs
ſurmani, Kuis mo põrmo Ollet wötnu armasta;
Nink et minna Elläs, folit ſinna.

244. W. Mo ſöänd anna kigeſt wäeſt.

Sa näet mitmaſugguſt käl Mo man ſul kurbuſ-
ſeſ; Oh! wötta ärrä kik, meſ ſul Ei olle me-
leþääſ.

245. W. Kui ſaggeſt ikkep ſüddä mul.

Mes meile ainult waja om, Om Jeſu oſſauſ,
Nink et me ſüddä, heng nink waim Jääſ temmä
ommanduſ. Se kinnitap me käüki ka, Et middä-
ke ei laſhuta Meid temmäſt, temmä hoijap ka
Meid hennel laimata.

246. W. Nüüd paistaſt meile kauniſte.

Kuis wäega rööma olle ma, Et Jeſuſ om ilm
jätmata Mo ello, rööm nink warra. Ja ſoap
mo hennel kuttuſſeſ Ka paradifi wötma ſiſ, Kui
ma ſiſt laſku ärrä. Amen! Amen! Tulle Jeſuſ!
minno ainuſ rööm nink ello, Himmoga ma oda
ſinno.

247. W. Arm lähüne nüüd.

So wöglane jä Ma ni, kui ma näe, Kuis
kannatlik ſa, Siſ ſilmä nink ſüddä So een ſul-
lawa.

248. W. Mo ſöänd anna kigeſt wäeſt.

Ma tunne käl mo pattu-ſüüd, Mo päle kaibap
ſe, So werre arm om ſiſki nüüd Mo päſtnu
heldeſte.

2. Ja ſüddä om ni uſſutaw; Kuis koſto ette
ſa Saap otſa ſama kik mo waim, Kuis Jeſuſt
armasta.

3. Keſ om ni armolik kui ſa, Mo helde Je-
ſuſ Kriſt? So werre-wäeſt tunne ma Suurt önsu-
ſt ſöämeſt.

249. W. Kige kaplu katiſtiſtja.

Arm, kumb pattatſile önnes Jeſu hawuſt wäljä
keep, Nink neid temmäga ni üttes, Kuis pu oſſe-

ga om, teep; Annap joudo figgidusfes, Rumb ilm temmâta meil puup; Kelâp, mes meid ossa- usfest, Nink ta armust lahjutap.

250. Omma wifil.

Jesu kannatusse rômust Ei woi lahjuta ta rahwast Ustik' ön eht häddä-paik, Ei se, ei ka tullaw aig.

2. Rindmat waimo mulle anna, So pääl ilkes lotust panna, Sis so werrest minna sa Nõmo, ussu-julgust ka.

251. W. Mo süddä walwa jälle.

Rui mo heng peljun safsap, Nink murrega hend' waiwap, Woit sa mo kostotada, Nink figest ohhust pästa.

252. W. Eht kii litlemata.

Rää so foggodusfen, Rumb so leek om tööst, Räändle jalgu kesken; Hoija kahjo eest, Ehhita iks teddä Omma waimo wäest; Wõtta armust läütä ussu kirrekest.

Henge ühhendamisfest Kristussega nink
sõame ärräandmisfest Jesussele.

253. W. Näüd pühä waimo palleme

Amen siin ma pääl, taiwan ka, Me Jummal saap ilkes ollema Meije leppitaja, Nink ka meije

pästja; Se teep, et ei kõhta ütisk lahjutada Meid Jummalast.

254. W. Kaswa weel ;:

Jlus om ;: Minno henge pöijoken, Jlus om- man werre palgen, Orja witsa-kronin ka, Jlus omman surma näon, Jlus kui ta külge awwati, Kooljas jäi. ;: —

255. W. Arm lähhine nüüd.

Rui wallo nink piin Mo litsuwa siin, Sis puhkap mo waim, O Jesus, so pole; Sa wai- gistat mo.

256. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Rui film nink süddä itwa tääl Jesu een üle häddä, Ta kaep armoga mo pääl, Nink löppe- tap kii seddä.

257. W. Kus om mul minnä kii.

Rui ma, kui Simeon, Jesust, ke Esä woon, Siin ussun umbrewõtnu, Nink sõamette litsnu, Tahha ma ütiskõrd röömsast Ka lahkuda fest il- mast.

258. W. Oh wõtkem Jummalat.

Mo Sunisteggija! So päle minna loda, So

So sure armoga Mo waise henge toida. So risti illo mul Allasi paistko tääl, O Jummal poig, weel Esä aum-järje pääl.

259. W. Jesus, ke mo lotus om.

Önnistust nink rahho sa Minna sis mo hengen tutta, Kui ma Jesust armoga Soämen woi wasta wõtta. Tuhhat römo tunne ma, Kui taad waimun nättä sa.

260. W. Oh kige pühhämb, puhtamb Jesus.

Oh! kuis se meid woip römustada, Et loja meid wõt lunnastada, Nink armust koli ilma eest; Et ta läbbi kannatusse Meil saatnu ennämb önnistusfi, Kui ilma jäime algmisest. O römomõtte sa! Jä, eggäl ajal ka Ellaw tutta, Et mul es lääs lotus mo käest So wasta surma häddän tööst.

261. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Üet' armo keüdust om ta siin Mo hengega nüüd keütenu; Oh! olles ma jo temmä käen Rikmata ütškõrd löida.

262. W. Ma kae üles mäle.

So armo warra jägo Meil ikkes awwatu,

Nink eggäl ajal sago Sest ossa jaggatu. So helde palgega Meid ussun kinnitä, Nink meije soänd täüdä Rahho nink römoga.

263. W. Se armsa päiwä paistminne.

Oh! ello, kumb täüs römustust, O önsa armo-päiwä, Kun läbbi Jesu kannatust, Nink möro surma waiwa Pat andis anti meil, Nink et heng, waim nink meel, Jo maitswa kif taad önnistust, Mes meil saat Jesu kannatus.

2. Jummal rahho üllemb hä, Kui süddä kurbust tunnep, Sis ni kui armo-wolas se Mo henge sisse tullep, Nink teddä kostotap, Et sest ni röö-sas saap, Ötse kui olles taiwan jo Jesussega ühhendetu.

264. W. Mo filmi kuiwat weest.

Ma olle seni nüüd Ta perränkäuja, Nink sis ei otfi muud, Kui temmä jäija; Ma kae ikkes pääl Ta mannu tötma Seni, kui minno sääl Saap ümbrewõtma.

Rahhust nink römust pühhän waimun.

265. Dmmal wistl.

Mes rahho om, mo Jesus, mulle, Kui ma so üsjän hengä tääl, Kui murre-orrust wäljä tulle,

Nink rõhhi sinno hõlma pool, Kik kurbus kaop
 ärrä minnust, Kui sinna annat ommast rinnast
 So armo mulle maitfata: Sis om mul taiwas jo
 siin ilman, Kes kurb wois olla sinno hõlman,
 Kun selge rõõm nink melehä.

2. Kui sa mo risti laande sadat, Ma lä
 nink loda sinno pääl; Sest et sa pilwist mo sääl
 toidat, Nink kostotat mo paest sääl. So imme-
 te pääl minna kõnni, Nink lõwwä otsa man ifs
 õne. Mul om kül, et sa minno man. Ma tija
 tõttest, kedda sinna Jo lasfet auwo pole minnä,
 Se käügo enne maddalan.

3. Mes rahho tunnep minno süddä, Kui
 Jesu päle toetap, Ei puttu mo ilm, surm nink
 häddä, Kui henge sõbber kostotap. Ias seddä
 kallist rahho mulle So armo perrä ikkes olla,
 Se om jo maggus taiwa rõõm. Kik tühja mõtte
 minge pakko, Mo Jesus minno rõõmsas tekko,
 Ke minno henge sõbber om!

266. W. O Jesu, mo pbigmees, mes õnsus.

O maggusamb Jesus, so armust om täüdet
 Mo süddä, nink taiwasse tullega läüdet. Ne sil-
 mä ei näe, Ne kõrwa ei kule, Mes maitfap mo
 süddä, mes rõmu om mulle.

2. Oh! kunnas sa tahhat mo henne pool' wõtta.
 Mo armas, oh! tulle, sest iggaw om ota. Oh!

kunnas ma sinno Sääl taiwan sa nättä! Mo
 illusamb Jesus, mo maggusamb lätte.

267. Ommat Wisil. Polest wärssist, (w. b. 429.)
 Jesus minno henge ello, Minna anna hendä
 sulle, Ke sa selgest tutta woit Pohjani kik sõä-
 mid.

2. Sest sa tijät, mes ma püwä, Mõtle,
 kõnnele ehk nõwä, Mes om tettu, ehk mes te,
 Tijät sa kik selgeste.

3. Sinno tahtmist püwä minna Kigin as-
 jun täüta enne; Oll se man minnoga, Minno
 tahtmist kelä sa.

4. Se, ke sinno tahtmist nõwäp, Engli-
 keste ello lõwäp, Nink woip Jesu harun ka
 Omma henge jahhuta.

5. Ent ke omma tahtmist mitte Ei woi essit
 tallita, Heitko Jesu ette tääl Mahha omma
 palge pääl.

6. Temmä kange werre higgsi, Kui ta olli
 surma liggi, Se woip tõttest awwita Meije
 tahtmist kistota.

7. Kui ma palwen ka ei jõwä Sedda ota,
 mes ma nõwä, Siski meelt ei heidä ma;
 Jälle temmä mannu lä.

8. Ias so waim mo kinnitada Kigin, mes
 ma ette wõtta, Et so armo tunnes ma Ommän
 hengen ütfinda.

Jummalala laste õnnelikust saiussest, ehk usk-
jide surest aauustussest.

268. W. Jeesus tulle minnule.

Jummalala laste õnnelikust saiussest, ehk usk-
jide surest aauustussest.

2. Ke hend' nida ühendap Temmaga nink
armastap Jummalat nink lähembat, Omma
Dannisteggijät:

3. Jesu waim om selle man, Ellap ifs ta
sõamen; Kristus om taad hennelle Wallitsenu
tõtteste.

4. Kihlap hendä minnoga, Temmâ mörjsja
olle ma; Raep minno armoga, Satap omma
waimoga.

5. Nüüd se rahho sisse jä Iggäwes ma
hengämä, Ei mo rõõm woi kadduda, Kui ma
kohto ette lä.

6. Kristus essi om se mees, Ke om koolnu
minno eest, Nink mo päästnu kohto kääst, Kur-
ratist nink surma wäest.

7. Selle om mul nüüd hä meel, Et mo
Kristus hoijap tääl, Armastap mo sõamest,
Jääp mo ommas iggäwest.

8. Birgo nüüd mo meel nink waim, Ürrä
olgo ni kui Rain; Rühhi, jöwma ussinast Sis-
se minnä wärräjäst.

269. W. O pä! täüs werd nink joni.

Nüüd rõmustap mo süddä Mo armsast Jesan-
dast, Mo waim se kättap teddä Nüüd fige armo
eest. Ma tahha rõõmsast laulda Ta pühhä nim-
mel tääl Ni, et saap minnust kuulda Üts wastne
laulo hääl.

270. Ommal wistil.

Oh! kuis omma ne ni õnsa, Kumma Jesu per-
ralt omma, Kumbe temmâ armoga Henne per-
râ nida tõmbnu, Et ne nüüd ka tälle jänu Koh-
halt ihho, hengega! ;:

2. Kuis ne jo ni suren aawun Sen sinnat-
sen nõrgan lihhan! Zaiwas omma aawoga, Weel
ei küni sinnâ mannu, Mes ne Jeesussest jo sanu,
Ke ta perrält foggona. ;:

3. Kui ne sure engli wõtwa Omma palget
finni katta, Saisten Jesu troni een; Sis woip
ommete ta mörjsja Ilm katmatan palgen olla,
Temmâ päle kaeman. ;:

4. Muido orjatas ifs peljun Säräst kunnin-
gat, ke aawun; Ent ke siin om Jeesusen, Se
se wasta ifkes tunnep, Kui ta temmâ päle kaep,
Rõmo omman sõamen. ;:

5. Kui sa mõtlet, kes Jehowa Nink kui
sure temmâ aawo; Sis sa woit ka arwata, Kui
sa enne perrâ mõtlet, Kuis ni suur om, õige
tõttest, Temmâ omma mörjsja. ;:

6. Sest se aumustus sest pöijust, Mes sel mõrsjal paistap temmäst, Om weel kohhalt torredamb, Kui kii kall kiowi omma, Ke siin selgede kül paistwa; Jesu mõrsja selgedamb. :;

7. Kes es tahhas sis hoolt kanda Särätsele pöijul jäda, Ke ni wäega aumolik; Eht ka middäke se ülle Kannatada tullep sulle. Saaja-päiw se masap kii. :;

8. Kinki mulle, Jesand Jesu! Ütte kuninglikko waimu, Ja ka jummalikko meelt; Et ma woisse aumus olla, Sinnule ka mõrsjas jäda; Oh! kuis sis ni hä mo põlw. :;

9. Sis ei tahha minna hendä, Ei ka muido üt'le waiwa Tähhel panna sugguke. Lõppep mul mu rõdm kii ärrä, Tahha ma sest rõmust olla, Et ma Jesu ommane. :;

10. Seni tahha kannatada Nink iks usun rõmustada; Seni kui se päiw mul saap, Et jo Jesus mulle tullep, Nink mo omma hõlma wõttap, Ja mul taiwan saja teep. :;

Kristusse perrätullemisest nink temmä kannatamisest õssaussest.

271. W. O Jesu anna rohkest käest.

Jesusse armun elläda, Om õnnis ello koggona; Sis om jo taiwas melle siin, Kui Jesus elläp sõamen.

2. Ke mõtlep Jesu hawu pääl, Nink temmä mõrra waiwa sääl, Se woip ta armust rõmusta, Nink omma sõänd kostota.

3. Se heng woip tõtten tunnista: Ma ellä ussun Jesuga, Ma ellä, — ent ei siski ma, Sest Jesus elläp minnoga.

4. Ja and meil armo towotust, Kui üllesläts Petaniast, Nink üttel: neid kii tahha ma Siist henne perrä tömmata.

5. Ni om Jesusse mõrsjaken, Ke hendä hoiap pöijo man. Kes parrembat woip anda täl, Kui Jesus, ke kii kigin om?

272. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

So hengega mo pühhendä, Nink üttes waimus ühhendä, O woon, so koku kehha Henge nink ihho paranda.

2. Se werri, kumb so küllest hääs Joost minno henge mõskmisses, Mo hoitko puhtas koggona Seni, kui sinno mannu sa.

273. W. Minno wais:õ om ilm armamata.

Minno rõmustap ta waiwa illo, Kumb toop rahho sõamel, Se eest tennäp minno süddä sinno, Eht se kül om weidi weel. Oh! kuis temmä armotulle läbbi Saap mo armastajal hengal häbbi; Armo perräst ikke ma Temmä perrä jätmata.

2. O sa walges jänu werre kehha, Rae

kui so latseken lähünep so mannu silmä-wega,
Lunnep janno hennesen Werre perrä orjawitsu
hawust, Nink so wallal tettu küllemulgust. Min-
no palle, joda mo, Sest ma olle jöwreto.

274. W. Mo sčänd anna tigest wäest.

Siin olli maddalussega So aum ifs kattetu;
Sa ollet omma häddäga Meid häddäst tōmmanu.

2. Seni kui ma woi hengäta So hōlman,
werre-mees, Saap mul fik kigin ollema, Mes
sa teit mulle hääs.

275. Dmmal wisil.

Mo perrä, ütley meije pä, Mo perrä, uskja,
tulge; Hendä nink ilma salgage, Mo häält
nink kutsmist kuulge: Mo risti wöcke henne pääl,
Mo jälgi perrä käige tääl.

2. Ma olle walgus, teije een Räu minna
pühhäusen, Ke minno perrä tullep siin, Ei
ellä pimmedusen: Ma olle te, nink juhbara
Zeid pühhä te pääl armoga.

3. Mo süddä om täüs maddalust, Arm
täüdap minno mele; Mo suust keep wäljä tas-
saus, Kui maggus armo-öli; Mo heng, mo
waim, mo ihhoke Om ohwris antu Esfale.

4. Ke ello löwwap minnota, Sel kaop
temmä ärrä, Ke kaotap taad minnoga, Se rüh-

gip ello perrä. Ke minno risti pöllep tääl, Ei
olle minno wäärt ka sääl.

Jesusse armust innimiste, esfierrälikkult om-
matside wästa.

276. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Jesusse arm nink heldus jääp Ilm muutmata,
sest häbbenep Hend' eggäüts, et meije weel Ni
weidi römo tennu tääl.

277. W. Mo süddä walwa jälle.

Oh! et ma so wois kittä, Ni kui sul sünnis
tettä; Et sa se: Halleluja! Mo suust wois if-
kes kuulda.

2. Seni kui taiwa forin laultas englide
zörin: Sa maggus ello-manna, Jggäwes Hosi-
anna!

278. W. Mo sčänd anna tigest wäest.

Kes om, ke me pool lähünep Werrewa röiwa-
ga? Se om tööst Jesus Jehowa, Ke meid ni
armastap.

2. Ta wiimne surma ohho-hääl, Nink sil-
mä pissara, Me tewä, et mo waine keel laulap
tääl otsata.

279. W. D på! tääs werd nink joni.

Sa wöttit mo, waist pattast, Kui kolut wasta tääl; Oh! et se eest so kittas Mo südda, heng nink meel. Mörk om mo tennäminne Se eest, mes teit mul hääs; Oh! et ma häddälinne, Jes sinno hawu näes.

280. W. Südda wirgo illes tööst.

Jesus, ilma süta woon, Om kül meije sü eest koolnu, Nink sääl mörro risti-puun Lunnas-tust meil jälle tonu; Re nüüd tundwa pattu-hir-mo, Neil saap Jesu surmast römo.

2. Se suur Jummal kittäp tööst Omma immelikko armo, Et ta poig, kui wahhemees, Pattaste eest lännu surma; Kui se werri meid teep öiges, Kül sis jäme kohtun julges.

3. Kui nüüd lik om leppitet Lääbi poja sur-ma häddä, Ta om surmast ärrätet, Es-ta meid woi önsas tettä, Kumb temmä wallitsenu, Om-mis latsis nimmitanu?

4. Ent ei ütfindä weel sest, Enge meid saap pojan löitus, Renne werre, surma wäest, Pattu hawa parrandetas, Et me pattatse wois hendä Temmä armo-latsis kittä.

281. W. Oh! et ma kui ütš Latsiken.

D helde Jesand Jesus Krist, Mo walgus, rööm

nink warra, Ni armastat mo süddämeest, Et ma ei moista ärrä: Oh! anna, et ka süddämeest So armasta nink kittä, Appi heika, Ni kui so perris lats So pole ütfind hoija.

2. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesu: mulle: Kui temmä jääp mo ön nink rööm, Et tulle kurbus mulle. Oh! et es olles middäke Mul nättä, tutta, kuulda, Armas-tada, Kui sinno kallis arm. Oh wotta seddä anda.

3. Oh! et se kallis kõrge hä Mo söänd kohhalt täüdas, Nink omma pühhä tullega Mo henge, waimo läütas. Oh! lasse mo ka walwada, Se kallist warra hoita S nink päiwa, Et kurrat hirmoga Es woisi kaotada.

4. Sa ollet, armas Jesus Krist, Mo sü eest surma lännu, Nink ollet waiwa, hättä, rist Mo henge önnes nännu. So teoteti, wai-wati; Oh! te, et sinno hawa Tähhes jäwa Mo melen allassi, So jälle armastada.

5. So werri, kumb om walleu, Om kal-lis, hä nink puhhas; Ent minno süddä pürretu, Kalg, kurri pattu suggust. Oh! las so werre zil-gaken Mo kalge söänd murda, Pehmes tettä, Et wois mo süddämen So armo wäkke nättä.

6. Oh! et mo süddä wallal saas, So werre-hikke wötta, Kumb minno pattu perräst taas Sääl aijan olli nättä. Oh! et mo filmi rohkede

Wet woifi pisfertada, Jkma jada, Kui ne, ke
heldeste Toist tahtwa armastada.

7. Oh! et ma kui üts lasselen So perrä
naktas jooskma, Ni kawwa kui sa, Jesu'en,
Mo wöttas üska tösta. So maggus arm sis löp-
mata Mo henge üllendago, Rinnitago, Et
ilma ofata So külge woifi jada.

8. Oh! tõmba mo nüüd armsaste So man-
nu, minno tõmba: Ma jõe sis ka noppete,
sul sõänd, suud ka andma. Ma püwä sinnust
figest wäest Se rõmo häle kuulda, Kumb fik
hädä, Nink pattu sõamest Woip pea löppetä-
da.

9. Mo rõöm, mo ön, mo walgus ka, Mo
ello nink mo warra, Oh! wötta ommas minno
sa, Mo ärrä põlko ärrä: Sest minna ilma sin-
nota Ei löwä minkisuggust, Ei ka ainust,
Mes mo wois rõmusta; Kik teep mul enne kurb-
bust.

10. So käest saap mo hengele Rõöm, rah-
ho, hengäminne. Oh! olle, armas Jesuke,
Mul ikkes armolinne. So armo-tulli läütto mo,
Ze terwes pattu hawa. Ne mul tewa Suurt
wallo löpmata, Et minno filmä ikwa.

11. Sa ollet minno armoga Jks henne
perrä tõmbau, Mo enne ommas arwst sa, Kui
kurja teed weel käünü. Oh! lasse ikkes sinno

hool Nink arm mo juhhatada, Minno fata,
Et ikkes wois mo pool So armo wäggi palsta.

282. W. Mo armsa Jumala pääs.

So järjest lähäta, Mo Dnisteggija, So ar-
mo-wäe waimo, Et moista ma so nõuwo, Kum-
ba sa minno õnnes Sõwat iggäwes ajas.

Tennolikkust sõamest Jesusse innimisessa-
misse nink surma eest.

283. W. Mo Jesus wöttap pattatsid.

Nüüd om se päiw täüs õnnistust, Nüüd omma
rõmo tunni tõttest, Kui eggäüts saap ossaufst Je-
susse haru tenimisest; Ke temmä ette kummardap,
Se ilma tõta armo saap: Nüüd saap nell ärrä-
kaddonuile Jesussest antus armo jälle: Nüüd
löwäp se, ke ikkep siin, Se wona sõänd sõprus-
sen. :;

2. Se arm nüüd awwaldetus sai' Kumb tem-
mä sissen ikkes palli, Nink tedä taiwa tronist aij'
Et pattatsille pästjas tulli. Nüüd lääp se aumus-
tusse pä Se rasse hädä sisse ka; Se kunnin-
gas fik aowo jättäp, Nink ommil wellitil suud
annap. Se Isand figeteggija, Saap esfi lodu-
asjas ka. :;

3. Se waiw nink hädä, teotus, Mes meis

je henne päle saatnu, Se wanne, mist meid litso-
tas, Nink pattu kahjo, kumb meid riknu; Kumb
ihho, henge hukka saat, Mes eäl riisnu põrgo-
hand, Laad wõttap Jummal henne päle, Zoop
hengi wäljä põrgust jälle, Zeep mes ei jõwwa üt-
telda, Terre Jummal, Halleluja! :;

4. Rik engli hulga heitwa säääl Se troni ette,
Kost ta tullep: Sis tulge pattatse fik tääl Se et-
te, ke te pole kånäp. Säält kulus häält: Hallelu-
ja, Aww, kittus sul, o Jehowa; Sait waglas;
— päästis waktu jälle, Sis laulke rõmoga fik täl-
le: Aww, kittus sul, Halleluja, Me saarnatse
sai Jehowa! :;

5. Sest enne temmä tullemist läts pimme-
dus fik ilma ülle, Kumb näüt tööst selget hukkatust,
Pand rahwast surma warjo alla. Es walgusta sis
walgus neid, Es löwwa õnsust, rahho-teid
Säääl essi eggä waine lammas, Jäij ussu-te pääl
rammetummas, Nink es sa hengel toitustke, Et
omma rõ fik tühhine. :;

6. Se Jeesand näggi walloga Me häddä, se
aij teddä essi Meid päästma sure armoga, Et
tulli neitsi üsja sisse. O rõmo lätte iggawest; Se
walgus tössi Jeesandast, Kumb tükkis läbbi wangi-
troni, Nink läbbi põrgo surma-warjo; Sest tem-
mä walgus paistap nüüd, Kumb tigest häddäst
päästap meid. :;

7. Za teggi tutwas ello teed, Mes ütse es

kõhta tettä, Meid wastse ello-tele saat, Mes pat
nink kurrat wõtnu kõütä. Za kulus wabba armo
neil, Meid wäsinuid saat hengusfel, Meid pelg-
likkuid wõt armo hõlma, Meid többitsit kai ni kui
emma. Ke temmä mannu tullwa, Meid kat ta
armo-siwuga. :;

8. Ni orjas ilma õnsuses, Seni kui se aig
wiimselt tulli, Mes temmä säädnu iggawes, Kui
Adam paradisi olli. Za läts kui werre põigmees
tööst Sis surma omma mõrsia eest Wäärd sur-
ma läbbi surma ärrä, Wainlaste woimust põrgo
kärä, Nink töisi woimust wõtten sis Kui ärrä-
wäärja awun taas. :;

9. Se olli õnnistusese päiw. Üts päiw, kenf
saarnast weel es nättä, Kui minno pattu-häddä,
wäiw Üts risti alla mahha teddä. Oh! kuis se
aawo Jeesand om Mo pattu koorma al siin maan,
Nink mõssep silmä-wega essi Mo hawu puhtas;
— se om töisi; Nink pallep Eesä halledäst, Ke
teddä pesäp kibbedäst. :;

10. Za tunnistap mo pattu siin, Saap sun-
nitus mo assemelle; Laad pantas hukka kõhto een,
Nink minna sa süüst wabbas jälle. Põig kannap
Eesä wihha nüüd, Wainlasil antas andis süüd;
Za om maan, — ma sa troni päle; Za higgonep
werd, — sest saap mulle Iggawest ello-roni
taas. Siin fik mo moistras saisma jääs. :;

11. Nüüd surma paika lähäp ta, Za pä

om orjavitkust palmit; Kand surma riistu essi ka, Ke Jummal ülle fige kittet. Saap podus wannotu pu pääl, Sap, ättik antas jogis täl, last käsfi, jalgu läbbi lüwä, Mass nida lunnastusse hinna Ni minno, kui fig' ilma eest, Saat iggäwest suurt õnnistust. :;

12. Pääb nõrguten ta henge heit; Täl olgo aaw, et me eest koli. Rittus sel, ke meil ello saat, Tenno sel, ke ni werre walli. Aaw temmä hengusele ka. — Weel saap ta sidda oaga Sest sõamehhest wallal tettus, Sest joesep weenink werre rõpkus Se risti pu pääl rõpkest siin, Et meile saas se rahho-liin. :;

13. Nüüd om se õnsus täwewelik, Neil pattatfil nüüd kulutedas: Et Jummal lihhan leppit fik, Nink ostnu hennele meid ommas. Ke häddälisse, pattatse, Nink kurrat wõrknu kurjaste, Ke uskwa kaddonu jo henda, Nink waidlewa weel armo sada, Ne tulgo julgest ruttuga, Se päiw om täüs õnsussega. :;

14. Nüüd eggäüts woip julgede Se armojärje ette tulla; Ke essi tahhap ennege, Käl se saap pojast õnsust, ello. Ta kutsup kiki pattatfid Ta hawust wõtma õnnistust. Oh! tulge waise, häddälisse, Ta hõlman om teil hengus, asse! Oh! tulge; wõrke ilma siist! Se om üts päiw täüs õnnistust. :;

15. Se ärrawallitsetu hulk, Se tunnistap

fik ütte suga, Nink heidäp täambä mahha fik Se wona hawu ette henda. Se aig om meile kittusses, Nink pattatfille õnsusses; Nink mes meil andit olles saija, Mes jummalikkus ellus waija, Saap wallo mehhest risti-puun. Kik rõpkest ilma antus siin. :;

284. W. Eht kü ütlemata.

Suur leppingo-engel! Pä, täüs aawustust, Sinno loggodussel, Ke so omma tööst. Ma nink taiwa asja, Kumbe löijet sa, Näütwa so suurt aawo, Nink so armo ka.

2. Pühhändage henda Tälle iggäwes; Kui ta hend' saap näütma Kigil usfjil hääs, Sis ta omma sawa Sure rõmoga, Ke ifs ootnu tedda, Saja minnema.

3. Woon, ke järje päle Jste aawoga, Temmä ümbre saiswa Taiwa hulga ka; Kumma tunnistawa Sure rõmoga: Armas om tööst nättä Woon ta werrega.

285. W. Nüüd pühhä waimo palleme.

Laulke nüüd ütten meijega Kik pästetu: Halleluja! Sest meile om rõmus Nink iggäwes ellus Üts lats sündinu, üts poig ka meile antu Lunnastajas.

2. Ta tulli tronist ni armolik, Kui Esä armas nink ainus poig, Meije lihha sisse, Et ta kiki pattu,

Kumma meid waisid riknu, ärrä wois wäärda
Ja surmaga.

3. Sul olgo sis meije foggodus Siin römus, —
ilmal walgusfes, Seni kui siist läme, Kun me
sinno näeme, Nink iggäwes ajas sinno kummarda-
me, Sa ohwri woon.

286.

Dmmal wissil.

Amen, armas Isand sa! So surm peap ollema
Minno ello, nink so werri Katko kii mo wölga
kinni, Et ma ütškörd rahhoga Wois siist ärrä
uinoda.

287. W. Mo terwe süddä röömsas läät.

Mo römustus siin ilman om, Et minno saatja
ollet woon. Oh! anna eggal ajal mul ütt' latse
meelt, kumb ikkes sul Käüp perrä Esä male him-
moga, So käega mo sada koddö ka.

Armust Jesusse wasta nink usklikkust kaemis-
sest temmä häwu päle.

288. W. Armas surm nink werre arm.

Nööm nink ön Om meije käen, Et me eest ko-
lit risti pääl, Nink meil ka So surmaga Ig-
gäwest ello -saatsit jäll'. Sinno werre öigus teep
Meid jo önsas siin, nink jääp Iggäwes ilmmuut-
mata Meije öune latte ka.

289. W. Jesus, te mo lotus om.

Sest et massi ello sul, Peap mo heng sulle jämä;
Ent sa kostat wasta mul: Ölle röömsa, minna
anna Kik so pattu andis ka, Et woit önsust
perrända.

290. W. Oh armas kae tännä!

Kik murret minna tahha Se ölle jättä mahha,
Mes om ilmasjanda. So kätte anna minna
hend' kohhalt, sest et sinna Mo ütfindä woit rö-
musta.

291. W. Mäggus pästja, sinno armo.

Öht kül wallitset kil taiwa Ömma kange käega;
Wöttit siski meije lihha, Sait me welles armoga.

292.

Dmmal wissil.

Ra waiwan jä Ma rahhule, Mo söbber ei sa
abbita mo jätmä; Ja helde meel Raep mo pääl,
Nink wöttap armoga mo häddä nättä.

2. Ja tijäp kül Mes rasfe mul, Tunnep mo
häigust nink mes mul om kanda; Sest astu ma
Ja man nink sa Ja armo abbi eest täl tenno andma.

293.

W. Henge pöijoten.

Jesus! käü sa een Ello te pääl siin, Sis ei wi-

da minna aiga, Sinno perra ikkes káwá. Wi
ſo káega Eſſá male mo.

294. W. Näggemata pöijoken.

Meije armo-lepping jááp Meil iks melen ööd
nink páiwa; Rööm nink waiwa Kinnitawa teddá
táál Ennámb weel. Önniſta, o Jeſuſ ſeddá,
Runni me ſo ſame náttá Jggáwetsen ellun ſáál.

295. W. Sa annit omma kallist werre.

Jeſand! ſo kannatusſe nággio Koſtotap kurbe ſö-
ámit, Rui leppitusſe werre jöggi So kallist ha-
wuſt kaſtap meid. Rui woime waimun umbre wöt-
ta So riſti uſſu káega, Siſ römo, rahho ſame
tutta, Rui me páál kaet armoga.

2. Oh! et ma Jeſu kúllen hendá Wois ööd
nink páiwa koſtota, Nink kui úts mehſilenne len-
da So hawu páál, kun toituſt ſa. O káe, kun
mo waine nimmi Om kirjotet ſo werrega, Hoitko
mo Jeſu kúllen kinni, Seni kui ilmaſt taiwa lá.

296. W. Tulle Jeſu hawu ſiſſe.

Oh! et armuſt öigest moiſtas Könnelda, ehk kúſ-
ſida: Kuis ſis minno henge ſaiſuſ Olles, kui ta
útfinda Jeſu kúllen poos, et temmá Seddá üt-
ſind murretses; Tööſt, ſe olles ni kui minna Siin
jo taiwa römo náes.

297. W. Terre! tuhhat kórd, ke ſinna.

Kúniſta, o Jeſuſ, heldeſt Mul, ke nörk nink jöw-
weto, So kát, ſeni kui ma háddáſt, Nink pel-
juſt ſa páſtetu. Kaitſa mo, kui latſeſt, Et
wainlanne ei woi ſeſt Kittä hend', et olles wáárd-
nu Taad, ke ſo páál lotuſt pandnu.

298. W. Uuw Jummalale üllewan.

Mo karjuſ! nörfu kannat ſa, Se páál ka min-
na loda; Rui arſt mo pina waigista, Sult koſ-
totuſt ma oda. Rui olle pattuſt hawatu, Seſt töb-
beſt ſüttita ſa mo Lábbi ſo kalli hawu.

299. W. Magguſ páſtja, ſinno armo.

Kae me páál armuſt táanna, Kule meije ihkamist;
Siin ſo jalgu een meil anna Andis, kinki römuſ-
tuſt.

300. W. Mo terwe ſüddá röömſaſ lát.

Siin allandetu melega Mo funninga een öle
ma; Rui mötle omma káüki páál, Siſ tullep
rööm nink hábbi mul. Ma tunne hendá waist nink
háddáliſt, Ent Jeſuſt minno waſta ermoliſt.

301. W. Oh kui öuſa omma pühhá taiwan.

Kallis páſtja, anna, et ma ſulle Uſſutaw nink

sõnnawõtlit olle; Süüd' andis anna, Nink mo eddispäide armun kanna.

302. W. Ma kae illes mäe.

Rui näe, kuis patlik olle, Tõbbine, rammetu, Nink joosten märä pole Ni ärrä wäs sinu; Eis om mo rõmustus Jeesuse hallestus, Ke heldeste mul saatnu Mo wõllast wabbaust.

303. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

O Jeesus, helde, usfutaw Ustjide lotus, armokain, Ke sinno pallep sõamest, Oh! mes suurt tullu saap sel fest.

2. Tõtteste sinno lõwmap ta; Rui mesfi maggus ollet sa, Üts toitus, kumma saarnast täääl Ei olle loida ilma pääl.

3. Ei ütfit keel woi kõnnelda, Ei kirri ka ni selleta; Sest süddä tunnep ütfinda Mes se om: Jeesust armasta.

4. Mo filmä: weest om tunnistus, Rui maggus mul ta armastus. Mes temmä hawa näütwa mul, Se kostotap mo sõänd kül.

5. Sa ollet minno armo:paas, Nink iggäwenne henge: mees. Mo süddä pallap armoga So wasta, kunnitullet sa.

304. W. O Adam sinno eõsitus.

So armo perrä puhkap nüüd Mo süddä filmä.

wega, Oh! anna, et so waimo häält Ma kules hengen nida. Mo woimus olgo armo:lip, Kenk alla minna wandnu; Se olgo minno liin nink kilp, Mes ta mul armust andnu.

2. Nüüd armas Dähisteggija, Ma tahha anda sulle Mo sõänd ommas koggona, Rui ellä ma, eht kole. Mo su, se peap ütfinda So armo kolutama; Oh! ärrä lasto mingifa So sõänd kurbastada.

3. Kik olgo auwus Jummalal, Mes kõnnelle, eht jätta; Oh! woon, so armust anna mul, Et armun ma weert wõtta. So armoga mo opeta So ennämb armastama, Et ma wois ihho, hengega So armun ikkes jäädä.

Himmustamisest Jumjala perrä.

305. Dmmal wiisl.

Kunnas same nätta so, Armas Jeesus? Kihhi mulle pea jo Henge: pöigmees! Mõrsja heikap himmoga Sinno perrä Paljo filmä: wega.

2. Kae kui nõrk olle ma, Minno karjus, Hoija ikkes, et ma ka Siin es wajus. Kik mo wäggi lõppep mult, Rui ei näe Ma so waiwa fojo.

3. Kik ne tütre Zionist, Minge pea, Üttelege mo pöijule, Et mo sõä Lemmä armust läüderu ülli wäega, Lemmä armotõga.

4. Tähhe taiwast hõikake Minno perräst;
Wesfi kostko wasta ka, Kui ma armust, Jesu
perrä tännita; laulke päle: Ja om armas mulle.

5. Kui mo põigmees and ta mul Suud
siin essi, Kumb tööst maggusamb om weel,
Kui se messi, Kumma perrä hengel tööst Jan-
no kaswap, Kui taad armo maitfap.

6. Tuhhat förd ma himmusta Omma welle;
Illus põigmees, tulle sa Pea jälle. Kunnas
minna sinnä sa, Kun fik römo Antas ülle rö-
mo.

7. Mes sa ennämb wiwit nüüd, Oh mo
Jesús! Oh et ma so hõlman jo Olles, Jesús!
Waim nink mörsja ütleva: Tulle pea, Kosto-
ta so omma.

8. Kuulke, kui mo söbra hääk Heifap selgest.
Lemmä werri kostotap Ülli armsast. Oli-mäel
saiswa jo Lemmä jalla; Suud ma neile anna.

9. Römo perräst farga ma, Et nüüd om-
ma Söpra olle löidnu ma, Kumba minna
Süddämest woi armasta, Re mo ello, Mo põig-
mees nink welli.

10. Fik ne tütre Zionist, Kumma sawa
Maggema mo põijokest, Tunnistawa: Et ta
saarnast keddäke Maan ei olle, Ei ka taiman
löida.

306. W. Mes Jummal teep, om häste tet.

Oh! kunnas Paradisi sa, Kun uskja tenno and-
wa, Nink kitiwä sinno otsata, Ja walgit röiwid
kandwa. Oh! kunnas siist mo taiwa wiit, Kun
ma so palget näe. :;

2. Mo heng om suren waiwan tääl, Et ma
ni kawwa oda Siin häddä-orrun ilma pääl;
Ma tahha siski lota. Ne wainlasse mo narawa,
Kui risti-koormat kanna. :;

3. So römo-riki minno wi, Kumb sinnust
walmis tettu; Kun fik ne pühhä prohwet, Et
ma ka sääl so kitta, Kun laulap fik se engli hulk
So järje ümbre ikkes. :;

4. Mo waine heng, oh kannata, Se om
jo kaswus sulle; Käl pästop Önnisteggija So
kigest waiwast jälle. Wiip taiwate so saiale,
Sääl same teddä kitma. :;

307. W. Oh tagganege minno himmo.

Kus om se illus hawu-lätte? Kus om mo henge-
põijoken? Kus om mo karjus nink mo hoitja,
Re sadap wärske södä man? Se ülle mul om
ikmist kül; Ma otsi ehk ma löwä weel Sääl,
kun maan olli palge pääl.

Wellelikkust armust nink waimo-ütteusfest.

308. Ömmal wisil.

Ö Jummal latse! kuis armoga luggu? Kas

temmä om nakkanu kandma jo suggu? Kas üttaus waimun ka finni om weel? Kas wahhelt om lahfunu welliste meel? Se Esä sääl taiwan woip soämit tutta, Ei sünnike hendä siin wellit-sis kittä, Kui armo-tuld soämen selges ei tettä. :;

2. Mi pea kui üllewäst sündinu jälle, Sis olleme Kristusen wallitu welle. Üts Esä om kigil, üts usk nink üts waim, Üts ristmisse lepping, üts taiwalik hõim: Se läbbi woip soämit kokko siin keüta, Et woime ka risti al maggusust löida, Riid, kaddeus, wihha ei tohhi hend näütä. :;

3. Arm üllewäst om se, kumb kokko meid pan-nep, Ka armo-tuld soämen pallama läütap: Ei olle joht wahhet siin welliste man; Sest mad-dalus peäp neid soämit koon. Kun körkus, riid, taplus ja wihha om nättä, Sääl ei woi ka kib-benat armo-tuld löida, Ei woike sääl Jumma-lat engliga kittä. :;

4. Ent näitse, mes önsus meil kätte om an-tu, Ke olleme welliste arwole pantu, Me ollem' üts ostetu önnelik hulk. Oh! kikkem se Esä, ke meile om nulk, Kun kääkime hendä, nink laula-me tälle, Et kittus nink tenno ei löppe ka jälle. Me olleme Jesandan leppingo-welle. :;

5. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd fin-na, Me rühhime möllemba taiwabe minnä; Üts töise eest tötko nüüd Esä-ma pool. Oh! et ka meil kigil jääs ütte eest hool! Meil sünnis ka ello

me welle eest jättä, Sest nida om melje pä tahtnu ka tettä. Ni tundwa ne wellitse welliste häddä. :;

6. Oh noomkem nink saotkem iks töine töist welle Et meilt sis ei woeta ello-kroon jälle. Kui Zioni werrest wastkristus om täüs, Sis walwkem lik üt-ten, et otša jo näüs. Sest welliste palwust wõt Jummal iks kuulda, Üts meel nink üts süddä woip wainlassi neeldä, Ei woike ni wellitil middake keeldä. :;

7. Sis ellagem rahhun nink hoitkem iks ar-mo, Ja kandkem ka waiwatu welliste koormat! Et soäme üttaus köwembas saas, Nink welle-lik söprus iks rikmota jääs: Ne palwusse ohwei tööst maggusast häiswa; Kui maddala latse, ke armun iks saiswa, Nink Jesusse werren siin lunnastust otswa. :;

8. Sääl tullesan ilman om parrembat ello, Kun Esä een saiswa-ne wallitu welle; Kun pal-lawas lännu om rahho nink rõdm, Kun kunninga heldus jo arwoalik om. Oh toge nüüd soämit, kää-si ka tännä, Nink pallelge Zionil' abbimeest enne, Et armul me algmist nink otša ei tunne. :;

309. W. Oh tulge hulgan pattatse. Mo hoija, Jesand Jesus, ka, Et minno heng ei unneta, Mes kirjotap so sõnna: Oh anna, et ma säitsekörd, Ja säitsekümmend weel se wörd, Mo wellel andis anna.

310. W. Jeesus tulle minnule.

Oh! mes kaunis, armas se, Kui fik figin wel-
litse Rahhul, ütte melega, Ilma kawwalusfeta;

2. Sest neid tahjap Jeesand ka Rikkalik-
kult önnista, Enne siin, se ilma päääl, Perräst
iggäwes ka sääl.

3. O suur karjus! foggo sa Riki, kumma
esfiwa, Ühhendä neid esfi siin, Omman armo-
walgusfen.

4. Anna omma wäkke nüüd, Rumb wois
fiki söämüt läütä armo-tullega, Eöine töist iks
armasta.

5. Keüdü kokko söämüt, Ühhendä fik wellit-
sit, Waiwan ni kui römün ka, Omma armo-
käega.

6. Ni kui Esä, Poig nink Waim, Kolm,
nink siski ainus om: Ühhendä ni armun ka
Omma hulka foggona.

7. Oh! mes kallis römustus Saap meil ol-
lema kül sis; Rik mes eäl waidleme, Annap
Esä heldeste.

8. Walmista sis, Jeesuke! Säräst kittust
hennele, Meije man nüüd jätmata Omma
waimo wäega.

311. W. Ma tennä so, et ollet mo.

So foggodusfen elläme Üts ihho, — pä om

Kristus; Ei tohhi armust eäle Meid lahbutada
körkus.

2. Se wasta olgo figile Üts meel sen foggod-
usfen; Kui koorma weel om wellele, Sis kand-
ke ütstöist armun.

3. Üts te, nink oppus olgo tääl, Jeesuse
mannu tulla, Ehf mitma suggust andet weel
Meil wellitsil wois olla.

4. Ei peä ka suur tundminne Meid foggodus-
fest fiska; Kei seddä peäs ollema, Se peäp
armust uskma.

5. Kül peäme ka nörgule Siin omma nör-
kust näütma, Nink nida armun tötteste Jks
hendä kokko keütma.

6. Kui wigga tertas lähhembäl, Ehf se kül
meid ei puttu, Se olgo armust siski meil, Kui
omma häddä tutta.

7. Se esitus, kumb meije seän, Ei sünni
melen pitta, Sest muido same palwe man Eööst
weidi wäkke tutta.

8. Ei peä ka fik esitus Meil rasfet murret
saatma, Se wasta sünnis risti puust Jäl wast-
set armo wötta.

9. Kül wäphest mönne pallewa, Ent sä-
dust sega täütwa; Nink perräst jälle esfiwa,
Ehf hendä hääs kül näütwa.

10. Kui keäte ni usin om, Rik kurja ärrä-

käända, Se wõtfo omman sõamen Jესusse kоjo kanda.

312. W. So heng, o Jесu! tekfo mo.

Sis wõttem kigest sõamist Nüüd armun üm-
bre tõine tõist, Nink andke andis wõlga sel, Ke
teid om wiһhastanu tääl.

313. W. Meije Jummala wonaken.

Amen tahha laulda ma Nõmus Zionille, Kum-
ma ütten meijega Sedda armo tundwa.

2. O sa henge: põijoken, Meije üllemb saat-
ja, Kõrgepreester nink ka woon, Nink mo lun-
nastaja;

3. Sinno ette to ma siin Omma henge häd-
dä, Nink ma palle filmä ween: Anna andis
seddä.

4. Gest et ilma finnota Abbi mul ei olle,
Kes wois minno kinnita, Kui ma nõrkust tunne.

5. Nõom nink kurbus ütten koon Sõamen
om nättä; So een filmä joostwa woon, Kumb
sul ütfind tutta.

6. Mes mul rõmo tõstap tääl, Om se ainus
assi, Et sa mulle risti pääl Künitit so käsfi.

7. Mes mo sõänd kurbastap; Om mo pat-
tu-häddä, Kumb mo põlwi painutap Walloga
so ette.

8. Oh mo Jummal! kuis ma kül Wol so
armo fittä, Kumma eest ma sulle saäl Sa weel
tenno andma.

9. Kui se sure armo pääl Minno süddä möt-
lep, Mes sa mulle andnu tääl, Sis fik moistus
lõppep.

10. Wõtta wallo: pisfarid Te neid rõmo-
õlis; Anna mulle omma werd Henge kostoruses.

11. Sinna näet, mul om waiw, Jesand Je-
sus! anna, Et so armo egga päiw Wois mo
hengen tutta.

12. Kui neid säitse kündle pääl Rajen min-
na mõtli, Kumma wona järjen saäl Lemmä üm-
brel palli:

13. Sis mo süddä sulli tõõst, Mi kui wahha
tullest, Nink jäij nõrgas armo wäest Perrämõt-
lemisest.

14. Seddä nättän Zionist Minno kinniteti,
Et ma fik hääd Jesandast Hennele wois oisi.

15. Ent oh! māräst waiwa ma Hennesen
weel tusi, Kumba ei woi kirjota; — Kostfo filmä
wessi.

16. Nüüd, mo põigmees, sinno pääl Ma
fik murret heidä, Las so werre maggus hääl Min-
no rõmustada:

17. Seni, kunnit täüdetas, Mes sa topota-
nu Neile kigil õnsuses, Kumma sinno tundnu.

18. Ma ja siski ootmisen Sinno armo päle,
Nink ei tahha iggawel Heitä omma mele.

Henge nink ihho pühhandamisest.

314. Esi wiis. (794)

Kui sinno kõrgemb aawustus, Sa kallimb ma
pääle nink ka taiwan! Nink minno suur pattatseus
Mo tahhap keelda omman ussun, Utlet sa Mo
masta: So tlggo jääp mul, Nink ehtes ma anna
Mo õigust sis sul.

2. Kui rahho suud mul annat sa, Sis om
mo hengel nida tutta, Kui wallas hend' mo sisse
ka U's maggus, kostotawa õli, Kumb minno
Lufonti Sis ka kostotap, Kui surmlik többi Ted-
dä ka rassendap.

315. B. Oh tagganete minno himmo.

D waim, ke tunnistajil enne. Ni heldest moistust
walgustit, Ke hengi sadit Jesu pole, Nink taiwa
pole awwirit; Oh! tulle sa, nink selleta Ta hawu
meil, kost puhtus keep, Ja auwo-särk nink ehte
saap.

2. Se om sest kunninglikkust suggust, Ke
temmä waimust sündinu, Ni weata, kui woon om
ligest, Mes Jummal ohwris wallinu. Ei käs-
ga, ei waiwaga Sa ta se päle sunnitus; Se
om jo selge wabbaus.

3. Se tarkus, kumb om Jummalale Se lige
lähemb ommane, Kumb armsamb om kui ütfit

pärle Neil puhtil junkruil tõrreste, Ei taggane
neist eäl se, Ke Jesuga om leppitet, Nink temmä
werren puhhastet.

4. Ne Junkro omma Jummalale Ni kall, Ni
et neist melehä, Teep eesikus neid hennesele Muist
figist omma werrega, Ke temmäle nink wonale
Siin perrä läwä rõmoga Nink kitwa teddä otsata.

5. Ne istwa temmä jallutside, Ke armo-tul-
lest pallawa, Ei tahha muud, kui seddä teda,
Kuitao nemmä foggona Sen armun jääs, kun
õnnistus. Oh! kuis ni armas Jummalal Se
rahwas, ütlet Moses saäl.

6. Oh! määne ehte sissenpidi Om ütte
junkro sõamen, Ke hendä hoijap pöijo liggi,
Nink käüp ta armo tundmissen, Sis saap se waim,
ke pühhä om, Ka teddä hoitma puhtas tääl, Kui
mõrsjat ommal pöijul jääle.

7. Küt seddä woip sin õnsas litta Jlm
keelmata nink peljota: Nink säräst henge ei woi
mitte Se Jesanda mant lahuta, Ei omma
arin, ei pörge surm: Sest Jesu werri ütfind'
teep, Et heng nink ihho puhtas jääp.

8. Aig lühhikenne, — öddang jowwop,
Nink peake saap hengus meil; Ke tark nink jääd-
wat warra püwäp, Ei olle suikmist, hengust
neil; Se ehhitap nink walmistap Hend' sajala,
saap õlke, Teep lühtrit walmis aigaste.

9. Ni tunnistap sest waim nink mõrsja, Et

woon om töisin' iggäwest, Ke allandap ta ette henda, Käl se saap töttest wabbaust. Ei sunni-ta se minfiga, Sest Pawel ütley esfike: Se mörsja mingo mehhele.

10. Sul olgo wabbausse-wannik, Ni kui üts ande üllewäst, Et sa jaäs sega maddal, waik-lik, Mes sulle tulley Jesandast. Kel kallis om weel lihha-arm, Se rikkup seddä kallist hääd, Nink sadap hukka hengekest.

Kristi sallaussest nink uskijde ärräpedetu ellust.

316. W. Tulle ello Waim, oh tulle.

Wäega kurblik häddä orrun Om neil uskij ellä-da; Mitman waiwan, häddan, murren Tund-wa pudust, nörkust ka. Ent mes ma pääl kurbas-tap, Se mo taiwan römustap.

2. Kigin paigon, fige tee pääl Om meil häddä walmis een; Eggäl tunnil, eggäl päiwäl Raswap minno/häddä siin. Tulle Jesus! peake, Wötta minno taiwate.

3. Jesus, kurbe römustaja, Kui neil oht nink häddä om, Olle ka mo finnitaja Minno henge nörkusfen. Taiwas seddä römustap, Red-dä rist siin kurbastap.

4. Taiwan kalli ande omma, Taiwan om mo Jesuken; Taiwan sa ma nättä sama, Mes

mo süddä usknu siin; Taiwan saap se ello kroon Käte, kumba annap woon.

5. Ma pääl elläp inniminne Suren risti-waiwan siin, Sest et eggäl päiwäl tälle Häddä-org om temmä een, Siski se mo römustap, Mes mo hengel taiwan saap.

6. Siin om rasse meije ello, Run meid ik-kes waiwatas; Ma pääl om meil oht nink wallo, Heng nink ihho koormatas. Ne, ke önsas sanu sääl, Omma risti kandnu tääl.

7. Taiwan ei sa risti, häddä Ei ka kurbust ollema; Taiwan ei sa ikmist nättä, Sääl om rööm, kumb otsata. Oh sa kallis Jesuken! Ol-les ma jo sinno man.

8. Sääl saap figil sama antus Ello leib nink armo-wiin; Sääl saap paistma ello-walgus Uskikkulde söämen. Taiwa römo himmusta Minna ülli wäega.

9. Uowa mulle, Jesukenne, Omma taiwa römo-ust; Pästä essi minno henge Wälja figest kurbusfest. Olles ma jo sinno man, Oh sa oh-wri-wonaken!

317. W. Se armsa päiwä päistminne.

Mo waim nink süddä julgup nüüd, Jesusse per-rä minnä, Ta kitsast orja-witsust teed, Wäär-misfe pääl saap öne. Nüüd henda römusta-

Se kerge foormaga; Ei olle ajakannatus Se wäärt, mes tairwa aawustus.

2. Mo armas Jesuken kül sa Mo jõudo selgest tunnet, Kui paljo ma woi kannata Sest, mes mo päle pannet. Te ni, kui tunnet sa, Se om tööst mulle hä; Ei tahha ma muud middäke, Kui seddä, mes so tahtminne.

3. Sa lartsit aawustusese So kannatusese läbbi; Kas sis hääd põlwe hennelle Ma siin woi ennämb otfi? Sest orja witsun paist Se tairwa lille lust, Ke risti-särki kannap tääl; Se kattetas purpurist sääl.

4. Mo Jummal usklikuude rõõm, Nink neide kilp nink lotus, Ke risti palgen sawa siin So arwoliseses tettus. Sest enne aawustus Om neile kannatus, Ent perräst rõmustawa sääl Se wäärtu kannatusese pääl.

5. Se kannatusese aawustus Ei moista kül mo süddä, Kumb mo hääs tullep Jesandast; Kes tahhap põlge seddä? Sest ke siin narus jääp, Se sääl tööst fronti saap; Ke Jesuga siin kannatap, Se temmäga sääl rõmustap.

6. Hä mul, ma tahha kannata Ni kui sa Jesand tahhat; Se karrik om täüs armoga, Mes sinna mulle annat. Ma näe siin risti al Mo fronti, kumb om sääl; Se paistap aawustusese Mo een, — se perrä jose ma.

318. W. Ke ärrä wäräp, se saap milja.

Mo sullatap mo söbra arm nink werri, Ta kannatus om minno ainus rõõm; Ta kistutap kiti minno wõlga ärrä, Se ello heitap surma sisse siin; Se läbbi lõppep, Mes henge waiwap. Mo põigmees teep mo hawu terwes nüüd.

319. Dmmal wiisil.

Kül usjide ello siin sissest poolt paistap, Eht nemmä kül ilmaile narus om tääl, Mes neile se taiwanne kunningas kinkip Om tedä neil essi, ei kelleke muil. Mes ütfit ei moista, Mes ütfit ei maitfa, Sen ehten siin neide heng illusast häitsep, Et Jummal aawustus neide pääl paistap.

2. Sest wäljast poolt nättä ne omma kül nõrga, Neil englile immes, nink ilmaile hirm; Ent sissest poolt armsa nink illus kui mõrsja; Se illo, kroon, ehte om Jesusse arm. Üts imme om ilman, Ke kunningal taiwan Se kullatse ehtega lastwa siin hendä Ni ehhita, — walmis suud wonale andma.

3. Kui Kristus, ke neide man ikkes siin eläp, Saap ilmaile näütma hend' aawustusfen, Sis same neid temmäga kohtun ka nättä Kui woimusse-wõtjid se ilma een siin; Sis neide aaw tõssep, Kumb iggawes pütsip, Nink selgede taiwan kui päiwlik ka paistap; Sis kitiide kuulden ne rõmo häält tõstwa.

4. Ma laulko nüüd rõõmsast, mäe hõiskage päle, Et Jummalta semen so sissen om tääl, Sest siin om se Jehowa pitsat, mist sulle Om tutta, et õnnistust towotap weel. So südda saap tundma Sis iggäwest rõmo, Kui ütškõrd saap paistma se pedetu ello, Mink perrä sul ikmist nink leinamist olnu.

Rinnitusfest nink kannatusfest otsani.

320. Dummal wiisl.

Raswa weel. :: Zion kaswa walgusfen, Rühhi lühtrit selges tetta, Esmäst armo hoija siin, Otsi ikkes ello-lätte; Zion ahtakesse tee-raa pääl. Raswa weel. ::

2. Kannata :: Zion, julgest kannata Naar-mist, happe, risti, waiwa, Surmani jä liikma-ta, Rae ello-kroni, auwo; Zion, kui siug sin-no pannep ka, Kannata. ::

3. lähhüne :: Zion, Jesu armule: Rin-nita hend' waimun, ellun, Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu kullen; Zion nõrkusfest sa wäe-le lähhüne. ::

4. Awwalda :: Zion, wäkke awwalda, Sest et welle arm om pallaw; Põijo tekku aw-walda, Ke so sissen, mõrsja ellaw. Zion läbbi kitta wärräja Awwalda. ::

5. Otsani :: Zion, ussu otsani, Urrä jägo löi-

ges mitte, Ussu palk saap peake; Rühhi! mes om taggan, jätta. Zion ussu ammat surmani, Otsani. ::

321. W. Taple häste, kui so armust.

Jesus, minno henge toitue, las mo ussun kind-maste Sinnust sada ikkes kaitstus; Jä sa mo kilp enneke.

2. Ello-lätte, kumb om nätta Selge, puh-has, illus, hä. So arm essi om kui messi, Kui ma seddä tutta sa.

3. Hoija minno, Jesukenne, Et ma ifs so armun jääs; Ilman sinno karjakenne Wib-hatas nink põlletas.

4. Ehk ne orjawitsa kistwa Een nink tak-kan, umbre mo, Siski sinna saat mo kaitsema, Et ne kahjo mul ei te.

5. Nisfo kaswap, umbroht tõssep Utten koon siin ülles ka, Põimo ajal saap neid Jummal lahbutama koggona.

6. Waine Zion, ärrä pelgä, Jummal jääp so kinnitus, Ent so südda peap seddä Tunnis-tama iggäwes.

7. Ahtakesse te pääl jõe, Mink käu targa-likkust ka, Et siin ilma laste silmä Sinnust hend' ei pahhanda.

8. Jätta pelgo, olle julge, Ehk kül waine

ollet sa; Kõlma sõänd läütap Jesand Armo läb-
bi pallama.

9. Ent sa peät mahha jätkma, Mes om was-
ta Jummalal, Nink se wasta wõtta täüta Zem-
mä tahtmist römün tääl.

Utsu: julgusfest nink lotusfest Jummalala päle.

322. W. Jesus tulle minnule.

Kui mul Jesus silmi een Sõimest sani hawwa
seen, Nink mo usk hend peap ni Zemmä kül-
len surmani.

2. Sis kük häddä tagganep, Ilm, pat,
põrgo, surm ka lääp. Nammetus, fest Jesus teep,
Et heng römün, rahhun jääp.

323. Dmmal wisil.

Se pohhi, kun ma saisa, Kristusse werri om,
Se teep, et mul woip paista Se iggäwenne rööm.
Ma essi nink mo ello Ei kõlba kohheke; Mes
Jesus andnu mulle, Om armas tööst nink hä.

2. Kui pelg nink hirm mo keläp, Et ei woi
pallelda; Sis puhkap waim nink pallep Mo
sissen wäega. Se palwus om nüüd mulle Kük
ärrändumata, Ent siski Jummalale Ei olle
tundmata.

3. Mo süddä kargap römüst, Ei tija kur-
bussfest, Om täüs fest puhhäst waimust, Näep

ello päiwafest. Se päiw, kumb mulle paistap,
Mo Jesand Jesus om, Se, mes mo römö tös-
tap, Om taiwan üllewan.

324. W. Jesus minno ello.

Tõtest halw ma olle, Waiwas Jummalale
Omme pattuga; Ent mo lunnastaja Surm nink
werre hawa Saatwa armoga Mo, kui ütte nõr-
ka last, Et ma julgest tälle kaiba Kik mo häd-
dä, waiwa.

2. Ehk kül minno pattu Omma sinno lits-
nu, Oh sa wagga woon! Neid ma wannu är-
rä; Henge-põljo perrä Waidlep mo heng siin.
Zemmä werri om jo tööst Minno pattu finni
katnu, Nink mul õnsust saatanu.

3. Ei joht waa nink õige, Enge pattust
haige Nühke Jesu man; Ke hend' waises tund-
wa, Armo perrä ikwa, Jesus pästap neid.
Kummil jõud hä pole nüüd Ärrälõpnu, neid
saap remmä Armust kostotama.

4. Nüüd ma ütke julgest Õige röömsast
valgest: Jesu werri om, Kumba minna nõwwa,
Nink ta hawust söwwa, Minno suremb rööm.
Minno pat, nink kik mo süüd Om nüüd
Jesu werre läbbi Ärräkistotetu.

325. W. Minno waisus om ilm arwamata.

Sinno sissen, kige armsamb Jesus, Om mul

rõõm nink õnsus ka; Rigen häddän rühhit fa mul abbis, Kut ma usfun so pool lä. Sinna päästát minno figest häbbist Nink ni paljust, auwo teotajist, Kumma ilman siin nink sääl Sinno lasti naarwa tääl.

2. Kes om ilman, ke ei olle tundnu Seddá omman sõämen? Esi sinno jüngri omma kandnu Paljo häddá hennesen. Mitman paigan sai neid wangitetus, Pestus, naartus nink ka willitetus. Paljo saiwa waiwatus, Suremb ossa tappetus.

326. W. Woimust sanu. ::

Kes meist julgus :; Weidi kõnnelda Usfu-jõwust :; Kumb om peljota? Jesu harust mõtma kif, Mes om hengel tarwilik: Mes se läbbi :; Weel woip sündida.

2. Minna julgu :; Mele heitmisfest Ir-räkända :; Kohalt iggäwest. Ehk ma ommal sõbral kül Kurbust saatnu seni weel; Siski saapta :; Abbis rühkma mul.

3. Minna julgu :; Nisti willo al Warjo otfi :; Ikkes hennesel; Rui pat minno hirmotap, Hukkapanep, ahwärdap, Sis ma pakke :; Jesu mannu tääl.

4. Minna julgu :; Rõõmsast kannata Ilma naarmist :; Jesus om mo pä. Ma jä waas

nink tõistfes, Heidä figil sullases. Orjawitfun :; Kaswap lillik ka.

5. Minna julgu :; Omma saatjaga Pilwen astu :; Ulles minnema, Kun ma palgest palgeni Seddá näe nink armatse, Reddá minna :; Oda himmoga.

Waimolikkust waltwmisfest.

327. W. Armas Jesus, minno ello.

Lasse mul iks meelde jäda, Nink se sissen kaswada; Olgo se mo kittus ka, Et mo ütfit oht nink häddá :; Ei woi sinno armust käända, Kumman minna sinnoga Uhhendetus ikkes ja las, las, las mo ilma rõmo tata. Önnis, önnis, önnis om se :; Ke wona saja nink sõõmaja päle om kutsutu. :;

2. Lasse sinno waim iks sata Wastset õli minnule, Et ei kistu eäle Usfu künäl minnuft mitte :; Ehhita mo lühtrit häste Palwe nink walwmisfega, Et wois pimmedusen ka Se, Se, Se mo põigmes ikkes paista Önnis, önnis, önnis om se :; Ke wona saja nink sõõmaja päle om kutsutu. :;

3. Las mo filmi ikkes walwa, Nink kif unni kaddogo, Sinno waim mo ajago, Et ta mo wois walwmis löida :; Suren himmun, ihkamissen Seddá aiga ota tääl, Rui se engel hõikap

saäl: Jo, Jo, Jo se pöigmees tullep tänna; Dn-
nis, önnis, önnis om se ::: Ke wona saja nink
söömaja päle om kutsutu. :::

328. W. Oh wörtem Jummalat.

Se perräst walwagem, Nink olgem ikkes walmi
Ja waimo saatmissen; Pallelge wasset öli, Se-
ni kui üllewan, Englide kori man, Me silmi
pühhip ta, Teep selges koggona.

329. W. Rui, Jummal, sinno armsamb poig.

Sen werren om mul kostotust, Ma lå so man-
nu julgest, Ma otsti armo maddalast, Ei lahku
sinno küllest; Mes mul so poja surm nink plin
Om risti pu pääl saatnu siin, Ei risu mo käest
kurrat.

330. W. Tõttest sinna. :::

Meije aja ::: Dmma sinno käen, Juhhata sa :::
Meid Jummal wäen! Wi meid Esä male ka,
Run me same näggema Jummal linan Wo-
na tronin, Suren õnsussen.

Waimolikfust taplemisfest nink ärrä-
wäärmisfest.

331. W. Olge rahhul arma welle.

Üles, tapleja! nink käüge Wona perrä allast,

Ke om lännu eddesti, Lääbi paljo kannatusse,
Auwun Zion-mäele, Run ta wõttap wallitsust.

2. Astke perrä usfinaste Walwmissen nink
palwussen, Olge julge Kristusfen. Temmä
saije woimust häste, Nink sök purrus siwo pääd;
Teil om temmä woimus nüüd.

3. Kel jo Zionin om asse, Se ei peä pelgama:
Kuis ma waine lääbi sa? Se om selge nõrkus
enne; Jesand om ke kinnitap, Nõrku wägge-
was ka teep.

4. Jummal saap meid awwitama; Oh! sis
astke julgeste Temmä ette palwele; Urge wiitke
ennämb aiga, Nõrsjal olles häbbi fest, Rui ta
põlles pöijokest.

5. Ütsik ei sa kroni pähha, Rui ei taple öi-
gede, Usu wäen kindmaste, Nink ei lö fik
himmo mahha; Sest ke õigest taplep siin, Selle
saap saäl rahho-liin.

6. Oh! sis walwke siin jo häste, Saiske
palwen kindmaste, Runni same sinnäke, Run
woon kannap rahho-lippo; Rui ne päiwä lõppe-
wa, Sis saap hengus tullema.

332.

Esä wiis.

Jesus awwita, et kõrda wois minna, Seni kui
woimusse kroni ma sa; Sis to ma kumwarden
kittust nink tenno, Jesus mo pöigmees, so nim-

mele ka, Kui sa mo-abbimees henda saat näütma,
Se saap mo henge kül rõmoga täütma.

2. Anna sis õli, neid junkruid te walmis
Müüd sinnoga saja saäl piddama; Ehhita mõrs-
jat sis om se kül illus, Anna so englid täl kaits-
jis siin ka, Seni kui sinnoga iggäwes elläp,
Nink taiwa waimude rõmust hend' toidap.

333. W. Oh wõitem Jummalat.

Oh Jesus! hallesta, Nink näüta armo mulle;
Mo henge rõmusta, Rumb heitap sinno ette.
Ei enne jätta tääl, Kui sa mo õnnistat, Nink
minno palwe pääl Ra amen kinnitat.

2. Sa tahhas ikkes mul So werrest rõh-
kust anda, Kui süddamest ma sul Wõis tenno-
ohwrid kanda. Oh! et ma iggäwes So tolmun
kumardas, Nink et mo heng ka saas Sääl
sinno mõrsias.

3. Kui kawwa peäwa Ne ilma-latse naar-
ma; Sa saad neid Jesus ka So werre läbbi
wäärma. Päästa mo hengekest, Rumb sinnust
ostetu, Nink ärrärilmisest Weel siski keüde-
tu.

4. Kui näütat sa, mo õn, Ni wäggewast
mo sissen So palge selgusen, Sen wastfen
sündimissen; Sis iggäwes jä ma Sen armun
sinnoga, Seni kui engliga Mo wõttat rõmusta.

334. W. Tulge risti-innimisse.

Jesus, fige armo-lätte, Sa ei tõuka hennesest
Waisid, pattasid siin mitte; Sinna kostat neide
eest. Eht se ust kül wäikenne Kui sinnepi ter-
räre, Siski wõit sa seddä tettä, Et saat neist
weel rõmo nättä.

2. Pühhä Waim, sa awwitaja, Rigen
minno nõrkusen, Kurblikkuide rõmustaja, Kui
neil murre soämen: Kik ne ande tullewa Sin-
no käest ütfindä; Olle ikkes weel mo abbi, Hoi-
ja mo so wäe läbbi.

3. Oh so arm jääp ülle fige, Esä, Poig
nink pühhä Waim; Ei tõist päästjat olle mulle
Ilman siin, ei tullewan. Sinno wäggi wäkkew
om Rigen minno nõrkusen; Sest ma tahha
henda kittä, Nink so armo melen pittä.

4. Anna ommal latset pea, Ke ni nõrk om
käüma weel; Omma armo-kät, nink weä Häd-
däst läbbi teddä tääl. Las so arm iks kawsada
Seni, kui ma sinnä so, Kun ma sinno ikkes
näe. Hiammoga ma sinnä wäe.

5. Minna tahha ikkes kittä So suurt armo
ilman tääl, Et sa minno pattu häddä Ollet kand-
nu risti pääl; Ent ei joht siin ütfindä, Enge
ka, kui sinnä lä, Tahha ma so awustada, Nink
so kikkust kulutada.

335. W. Taple häste kui so armust.

Peä omma kroni kinni, Näütä hendä ni kui meest; Kündmäs jäma toop sul õnne; Paggema om kurri tööst.

2. Ürã lasto silmil kaija Kurja ilma tüh-
hiust: Sõa-riistu om iks waja; Pakke laiskust,
wäsfimist.

3. Walwa, palle eggä päiwa, Runni põig-
mees tullep sul, Nink teep otfa sinno waiwa,
Sadap taiwan hengust kül.

4. Rühhi, jõe temmä wasta, Uele: wal-
mis olle ma. Jhho honest wälja astu, Taima
honid himmusta!

Õbitsitsest tarkussest.

336. W. Kes woip mo wasta olla.

Ma olle wäega rummal So kittust kuluta, Mo
funningas nink Jummal, Mo essi oppeta. Ent
sest et minna tijä, Et ellät Zionin, Sis julgu ma
ka wijä Sul kittust nõrkusen.

337. W. So heng, o Jeesu! tekko mo.

O Jeesand Jeesu! kule sa Mo palwet sure ar-
moga, Nink anna omma waimo wäest Mul,
mes ma otfi sinno käest.

2. Oh! anna seddä tarkust mul, Rumb om

neil junkruil järje een; Ma seddä wäega him-
musta, Sest rõmustap mo süddä ka.

3. Se lats om sinnust wallitu, Rumb wal-
mun wastsest sündinu, Nink paistap kui päiw sel-
gede Neist armo-andist rohkede.

4. So maggus arm meid kostotap, Kui
meije süddä nõrgas lääp, Kui murre wäega lit-
sup pääl, So järjest kostap rõmo hää.

5. Tarkus om loja üllemb nõu Wäest, tööst
nink sõnnast täudetü; Mes Jummal tahhap ülle-
wän, Saap waimo läbbi tedä maan.

6. Se henge maja, kumman ta Siin elläp,
se om muld nink ma. Kik meel nink mõtte essi-
wa, Kui tarkus neid ei juhjata.

Waimolikkust ärräkislamissest.

338. W. Jeesu, tulle minnule.

Jeesu, henge põijoken! Hoija mo so armo-wäen
Seni, kui sa minnoga Sääal saat saja piddäma.

2. Sinna armastid mo jo, Kui ma weel es
tunne so, Nink sa annit hendä mul, Kui weel
wasta panni sul.

3. Kui ma kääntus sai so pool, Zeit sa hen-
dä ennämb weel Tutwas minno sõamen, Kui
üts põigmees mõrsjal siin.

4. Tõmba minno armust sis Sinno pole,

et ma jääs Ni kui pitsat sinno käen; Hoija mo so hawu wäen.

339. W. Oh oppeta meid ristil-sallaussti.

Oh tige armsamb Jesus tötta mulle, Nink kihla minno henge henneselle.

2. So perrält olgo ka mo meel nink süddä, Ei woi so mörsja muido puhtas sada.

3. Oh, wötta minno wastfes lomas tetta, Nink jummalikkun ellun kaswatada.

4. Sest ütse mörsja ilman ei woi jätta, Ta põigmeest hennel sõamete wötta.

5. Es minno süddä peä ilda, warra Ka nõudma omma henge põijo perrä.

6. Ei olle mõtlemata hengekenne, Ta nõw wap middäke ifs henneselle.

7. Oh! wõtkem henge maja puhastada, Kun Jesu mörsja hend' woip ehhitada.

8. Se sisse mörsja omma põigmeest kutsup; Se põigmees teddä rinna wasta litsup.

9. Zäl taiwan wastset waimo suggu antas, Kenk sõamete põijo kajo pantas.

10. Jo ennämb ütse heng seddä hennel sõw wap, Jo armsamb sõamen ta teddä lõw wap.

11. Oh! hoija meid so lullikmissi esfi; Me ille tõsta omme armo-kässi.

12. Sa usutaw nink armust õige rikkas, Te wastfes meil so armastust sin ikkes.

13. Meid ehita so nimme auwus figin; Te wallal wärräjid Jerusalemmiin.

14. Et kif ne lunnastetu woitwa sinnä, Se wona saja päle rõõmsast minnä.

15. So sullasse, kui wahhi, hõikwa päle: Oh mörsja, känä sõänd põijo pole!

16. Ehhitä omme õli-lühtrid häste, So põigmees tullep, läuta usfinaste!

17. Oh tulle Jesus! lasse mo ifs walwa, So armo-õliga mo sõänd woija.

18. Et walmi ollesse kui targa junkru, Ke omma põigmeest walwmissen ifs ootnu.

340. W. Jesus tulle minnule.

Oh! mo armas Jesuken, Kige üllemb hä nink õn, — Näuta hend' mo sõamen, Omma palge selgusfen.

2. Minno waim käüp üllewan, Sinno armo järje man; Kunnas minna sinnä sa, Soga saja piddäma.

3. Kule nüüd mo põigmees sääl, Se om sinno mörsja hääl, Ke so perrä allafi Odap päiwäst päiwäni.

4. Tulle sis, oh tulle sa! Minna oda himmoga; Armust sinno hawu eest Minno silmä joostwa weest.

341. W. Tulge risti-innimisfe.

Kes se om? ke armo-järjest Omma zeptrit künitap, Kumba mo heng waimo wäest Auwo-
fronin nättä saap; Kelle illus hone ni Paist
kui elewanti lu; Kumma ümbre saiswa zöri Mit-
to tuhhat fanget leri. —

342. W. Müüd paistap meile illusast.

D Jummal, Jesa surest wäest, Sa ollet minno
iggäwest So pojan armastanu. Se poig om
minno kalliste Hääs, kaunis mörsjas henele,
Mo pattust lunnastanu. Eija, Eija, Pattu
kannap, temmä annap taiwast mulle. Auw nink
fittus olgo sulle.

2. Müüd tahha minna römusta, Nink om-
ma Jesust tennäta, Ke om mo ainus warra. Se
tahhap minno wimäte Siist ülles wötta taiwate,
Nink pästä häddäst ärrä. Amen, Amen, Tul-
le taiwast, pästä waiwast, Jesukenne! Sinno
oda minna enne.

343. W. D mes kaunis henge luggu.

Kristus, ke taad mörsjas hennel Kosfinu, Ei-
jap jo Käl, mes pudus temmä: Temmä sadap
tälle waiwan Römustust, Nink mes lust Saap
tal weel sääl taiwan.

2. Troni pääl saap temmä istma Jesuga

Dtsata, Kroon saap kullast paistma: Eggäüts
saap teddä tundma, Päle se, Temmäle Auwo
nimme andma.

344. Dmmal wistl.

Oh nösse ülles! hengeken, Sa ollet mörsjas
sanu, Sest Jesus, sinno pöijoken, Om sinno
wallitsenu. Täl om üts pallaw, puhhas arm So
wasta, ke sa muld nink pörm, Nink püwäp
jälle armo.

2. Ja kihlap hendä öigusen Nink usfun
soga ärrä, Ja kaep ikkes heidusen Nink armun
sinno perrä. Ja om so wasta kohhalt hä, Ja
finkip öigust sinnule, Kumb ni kui särk so kattap.

3. Käl saat sa teddä risti al Kui Jesans
dat weel tundma; Se surm, kumb hirno täüs
om tääl, Ei sa so temmäst käändma. Ja saap
kül sinno taiwate, Kui omma mörsjat, sajale
Hään ehten, aurdun saatma.

345. W. Halleluja me Jummalal.

D önnis risti-innimen, Kui suur so aurdustus
om maan, Nink suremb weel sääl taiwan! Kui
muido sinno nimmega Ne teo ütte sünniwa
Hään pölwen, nink ka waiwan: Kristus Je-
sus Kaldap öli sinno päle, puhhä Waimo, Tem-
mä andid, temmä römo.

2. Sa ollet Jummalikkust suust, Se laste kophus, perrändus Om nüüd so ossa jälle. Näts, määrne arm nink auw om se, Eht se kül kophalt ilmale Om tundmata nink nalli: Wihkap, Narap Sinno päle, fest et tälle siin om nõuwo, Siski jääp sul taiwan auwo.

3. Sa ollet preester nink prohweet, Re Esä troni ette lät, Re Jummalast saap tarkust. Sa ollet kangemb kuningas, Rui ilma pääl kül mötteldas, Kun nättas enne nõrkust. Siski usku Om sul waja, sis woip jääja ifs so ehte, Ei sis ütifik risu kõhta.

4. Sa ollet Jesu mõrsja ka, Ta wõt so hennel kihlata, Nink kaunid reiwid sata: Ta läh häät pühhä Waimo ka Sul kihlas, et sa otsata Wois lahkumata jäda; Eggäl ajal, Häddän, rõmun, suren himmun temmä külle Poos nink hengäs temmä süllen.

5. Sa ellät Jesu leppingun, So sõämen om temmä troon, Kun wallitsep nink elläp. Ta arwap hennel kittusfes, Et sinna temmä ommandus, Renk ülle temmä walwap. Mes weel? So pääl Heidap armo, nink so põrmo kannap temmä Hölman, ni kui armas emmä.

6. Res fik woip ütelda siin maan, Mes auwo sul jo ilman om, Kumb antas kostotusfes. Ei olle arwalik ka weel. Ent tõisi om, et sinna sääl Saat temmä arwoliseses. Silmä Sawa

Röömsas sama, selges jämä, tedda nättä, Rui sa tullet kooljist ette.

7. Sis mötle, risti-innimen, Mes Jummalast sul antu om, Mes järje sul nink auwo. Oh! kittä omma arowustust, Eht sul kül weel siin allandust, Nink peät kandma waiwa. Ellä, Olle Waggausen, armastusen, ifkes ussin, Rige asja een jä ussun.

Roggodusse nink pühhi laulu.

346. W. Mo terwe süddä röömsas lät.

Oh! kuis ni röömsas lät mo meel, Et mo jo kirjoteti sääl Jesusse wallituide man; Ta heldusfest sai mul se ön. Nüüd minna siin fest ainult holitse, Et Jesu mõrsjas iggäwes ma jä.

347. W. Minno waisus om ilmarwamata.

Sinna ristikoggodusse wannamb, Kumba wäega armastat, Nink täl omma sõprust ifkes ennämb Sõämen ka arwaldet. Sinna kulet temmä puhkamissi, Sinna näet ta armo filmä-wessi Jooskwat häbbist, armust ka. Rõrgest kittet ollet sa.

2. Kas sa näet, sa fige armsamb wannamb, Kas sa näet me filmä-wet? Tulle sõbber, häddän fige kallimb, Tulle, finnita me meelt! Me olleme waise, häddälise, Nõrga, tõbbitse nink

wiggalisse; Armo-järjest kuluta Kigest süüst
meid wallal ka.

3. Kas sa kulet, o illusamb põigmees!
Omma mõrsja puhkamist, Kumma perräst ristin
jäijet walges, Kui sa kolit temmä eest? Käl
sa meist ei näe, kui selget waiwa, Siski armust
sadat sa meid taiwa, Kun sa ikkes iggäwes Len-
no-laulu kulet meist.

4. O sa Jesand, o sa kige suremb Auvust,
wäest, rikkussest! Maja-essand, kige usuta-
wamb, Ke hollitsep kiki eest! Siin ollem' so jal-
gu een täüs himmo, Armo perrä ikken las meid
sinno Rõmustust nink arstmist nüüd Tutta,
sest meil om suur süüd.

348. W. Sa wonast sadu lomaten.
Ke sinna ommal rahwal tööst Ollet se perremees,
Nink jaggat tälle üllewäst Önnistust ommast
käest: Rõmusta so nõrku latsi, Kumma kand-
wa häddä, risti. So pühhä armo-oppetus Olgo
neil kostotus.

349. W. Taple häste, kui so armust.
Wõtta kigist korist auwo, Meije Jesus Jehowa!
Anna meile esä armo Umbrekäumisfes soga.
2. Kule armust meije palwust, Kallis Js-
sand Jesus Krist, Sinno jalgu een meil anna
Armo rahho, önnistust.

350. W. Se armsa päiwä paistminne.
Se Jesand önnistago meid, Ja hoitko meid
nink kaitsko Meid, temmä armsid ommatsid;
Jesanda palge paistko Me ülle armoga. Se
Jesand töstko ka Ja heldet palget meije pääl,
Nink andko omma rahho meil.

351. W. Ke jo mõtlep hendä saiwat.
Te meid koggodusses sulle, Ke kui künäl troni
een Paistas ilma wõra tulle Nink käüs armo
tundmisen.

352. W. Sa armo nink õnsusse pohjata lätte.
Sa auwolik kuningas, armolik kaitseja, Kuis
immelik om sinno wiis; Kuis kaunis om nättä
so taiwalk kodda, Kun wallitsep kui perremees.
So armo hool omma ne waise sääl, Ke kaewa
ikkes so hawade pääl. Sult tullep neil abbi,
nõuw, wäggi nink tarkus, Sest kitwa hend' pat-
tatse, muido täüs nõrkust.

353. W. Ke ärräwärap se saap wilja söma.
Kes wolp neid immetekku juttustada, Mes sin-
na ommal rahwal näütnu ka, Sest santi, kui sa
wallitfenu teddä, Se risti-lippo al so orjama?
Neid imme-asju Om ülli paljo, Et mõtte löp-
wa, Nink waim kummardap.

354.

Eessi wiis.

Kuis saas, kui koggona Waik ollen meije lasfes
Waimo puhkmise perräst Jhho wärriseda, Et
silmist wesfi joses, Nink süddä himmo tunnes,
Meel löppes koggona, Nink woon jääs ütfinda?

355.

Eessi wiis.

Jesus, nüüd ka önnista Meije kokko käümist tääm-
ba; Hoija eddespäide ka Meije käüki hennel au-
wus. Kasta meije tunni wastsest Omma werre-
hega önsast.

356.

W. Kaswa weel. :.

Tulgo nüüd :. Jesu rahho meije pääl, Nink ka
meije laste päle, lasko neid ka meijega lunnas-
tajat armastada, Tutta nink ta päle lota ka Jät-
mata. :.

357. W. Kes Jummalat ni lassep tettä

Se, kummal suud sa ollet andnu, Kelt rahho sö-
ämete ka Saij, se om hendä sulle wandnu, Nink
ei woi olla sinnota; Ehk täl kül liggi ollet jo, Ta
waidlep siski iks weel so.

358. W. Minno süddä römustelle.

Wastse armoga meid wotta Omma hoolde, et me

süddä, Heng nink ihho sinno röömsast, Kuli so
waiwa-palk, so orjas.

359. W. Arm lähhiine nüüd.

Oh! kuis ni suur om So heldus nink arm,
Kummaga sa mo Jks kandnu nink saatnu, Nink
juhhatanu.

2. Oh! et nüüd se eest Ma olles nink jääs
Sul aawustusfes; Et mötte nink himmo Ka
pühhas weel saas.

360. W. Ma henga sis so hõlman, armas Jesus.

Oh! tulle arm, nink kalda önnistusfi Siin sinno
perre päle heldeste. Kui ainus heng so een siin olle-
me. Arm läütlo ikkes meije ossausfi, Et sinnun
hend' so rahwas römustas, Nink eggä päiw täl
pühhas päiwäs saas.

361. W. Näggemata pöijoken.

Jesus, ke sa meijega, Meije towotame wastsest
Usfutawust. Ke sa söänd tunnet ka, Oh! wotta
Siin kät wastsest armo päle Wastses leppingus:
sul jäädä Ommas, — Jesus awwita!

362. W. Mo söänd anna kigest wäest.

So heldust ei woi keäke Ni ärrä arwata, Kui
sinna seddä kigle Jks näütnu jätmata.

2. So laste külle siin nink sääl Tunnus jo hallestust; Nink armo heitä neide pää, Se om so rõõm nink lust.

3. Ias meid sis eddespäide ka Weel sada õnistust; So armo wäest ütfinda läbbi so tenistus'.

363. W. Se wona omma olleme.

Dh! kae omma järje päält :. Me waiste päle mahha, Jofand! Räu läbbi meije henge, ihho So armo :. : kaemisega.

364. W. Se armsa päiwä paistminne.

Dh! et jo siin so kittusfes Meist eggäüts wois ola, Nink walmis, ommas õnsusfes So mannu sinnä tulla, Kun sinno näeme, Nink nädden kittäme. Dh! et me heng, waim, ihho ka Seni so een jääs laitmata.

365. W. Kui pat teep waiwa mulle.

Sääl saap se mõrsja nättä Ta henge põijokest, Woip tedda nida tutta, Kui ohwri-wonakest. Kui pattu-surma kannat ta Se risti-kannu külle, Sis wärrisi lif ma.

2. Kif Engli kummardage Me armsat Jumalat, Kif lullikmisese kirke Nüüd Õnnisteggijat.

Ra pühhäl-waimul sago meist Ni kawwa, kui siin jäme Iks kittust, tennämist.

3. Se sallaus om tedä Ni teil, kui melle ka, Nink teil om lubba seddä, Ke tappet, kummarda. Se wonaken, ke päästnu meid, Om waart, et se eest tälle Saas süddä ohwris nüüd.

366. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Sa ollet, armas Jesuken, So foggodusse preestriken, Me sure pattu-wõlla eest Pühhamba sisse lännu tööst.

2. Sääl ehhitit so mõrsjakest, Awwasit ülles armo-ust; Sadit so rahwal lunnastust, Annit hend' ohwris meije eest.

3. Siin so een omma wellitse, Nink foggodusse sõsare; Meid sada omman tundmisen, So armo sõnna walgusen.

367. W. Kus om mul minnä kül.

Jä tolmun põijo een, Jesuse mõrsjaken; Räu usfun, armastusen Ta perrä ihkamisen, Runni, ta ütškõrd tõttap, Nink hennele so wõttap.

368. W. Jesu, ke mo lotus om.

Se perräst ma rõõmsas lä Minno hä karjusse ülle, Et ma Jesu lambas jä, Ke mo wõttap omma sülle; Ke mo tunnep, armastap, Nimmega mo nimmitap.

2. Temmä armo zeptri al Astu minna sisse, wälja, Kui ma essi, sadap jäll, Rattap kinni pattu-wölga. Wiip mo wärske haina pääl, Nink ka lätte mannu tääl.

3. Minno heng hend' römustap Kõrgest omma õnne ülle; Mõnne päiwä perräst saap Waim jo widus koddõ pole, Kun karjusse üsjän ma, Taiwan iks sa hengäma.

369. W. O Kriste, päiw ke ollet sa.

Nüüd sinno nimmel, Jesus Krist, Ke koggodusse pääs fait tööst, Wõttame wasta armun neid So koggodusse sisse nüüd.

2. Oh käüge, henge! armoga Täl perrä ütten meijega Nink wõrke kigest osfa sest, Mies teile tullep temmä käest.

3. Ta andko teile rahho suud, Et fik ta õnistusse nüüd Jääs teile üttes pitsatis, Nink teijega ta osfaus.

4. Sis woite temmä rahwaga Neist armoandist kostotä, Mes saatnu Jesu lunnastus, Ta wallo, waim nink kannatus.

5. Se päle kät teil anname; Se Jesand tunnep sõame, Et koggodussen teije kääk Zeil õnsuses, täl awwus näüs.

6. Sa, rahho Jummal, pühhändä Neid Jesu awwus meijega, Et tälle waim, heng, ihho ka Jääs otsani siin rikmata.

370. W. O Kriste, päiw ke ollet sa.

Nüüd ollete perrändaja, ühhendet Jesu rahwaga; Zeil osfa om ta filmä-weest, Nink rõmo sate ka ta käest.

2. Ehk teile kawwa ootmisest, Ta riki osfasamisest Om olnu mõnda iškamist, Ja filmäwet nink puhkamist.

3. Ent sest, et Jesus sebdä tuus, Nink eggän paigan nätta wois, Mes teije filmä-pisfara Om tahtnu tälle ütelda:

4. Sis om ta omma armoga Ka pea rühku tullesma, Ta kannap kroni omman käen, Kumba heng näep waimo-wäen.

5. Seperräst sõudwa meijega Ril taiwa kori jätmata: Et teije eddispäide weel Ta mannu rühhis palwusfel.

6. Nink mes weel kige ennämbest Om waja, oksi Jesu käest, Et ta teid essi kinnitas, Nink kigen häddan awwitas.

7. Näütke se man usfutawust, Nink opke temmäst tasfaust; Ent täütke siski usfinast Neid õli-lühtrit kigest wäest.

8. Et woisse Jesu mõrsjaga Ta saja hendä walmista, Nink ütseförd ütten temmäga Ta armo riki perrändä.

9. Nüüd laulkem rõõmsast üttest suust, Nink

fittem omma Jesukest, Ke meid om esfi wallinu,
Ja rahwa mannu foggonu.

10. Amen aww Esäl, Poijale, Nink ka
sel pühhal Walmule Sago iks tittust, tennämist
Kig' meije söämist nink suust.

371. W. Oh oppeta meid risti sallausfi.

Sest ajast, kui ma Jesu pole kaändnu, Om
temmä hawa mulle armsas lännu.

2. Se kaeminne neide päle waimun Zeep
faggede, kui näes ma neid silmin.

3. Ja surma palge tullep mul ni ette, Kui
teddä anti pagganide kätte,

4. Ke hirmsal wisil teddä waiwasiwa, Nink
orjawitsa kroni pähha leiwa.

5. Se haaw, mes söämete teggi odda,
Om pattatside warjo-palk nink kooda.

6. Säääl löidwä nüüd fik waise hengekesse
Ni häste önnistust, kui rahho põlwe.

7. Se werre-woon om nulgakiwis esfi,
Mes päle om meid Jummal finnitau.

8. Oh! wötke söänd Jesu werren möske,
Nink pattu-rojust hennest wäljä pühki.

9. Sest fik, ke täambäni ni waise olnu,
Nink omma Jesu risti mannu tulnu,

10. Nink sääl kui Peter pattu perräst ikwa,
Ne woiva armo nink ka önsust sada.

11. Se perräst om üts nimmi meile antu,
Kumb ello-ramatun om üllespantu.

12. Sest finnä jääp ta iggäweste saisma,
Nink fik ne pühhä sawa taiwan häitsma.

13. Oh innimise! tundke omma öune,
Sest teije henge rööm om iggäwenne.

14. Nink teije peäte fik önsas sama, Ja
iggäwes ta armo sisse jäma.

15. Kik teije päiwä omma römo-pühhä,
Kumbe te silmä ikkes nättä sawa.

16. Surm ei sa teije ülle melewalda, Ent
peäp teije jalgu alla jäma.

17. Sis saap tööst eggäüts ka seddä nättä,
Kui önsas wona-werri meid woip tettä.

18. Sest foggodussest ei jä ütšik mahha, Kui
se, ke omma önnistust ei tohha.

19. Oh! las meid löppeta so nimmet häste
Kik omme ello-päiwä maggufaste.

20. Sis same iggäwes sääl taiwan laulma
Sel werre-wonal: amen, halleluja!

372. W. Müüd paistap meile illusast.

Ma waidle ligest süddämešt, So hawun olla
Jesús Krist, Sest neide armas paistus Zeep,
et ma hendä römoga So jalgu ette allanda,
Häbbi nink armo perräst. Zulge, laulke: Püh-
hä, pühhä om me Jummal, Hosianna Runnin-
gal, Zawita pojäl!

2. Ta woip mo filmist luggeda, Et minna tedda armasta, Eht kül weel pudulinne Se wasta, et ta minno ni Om armastanu surmani, Nink omma ello jätnu. Oh! ma Satta Palge päle, nink to tälle se eest jälle Rittust, auro nink ka tenno.

3. Ma terwita so, wonaken, Nink kif so hawu ütten koon, Ke risti pääl sul lödi, Nink kumma weel ka üllewast, So auruustusse-järje päält Mo sõamette paistwa. Tõoste, Tõoste Ütle mata õnsust saatwa mul so raije, Kui ma neide päle kae.

Pühhäst ristmisest.

373. W. Darmas kae tännä!

Se risti-lepping saatko So perrä õiget himmo Neil latsekeisile; (Sel latsekesele;) Sa neide sõbber ollet, Hää meel latfi wõttat Ka wasta omma rikile.

2. So kallis werri joosko, Nink neide ülle tulgo; Te wastsest puhtas neid, Et sawa armolatsis, So riki perrändajis läbbi so werre-wihmisse.

3. Tedda, ke nida helde Teil osnu, armastage, Kui werre-koggodus. Täl sõänd, käsfi

andke, Nink otsani iks pantke, Ta päle lotust, jätmata.

4. Ta kae omma nida Jo kunnitetu wälja, Minka ta wõttap teid. Ta om teil andnu nimme; Ei olle se johtimme, Ta werri puhastap jo teid.

5. Ristminne om üts lepping, Kumb kurejal waimul häbbis, Ent meile õnsuskes. Se pühhä waimo käsfi Om nüüd se wee man essi, Kumb mõssep kigest rojussest.

6. Ma näe nüüd waimun essi Jeesuse hawat käsfi, Kumb pääl kannap mo. Se nimmi peap jäma, Nink ello-kirja sama Jggäwes üleskirjotet.

374. W. Darmas kae tännä!

Ma olle puhtas tettu, So werri om mo mõsknu Nüüd kigest rojussest, Kumb mulle emmä-ihhust Om perrändetu pattust. Kif om so werren uppudet.

375. W. Henge pühjoken.

Loja, ke kif tääl Ionu ilma pääl, Kule ka se henge-häddä, Sünnita sa wastsest tedda Sen wee-wihkmisen, Jesu werre wäen.

2. Jggäwenne Waim, Walmista neid siin, Digest pruukma armo-warra, Et iks rühhis Jesu perrä, Ke neid armastap, Nink ka õnnistap.

376. W. Kus om mul minnä kü.

Dh Jsfand Jesus Krist! Sis hoija nüüd se eest,
Mes mo wois purretada, Nink sinno armust keel-
da. Te pühhäs mo nink puhtas, Et köibas sin-
no mõrsjas.

Pühhä öddango - söömajast.

377. W. Mo eest tuus so südda surma hädda.

D sa kallis säadminne täüs auwo, Arm, kumb
ütlemata tööst. D sa illus saakramenti pühhä,
Kumb meil sanu Jesu käest; Kun meid üphen-
detas Jummalaga, Nink meil antas taiwalikku
roga, Jodetas ta werrega Jggäwetses ellus ka.

378. W. Mo söänd anna tigest wäest.

Se, kel ni armastaja meel, Ei kule palwe häält,
Zlma, et ütlep: amen, ja! Se peäp sündima.

2. Kui söämen üts puhkap, ja Ei ligu hule
ka; Sis kulep pea tedda ta Ni Esä armoga,

3. Nink waigistap ta söänd ni, Et temmä
röömsas lääp, Nink filmä-wega tolmuni Se
eest sullanus jääp.

379. W. Jesus, ke mo lotus om.

Ke so perrä issonep, Nink so armo perrä ihkap,

Säärtfel söämel ka saap, Mes taad maggufaste
toidap, Runni taiwa täwweus Wiimselt tal saap
annetus.

380. W. D pä! täüs werd nink joni.

Dh! olles köblilik minna, Jsfand, so lawwale;
Sa woit mo walmistada Kittusfes hennele.
Waigista nüüd mo himmo, D henge - pöijoken!
Waimun so wasta rühko Mo heng, sa kallis
woon.

381. W. Sa annit omma kallist werre.

D maggus wina-pu! so osfa Dotwa so röhfust
hennele. Las omma haru wäffe joosta So töb-
biste pääl heldeste. D ello - larte, haru - joggi!
Jose mo söämete sa. Te puhtas tik mo lullikmissi,
Nink waigista mo wallo ka.

382. W. Mo Jesuten, sa ello-leib.

D Jesus, maggus taiwa leib, Mo henge finni-
taja, Se lige kallimb palsam jääp, So haru-
werri mulle. Kui wäega minna himmusta Mo
pöigmeest, tulle mulle sa, Nink walmista mo hen-
ge.

383. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.

Mo Jesus, ke sa omma armo, Sel wiimsel

ösel näitnu weel, Nink enne omma möro surma
So saakramenti säädnu meil. Kik usklikku ne
kittäwä Se armo eest so otsata.

384. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Mo waim, oh wirgo usfinast, Nink mötle per-
rä söämest: Kas ollet sa ni liggi täl, Kui jün-
ger Jaan ta rinna pääl;

2. Ke seddä kallist önnistust Sai wiimfel
ööl Jesusse käest; Weel enne, kui ta surma läts,
Jät ta neil armo mälletust.

3. Ke nüüd sest leiwäst maitsep tääl, Kumb
Jesu ihho asemel, Saap seddä henge-toitusses,
Nink waimu finnitamisses.

4. Uts süddä, kumb sest ussun sööp, Se
ikkes ennämb issony; Kui wahhest janno tullep
pääl, Sis saap ta werrest röhkus täl.

5. Ei olle ütjik rosi-wiin, Kost maggusamb
hais tunnus siin, Kui se, mes Jesu hawust kees,
Uts lätte werre-röhkust täüs.

385. W. O Jesuken, sa ello-leib.

Ma olle nörk nink többine, Sa voit mo sütti-
tada, Mo süddä oigap köwaste, Sa voit
mo awwitada So werri ütfind Jesus teep Mo
söänd ni, et haljendap, Nink wastset suggu kan-
nap.

2. Sa ollet minno ohwi-woon, Ke mo eest
surma lännu, Nink tappetu sääl risti-puun,
Ke armust mo eest tennu. Sa iggäwenne ello-
leib, Ke minno henge toita woip, Ke sinnust
sööp, saap ello.

3. O maggus Önnisteggija, las mul so au-
fast wöita, Et minno hengekenne ka Bois ar-
must suud sul anda. O Jesu! las mo maitfa ka,
Kuis maggus, armas ollet sa Neil, ke so perrä
janno.

386. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Kui mötle ma se armo pääl, Kumb nätti paasja
satin sääl Me Isandal sel wiimfel ööl; Sis
sullap töttest süddä mul.

2. Ma näij' kik hawu filmi een, Ke selgem-
ba kul päiwäken; Ne paistfiwa ni selgede Mo
waise nörgal hengele.

3. Ma näije pä pääl wannikut Neist orja-
witfast palmitut; Ma näij' ka werre-pisarid
Sääl lainin mahha zilkawat.

4. Se suur mulk wona kulle seen, Se olli
minno filmi een; Oh! mes suurt römo tusi ma; —
Ent ma ei woi kik ütelda.

5. Ma anni hawakesil suud, Ke käsfin, jal-
lun saiswa nüüd, Runni ta pilwin tullep sääl,
Röhhut piddäma ilma pääl.

6. Mul olli lubba antu ka, Neid joni ülles arwata, Ke Pilatusse kohtun ſääł Pesmisseſt jälj' täl ſäljä pääl.

7. Ma tahhaſe hämelega Riſ hengil ſeddä juttuſta, Mes ma ta kullen nättä ſai, Se ülle mo heng röömsas jäi.

8. Kui ma ſeſt tahhas kōnnelda, Sis pea ſōnna kadduwa; Wet jooskwa ſilmä enneke Za waiwa ülle tōtteste.

9. Mo ſōbber olli werrew tōōſt, Ja lumme farwane ka wiſt. Ma panni waimun tähpele Riſ, mes ta näüt ſis minnule.

10. Suud and mul minno pōijoken, Nink üttel: „minno mörsjaken! Mo lu nink lihha ollet ſa, Seſt joda ma ſo werrega.

11. Sa ollet mulle kihlatu, Mo luuſt nink lihhaſt woetu; Sa peät ilma oſfata Ka taiwan moga ellämä.“

12. Se ſōnna läts kui tullike Ökwa läbbi mo ſōame; Mo ſüddä nakſi fullama, Ma itki ſure armoga:

13. Kas minna olle ſeddä wäärt, Et ſa mul annat omma werd; Et minna ſinno werre ſeen Woi wihtu, oh mo armas woon!

14. Es olles minna iggäweſt Käl ſeddä ootnu ſinno käeſt; Seſt minna olli eſſinu, Nink ſinnuſt ärräkaddonu.

15. Nink ommeteke tullit ſa, Mo puhtas möſkma werrega; Es holi ſinna rikkusſeſt, Ei ka mo henge rojuſſeſt.

387. W. Kuſ om mul minnä kül.

Sa, armas wonaken, Nink kallis pōijoken, Uuw ſe eeſt ſulle olgo, Et ſa me himmo täütü. Me tunneme nüüd jälle Sōamen waſſet ello.

388. W. Ma tulle taiwaſt üllewäſt.

Oh Jeſus! olle kittetu, Et ſinna me eeſt tappetu, Nink enne omma ſurma weel So ſakramenti ſäädnu meiſ.

2. So iſho olgo kihlas mul, Runni ma kät ſa andma ſul; Sa ollet henge-pōijoken, Ma olle ka ſo mörsjaken.

3. Uuw, kittus ſul, ſa ohwri woon, Et kōlit mo eeſt riſti puun. Ma, nink ſo werre-hulgaſken laulame ſulle ütten koon.

4. Meil häbbi jāap nink allandus, Et ſinno arm meid walliſeſ, So hawun wōruſt piddāma, Roſt meije henge toidat ſa.

5. So perrält jāap nüüd kōggodus Ni häſte ſiin, kui taiwan ka; So perrält ollime jo ſis, Kui werre-hind weel masmata.

6. Se jāap ſo ſurma waiwa palk, Eſt kül

weel waine om nink kalg. Se om se preestre ihho taas, So armas abbiello - kaas.

7. Mes saat sa omma mörsja käest, Et lät sit surma temmä eest? Sa armastat taad söämest, Ta sadap sulle waiwa tööst.

8. Me ollime siin kolu tööst, Sa töijet ello üllewast; Sa kalli surma mälletus Om nüüd so mörsja rõmustus.

9. Sa annit pühhä ristmist meil, Meid saat sit armo - tee - raa pääl; So pühhä wee nink werre wäest Saap pästetus meid surma käest.

10. Nüüd annat omma ihho meil So surma mälletusfes weel; So werri, se teep ellawas, Mo soänd, henge, ihho taas.

11. So pühhä ihho wäggi teep Mo söämen suurt imme - tööd, Et ei woi ärrä ütelda, Mes suggust rõmo tunne ma.

12. Sel pasja pühhäl söme wist Surmal nink pattul' hukkatus; Ta werri markunas neil saap, Ke kurjaste se mannu läap.

13. Ent sinno hulgakenne jääp Tööst häbbi täüs nink allandust, Nink wajup alla silmä ween, Nink kummardap so tolmo seen.

14. Ni woi sa tetta meijega, Kui enne omma ihhoga, Kumb ülle aja tundike Es woi joht jäda surmale.

15. Oh jä ni liggi melle siin, Kui jünger

Zaan so rinna een; Me söamid sa kinnita So werrega, nink puhhasta.

16. Meil näutat paljo armo sa, Nink jaggat kallit andid ka Neil, ke so nõudwa söämest, Nink waidlewa so õnnistust.

17. Kui wäega filmi - oja keep, Kumb hawu - wallo perrä käüp; Mo südda ikkep ihhun tääl, Nink waidlep sinno perrä sääl.

18. Me tahhame nüüd kuluta So werre - hinnast rõmoga, Nink söuda, et kif pattatse So pole hendä kånässe.

19. Kui tullep wiimne päiw, et sis So hääl kael saisap koggodus, Sa, pä nink wannamb saat sis ka Weel armo - wõrust piddama.

389. W. Meije Jummalä wonaken.

Kui kif armun tullüwa Jesu meelde lamba, Enne kui ta surma läap, Sööp ta paasja - wona;

2. Wõttap jüngerid rõmusta, Mõssep jalgu puhtas; Säep saakramenti ka, Teep neil risti armsas.

Laaste kori - laulo.

390. W. O Kriste, päiw ke ollet sa.

So ello tenistusfega Me latsekessi õnnista, Nink anna neil sel tunnil nüüd, Kui neide kõrge - preester suud.

2. Las neid so auwus kaswada, Nink sinno armun elläda; Hoija neid lige kahjo eest, Nink kelä pattu-orjussest.

391. W. Jesuſ minno ello.

Eſä! taiwa tronin, Rae neid sen korin, Eest se riik om siin. Mes sa tahhat, ſüntko, So arm ſöänd läütko, Wötta ümbre neid. Riufatust ſa kånä neist, Päſta neid ka tigeſt kurjaſt Siist patliikust ilmaſt.

392. W. Nüüd paiſtap meile illuſaſt.

Se woon ta wiſe hawuga, Om laſte Danisteggi-ja, Ke hennele neid oſtnu. Ta üttel enne jüngriile: „Laſke neid tulla minnule; Mo werri om neid möſtnu. Ke ei Sa ni, Kui ne laſe, waimun waiſe, et ſe woi ka Minno Eſä riiki tulla.“

393. W. Mo ſüdda walwa jälle.

Sa laſte hulgakenne, Nink Jesu karjakenne, Kumba tahennel oſtnu, Nink omman werren möſtnu.

2. Kul teile ſe om armas: Jesuſe waiwa palgas, Nüüd omma ſöänd anda, Nink temmä perrält jäda;

3. Sis fulutame teile Neid armo-ſönnu jälle: Kuis ta neid laſi kannap, Neil armo rin-da annap.

4. Se perrält, arma laſe, Pallelge teddä häſte, Et ta teid eſi ſadas, Nink pattu eest ka hoijas.

5. Ni kawwa, kui ſiin jäme, Nink häddä-orrun käüme, Saap Jesu waiw nink wallo Teil ſaatma römo-ello.

394. W. D armas, kae tännä.

Umen, auw nüüd ſel nimmel, Ke laſte ſuust ka hennel Siin kittuſt walmiſtap. Se om ſe Iſſand Jesuſ, Ta wonaſeſte karjus, Ke neid ni wäega armastaſt.

2. Me ſöänd armuſt ſada, Et wolme juttuſtada So imme armotööd. Las meid ſo hawuſt juwwa, Nink ſinno kullen purwwa. Te laſſelik-ſult röömſas meid.

3. O teije armaſa engli! Wötke me laſſekesſi Iſſe hoita kahjo eest, Seni kui taiwa leerin, Me ſame ütten korin Riik kitma omma Jesuſeſt.

4. So ſiwu al neid wötta, So armoga neid katta, Kui omma foggoduſt. Kui pat neid tahhap neeldä, Sis las ſo englid keeldä, Nink hoita lige kahjo eest.

395. W. Ma tulle taiwaſt illewäſt.

Teil andko Jummal önniſtuſt, Nink temmä

üsjan kaswamist, Et henge polest rikkas saas,
Nink Jesu saarnatses te lääs.

2. Leid täütko Jesus armoga, Et mulle ka
sest olles hä. Siin kannetas teid hõlman weel,
Sääl tõstap woon teid troni pääl.

3. Kül Jummal laste söbber om, Oh! et
ka neist saas tälle rõõm; Sest Jesus esst õnnist
neid, Wõt hõlma armust, and neil suud;

4. Kit sures laste õnnistust, Nink taiwan
neide aawustust, Mes temmä armas Esä sääl
Om saatnu läbbi poja tääl.

5. Hä lats ei tija kurjusfest, Ei wihhast,
wainust, kõrkusfest, Ei kaddeusfest, ahnusfest
Ehk kawwalusfest, rojusfest.

6. Kaswage ni kui Jesuken, Ke wagga ol-
li sõämen; Täl olli puhhas, helde meel, Ja
sõnnawõtlif wannambil.

7. Ni paistko waimo walgussen, Ka Jesus
teije sõämen, Et tunnes teije hengefen, Mes õnnis
põlwo om temmä man.

8. Mes Jesusfest siin eäl saap, Se fik teil
õnnistusfes lääp; Me waisus aije tedda ni, Et
temmä latseskeses sai.

9. Kumb lats nüüd Jesust armastap, Se
taiwa riki perrändap; Ja wõttap suurt nink wai-
fest ka Sis taiwa riki hennega.

10. Kül pea kulus passunid, Kui Kristus

hõtkap ette neid, Ke temmä armo tundwa siin,
Ne sawa rõmo temmä een.

11. Sis lootke Jesu armo pääl, Nink rühke
ikkas temmä pool; Sest teije õnnisteggija Wiip
taiwate teid hennega.

396. W. Arm lähüne nüüd.

Ma olle nink ja So latses, mo pä, Ni kaw-
wa kui ma Siin ilman weel ligu, Jääp Jesus
mo hä.

2. Nink temmäga sa Ma perrändama Se
pärli-kroon sääl, Mes mulle mo põigmees Saap
pannema pääl.

397. W. Mo eest tuus so südda surma hädda.

Te meid säärtses aijas, emmäkenne, Kun
woon kõnnip saggede, Kumman paljo armsa lli-
likesse Kaswawa mo Jesule; Ja, se olgo meije
ihkaminne Siin ni kawwa, kui me finnä läme,
Kun me taiwa hulgaga laulame täl ofata.

Poistkeste kori-laulo.

398. W. Saas meil pattatsile jõudo.

Kui wois poisikesil nida Rik neid asju ülles
näuta, Kumma neist jo tettu omma, Nemmä
peäs sis wail jäma.

2. Maarja pojal, tija minna, Saap puh-
tusse wannik jäma; Se om kiki õnnetoja, Nink
me poisikeste saatja.

3. Jesu hawu-werri näütap, Kumma hen-
ge külge nakkap, Sedda kallist armo-nõumo,
Kumb täl enne ilma olnu.

4. Kui ta emmä-ihhun ollt, Enne kui weel
ilmal tulli, Palli arm ta sissen nida Neide
poisikeste wasta.

5. Rõmust karras Jani südda, Kui ta saije
tutta sedda, Et kät temmä päle panti Sest,
kelt Jesus ihhun kanti.

6. Müüd se ello-saetja esfi Raitsko teid
kui lullikmõssi; Andko armo nink ka wäkke, Ür-
rãwãarda pattu tekko.

399. W. Mo südda walwa jälle.

Oh! kule, Jesus, armust Ka tããmbã meije
palwust, Et sa nães rõmo ligist Me norist poi-
sikesist.

2. Et neist saas tutta melle Se kaeminne
mãele; *) Se tundminne so wallust, So silmä-
weest nink ellust.

400. W. Mo sõänd anna kigest wãest.

Kui peäs pattu-hãddã nüüd Teil ihhun lifoma,
Sis Jesus parwandago teid Ta hawu werrega.

*) Kolgata-mãe päle.

401. W. Meije Jumjala wonaken.

Ütsik es woi tasfuda Meije wõlla = surust,
Jummala een lõida ka Pattu andisandmist.

2. Selle piddi tullesma Jumjala poig esfi,
Et ta wõttas lunnasta Kiki poisikesi;

3. Et ne siin jo ilma pãäl Rõmus tãl wõis
fada, Taiwan iggãwes ka sãäl Teddã auruusta-
da.

4. Ta om omma werrega Neid jo puhtas
mõstnu, Kigest pattust koggona Hennel ärrã-
osnu.

5. Siin ta kannap hõlma pãäl Neid, kui ar-
mas emmä; Kui pat waiwa sadap tãäl, Rõ-
mustap neid temmä.

6. Sest om meije sõämen Rahho Jum-
malaga; Jhho, heng nüüd rõõmsa om, Sed-
dã armo tundma.

7. Kumb ka tããmbã nõttã om, Neide kori
sissen, Et ta wõttap aurust neid Wasta koggio-
dussen.

8. Kittä, mo heng, Jesandat Kige se hã
tõ eest; Juttusta kik hallestust Eggãl ajal
rõõmsast.

402. W. Minno südda rõõmstelle.

Jesu arm nink heldus näütap, Kumbe sõänd

temmä täüdap, Seddä kallist armo - nõuwo,
Kumb jo enne ilma olnu.

2. Es woi pühhist englist taiwan, Ei ka in-
nimisest ilman Eäle kül löitus sada, Re meid
woisfe lunnastada.

3. Wimäte om ette astnu Jesus Kristus,
ke meid päästnu Surmast nink ka pörgo - wäest,
Pimmedusse - würsti käest.

Ballaliste welliste kori - laulo.

403. W. Oh armas kae tännä!

Sa meije kori wannamb, Re armastat meid
ennamb, Kui emmä omma last; Me sattame
so ette: Me palwel anna wäkke So werre per-
räst, Jesus Krist.

2. Te meid weel täambä sulle Rõmus,
nink auwus jälle So armsal Esäle. So walla-
linne saifus Om siin se kori walgus, Runni so
mannu tulleme.

3. Et middäge es nättäs, Mes meije kül-
len häbbis, Kui ütfindä so arm, Kumba sa
meile saatnu, Kui risti - pu pääl koolnu; Se
jägo meije henge rõõm.

4. Üts funningas sa ollet, Ra rahho - würst,
ke kulet So laste puhkamist, Kumma koon so

een omma, Nink õnnistamist ootwa Sult, kõr-
gepreester, üllewäst.

5. Me ihkamist sa täüda, So hawu wat-
mun näütä, Et wois neid armasta; Las meid
siin seni walwa, Kui saja - päiw saap jõudma,
Nink sa meid taiwa wõttat ka.

404. W. Sa koggodusse armas pä.

Oh! tulle pattatside rõõm, Nink löppeta fik kur-
bust; So welle omma üttenfoon, Sa tunnet
neide puhkust. Oh tulle! essi õnnista Meid
sinno surma perräst; Me waiste nõrkust tunnet
sa, Meid päästä pattu waiwäst.

405. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Jsfanda surma peäwa Ne rummala kulutama,
Nink — et se Jummal risti - puun, Re maad nink
taiwäst lonu om.

2. Ma söwma armust eggä päiw, Et Jesu
surm nink temmä waiw Mo ainus ehte olles siin,
Mo warjo - paik nink finni liin.

3. Oh! mötle meije kori pääl, Sest meil
om paljo pudust weel; Jhho nink heng om rikko-
tu, Nink pattu läbbi hawatu.

4. Ent sa ei kae seddä mit, So surma läbbi
lunnastit Jo ristin meid sis pattu wäest, Nink
pimmedusse - würsti käest.

5. Sa auwo Issand Jesus Krist, Ke ollit nink jäät iggäwest' Se Esfä ainus, armas poig, Nink omma fori pä nink paas.

6. Sa üllemb-preester önnista Meid esfi omma armoga, Nink walmista so fullasid, Et sa wois pruki ilman neid.

7. So waim, se olgo meije man Ni maten kui fa walmisfen; Nink hoitko söänd, möttit, meest, Kig' pattu himmustuste eest.

8. Kui silmile jääp kaemist, Sis hoija söänd, Jesus Krist, Nink kelä seddä teggemast, Mes sulle sadap kurbastust.

9. Meid körwou panne finni, fig' Se eest, mes kuulda kahjoliik; Nink känä kophalt mödä neist Kik tühjä jutto-ajamist.

10. Kik lihha-himmo koleta So werre läb-bi foggona; Ze meije söänd kerkus sul, Nink te mplis meije Jummalal.

406. W. Sel werre-wonal.

D nore welle, Issanda fullase, Ze-käija röömsa, Za armust aetu; Ne engli jägo teije kaitsja, Ni kui na Jakobit saatnu auga. ;:)

407. W. D pä! täüs werd nink joni.

So ussutawust anna Nüüd ommal korile, Et woisfi tähhel panna So armo öigede, Kumba

sa meile saatnu Ni sure wakkoga, Kui risti-pu pääl koolnu; So werd ma aawusta.

2. Nüüd olge terwitetu Jesusse haru man Kik, kummil heng om antu, Nink ilmast lahkup siin. Mälletage ta surma, Nink ärge wässige; Za surm saap ello toma Ka teije ihhule.

408. W. Sa foggodusse armas pä.

Me tahhame hend' pühhända Sel pühhäl, arm-sal wellel, Ke werre-tenimisfega Zoop siggi-dust me koril; Et meije temmä saarnatses Saas söämen nink melen, Et mötles, ke meid eäl näes: Ni olli Jesus ilman.

409. W. Süddä wirgo illes tööst.

Jesuken, sa üllemb hä Ommal fori-foggodus-sel, Olle neide paas nink pä, Walmista neid ommal Esfäl; Puhhasta neid werre läbbi; Raota neist pattu-häbbi.

2. Upputa kik tühhiust Neide lihha sisen ärrä; Uwwa armo-täroweust, Anna nelle tai-wa warra. Läütä neide hengi armust, Pästä neid sest pattu himmust.

3. Woija armo-öliga Neide ussu-filmi häste, Et ilmmahhajätmata Waiwa kaeda so risti, Kumma läbbi meile sanu Iggäwenne rööm nink ello.

4. Kaswata neid tundmissen, Rinnita neid usfun häste; Pattust umbrekäändmissen las neid elläda nink saista; Wötta perräst seddä waiwa Neid sis henne mannu taiwa.

5. Nüüd, mo Jesus, lähüne Esfi neide fori mannu; Awwalda neil ennege, Mes sa neide perräst tennu. Puhhast neid werre läbbi, Kaota neist pattu-häbbi.

410. W. Kus om mul minnä kül.

Ma waidle söämeest Sel pühhäl önnistust, Nink söwwa röömsast melest Täl tenno figist kelist Se eest, et temmä armust Meid lunnastanu pörgust.

411. W. Oh oppeta meid ristisallausfi.

Mul häbbi jääp, kui se mo meelde tulley, Et minno söbber mo eest ristin kolep,

2. Ke ütfind om se fori aww nink illo, Nink felle rööm nink iggäwenne ello.

3. Oh! et se eest kif wellitse wois sada Sul römüs, nink ka waiwa palgas jäda.

4. Kif mes meid latseusfest ärräkänap, Nink ilja mötlemissä pole sadap;

5. Kif seddä häeta weel ärrä täämbä, Nink wötta armust meid so pole käända.

6. Oh! anna ifs, kui meil om kofko tulla, Et wastne arm wois meije seän olla.

7. Sest mönni om jo kahjo ilman sanu, Nink eesmäst armo ärräkaotanu.

8. Se latse meel ei olle ennämb tutta; Ent sinna woit neil seddä jälle anda.

9. Sa tahhas armust meije söänd hoita, Nink ütfinda meid ommast ihhust toita.

10. Oh! te, et eggäüts nüüd hendä annas Sul kerkus, nink so surma melen kannas.

412. W. Ne säitse tulle-käündle woon.

Jesusse fori-wellitse! Pallege seddä hennele, Et teije ihho-lullikme Wois sada öigest saarnatse Jesuselle.

2. La wöt teid esfi leppita, Nink möske omma werrega, Et jäässe puhtas temmäle, Nink pühhändet ka päle se Kolmainule.

3. Oh! ärge murretage sest, Et teil om footwat ihhokest; Ke omma henge puhtas teep, Se fige hädda otša näep, Kumb lihfast keep.

4. Ne säitse tulle-käündle, woon, Sääl paistwa ifs so järje een; Ne nelli laulwa jämtata: Me olleme kif leppitet; Kif leppitet.

Lütrikokeste fori-laulo.

413. W. Saas meil pattatsile jöudo.

Siin so jalgu een om nättä, Woon, so junkro-

keste süddä; Ütsif neist ei woi kül fittä Omma
käüki so een mitte.

2. Ent kui kõnneldas so werrest, Nink et
walliti neid armust, Sis se ülle silmä jooskwa,
Neide heng nink süddä tuikwa.

3. Kui arm tenimata löida, Sis se neitsiken
Maria Ni kui pattane hend' näütap, Nink tü-
trikofesi sadap;

4. Rittäp hend' sest henge põijust, Juttus-
tap ka neil sest armust, Mes ta kallis süddä
tundnu, Kui ta Jesust ihhun kandnu.

5. Iggäwes se melen olgo, Zeije söämen
ka jägo: Zeije welle, Jesus puhtus, Maarja no-
re eä önsus.

6. Sest ni kawwa, kui siin ilman Jesu kog-
godus jääp armun, Saap ta tenimist ka tutta
Me tütrikofeste süddä.

7. Anna ligil mälletusfes Maarja puhtust
perrändusfes; Ka se latse Jesu perräst Junkro
wannikut nink önsust.

414. W. Sa armo nink önsusse pohjata lätte.

D werrine põigmees! so illusat palget Känä
tütrikofeste pool; Oh! hoija ifs neide man palla-
wat tundmist. Se om nink jääp so armo-hool:
Et eggäüts neist so ehte nink lust Wois olla,
et sul ka römo saas neist. Se koggodus pallep

ka neide eest sinno So nimmel, neil anna sis ig-
gäwest ello.

415. W. Meije Jummalä wonaken.

Jesus kallimb warra om Neil tütrikofesil,
Kummil temmäst saap se arm Rinkitus, kui lat-
sil.

2. Kandke omman söämen Jesu waiwa-illo,
Ke om armust risti-puun Me eest surma lännu.

3. Ürrä lasko middäke Kallimbä neid
pittä, Kui so surm, kumb ennege Neid woip
önsas tettä.

4. Silmi, kõrwu känä sest, Mes woip pür-
retada; Jesu käsfi kige eest Ütsindä woip hoita.

5. Oh! et luliikmisse saas, Jesu hawu au-
mus, Jhho hengega täl jääs Rittusfes nink rö-
mus.

416. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Neil latfil saap sest rööm nink ön, Et Jesus
olli latfeken; Sest kük ta ello-ajasta Neil
waffet römo sadawa.

2. Sel tunnil tullep meelde mell, Mes
laul so emmä Maarja sul: „Mo Jesand wöttap
maddala Näütsiko päle kaeda.“

3. Tütrikofeste põijoken, Neid wötta hen-

nel römusten; Sa ollet neide henge-mees, Ke
armastat neid soamest.

417. W. D på! täüs werd nink joni.

Se Jesuken, ke henda laste ütte neitsiga Siin
ilman ümbrekanda, Takte temmäst sündida. Lüt-
rikofesti hoija, Oh Jesand! heldeste; Neil
omma armo anna, Neid hoija puhtaste.

418. W. Mo soänd anna kigest wäest.

Oh! ja neil omme hawuga Jks liggi, wona-
ken; Ne omma töttest ütfinda Meije nink nei-
de ön.

2. Se loom, kumb olli sinnule, Neil sago pea
ka; Neid wötta ümbre heldeste So armo hõl-
maga.

3. So perrä nemmä ihkawa Suud anden
kæele; So jalgu ifken kastawa, Rui Maarja
Mad'lena.

Wallaliste söösaride kori-laulo.

419. W. So heng, o Jesu! teško mo.

So waim tulli se neitsi pääl, Nink teggi
teddä puhtas tääl; Möst ärrä pattu-pürretust,
Kumb lahbutap meid Jummalast.

2. Ta werd om ta pühhandanu, Nink armo.

tullest läütanu; Sen samman ihhun ehhita
Neil seddä polga pattuta.

420. W. Maggus pästja, sinno armo.

Maarja olli maddal, waine, Ent se polg, mes
waim and täl, Olli armo-latskenne, Nink
meije Immanueel.

2. Näitse! mäartse röömsa palge, Nink pat-
tatse melega Rand se armas neitsikenne Seddä
warra sallaja.

421. W. Sa pattaste armastaja.

Rui olles siin üts junkroken, Kumb wonal olles
römus, Sis om se säärne hengeken, Kel ta
kutsminne kallis. Sest ütfit heng ei sadate Je-
susfel ennämb kurbust, Rui säärne söösar, kum-
male Jääp oddawas ta saifus.

422. W. Maggus pästja, sinno armo.

Pühhä Jummal! junkro-kori Tännäwa se ar-
no eest, Et neil sanu Jesu läbbi Armo, rah-
jo, önnistust.

2. Se so kalli werre läbbi Meid ni önne-
iffus siin, Rui se junkro Maarja olli, Kellel
sai se kallimb ön.

423. M. Minno waiſus om ilmarwamata.

Rege ſis, sõsare, ſe päle, Et ſe illus kojoken
Nüüd jääs ainus ſilmä tähhes teile, Sis om ſu-
remb õn te kâen. Eggäüttele om ainult waja,
Et Jēſuſe armuſt pallas ſõä; Nink et teije ütſind',
tääl Mõtles henge-põljo pääl.

424. W. So heng, o Jēſu! teſko mo.

Ea tulli Eſſä nõuwo pääl liggi Maria ſõämel;
Eäüt ſeddä ſure armoga, Nink jummalikku auwo-
ga.

2. Ea palge ſeſt ka tunniſtap. Se raſe
ihho õnniſtap, Nink teep, et ſeddä Janiken Tuus
õmma emmä ihho ſeen. Luk. 1. p. 41. w.

3. Ni julgume ka nõuwo ſis Teil anda: ſage
ſärätſes; Seſt Õnniſteggijäl om ſiin Riſ auwus,
mēs halw hennēſen.

4. Se man om henge kawwalus, Ütſindä
tälle keelmisſes. Kui ſüddä pühhäl Waimul jääp,
Sis werre, illo teile ſaap.

425. W. Mo eest tuus ſo ſüddä ſurma häddä.

Iggäwenne kunningas! ke põljos Ollet ommil
junkruile, Wõtta neid kui lähhünēwa armuſt
Wasta omma hõlmale. Ürrä laſko ſõämen neil
jädä Middäke, mes neid wois pürretada Puh-
haſt junkro-ſaiſuſt ſa Anna neil, kui pallewa.

2. Meije anname kät waſteſt ſulle, Õnniſta
ſo näütſikuid: Ürrä ennämb kaego ſe päle, Et
ſul weidi rõmo meift. Kui ſe koor ſaap: amen,
laulma ſulle, Sinno waim, ſe koſtko wasta neile:
Kõrge, ſelge om ſe hää! Kuulda Jēſu tronin ſää.

426. W. Minno armaſ Jēſuſ.

Tõſtke rõmo-häle Rittuſſes nüüd päle Ommal
põijule; Ritke, laulke, mänke Ni, kui eäl woi-
te Auwus temmäle. Marial olli halle kül, Ted-
dä nättä nida purwen Riſti-kannu külle.

2. Silmä-wēſſi joosko Ülle Jēſu hawu
Häbbiſt, armuſt weel. Näütke puhtuſt ellun, Lat-
ſeuſe waimun, Riſi wasta tääl, Kumma ilman
õmma weel, Et ka neide ſüddä hēndä Woisſe
ümbrekkäändä.

3. Kallis Iſſand Jēſuſ! Iggäwenne walguſ!
Paista mulle ka. Süddä armuſt ſullap, Rõmo
perräſt kargap, Kui ma kuulda ſa: So mo põig-
meeſt tullewat, Ni kui ütte rõmo-päiwä, Kumb
teep oſa waiwa.

427. W. Minno armaſ Jēſuſ.

Eſſä! taiwa tronin, Eäuta ka ſen korin Neide
ihkamift. Hoija neid ſen armun, Jēſu riſti-war-
jun, Rige kahjo eest. Riſuſatuf ka kånä neiſt;
Te, et neide heng nink ihho Olles pühhādetu.

428. W. Kus om mul minnä kül.

Oh! anna kät nink suud, Nink ka so sõänd nüüd
Sel kunningal, ke sinno Om hennel mõrsjas wõt-
nu. Ea om so ainus põigmees, Kik figin sulle rõ-
mus.

2. Oh! laulge kandle pääl Mõnd rõmo - luggu
weel Sel würestil, ke nüüd taiwan, Ent siski me
man waiwan Kaswi, kui lillik, ülles, Sai põi-
jus meil nink welles.

429. W. Minno süddä rõmustelle.

Meide noorde sõsaride Tenno laulo armust kuulke,
Kik, ke omma koggodusen Wõtwa ossa armas-
tussen.

2. Armas Esä! sada essi Sinno poja junkro-
kessi läbbi omma pühhä Waimo, Kui ta perräns
dust nink hõimo.

3. Oh! et eggäüts saas tutta, Kuis ussutaw
Jesu süddä Omma mõrsja wasta olli; — Kis-
tin weel ta perrä palli.

430. W. D armas kae tännä!

Mul olgo Junkro saigus So nore-ä õnsus Sõa-
men allasi, Et ei sa rikmist tutta, Kumb hengen
tõssep pea; Se eest mo hoija armoga.

2. Ma tahha sõnnawõtlit, Ja latsetik nink

walklit Olla hämelega. Ma tahha ka sel ajal
So rõmo - waimo künäl Siin olla; — seddä ih-
ka ma.

3. Oh woon! sa helde süddä, Ke sa pat-
taste hulka Lunnastit waiwaga; Ni kui so em-
mä olli, Ke sul jäij' ikkes liggi, Ni te ta saar-
natses meid ka.

431. W. Nüüd paistap meile illusast.

Ües selge armo - firreken Om ütte junkro sõa-
men Se henge - põijo wasta. Jhho nink heng
om woijetu, Ea olgo prii ehk kihlatu, Ei olle
täl sest wigga. Wona Omma Om sis temmä,
nink saap jäma temmä küllel Tälle auruus koggio-
dusen.

2. Se tarbis meije anname Teid selle hen-
ge mehhele, Ke werrega teid ostnu. Oh! walwo-
ke ikkes otsani; Teid ammo mõrsjas kihlati, Kui
ta om pu pääl koolnu. Oh ja! Kuis ta Om
meid waisid, häddälissi, armastanu. Oh! mes
arm om meile sanu.

3. So surma - higgsi, Jesuken, Me õnnes
joosko ka nüüd siin Jhho nink henge päle. So
õnnis, pühhä palgeken Meil jägo waimo filmi
een; Nink sinno werre - õli Joosko, Käugo
luliikmisi läbbi essi, hoitko ikkes Hengekest nink
ihho puhtas.

432. W. Oh! laulkem süddämešt.

Oh Jesand Jesus Krist! Ke sinna armolist
Nisti-pu pääl foolnu, Se läbbi ollet sa Meil
seddä armo saatnu, Et meije pattatse Noorde
söösarde Kori näeme.

433. W. Jummal, taiwa nink ma loja.

Nomustage, junkro, hendä Henge-pöijo oot-
missen; Siin om häddä, murret, waiwa Wai-
sen ihho korjusen. Utskörd tullep saja päiw,
Kun saap otša kii se waiw.

2. Pühhändage hendä nida, Et ka teije
süddä saap Henge-pöijul mörsjas jäma, Ke
teil hólma künitap. Läütke ussu-lühtrit siin, Kun-
ni tullep pöijoken.

3. Oh kuis armas om se nättä! Woiva
hend' ka römusta Säärtse Junkro kumbe süddä
läüdet temmä armoga, Nink iks otswa puštus-
sen Käwwä waimo-walgussen.

4. Sinna auwo Jesand Jesus, Walmista
sa esfi meid Eddispiddi säärtis junkruis, Kum-
ma sinno söämest Woiva ikkes armasta, Kui
so emmä Maria.

434. W. Jesus, nörge henge wäggi.

Jesand Jesus, hoija esfi Auwun meid nink

puštussen; Las so pühhä Waimo kässi Olla mei-
je kaitjsa siin, Kumb meid sinno kullen hoijap,
Eädänd lihha-armust kelap.

2. Tötteste suur om se kahjo, Kes woip
seddä arwata? Kui üts junkro hendä lastnu
lihha armust ajada; Ei ta sis siin ennämb kólba
Pühhä Waimo koddo olla.

3. Ent kes massap seddä kahjo Ennäm-
b ütte junkro eest, Kui ei olle Jesu armo löida
temmä söämest? Za saap wälja kistus töttest
Kui üts ohhak nissu seäst.

435. W. Oh oypeta meid risti sallausst.

Ke junkro om nink pöigmeest wasta wöttap,
Nink temmä saja-päiwa päse odap.

2. Se saap suurt woimust, temmä hawu
läbbi, Za hengest möda kända pattu häbbi.

3. Käl mönnikörd om nättä olnu seddä, Et
öli pudup neide hengen, keddä

4. Se satanas om tahtnu ärrä neeldä, Nink
Jesu werre wäkke neile keeldä,

5. Woip möttelda; — ei lasse juttustada,
Kui suur se pöijo arm om mörsja wasta.

6. Za kutsup teddä nimmelt henne mannu,
Nink kulutap täl wastfit armo, sönnu.

7. Se sörmus, mes ta tälle om jo andnu, *)
Om Tomas eesmäit sörmie sise pandnu.

8. Ne pärl-kiwi, kumma käe ehtes Sel
tunnil anti ussu-kinnitusfes.

9. Ei olle muud kui Jesu werre-tilga, La
higgi ihhust nink ta silmä-zilga.

10. Se külle-mulk, kun Tomas kät om
pandnu, Om tälle wastfet usku jälle andnu.

11. Uis ennege woip Jesust puttu nida; Ne
kümme näggewä kui waimo teddä.

12. Sis saije römo ülle römo nelle, Kui
kuulsi: terre, rahho olgo talle!

13. Kui põigmees römüst temmä hendä jälle
La mörsja ülle, ke mas ello tälle.

14. Oh kallis pä! kes teep mo ni kui Maar-
ja, Et ma so jallule wois suud sin anda.

15. Weel ennämb sis, kui same sinno man-
nu, Tahhame laulda: amen, halleluja!

436. W. Ke jo mötlep hendä saiwat.

Junkro! põijo mannu joutke, Zeile temmä helde
om; Willitsusfen perrändudke; Teddä löida, se
om ön.

2. Oh! mes armas henge luggu, Kui heng
omma häddä näep, Nink se põijo werresuggu
Süddämen ka tutta saap.

3. Nink kui hend' weel tahtwa näüta Pattu

*) Jani rama. 20. p. 27. w.

ärrärikmisse, Mes meil woisse kahjo tettä? Je-
su risti näütame.

4. Kuttake ta haru mannu, Kallis ostet
sösfare; Ristutage sääl fik jannu; Otske armo
hennelle.

5. Tunnesse fik luliikmisse, Nink se kori
sösfare Henge põijo armo essi, Temmä werd
nink surmake.

6. Werre-wolas Jesu külle Joosknu, pais-
tap meile ka Seni, kui me armo järjen Teddä
same näggema.

437. W. Meije Jummalä wonaken.

Üllemb preester, Jesus Krist! Junfrukeiste
welli, Tulle essi, önnista Seddä sinno kori.

2. Kumb so mörsjas auwus tääl Sawa seni
jäma, Runni ütškörd so hääl käel, Toiwan sa-
wa paistma.

3. Sääl so auwo-järjen ka Same ütten
laulma, Kun ne junkro mörsjaga Põijul kittust
andwa.

4. Rohhe läap põig, nemmä ka Löwa tem-
mä perrä. Waimun anti Janille Nättä ka neid
hulke. *)

5. Enne seddä ammo jo Näggi neid üts

*) Jani awwakamis. 14. p. 1, 3, 4 w.

prohwet, *) Kumbé arw om täüdetu, Wona ümbre falswat.

6. Auw meist sago ütten koon Sul, sa henge-pöigmees; Sinna armastat meid woon Ennamb weel, kui englid.

7. Ilm ei tija paljo seft, Nink ei ussu sedda, Et se Isfand Jesus Krist Meid saap aawustama.

8. Satanal om wihsa kül, Siski weidi jõudo Jesu rist om ophak täl, Meile õnnes tulnu.

6. Ellä nüüd, oh koriken! Pöiju hawu warjun; Las se kallis armo nõuw Jäda iks so melen.

10. Seni, funni kulus ka: Junkro olge walmi Pöijul wasta minnema, Saja-päiw om tulnu.

11. Oh! kuis illus nättä se, Kui ne junfru hulga Lemmä ümbre kannawa Omme õli-lühte.

12. Seni kui ka aawatas Saja saali-usse, Kun kik walmi ootmisses, Neid sis wasta wõt-wa.

13. Ülle kige kulus sis: Õnsa ne, ke omma Wona saja kutsutu; Sest se päiw om tulnu.

14. Ehitage hendä sis, Junkro olge walmis, Sest pöigmehhe sullase Jõudwa pea tulla.

*) Jesaias.

Abbiello-rahwa kori-lauslo.

438. W. Kes Jummalat ni lastep tetta.

Se Isfand ütlep wannambille, Ke temmä laste kaeja: Neid lasti wige Jesuselle, Neid odap temmä armoga. Kui neid, mes teije kätte ant'; Teilt küsfitas se kallis pant.

2. Sel Isfandal om lasti waja Ta rõmu-mängus ütfinda; Sis ärge rühke muud ni kaja, Kui Isfandal neid pühända. Oh! sage essi lastis ka, Nink rühke ütten neidega.

3. Oh! kuis kül waja waimo saatmist Om, lastega siin elläda, Nink neide een siin kawa armsast, Kik õnsalikult tallita. Sest se, ke annap pahhandust, Saap rasset häddä tundma neist.

4. Kül wannambil saap paljo hawu Neist lastist, kumma tundmata; Se perräst rühke Jesu mannu, Nink wige omme lasti ka. Neil kulutage Jesu werd, Nink temmä sure armo-merd.

5. Oh! heitke hendä Jesu ette, Nink wõt-ke lasti hennega; Nink tunnistage omma häddä, Ei teije jõud ei aawita. Oh! pallege tält õnnistust, Nink tundmist, usku, allandust.

6. Oh! kaege kuis Jesus essi Teep neide hengen armo-tööd. Kui tunnet' neide puhkamissi,

Sis saatke ussinambast neid. Oh! holtke seddä kistumast, Ent kishutage ennâmbest.

7. Ka juhhatage latfi heldest, Nink möttelge, kuis Jesus teep; Sest neile om kül häbbi wah-hest, Kik awwalda, mes tutwas saap. Mes kâkkitu om sâamen, Se perrâ nõutke neide man.

8. Neid wõtke õigen armun sata To · mele, kannatusfega; Kui eesmäle tundwa omma hädda, Sis saatke neid se pole ka, Et opwa tundma Jesu-keest, Nink armastama pöijokest.

9. lastega ütten õnsas sama, Se saap suur rõõm kül ollema. Ent rasse, kui sa neist saat kuulma Ni mitto kaibust walloga, Kun koghhus moistap teile sis: Nüüd lâte hukka üttelis.

439. W. Nüüd paistap meile illusast.

Mo waim om wâega rõmus sest, Et Jesu kül- len hengä hääst, Ke minno hõlma wõtnu. Nüüd hoiyap, toiday, kaitsep ta, Nink woiyap werres õliga Mo sâand, henge, ihho Seni, Runni Meije teddä, same kitma kui üts süddä, Kumma rõõm jääp ellosaatja.

2. Sa tahhas, armas Jesuken, Me abbi- ello saiususen Meil kallist rahho anda, Et meije ütte mele pään, Mes eäl johhup melle tääl, So aawus woime kanda. Dsgo Ello, Rõõm ehk

wallo, õn ehk kahjo, kik mes süddä, Heng nink ihho siin saap tutta.

3. Ma armasta so süddânest Seperräst, et sa minno eest Sâäl ristin ello jätnu. Se teep, et minna rõmoga So jalgu ette kummar- da, Ke hawu täüs nink wallo. Oh! sääl Om neil Waiklik ello, ke siin sinno armastawa, Nink so usfun ümbrewõtwa.

4. Mo söbber, ke sa hawu täüs, Kost min- no hengel maggus hais, So werrega mo fasta. Ma ellä, mes ma ellä, sul, Ei ellä hennel, ei ka muil; Wõtta so mõrsjat wasta. Zulge, laulke: Pühhä, pühhä, tõõste pühhä om me Jum- mal; Hofianna laulke temmäl!

440. W. So heng, o Jesu! teffo mo.

Se abbiello · säädja tõõst Om olnu Jummal alg- missest, Ke seddä tuus: ei olle hä, Et inni- men om ütfindä.

2. Se ihho · suggu perräst ka Om Erwat walmistanu ta, Reddä kui mõrsjat anti tõõst Adamil, temmä külle · luust.

3. Ni läap se ikkes eddest Alg ajast, päi- wäst päiwani, Et Jesu waiwa palgas tääl Stg- ginep rahwas ilma pään.

4. Oh armas Jesus! awwita, Et meije

muud es nõwwas ka, Kui seddä, mes sul au-
wus läap, Nink meid so rifin kinnitap.

5. Me ihho, henge, sõänd ka So werre
läbbi puhhast; Meil Maria õnne anna sa, Jo-
sepi ello - kääki ka.

6. Ke ilman muud es nõwwa tööst Kui
jäädwat henge rõmustust; Eht kihlatu kül olliwa,
Sis jäiwa puhtas möllemba.

7. Se lats, kumb neile sündi tööst, Sai
antus puhhä - Waimo wäest, Ke weel nüüd sure
armoga Saap jäma meije laste pä.

441. W. Oh oppeta meid risti sallausfi.

Oh! heitkem Maarja nink se waimo poja, Nink
telje henge - pöijo ette hendä;

2. Ke teid om armust esfi kokko keütnu, Nink
omma werre läbbi lunnastanu.

3. Ta saap teil andma figen armsat oppust,
Nink kallis teggema teil telje saifust.

4. Ta lihha sisse tullemise awwus Täl and-
ke waimo, henge, ihho ohwris.

5. Üts abbiellopaar kaster' ta werrest, Se
toitap hendä ütfind, Jesu armust.

6. Sest temmä waigistap kif pattu - wallo,
Nink täütap ütfindä se henge himmo.

442. W. Nüüd paistap meile illusast.

So waiwa palget, Jesuken, Las paista meil

me nõrkusfen, Kumba sa esfi tunnet. Sen lih-
han meije elläme, Ei pässe seni keäke, Kui sin-
na jälle tullet Ommal Rahwal Sures rõmus,
nink ka awwus pilwin mahha; Ütsif jäädä siin ei
tahha.

2. Kui melen teil om Jesu waim, Sis woi-
te asfend eggapäiw Ta armo - hõlman sada. Kui
middäke teil ommast hääst Ei jä, ent ütfind' werre
wäest Kif sate tallitama, Se hääl Käüp sääl
Eronist wäljä, ütlep: näüta kohhus, armo, Nink
te werre - palgal rõmo.

443. W. Sa wonast sadu lomaken.

D Woon! sa wallitsit meid tööst Jo enne sad-
damist, So hõlman olla iggäwest, So kitme,
Jesuskrist. Sa wallitsit meid armust ka, Meid
hoitma, kumma peäwa So mõrsja kajo ollema,
Et armas kaeda.

444. W. D armas kae tännä!

Oh woon, sa emmä süddä! Ke sa kif henge hul-
ga Tõit ilmal walwaga; Ni kui so emmä olli,
Ke sul jäi ikkes liggi, Ni te ta saarnatses meid ka.

2. Kristusse arm meil sago, Nink sõänd
läbbi käügo Nüüd waimo wäega. Ta mõrro surm
nink häddä Se peäp õnnistama Meid, kumma
latfi kannawa.

445. W. Ma olle Jesust pandnu.

Dh! saiske ussun kaine, Nink walwke, pallelge;
 Se mees nink temmä naine Om töine töisele Siin
 wöigo armo näütä, Kui Abram Sarale; Nink
 Sara piüus ka tettä, Mes römüs temmäle. :;

2. Se läütäp meije ello Jhs wastse armo-
 ga, Nink teep, et Jesu fojo Woip waimun kae-
 da, Kumb armsamb weel, kui pöigmees Om om-
 mal mörsjale; Sest et ta ristin kihlas Meid om-
 mis hennele. :;

446. W. Kus om mul minnä kül.

So werre: pisarist, Rasta neid sösfarid;
 So öliga neid woija, Et latfil, kumma omma
 Weel rinnan, sääl saas tutta, Mes armo tundwa
 emmä.

447. W. Dh ndöse ülles hengeken!

Se om nüüd meije usk nink rööm, Sa, Jummal,
 tijät seddä, Et sinna, Esä, Poig nink Waim,
 Saat mörsjat kaswatama; Nink et aig weel saap
 tullema, Kui pöig saap teddä hennega Iggäwes
 ühhendama.

2. Sest laulap foggodusfeken, Jesusse mörs-
 jakenne, Kumb temmä abbi-ellus siin Jo risti
 kullen saije. Dh sa, pühha Kolmainous, Saat
 iggäwes nüüd kttetus Ka meist nink meije latfist.

448. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Jesusse wain nink kannatus Om abbiello pohhi;
 So werrest tulgo figgidus, Ja önsus, arm nink
 abbi.

Läski sösfaride kori: laulo.

449. W. Mo söänd anna figest wäest.

Se fige suremb abbi tööst Om mulle Jumma-
 last, Ke minno toidap, kaitfap hääst Siin omma
 armo-wäest.

2. Za om mo ainus henge-mees, Ke saifap min-
 no eest; Za rühhip mulle wasta sis, Kui silmä
 joostwa weest.

3. Ei lasse paljo kaibata, Za tunnep kaw-
 west jo, Mes ma täl mötle üttelda; Zeep pea
 röömsas mo.

4. Kui pudus litsup wäljäst poolt, Za näep
 seddä ka, Nink sadap mulle abbi säält, Kost ei
 woi möttelda.

5. Za hoijap minno söänd ka Se eest, mes
 kahjolik, Nink täüdap omma armoga. Ma anna
 tälle kif:

6. Mo söänd, henge, waimo ka, Nink ihho-
 liikmisid; Za wötke armust pühhända, Nink
 hoitko puhtas neid.

7. Seni, kui ma woi hengäta So hólman,

werre-mees, Saap mul fik figin ollema, Mes
sa teit mulle hääs.

450. W. O armas kae tännä!

Woon, wotta sa nüüd umbre Me pattatside ko-
ri, Näütä hend' söämen. Üts osfa om jo kottun,
Me töise omma wäljan, Nink ikwa sinno jalgu een.

2. So mörro surm nink häddä, Se peap ön-
nistama Me läski kori siin. Neil anna armust
tutta, Et sawa ütškörd nättä So palget suren
selgusfen.

451. W. O Kriste, päiw, ke ollet sa.

Olle so surma walloga Nüüd neile liggi
koggona, Ze ommas lusti-aijas neid; So werre-
heega kasta meid.

2. Mes ollet iknu, pallelnu, Neil önnistus-
ses tulgo se, Et meije ainus himmo jääs, So
mannu rühki iggäwes.

3. So waimoga meid finnita, Sest meije
nörkust tunnet sa. Meid hoiija so man, et me tääl
Es mötles ilma-asju pääl.

452. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Üts läst, ke ütfind' Jummalal Pühhändap omma

käüki tääl, Se saap, kui Anna, templin ka Za
kølge jämä armoga.

2. Oh Abba, fiki ainus mees! Me kittäme
so iggäwes. Neil näütä Jesu kannatust; Önnis-
ta läski korikest.

3. Sa ollet meije Esäken, Sest, et so poig
me welli om, Ke hendä kihlas meijega Kristi
pääl sure armoga.

4. Meid awwita, o pühhä Waim, Et Jesu
waiwa tunnes siin, Nink et me temmä hawu pääl
Kui mehhitse hend' toidas tääl.

453. W. O Kriste, päiw om sinno käen.

Mo süddä pallap armust tääl, Nink mötlep tai-
wa lina pääl, Kun elläp Jesus, Esä-woon, Mo
henge-mees nink pöijoken.

2. Mo süddä temmä kullen poop Seni, kui
ta siist ärrä lääp; Za perrä armust waidle ma Se-
ni, kui teddä nättä sa.

454. W. Mo eest tuus so süddä surma häddä.

Läske mehhes kutsup ta jo hendä Wannan armo-
leppingun, Lemmäst om nisammute ka tedä, Et
ta fiki pöigmees om, Kumbet temmä eäle om lonu,
Et ne peäs temmä hólma sama. Ent sest om meil
ka suur rõöm, Et ta läsjil mehhes om.

455. W. Jesus, minno ello.

Meije kummardame Sinno jalgu ette, Armas Jesus, taäl; Sest me ollem' sinno Paljo kurbas-tanu, Anna andis weel. Meije towotame sul, Eggäl päiwal jälle hendä Wastfest ärrä-anda.

2. Tulle esfi abbis, Et se ei lä wölsis, Mes ma towota. Täütä neide himmo Omma pühhä Waimo Walgustussega. Hoija eddispidi weel Neid so armo-sönnä walgen, Nink so risti-palgen.

3. Nüüd ma sinno fittä, Söämeft ka tennä Ritge armo eest. Iggäwel ei tahha Ma nüüd jä-tä mahha Omma henge-meest. Temmä surma-wallo eest Peap nüüd mo süddä tälle, Mörösjas sama jälle.

456. W. O! laulkem süddämeft.

Kui meije Isand sääl Poij' risti-kannu pääl Sis näggi omma emmä; Se olli halle taäl, Ent siski olli röömä, Tennäs söämeft Omma ihho eest, Walmistet ta seest.

2. Käst Janil söämeft Hoolt kanda temmä eest. Meil om ka armas tutta, Kui keäke woip meist Siin toita säräst emmä, Kel mötte nink ka meel Om pantu Jesu pääl, Ni kui ka Marial.

457. W. O Kriste, päim om sinno läen.

So, armas Isand, tennäme, Nink päle se

weel päleme: Walmista meid sen pölwen sa, So aumustust perrändama.

2. Kuis wäega se meid römustap, Kui läski palgest nättä saap, Et neide kiki söämen Wallit-sep maddalus nink arm.

3. Me söwwame teil söämeft Armo nink römo Jesu käest. Kui se pölw teil jääs otsani, Se olles armas meileke:

4. Et te wois Jesust armasta, Nink temmä majan orjata. Hääd tettä, olgo teije meel, Ta kaep armust ka se pääl.

5. Se meel teil jägo allasi, Ta perrä käwwä otsani. Teid keütke meije ainus mees Hennefe külge iggäwes.

Isfanda nink koggodusse teenrist.

458. W. Mo eest tuus so süddä surma häddä.

Oh! sa fige aumolikkumb wannamb, Reddä eng-li orjawa, Woija preestrid omma rahwa ülle, Ke taad ikkes kaewa. Panne esfi armo-tuld nink waimo Palwen neide tunnistusse mannu, Et mes sünnip, tettus saas; Mes ei kōlba, mahha jääs.

459. W. Minno süddä römustelle.

Kalda omma kallist waimo Sinno sullaside päle, Täütä kiki so armo-nouwo Läbbi neide palwe-häle.

2. Te neid üttes waimus soga, Täütä iggä.

wetse hāga Neide sōānd, ihho, waimo; Kaitfa
neid kui omma hōimo.

3. Las neid armo = ajamisfen, Rigen nōurwo
piddāmisfen, Seddā nōūda, mes om tōtte; Wōtta
neid so armo fātte.

460. W. Kui illus Jesu mōrsja om.

O Jesus, omma rahwa pā! Neid hēngi hōija esfi
sa, Nink sada omman tundmisen, So armo-
sōnna walgusfen; Sest meije moistus om weel
wāikenne, Sa tunnet seddā ōige tōtteste.

2. Woon, rūhhi meile wasta nūūd, Nink
ōnnista sa meije tōōd, Las meid kīf rōōmsast talli-
ta, Nink kelā wāsfimisest fa Seni, kui kīf saap
ārrā tāūdetus, Nink tarbis meid om sanu kufutut.

3. So kannatusfe-kojo om So sullaside al-
nus rōōm, Ke ilman lābbi waimo wāe Jēf hōif,
wa: kāāndke pattatse; Nūūd awwatas teil ūlles
wārrājid, Oh wōtke wasta armo: pitsatit.

4. Se werre-wona perrāst jā, La waiwa-
palga foggoja, Ehtes neil waisil pattatfil, Nink
faatjas ta lunnastetuil. Sel wonal anna kāt nink
sōānd nūūd, Ke henne pāle wōt so pattu-sūūd.

461. W. Kus om mul minnā kūl.

Las omma armo-hāālt So sullaside meelt Jēf

wastsest jōuwust tāāta, { So tundmisen } neid sada
{ Se kāmisen }

Seni, kui lābbi ilma So surm nink waiw saap teda.

2. Kūl taiwa foggodus Loop sul sis auru-
tust, Kumba sa hēnnel' ostnu, Nink omman wer-
ren mōsknu; So arm om tutwa meile, Ni kui ka
pagganile.

462. W. Kui illus Jesu mōrsja om.

Mes rahho tunnep hēngēfen Ke ellāp armo-leppin-
gun? Jesusse foggodusse man Se ūllem preester
Jēfandal, Se olgo orri kīgīl allambil, Nink nāūt-
ko hēnd' hāān kojun neide een.

463. W. Maggus pāstja, sinno armo.

Tōsta omma kāt nūūd ūlles, Nink so teenrid ōn-
nista, Kumma usfun kāūwa ikkes, Tunnistawa
meijega:

2. Sinno surest hallestusfest, Kumb sul il-
men olli tāāl, Nink sest jāādwest armo-nōurwust,
Kumb saap awwalikkus sāl.

464. W. Eht kūl ūtlemata.

So meelt omma tundnu Meije wannamba,
Nink so maiju kaitnu Sure armoga Neile olli
wallo Henge toitusfes; Sūddā sai tāūs rōmo,
Nink pelg katte neist.

2. Näggo rõõmsa olli, Kui se luggu hä,
Kurblik, kui üts assi Rõrda neil es lä. Kui saap
Jesu näggo So ehhitama, Sis om sinno luggu
Armas ka nink hä.

465. W. Sa koggodusse armas pä.

Ei mõtle eäl sa se pääl, Kui suur so auw nink
illo, Kumb sinno järje ümbre sääl; So arm
om sianoo saatnu, Kumb so poi risti meije eest,
Se tekko nüüd, et sulle So wellelik ussutawus
Sel tunnil tulles meelde.

466. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Rät tõine tõisil anname, Rik essä-male rühhime;
Ent külwagem hääd semend ka, Kumb kastet Je-
su werrega.

467. W. Sulle Jesu hawu siäse.

Meije kunninga tõ lähhäp Hilja, tassu, hõllita;
Zemmä koggup, sadap, säep Omma hulka tüllita.
Zemmä wallitusus lät kõrda, Ent om nõudmata ka
tõõst; Ilm ei moista muud, kui naarda Zemmä
wälfest koggodust.

2. Jesu süddä om jo mitto ligutanu armoga,
Mõnd kui emmä hõlma wõtnu, Umbrefäändnu kog-
gona; Omma werrega ka ütte Risti al jo liitnu

neid, Sadap weel neid kää pitte Ni kui risti-
wellitsid.

3. Nüüd me julgume ka sinnust, Ussutaw
woon, pallelda, Sest et lubba antas armust:
Ole waimo-wäega Neil ja muile helde, fippe,
Et ma-solas, walguses Jäässem, nink paljo
falge Wainlaisi sul ohwris saas.

Kristusse riki kaswamisest nink temmä
tunnistajist ilman.

468. W. O meije lige armsamb pä.

So jalgu ümbre naffa ma, Mo päästja, sest et
sinnota Ma ei woi ilman elläda, Ei ka muud
joht siin armasta. Oh! jöwwas minna seddä ar-
mo ka Rik innimisil julgest kuluta.

2. Sa kulet mo, kui tunnista, Et hengen
olle rahhota; Sa näet kui sükkaw umbust om,
Nink et ta pattuga om koon. Kui kaop lik mu
nõuw siin ilma pääl, Sis kulet sa mo waist nink
pattast weel.

3. Ent ke om ommast melest hä, Nink lat-
sest santi laitmata, Ei tija lihfast, werrest weel,
Ei ka, mes ahnus, torre meel, Woip essi figin
hendä arwita; Se om üts waine, sökke kõrwota.

4. Se nõuw, kumb taiwan iggawest Om
petu, jääp ifs kindmäs tõõst; Ke seddä nõuwo

laitma lääs, Se kutsutas jo satanas. Üts pot-
sep sawist figesuggust teep, Se läbbi sawi
riistas saap nink jääp.

5. Se ello tulli üllemäst, Es tulle surm ka
hennest; Se kobbhus pannep hukka kül, Ent
armo-nõuw om Jummalal. Ke temmä õigust
näep, näep surma ka, Ent armo-tundja se om
peljota.

6. Ehf meije waimo kül ei näe, Ke ees-
mäst esfä pettiwä; Ent eggäüts se kaego Kül
henne man, nink möttelgo: Kui pat es olles sa-
nu Adamil, Kost poolt ta olles sanu mul ehk sul?

7. Kuis targalikkult Jesandast Se nõuw
om petu iggäwest: Es peä siski kadduma Jum-
mala palge, mes löi ta Kül küsrip hullus: Jes-
sand mes sa teet? Ent tarkus kostap: arm mul
armust keep.

8. Rittus sel ello-ramatul, Rumb olli Mo-
se kätte al, Nink kinnipantu pitsatist Seni,
kui todi wonakest, Ke seddä ütsinda wõis aw-
wada, Mink sisse ütsik es woi kaeda.

9. Se sõnna, kumba kuulti sääl Sen ris-
tin, om me Jesu hääl, Ke meije Dnisteggija,
Ke lunnast omma werrega Rif pattatsid, ke om-
ma ilman weel, Ni häste, kui neid, kumma
kottun sääl.

10. Ni tõtteste, kui ellä ma, Ni ütlep se,

ke wõismata, Kel tõ nink sõnna ütten koon,
Nink iggäwenne tõtte om: Mo poig, mo armas
poig, kelt melehä, Se peäp üllemb-preester olle-
ma.

11. Poig tulley, näütap selgede, Mes om
se õige preestre tõ; Se Esfä poiga armastap, Poig,
Esfä riki kaswatap Se läbbi, et ta täütap ar-
moga Se Esfä nõuwo, lähapä surma ka.

12. Ne sõnna saiswa kirjån ni: Ta ar-
mast meid jo surmani. Ent kui sa tahhas küsida,
Kas tõisi peäs ollema? Sis ütlep meije Dnis-
teggija: Et eggäüts woip hengen kaeda.

13. Kui tunnistaja-hulk, o woon! Kui pik-
se-pilw es olles maan, Sis wõis kül seddä möt-
telda: Ne waise omma teedmata. Ent siski mes
sest immetelleda, Se rahwas om jo lomust kõr-
wota.

14. Se wona alla anname Sis hendä ni
kui sullase, Nink prukime täl aawus maan,
Mes temmä waim meil andnu om. Meil olles
rõõm, kui suur hulk ilmast saas Weel pästetus,
nink wona perrält jääs.

469. W. Nüüd paistap meile kauniste.

So tenistusses pühända Mo sõänd, henge ihho
ka, O Jesand Jesus! sulle. So surm nink kan-
natus se teep, Et minno ainus himmo jääp, Sul

ellada, ei mulle. Kõl ma Eija Minno pudust,
nink mo nõrkust; siski minno Usfutawus kikko
sinno.

470. W. Kristusse werre digus om.

D henge-põijo sullase! Kikke ta armo mõrsjale,
Ni et ta südda armust ka Wois Jesu perrâ pallada.

2. Sest eggâ heng jääp ellota, Kui werre-
digus täl ei sa, Kumb om se ainus saja-särk
Nink iggäwenne auro-järg.

471. W. Minno südda rõmustelle.

Walmista meid, Jesand Jummal, Tulle-pil-
wes ommal rahwal, Armo-tähhes *) ka et sinna
Armastat weel seddâ ilma.

2. Rae nüüd ka meije päte, Anna wastset
armo meile, Et me orjas rõõmsast sinno; Püh-
händâ henge nink ihho.

Pallemisse, palwusse nink eenpalwe.

472. W. So pole, Jesus, tänitap.

D Jesus, sinno werrega Kik minno palwid
woija, Et woisse läbbi tükkida, Nink taiwan
armo löida, Nink kuultus sada Jummalalt, Et
meije risti-koorma alt Kik woime wabbas sada.

*) Wikkertaris.

473. W. Krist elläp ke mo armastap.

Dh tulge! heitke põlwile, Nink Jummalat nüüd
pallelge Siin temmä koan süddamest, Nink eg-
gän paigan ussinast. Halleluja.

2. Sis pühhändagem ausaste Nüüd omma
sõänd temmäle, Ja kikkem suust nink süddamest
Nüüd omma kallist Jesukest. Halleluja.

474. W. Ma tahha sul, Jehowa, laulda.

Nüüd Esä, täuta minno käsfi, Kui ma neid
ülles tõsta palwusen, So täwewusfest, anna
esfi, Mes minno wirgas teep mo jooskmisen
Se pole, kun iks laultas lõpmata Sul nink sel
wonal: se Halleluja.

475. W. Jesus nõrga henge wäggi.

Tulle, litso sõamete Omma werre-palget hääst,
Sest ma satta sinno ette, Valle armo, Jesus
Krist. Ei ma enne rahho sõwwa, Kui ma so
een armo lõwwa.

476. W. Sa kässet, Esä, pallelda.

Dh Abba, armas Esäken! Me kummardame
sinno een, Nink tunnistame omma süüd, Meil
anna armust andis nüüd Kik, mes om tettü teed-
mata, Ehk kohhalt terwe melega.

2. So poja werre hind om tööst Suur ol-
nu, pattatside eest. Kumb nida, kui üts wagle-
ken, Werd higgosti so kofto een, Jäij' nõrgas
henge ohho eest, Nink ihho rammo löppi käest.

3. Ja oppet omme jüngrid ka, Kik Esä
käest pallega, Ke elläp taiwa rikkusen. Oh!
lasſe meid ka süddämen Kik palwid tettä õigede,
Et lämmäs saasſe süddäme.

4. Oh! las so koggodusſega Meid sinno
nimme pühhända; las jäda meile selgeste So
pühhä sõnna allale, Kumb henge toidus ütſinda,
Ja ello:te nink wärräja.

5. Meil anna oſſa, Jesus Krist, So kal-
list armo rikkusſest. Sa tahhas omma waimoga
Ka meije sissen elläda. So werri teep, et oſſa
fik Saap pimmedus nink põrgu:riik.

6. Siin ma pääl sündko nidate, Kui tai-
wan, sinno tahtminne. Kui meil ka johhup wil-
litsust, Sis anna, Jesand, kannatust. Kik
meije tahtmist kelä ſa, Kumb ei woi sinno au-
wusta.

7. Me henge toita armsaste, Nink anna
leibä ihhole; Oh Jesand! hoija tullest, weest,
Ka ſõa, kallt aja eest, Et rahho-põlwe näeme.
Nink ahnufeta elläme.

8. Meil anna andis armolist Kik meije süüd
nink eſſitust las meid ka tõine tõisele Siin an-

dis anda heldeste, Et õigen rahhun iggäwest
Tõist armastame sõdamest.

9. Meid ärrä jätko abbita, Kui kurrat nak-
kap kiusama; Oh! anna waimo-mõka ſa, Et
ſega woime tappelda Seni, kui pat, ſurm, ilm
nink luſt Saap wäartus sinno werre-wäest.

10. Amen, ſe om üts kinnitus, Nink meije us-
ſu tunnistus, Et Jummal kulep heldeste, Mes
meije temmält pallega. Seſt laulame nüüd rõõm-
ſaſte: Amen, ſe sündko nidate.

477. W. Auw Jummalalle üllewan.

Kui wäſſinu mo kae ka, Nink kanges jäwa
põlwe, Sis tulle ſa, nink kinnita Mo usu kät
nink palwe; Et minno heng ſo wäega Hend'
kinnitas, nink lõpmata Wois taiwa pole minnä.

Hommungo laulo.

478. W. Kes woip mo waſta olla.

Sa wina-pu, me oſſa So küllen olleme. So
werrest rõhkust anna, Et ſuggu kanname, Nink
sinno külge jäme; So waim meid ajago, Et
fik, mes meije teme Wois aawustada ſo.

479. W. Jesus minno ello.

Jesu rahho olgo, Kui ma ülles wirgu, Minno

rõmustus; Ni sen armo-päiwan, Kui tõ man
nink waiwan Minno kostotus. Hjel, kui lä
maggama, Zeep se rahho, et mo hengus Jhhul
ka om maggus.

480. W. Rige kaplu katški kistja.

Minno himmo filmä-wega Sinno perrä, Jesus,
jääp Siin ni kawwa, funni soga Jhho hen-
gusfele lääp. Armust unnen ollet sinna Minno
melen, nink kui ma Ulles wirgu, tahha minna
Seddämaid so tennäta.

481. W. Meije Jummalä wonaken.

Kristus, ello-päiwaken, Jggäwenne walgus,
Sinno armo-palge om Kurblikkuile rõmus.

2. Eggäl hommungul sult saap Wastne
heldus nättä; Sinno sissen om nink jääp Rõõm,
kumb ütlemata.

482. W. Kuis ma so wasta wõtta.

Mo heng, oh wirgo pea Jesusse sõprusen;
Sa ollet temmä mõrsja, La om so põjoken,
Ke sinno eest hoolt kannap, Nink kaitsep armo-
ga, Sul omme andid annap, Nink peäp ülles
ka.

483. W. Ma tennä so, et ollet mo.

Sa armo-walgus, Jesuken, Nink tõsseminne

kõrgest, Oh! paista ka mo sõamen, Nink sada
diget tundmist.

2. Ma tahha sinno kittusfes Hommungo
palwust laulda, Nink minno henge õnsusfes,
Se Amen so suust kuulda.

484. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Ma laula suust nink sõamest Sul, armas Js-
sand Jesus Krist, Nink tunnista mo filmä-ween
So armo ülles kiki een.

2. Sa ollet essi Jesuken, Mo wäggi figen
nõrkusen; Sest tahha ma hend' rõmusta, Nink
sinno kittä jätmata.

485. W. Mo süddä walwa jälle.

Sa wastne armo-hommung, So illusus wiip
murret; Se selge päiwa tõsfeng Meist ajap
ärrä pimmet.

2. Se illus päiwäkenne, Kumb ni kui põi-
jokenne La kambrest tullep ette, Loop ehtet
mõrsja kätte.

3. Sa ello-päiw, o Jesus, Mo henge rõõm
nink walgus, Ma astu ka so ette, Nink anna
hend' so kätte.

4. Zo walgust sõämelle, Et ma sel päiwäl
jälle, Kumb mulle tullep ette, Kik pattu-tõõd
wois jättä.

5. So walge man me jäme, Täambä sul ette tome, Kik waiwat, waisid hengi, Mes pat om wötnu wangi.

6. Welliste läbbi wötta So armo-riki tetta Weel ikkes suremballe, So waiwa-palgas sulle.

7. Neid sösfarid ka hoija, So werrega neid woija, Et neide heng nink ihho Wois tutta sinno armo.

8. Mo hõimo, suggulaisi, Ka söpru nink wainlassi, Neid anna ma so kätte; Wi neid so Esä ette;

9. Nink palle, et wois jättä Nüüd andis meije südä. So mörro surma perräst Neid pästa ilma karräst.

10. Nüüd tahha puhtast hengest Ma orjata so julgest Seni, kui läbbi waiwa Mo wöttat so man taiwa.

Öddango laulo.

486. W. Mo eest tuus so süddä surma häddä.

Sinno kulle pehme sängi sisse, Rige armsamb Jesuken, Wötta meid sel' ööl so luliikmissi, Wötta ka, o wonaken, Sinno armsid pillat' latsekessi, Nink kik ühhendetu hulgakessi. Eggän paigan önnista Neid, so armo käega.

487. W. Darmas kae tännä.

Ma hengä Jesu hõlman, Rui jünger Jaan ta rinnan; Önnistust oda ma. Ne kalli armo-käe, Run sissen hawu näe, Mo stlmi pantko kinni ka.

2. Ma to nüüd kittust sulle, Las so arm paista mulle, Oh mo Immanueel! Ma palle armust seddä: Las omma surma: häddä Mul eh-tes jäda soämel.

3. Nüüd ütle se pääl Amen, Ma olle sinno semen; Ei tijä, kus ma jääs, Rui sa es hoijas minno. Mo heng, se kitko sinno Sel tunnil nink ka iggäwes.

488. W. Oh oppeta meid risti sallausst.

Mo heng nink süddä kittap se eest sinno, Kolmainus Jummal, et sa armust minno.

2. Ka nüüd sel päiwäl ollet heldest hoitnu, Ja henge nink ka ihho eest hoolt kandnu.

3. Sest römusta ma hendä kigest hengest, Nink peä ta een mo öddango palwust.

489. W. Tulle Jesu hawu sisse.

Ööd nink päiwa, Isand Jummal, Ollet sinna säadnu tääl, Hengusfes so waisel lomal Range wästmisse pääl; Las mo enne, kui ma uino, Sinno armo maitfa weel; Wötta sis ka minno waimo Sinno hawu sisse tääl.

2. Armas Esjä, halw ma olle Sinno armo wasta weel, Mes sa ello-eäl mulle, Rui ka täambä näütnu tääl; Oh! et ma, so fige loja, Tennäs se eest sõamest; las so süddä ikkes jäda Minno pole armolist.

3. Ürrä kaego sa mitte, Isand, minno pattu pääl, Ürrä mingo kohto ette; Karrista mo essi tääl. Rae sinno hawu päle, Kumb läbbi mastu fik, Säält saap minno hengel jälle Ello, rõöm nink armo-riik.

4. Künita so werre-hölma, D sa hengepöijoken! Omma mõrsja ülle wälja, Hoija mo so tundmisen. Minno sõänd armust woija Sinno hawu-werrega; Ka sel pimmel ööl mo hoija Omma fange kägea.

5. Ürrä las mo löiges jäija, Ei ka kaija tagga si; las so waim mo ikkes aija Armo läbbi eddest, Et ma ello-kroni perrä Usfinaste joosten lä, Et ma nõwwas taiwa warra, Kumb om iggäwenne hä.

6. Nüüd so hólman tahha minna, Isand Jesus uinoda; Ürräta mo jälle sinna Illes omma wäega. Hoija, et mo waim ei wässi Sinno sa siin walwada. Pühhä Waim, so armo-kässi Pandko filmi kinni ka.

490. W. Olge rahhul, arma welle.
Ello-päiw, kumb iggäwenne, Walgus, kumb

ilm löpmata, Pimmedust woip ajada, Tulle sa, mo Jesukenne, Walgusta mo sõänd, meeld, Sest et päiw läts alla nüüd.

491. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.

D Jesus sinno armo-kässi Mo filmi pandko kinni tääl, So hawu te mul wallal' essi, Et mo heng rahhun hengäs sääl. Oh! aja mõttit sõamest, Nink anna hengust üllewäst.

2. las minno hommen üllestõusta So armun nink so walgusen, Et mul saas woimus pattu wasta; Oh armas kallis Jesuken! Se werri, kumb so hawust keep, Se om, kumb minno õnsas teep.

3. Nüüd kallis henge armastaja, Sa ollet mul, ma jä ka sul; Rui ma woi sinno hólman mata, Ei olle mul sis murret kül. Ma rija, kun sa, Jesuken, Säält om mo hengel rõöm nink õn.

Pühhist englist.

492. W. Minno süddä rõmüstelle.

Wõtkem serawimidega, Ke kummarden teddä kuulwa, Armo-järje een hend' heita, Kerriko pääd kummartada.

2. Zeije engli taiwa-leerin, laske meid

ka ütten korin Jesust, Jehowat siin kitta, Püh-
hä, pühhä, pühhä laulda.

3. Jaan, se Jesu armastaja, Näggi kui
me leppitaja Omma järje päle iste, Nink neid
wannambid saäl kroonse. *)

493. W. O Krist, ke ainus ollet.

Ne pühhä orja omma Jummal järje een, Ke
läbbi temmä poja Meid kaitswa armun siin.
Ea armastap meid nida, Et ei woi unnetada
Ka fige wähhämbat.

2. Ne engli eggäl ajal Ea palget näggewa,
Nink tewa ööd nink päiwa Ea tahtmist römoga.
Kui temmä kässep minnä, Sis omma walmi
nemmä Siin nink saäl orjama.

3. Käl omma tundnu seddä Ni lot, kui
Abraham; Nink Isaac sai Rebekka Englide
saatmissen. Ja Jakob näggi saiswat, Nink
reddeli pääl käiawat Neid ülles, alla ka.

4. Üts engel ärrät seddä Proweeti Eliast.
Elsal olli häddä, Pästeti teddä neist. Kui
Kristus ilma tulli, Ne töiwa karjusille Häid
römo-sönnumid.

5. Kui olli ärräfolu Se waine laatsarus,
Om engel henge winu Taiwata ülles sis. Oh!
laulkem kittust selle, Ke orjajis saäd melle Neid
englid ilma pääl.

*) Sant awwal. 4 pät. 10 wärs.

494. Ommal wisil.

So, Isfand Jummal, kittäme, Ka söämest so
tennäme, Et sa neid englid lonu ka, Ke järje
een so orjama.

2. Neil om suur paistus, läükminne, Nink
näggewa so selgede, Ja kuulwa ikkes sinno häält,
So tarkus täüdap neide meelt.

3. Neid täüdap ka se auwustus, Kumb
sinno järje ümbre näüs; Se wanna siug saap
narus nüüd, Nink kohhalt wäljä heidet siist.

4. Seperräst olge röömsa nüüd Taiwan
nink ma pääl üttelis Kik, kumma Jesust orjate,
Nink temmä armun elläte.

5. Ne engli omma meije man, Ei woi meil
kahjo tetta maan Se wanna siug, kumb kurra-
tis, Nink satanas saap kutsutus.

6. Nüüd olgo kittus Jummalal, Nink po-
jal, Snnisteggijal; Auro pühhäl Waimul olgo ka
Ni maan kui taiwan ofsata.

495. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

Ma näije waimun: nätsel! woon Sais junfru-
dega ütten foon; Rand lippo ommas woimusses,
Kui ta Zioni-mäel sais.

2. Ea ümbre olli taiwa-leer, Nink ka se

wannambide koor, Ke omme kroone heitiwa La järje ette römoga.

Jummala kittäsest, tennust nink kummar-
damisest.

496. W. Me pühhä engli sääl. Polest wärsist.

Taiwan nink ma pääl laudas nüüd: Se wona werri leppit meid; Amen, Halleluja, Halleluja, Amen, Halleluja!

2. O sa pühhä Kolmainous! Saat wona eest meist kittäset. Amen, Halleluja, Halleluja, Amen, Halleluja!

497. W. Mo perrä ütlep meije pä.

Dh! kummar-dage auwoga Armo-kuninga ette, Ke teid ni sure himmoga Taht armun ümbre-wötta. Ke näggematta tehl om siin, Taad näete waimo filmi een.

498. W. Mo südda walwa jälle.

Dh! wois ma sinno kitta, Nink ka ni auwusta-da, Kui sa wäärt ollet wötta Meist tenno ilm-löpmata.

499. Ommal wissl.

Kas ma tohhis säräst sõprust; Nink ossaust hen-nel sõuda? Ja, sa saat mul seddä andma.

500. W. Es ma peäs Jummalalle.

Andkem ommal Jummalalle Tenno, kittäset jätmata; Laulkem armo-kuningalle, Roggodus! nink wötkem ka Algmissest ta heldust tutta, Kumмага ta saatnu so, Nink ka walmistanu jo, Lemmä immet juttustada Kigel rahwal ilma pääl; Wallo-palka sata tääl.

501. W. Arm lähhine nüüd.

Kittäset nink auwo, Nink halleluja Jesandal wime; Me towotame Täl usfutawust.

2. Roggodus, kuis hä Nink illus om ka So liist Jesu käest; Dh! tennä nüüd teddä Kigest so wäest.

502. W. Se armsa päiwa paistminne.

Kittäset olgo Esä woon, Nink ikkes kummar-detu Meist, kumbe wäggewäste om La ärrä-lunnastanu. Dh! kikke römoga Kik taiwa hul-gaga Nüüd meije Annisteggijat, Ke järje pääl om üllendet.

503. W. Se wannambide koor, (ehk: Me tai-wa wannamba.)

Me eest hawatu woon! Englüst nink taiwa-ko-rüst Saat sa kül se eest kittäset, Et sinna ristl

puun, Me iggawetses ellus, Hend' ollet andnu
surmal; Se ülle löppewa Kik mötte koggona.

504. W. Nuw Jummalalle illewän.

Me taiwa hulga kittäwa, O Isand! sinno nõu-
wo, Nink kumma ma pääl elläwa, Ne tund-
wa sinno aowo. Kik kittäwa so aowustust, Nink
sinno järje tallitust; Oh! andke lojal aowo.

505. W. Nüüd paistap meile illusast.

So Isand, peap orjama Kik taiwa wäggi
löpmata, Ka järje-engli esfi. Ne nelli kolmat
wannamba, Nink ka ne nelli elläja Sul andwa
aowo, kittust. Tulge, laulge Isandale, Jeho-
wale wastset laulo Kik, kel eäle om hõngo.

2. Mes minna, waine, surmlik mees, So
fõrge nimme kittusfes Siin peä ette wõtma?
Ma nakka Isand sinno sis, So engli feltsin
üttelis Siin ma pääl häste kitma Seni, Kun-
ni Sinnä läme, kun me same sinno kitma, Nink
sul Hosianna laulma.

506. W. Jesus tulle minnule.

Kitke Jummalat nüüd kik, Ke ni wäega armo-
lik; Lemmä heldus, hallestus Püsisip ikkes ig-
gawes.

2. Andke kittust, aowo sel, Meije Önnis-
teggjal, Lemmä luliikmisese tääl, Nink kik tai-
wa wäggi sääl.

3. Zeije temmä sullase, Kumma tedda ori-
te, Kitke pühhä Waimo ka Ilma mahha jäma-
ta.

4. Andke kittust, aowo sel Kolmelainul
Jummalal, Ke jo olli algmisest, Nink jaap ik-
kes iggawes.

507. W. O pä! täüs werd nink joni.

Ma tahha ikkes laulda Isanda armo tööst,
Nink rõõmsat kittust anda Ia nimmel iggawest.
Mo südda peap töttest So aowustama iks, So
helde armo perräst, Kumb püsisip iggawes.

508. Dmmal wiisil.

Laulke sel Isandal, Innimise, engli ka. Kik
wannama om nüüd möda, Saap wastne pea jõudma;
las meid ka wastset waimun Nüüd laulda rõõm-
sast tolmun, Esäl aowus, Pojal rõmus. Mes
siin elläp, Mes siin ligup, laulke nüüd Halle-
luja.

2. Kik mes woip, Sedda teep Lemmä
werre hulgaken. Las meist ka kittust kuulda,
Nink sinno aowus laulda Ni kawwa, kui siin jä-
me, Nink hädda-orrun käume. Tämba nüüd

weel Ra Israel' Sinno armo Nink so rõmo,
Ja rahho tundmisfele.

3. Kõrsi ma, Kõrste ka, Kes pagganid
kõrtsma saap? Se, ke auwo-järje päält Omma
zepricit künit säält Wasta ommal mõrsjale, Et
ta es saas surmale; Ent se wasta Ei woi kosta
Kurrat mitte; Sest et tedda Sõkkup Jesus jal-
gu all. —

4. Se om wist Jesus Krist, Se Jumma-
last woijet mees, Ke male piri pandnu, Nink
kif se sisse andnu Walgust, õigust, tõisitust, Ar-
mo nink ka hallestust, Kõstotamist, Kõmusta-
mist Saap ta pea Ma pääal saatma. laulke
hosianna täl.

509. W. Oh! oppeta meid ristis fallaussti.

Oh! heitkem armo-järje ette hendä, Nink wõt-
kem taiwa-kuningale laulda.

2. Mo kõrge-preester, kuis ma so woi kirtä?
Mes om mul sulle melehdäs kül tettä?

3. Ei olle middäge mul anda sulle, Sa ollet
esfi kif jo andnu mulle.

4. Sa woiit ka sehdä ärrä wõtta jälle, Mes
sa so armust ollet kinknu mulle.

5. Sest armust ollet sa mo wasta wõtnu,
Nink pattu-lanest hennue pole tõmbnu.

6. So nimmi olgo iggäwes nüüd kirtet, Sest
et so werre läbbi ollem' pästet.

Kristusse tullemisfest auwustusfen nink mei-
je ootmisfest se perrä.

510. W. O lige pühhämb, puhtamb Jesus.

Zionin ikkes wahhi laulwa, Nink sõänd wäega
rõmustawa, Ja suren himmun odawa Se põijo
perrä, ke nüüd auwun Om tullemissen taiwa-pil-
win; Ja walgus paistap selgest ka. Oh tulle! au-
wo-würst, Sa Jesand Jesus Krist. Hosianna;
Me lähhäme Sis sajale, So perrä kif sõõma-
jale.

2. Auw sulle olgo figist kelist, Ni inimis-
sist, kui ka englist, Kif laulko ütte hälega. Ne
wårre omma kallist kiwist, Se lina pohhi puh-
tast kullast, So järje ümbre engli ka. Ei olle
nännu film, Ei olle kulu kõrw Säräst rõmo
Oh! õnnistus, Kumb siin jo näüs, Ent taiwan
paistap iggäwes.

511. W. Ma tulle taiwast ülewäst.

Oh! mõrsja, rühhi hõlega, So sõänd põijul wal-
mista, Kumb pea tullemissen om, Jummala au-
wo surusfen.

2. Kui temmä eesmäle tulli meil, Sis olli

temmäl helde meel; Kui tõisikõrd ta saap tulles, Sis saap ta kurje nuhtlema.

3. Ent ke siin Jesust armastap, Se temmäl mannu taiwa saap, Run engli rõõm nink laulo-hää; Ei olle ikmist ennamb sääl.

4. Ta surust taiwas kulutap, Nink engli-hulk ka aumustap; Taad kittap kif se ilma-ma, Et leppit meid se Esäga.

512. W. Kõl uskjide ello siin sisest poolt paistap.

Sa illusamb põigmees, oh! rühhi jo tulla, Kif päiwä nink tunni om loetu mul; Oh! et ma so hõl-man jo taiwan wois olla, Run tenno kif usjia jo annawa sul. Sa kronit neid rõmoga illusast nida, Et nemmäl kif woiva so palge een paista, Nink nida kui preestri nink kunninga saista.

513. W. Meije Jummalta wonaten.

Sinno werre-waiwa palk Tennap se eest sinno, Et sa neil ni armolik Ollet ikkes olnu.

2. Sest se õnnistus saap meil Wiimisel päi-wäl esfi, Kui saap karjus koggoma Omme lam-bakesfi.

3. Håle kåele säep ta sääl Neid sis Esä ri-fin, Kumma hendä andnu tål Ommandusfes kigin.

514. W. Oh Jesu! anna rohkest kääst.

Kui kohto-päiw nüüd lähhüney, Nink ma ja taiwas tagganep, Sis odame ta sõnna pääl Tõist maad nink wastset taiwast weel.

2. Sis tullep mõrsja põijoga, Ta kulle liggi saisap ta, Kummast sai wälja kaiwetus, Nink ommal mehhel walmistus.

515. W. Nüüd pühhä Waimo palleme.

Mes peä ma rõmus teggema Sul muud, kui armo kuluta? Pühhä säitse waimo, Minge tuld siin läütma, Run eäle lampi, et ne selgest paistwa Sel põijule.

2. Ei tija tundi keäke, Se perräst olge saiale Walmi, ostke õli sega Täütke lampe, Ni kui targa junkro, õõd nink päiwä walwke Jilmsuikmata.

3. Ne wahhi saiswa kõrra pääl Dotwa põig-mehhe tundi tääl, Runni se aig nelle Ka saap kätte jõudma, Kui hõikatas junkro: tulge rühken wälja! Põig tulley jo.

4. Ne targa sawa rõmustust, Nink rühkwa põijo saja wiist; Ent mes saap neist junkruist, Ke siin nida weidi Murret omma kandnu, omme lüh-trit täütä, Nink puhhasta?

5. Se murre-särk saap katma neid Se walge engli-rõiwa eest; Sest, et ussu õli Nelle waisil pu-

dup Se perräst saap neid sajast wäljä jäetus. Oh halleust.

Meije ollemisfest taiwan nink himmust Kristusse man olla.

516. W. Oh! ärrä piüdö seddä.

O Jesus, römo-warra, Kunnas se armas aig mul saap, Et ma siist lahku ärrä, Nink su sul diget kittust toop? Kunnas mul sälga pantas Neid walgit reiwit sis? Kunnas mul lubba antas Sul jädä iggäwes? Oh! anna pea kätte Se kullast kroni mul, Kumb hukkaminnemata, Nink tallel pantu sääl.

517. W. Näüd paistap meile illusast.

Mo süddä armust haige om, Nink ihkap Jesu perrä siin; Mo pöigmees, rühhi tulla. Sa tunnet minno ihkamist, Oh! walmista mo hengekest, Ke armust om so mörsja. Oh! ma Satta Palge päle, kui ma kule sinno häle, Kumb mo kutsup taiwa pole.

2. Mes rööm mul sääl saap ollema, Kun koge godus woip kōnnelda So man ni liggi ollen. Kui mörsja omma pöijoga Siin ütstöist woiva armasta, Ni jä ma Jesu kullen. Illus, Illus

Om mo söbber, walge, werrew armastusfest, Illusamb kil innimisist.

518. W. So heng, o Jesu! tekko mo.

La tunnep sinno waidlemist, Nink kostotap se iggäwest; Siin om sul mönda taplemist Enne, kui näet pöijokest.

2. Seni, kui mörsja kōddo saap, Pöigmees ta waiwa löppetap, Siin ikkep armo. pisfarid Sääl annap pöig täl rahho suud.

519. W. Näüd pühhä Waimo palleme.

Siin om mul ikmist, puhkamist, Sääl sa ma römo, kostotust; Iggäwetses ajas Sa ma töttest önsas, Hengä julgest Jesu ilma-süta hawun, Kui tuwwiken.

2. Siin om weel paljo pelgämist, Ei olle eäl römustust Uttel waisel hengel; Ei sa hengust temmäl Selle ello-murren, risti-waiwa ajal, Runni siist läap.

520. W. Oh kuis omma ne ni önsa.

Kui se süddä armust pallap, Sis se söbber mul hend' näütap Omme hawu paistusfen, Kumbeta om mo eest sanu, Kui ta risti-pu pääl foolnu Minno henge önsusfes. ;:

2. Ehl ma waine tolm kül olle, Ei ta sis-
ki minno põlle. Temmä arm om pohjata. Min-
na arwa päwi, tunde, Kunnas põigmees kihlap
minno Ommas mõrsjas iggäwes. :.

3. Kallis Jesand, minna palle: Näütä
omma armo mulle Werre perräst ütfindä. Sa
näet, et ma surest himmust Nõrk nink haige ar-
mastusfest, Sinno perrä ihka ma. :.

Roddominnemisfest Jesanda mannu nink ül-
les tõssemisfest.

521. W. Meije Jummalat wonaten.

Oh! mes õnnis põlw om sääl Neil, ke päänu är-
rä; Meije lähätame tääl Tenno laulo perrä.

2. Sääl om neide jooskminne Infast löppete-
tu, Nink se mõrro risti-te Om sis otsa sanu.

3. Pühhä engli rühkwa sääl Henge wasta
wõtma, Põijo saja-salin neil Usfend walmista-
ma.

4. Meije heng sin tenno eest Raep neide
perrä; Sadap aja sõprusfest Iggäwes nüüd
ärrä.

5. Jesuga na elläwa Iggäwetsen rõmun,
Kik ne pühhä laulawa Wasta neile armun.

6. Põigmees rühhip esfi ka Neid sis was-

ta wõtma, Nink se auwo-särgiga Iggäwes neid
katma.

522. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.

Ma hengä nüüd mo Jesu hõlman, Mo ihho
uinup õnsaste Se temmäst pühhendetu hawwan,
Ma olle hoijet armsaste. Se eest ma tennä süd-
dämeest: Nuv olgo wonal iggäwes.

2. Se arm, mes ma siin olle sanu, Sest
woi ma hendä rõmusta; Se ello-jõggi josp mul-
le Se taiwa maggusfega. Mo henge-põigmees
odap jo, Nink kässep walmis olla mo.

3. Mo ihho hengäp seni mullan, Kui min-
no sõbber ärrätap, Sis tõssep, kui päiw taiwa
küllen, Ehl pimme houd kül warjotap. Ta hõi-
kap rõmun ülles mo, Teep esfi walmis saiale.

4. Sääl saap se woon mo esfi toitma Se
taiwalikku mannoga, Nink iggäwetsfest ellust täüt-
ma, Kumb sääl saap walmis ollema. Mo päh-
hä saap üts kroniken Sääl pantus Esfä järje een.

5. Ent teije, kumma ikken täüte, Oh!
käändke hendä Jesu pool; Ehl siin kül mõnda
waiwa sade, Se olgo siski ainus hool, Et teije
kallis hengeten Wõis olla rõmun temmä man.

523. W. Henge põijoten.

Nätsse immelist Uteest lahkumist! Kui sin

keäke meist kolep, Ehk kül engli seltsi tullep,
Siski ommatsil Jääp weel halle meel.

2. Siin om ilma pääl Dige halle meel,
Kui üks ainus perrändaja Jättäp Esä Jumma-
laga, Ehk se poig ka saas Sures kunningas.

524. W. Niüd paistap meile illusast.

Mo waim hend' ilmast lahuta, Nink rühhi
taiwa pole sa Sest ihho-honest minnä. Oh!
minne Jesu rõmule, Sa ollet kurbust saggede
Siin häddä-orrun nännu. Jõwwa, Nõwwa,
Et sa ligest willitsussest pääset sinnä. Rühhi tai-
wa pole minnä.

525. W. Kunnas ma sa nättä so.

Terwus nink suandminne Wiimselt lõppep,
Jesu küllest päle se Jõggi joesep, Nink se wiip,
meid õnsaste Sinno üksä, Roggodusse Esä!

526. W. O Jesu Krist, sa kõrgemb õn.

Ei üksik rist woi ilma pääl Ni paljo wallo sata,
Mes Jesu surm nink hawa tääl Es jõwwas par-
randada. Ta surm mo ello ütfindä, Mo õnsus
lotus, abbi ka, Mo auw, mo kroon nink warra.

2. Ta omme käsfi kunitap, Mo heldest üm-
bre wõtma, Ta omma pääd ka nõrgutap, Suud

mulle armust andma. Ta lassep külge arwada,
Et ma sest selgest nättä sa, Kui usutaw ta süd-
dä.

3. Kui Moses pae wasta leijs, Sis wessi
wäijä tulli, Ni Jesu külge pisteti, Kui risti
podu olli; Säält jost werd nink wet rohkeste,
Se lätte keep weel allasi, Kumb kostotap mo
surman.

4. Oh Esä! taiwa rikkusen, Las mo so
mannu minnä. Mo kallis henge-põijoken, Oh!
sada minno sinnä. Oh pühhä Waim! ust wallal te,
Wi iggäwetsse ellule, So armo-katwo mannu.

5. Niüd om mul rahho, rõmustust So
surmast jälle sanu, Kik kurbus om mo sõamest,
Jo kaddonu, nink lännu. Heng, rühhi! Jesus
odap so, Ne englikesse omma jo Walmi, so
taiwa wima.

527. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.

Sis hengä niüd so waiwa päle, Se põijo üks-
jän mõrsjaken, Ta kostotap so omman hõlman,
Kui laanest lõitu lambakest; Wiip waiwast engli
rõmo siist, Säält hengä rahhun iggäwest.

528. W. Kus om mul minnä kül.

Ma lä niüd sinno man, Mo armas Jesuken,
Sa waigistat mo wallo, Teet kerges minno ello.
Ma anna hendä sulle, Mo henge kunningalle.

2. Siin om mul puhkamist, Säääl sa ma kostotust; Kui surm mo tahhap neeldä, Eht ussu te päält keeldä, Eis las so englikesi Mul abbis tulla esfi.

3. So mörsja olle ma, So perrä waidle ka, So paistus teep mo rödmfas, Nink ihho, henge önsas, Mi, et ma armust palla, Nink silmä. weest siin fulla.

529. W. Henge pñjoken.
Salemi kunningal, Zioni wannambal, laul-
tas tenno figin korin, Mängitas englide rõmun;
Sest et mörsjaken Rottun põijo man,

530. W. D pä! täüs werd nink joni.
Ma lä Salemi-lina, Run Jesus, minno ön,
Säääl sa ma toitust ilma Mo henge-põijo man,
Mo ihho saap jät mullas, Kost ta om lodu ka,
Ent ei jä fiski mullas, Saap üllestõsfema.

531. W. Kui illus Jesu mörsja om.
Pool päiwä pääl hend' walmista, Nink jättä
kif muud saisma ka; La ainus mörsja olle ma,
Ke hennelle mo kihlas ka. Mo põigmees tullep,
ke mo armastap. Nink wiip mo paradisi iggäwes.

532. Duimal wiisl.
Oh Issand! awwita, Et sõame himmuga So

iffes oda Nink walmis olle ka; Kui tullet, rõ-
moga So wasta wõtma.

533. W. Jesus tulle minnule.
Nõmo perrä Issandan, Om mul himmo sõamen;
Temma armo maitfa ma Siin jo oten rõmoga.

534. W. Jesus, ke mo lotus om.
Oh! mo Issand Jesus Krist, Ürrä jättä mo so
küllest, Minno lotus ollet tööst, Sinno käsfi
saatko heldest läbbi häddä-orru mo Taiwa, —
säääl ma tennä so.

535. W. Armas surm nink werre-arm.
Amen, ja, Halleluja! O Jesus, olle kittedu,
Et mul jo Om läbbi so Suur önsus taiwan sa-
detu. Rõmusta hend', foggodus, Et me same
iggäwes Ollema Issanda man, Iggäwetsen ön-
sussen.

536. W. Sa annit omma kallist werre.
Oh! kuis ni maggus om se mötte Nink lotus,
et mul ütškõrd ka Se rõõm nink ön saap sama
kätte, So mannu taiwa tullesma, Run pühhä,
pühhä, pühhä laultas So önsist hulgest rõmoga,
Nink suren selgusfen so nättäs, Ke sa meid õstfi
werrega.

537. W. Terre tubhatörd, te sinna.
 Kui me käük siin ütškörd löppes, Nink me hengekene ka Englif koddo pole wijäs, Jesu üsjän hengäma; Sis kif häddä tagganep, Jggäwenne rööm meil jääp. Hä meil, temmä surest armust. Jesanda man om suurt önsust.

538. Dmmal wiffi. 487
 Hengä, hä lats :.; Jesusse koggodusse rahhün; Siin allan Saijet sa omma perrändust Jummalaja majast nink suggust. Siist sinno henge kannitwa Me pühhä engli hengäma; Sääln önnistap so Esfä Poja perräst; Ka önnistago so se Waim fest järjest. Jesand önnistago so, Kui omma waiwa palka.

539. W. Halleluja me anname.
 Seni kui häddä orrun me Jesusse perrä kaeme, Om waja walmistamist Se sure söömaja päle, Et ussu lühtreit täütame Pühhä öliga äigsast. Wötta Sinna Meid ifs höita eggäl päiwäl hene liggi, Runni same taiwa riki.

540. W. Kaswa weel. :.;
 Oh! mes hä :.; Pölw saap neil sääl ollema, Rea silmäween siin külwou, Nüüd ta hölman hengäwa. Se, mes meil om sääl weel ota, Om nüüd neil sääl wiisält. rohkest käen, Jesu een. :.;

541. W. Sa annit omma kallist werre.
 Las mul, kui silmä kanges läwa, So rahho, Jesand, tutta ka. Tulle so römüstust mul andma, Nink önnista mo reisi sa. Künita mul neid werrehölma, Run ma armo nink rahho sai, Ja wi so läbbi kaiwet käega Mo koddo, esfä male ka.

542. W. Kes Jummalat ni lassep tettä.
 Ei ello-lust, ei surma wäggi Woi Jesusfest mo lahbuta; Ja külge panne kät, nink höika: Mo Jesand nink mo Jummal ka. Ja kannatus nink werri om Jggäwes meije henge rööm.

543. W. Sa pattaste armastaja.
 So saatko Jesus walgusfen, Et sa wois ussin olla; Ja pandko so ka hengäma, Kui sulle se om waja. So perrä mingo ifkes ta, Nink temmä ihkaminne; So himmo olgo koggona So henge-pöijo perrä.

544. W. So heng, o Jesu! tekko mo.
 Sääln taiwan Jummalaja koriga Saap laulma: pühhä! pühhä! ta, Nink näggema ilmotfata Iks omma Jesust, Jehowa.

2. Meid walmista ifs, pühhä Waim, Me olleme se pöijo-höim; Kül tullep pea saja-päiw, Run otfa saap kif mörsja waiw.

3. Meid waisid sada heldeste Seni, kui sin-

nä tulleme, Kun iggäwenne rõõm nink õn Om
meije henge - põijoken.

545. W. Mo sõänd anna tigest wäest.

So tunnifen lööp, — ots om kæn, Se põig-
mees odap so. Nüüd löppeta, oh! mõrsjaken, So
ello rõõmfaste.

2. Ne engli saiswa sinno man Taiwatsen sel-
gusfen, Nink saatwa sinno põijo man; Kun iggä-
wenne rõõm.

546. Ommal wiisit.

Mo henge pohjan paistap So nimmi nink so
rist Jks ütfindä, nink sadap Mul rõõmo, Jesus
Krist: Oh! näüta hendä mulle Se samma pal-
gega, Kumb risti pääl sul olli, Kui mo eest ko-
lit sa. ;:

2. So külle mulgun kälki Mo henge armo-
ga, Wi teddä omma riki, Sest häddäst hengäma.
Kül se om õnnis olnu Se kurja ilma pääl, Ke
sinno mannu tulnu Nink jääp so üskä sääl. ;:

3. So ello - kirjä sisse Mo nimme kirjota,
Mo henge keütä esfi Sis kimpo neidega, Ke tai-
wan haljendawa So rifin iggäwes, Sis woi ma
kittust tuwwa So wabba armo eest. ;:

Taiwæs tettu koggodusfest nink iggäwetse
ello õnsusfest.

547. W. Kes so saarnane.

Naõho - kunningas, Õnnistusse paas, Kule om-
ma mõrsja häle, Mo waim puhkap sinno pole,
Se sa esfi mo Walmis saiale.

2. Olge walmi kif Targa junkro, põig Om
jo walmis tullemisen, Omman jäädwan aawus-
tusfen, Saja piddäma Omma mõrsjaga.

3. Ke ei kule nüüd Lemmä armo - häälh,
Kumb ta järjest kulus melle: Andke sõänd Jesus-
selle; Se jääp ilma fest Iggäwetsest hääst.

4. Armo perräst kül Jooskwa filmä mul;
Kif mo mõtte löpwa ärrä, Nink heng rühhip Jesu
perrä. Kunnas sinnä sa, Kun rõõm otsata!

5. Iggäwenne om Neide rõõm nink õn,
Kumma teddä armastawa, Nink ta külge ussun
jäwa; Neil saap nättä sis Taiwa aawustus.

6. Tõttest illus om Sis uskide rõõm, Kui
se halleluja kuultas, Kumb neist junkruist jär-
jest laultas: Pühhä, pühhä om Jummal nink
se woon!

7. Oh! Jerusalem, Kallis taiwa liin, Kun-
nas meije sinnä same, Kun me ikkes kummardame
Omma põijokest Rige armo eest.

548. W. D på! tåus werd nink joni.

Oh junkro! olge walmi, Nink tåutke lühtrit ka,
Se öddang om jo liggi, Nink pimme peake.
Pöigmees om aawustusfen Jo walmis tulleman;
Pallelge, walwke usfun, Rest. dö om pea kåen.

549. W. Ma tennå so, et ollet mo.

Jerusalem, sa illus liin, Oh! olles ma so sis-
sen, Mo süddå himmustap so fiin, Käup ikkes
mötlemisfen.

2. Oh! kunnas minna sinnå sa, Run iggä-
wenne walgus, Rumb paiståp sure aawoga,
Se om mo Jesand Jesus.

550. W. D på! tåus werd nink joni.

Pöigmees saap ommi saja Kål kutsma usfinast;
D! armas Jummal, hoija Meid pättun mag-
gamast; Oh! et meil ikkes pallas Se öli-lüh-
ter tåål, Nink ke fiin seni makkas, Nüüd ül-
les wirgus weel.

2. Sääal same römün nåttå Me Dnisteggi-
jat, Ke läbbi surma häddå Meil taima riki saat;
Sääal nåeme fik uskjid, Meid kannatajid ka,
Prohweete nink Apostlid, Rik hulka koggona.

3. Ne sawa wasta tötma Meil wåega armsas-
te, Meid omma feltsi wötma Kui welle kunnake;
Nink oh! kui kallin pölwen Me sääal sis olleme,
Kui pühhä henge feltsin Sääal ikkes ellåme.

4. Sis saap meid hólma wötma Me Jesand
Jesus Krist, Meil aawo-kroni andma Nink
saatma armolist, Et perråndada same Se tai-
wa aawustust, Nink jåtmata sääal nåeme Suurt
henge römustust.

5. Meid wijås Paradisi Rumb om sääal ülles-
wån, Run fik ne pühhä engli Jts Jsa orja-
man; Sääal om fik röm nink önsus, Sääal
om se ello-kaw, Kost Eså arm nink heldus
Keep wastfest eggå päiw.

6. Sääal kulus armsit laulu, Nink kittust
löpmata, Mes sulle, kallis Jesu! Sääal an-
tas römoga. Rik engli pühhidega Ne laulwa
ütten koon: D! pühhä, pühhä, pühhä Om
Jummal nink se woon.

7. Ni saap meid Jummal pástma Sest häd-
dåst tåwweste, Nink omma riki tóstma, Run
röm nink melehä. Rik wallo, oht nink murre,
Rik többi willitfus Om jånu meije perrå, Nink
löpnu iggåwes.

551. W. Kui saggest ikkep süddå mul.

Siin sinno aawustusse een Olle ma waine
maan, Mo süddå kaep murren tåål Ülles, so
troni pool. D Jsa nåuta hallestust So poja
perråst armolist! Las minno kuulda altri päätt
So leppitusse häält.

2. Me olleme so kätte-tö, So nõrga lojus-
se: Rinnita meid me nõrkusfen, Rae meid po-
ja seen. Siin tome sinno altri pääl Se leppi-
tusse ohwrit tääl. So poja werre hind om tööst
Suur pattatside eest.

A.		
Abrahami palk nink vaas; 11	Ärrä lasko filmil kaija 182	
Ahtakesse te pääl jose, 173	las mo löiges jaijä, 260	
Aig lühikenne, öddang j. 167	Ästte perrä ussinaste 179	
Algmiseta, iggävenne 18	Äuw Jummalale üllew. 25	
Amen, armas Jäsänd sa! 152	fittus kolmelainule, 108	
aur Essäl, pojale (118) 198	fittus olgo Jummalal, 39	
aur nüüd sel nimmel, 211	fittus sul, sa ohwri- woon, 207	
ja, halleluja! 279	fittus, wäggi nink ka rik. 115	
Jesus! sinna essi 6	meist sago ütten koon 234	
nüüd otsan om se wair, 49	olgo Jäsäle, 26	
se om ütse kinnitus, 255	olgo meije Jummalal, 23	
siin ma pääl, nink tairw. 132	sulle olgo figist kelist 269	
so nimmel iggäwes 31	Äwwa mülle, Jesukenne, 169	
tabba laulda ma 164	Äwwalda:.; Zion, wäkke a. 172	
Ändke fittust, auro sel, 167	E.	
usfun:.;nüüd sel pojat suud 16	Eggäl hommingul sult s. 256	
Ändkem ommal Jummal. 165	Ehhitage hendä sis, 234	
Anna figil mäletusse 122	Ehbita omma öli-sühtrit h. 185	
meile essi jälle 102	Eht kül minno pattu 175	
omma wäkke nüüd, 162	kul wallitset kif tairwa 153	
ommal latfel pea, 181	ma waine tolm kül olle, 274	
sis Öli, neid junkruid te walmis 180	meije waimo kül ei näe, 250	
Ärm, kumb pattatsille önn. 131	ne orja-witsa kiffwa 173	
üllewäst om se, 160	sa kül seddä waikkikult 47	
Ärmäs Essä halw maolle 260	teile kawwa ootmissest, 197	
Essä! sada essi 228	Ei ello-lust ei surma-wäggi 281	
heng! :.; mes sa annat J. 38	johit wa nink dige, 175	
Jesuken, 64	köhta ütst innimin 70	
Ärmo, ent ka wallo 58	kostota meid ütstite:.; 69	
perräst kül 283	lasse paljo kaibata, 241	
Ärmust fargay tääl 112	mötle eäl sa se pääl, 248	
Ärrä kaego sa mitte, 260	olle middäge mul anda s. 268	
laske middäge 223	olle mötlematta hengef. 184	
	olle muud kui Jesu werre t. 232	

Et olle ſündnu eäl tööſt,	41	Ent ſinno hulgaken jään t.	208
olle ütſik roſi-wiin,	204	teije, kumma iſken kääte,	275
olle wäärd, et minno tääl	9	Es koſta Eſſä ſiſki täl;	48
peä ka kſik eſſitus	163	minno ſüddä peä hilba,	184
peä ka ſuur tundminne	163	olle enne himmuſuſt	9
peä ütſik tolmoken	73	olle temmäl waja tööſt	129
pelgä ma ſis pörgut,	122	pettä temmä walliſuſ	126
tija murreſt päſſeta,	79	ſe olle imme käl,	38
tija tundi keäge,	271	ſiin po Eſſä ainuſ poig,	59
ütſik keel moi kōnnelba,	156	moi innimiſe ſeddä,	18
ütſik riſt moi ilma pōäl	276	moi pūhhiſt engliſt tair.	216
moi ma ſeddä unneta	87	Eſſä! taiwa-kronin, (210)	227
moi ma ſo, mo pōijoken,	85	Et Jummal lihhan meile	43
Ellä meije ihhun,	110	kſik ne lunnasteu moi-	
nūüd, oh koriken!	234	wa ſinnä	185
Ello-lätte, kumb om nättä	173	me ſääll wois rōmun ſinno	102
pāiw, kumb iggāwenne,	260	miiddäge eſ nättäs,	216
Engliſe laulmiſt kuulti ſääll,	19	ne ſiin jo ilma pōäl	215
Enne kui kuulti ſūlewān	118	neiſt ſaas tutta meile	214
ſeddä ammo jo,	233	temmä ſilles lānnu om,	106
Ent andke ſeänd kerkuſ täl,	39	te wois Jeſuſt armaſta,	245
ei üt ſindä weel ſeſt,	144	walmi olleſe kui targa J.	185
et ma ſega ſuruſtaſ,	121	werd ſa wallit minno eeſt	28
ke omma tahtmiſt mitte	137	woiſſe Jeſu mōrſjaga	297
ke om ommaſt meleſt hā,	249		
ke ſiin Jeſuſt armaſtaſ	270		
keſ maſſaſ ſeddä kahjo	231		
kui kōnnelbaſ ſo werreſt	222		
kui na mitte ſeddāmaid	99		
meſ ma palle ſult,	124		
mul tulley ſiin	112		
nātſe! määrne imme ſääll	98		
nātſe, meſ önuſ meil k.	160		
oh! mārāſt waiwa ma	165		
ſa ei kae ſeddä mit,	217		
ſa peat mahha jātma,	174		
ſe poja kāuf	113		
ſeſt, et Jeſuſ ſeddä t.	197		

Halleliſkult ſattap Jummal	77
Halleluja, auw nink kſittuſ	
olgo	117
tulge waiſe,	126
Hääll Jēſä kael iſtup nūüd,	107
Hääld kuulti ammo Zioniſt	13
Hā laſe ei tijä kurjuſeſt	212
mul ma tahha kannata	170
neil, ke hendä maddalaſt	8
ſel, ke ni kui Simeon	40
teil, kui tōtteliſ ſe om,	29
Hāle käle ſäep ta ſääll	270

h.

Heitte mahha murret nūüd	63	Jeſuſ, armita et kõrba	
Heng! aſtu uſſun väie ſis,	26	wois minnä	179
rūhhi Jeſu mannu,	126	ellāp :; iggāweſte nūüd	96
tōſſe Jeſu armun,	69	henge pōijoken!	183
tōſſe ſilles maggamāſt,	35	ilma ſūta woon,	144
Hengä, hā laſe :;:	280	kaij' petri pōäl,	49
Hengeſt nink ka kōmbiſt	105	kallimb warra om	223
Hend' annat mul kui paas-		kāu ſa en,	153
ja woon,	75	ke ſa meijega	193
Herodes kuſſe ſallajalt:	35	ſige armo-lätte,	181
nink Jeruſalem	34	ſige kōrgemb poig, ke ſit.	116
Hoija minno, Jeſukenne,	173	kule vallemiſſi,	17
		kurbe rōmuſtaja,	168
		lātſ uſſināſt	101
		meije kallis oppetaja,	117
		minno ello-lätte,	53
		minno henge ello,	137
		minno henge koiduſ,	173
		minno kallimb ello,	18
		nūüd ka dnuſta	192
		ſinno kallitſt ihhuſt	23
		ſinno murre,	87
		ſinno werre-lätteſt	61
		ſul ma olle jo,	128
		Jeſuſe arm nink helduſ J.	143
		armun ellādä,	140
		koci-wellitſe!	221
		waiw nink kannatuſ	241
		Iggāwenne kunninģaſ ke p.	226
		om Neide	283
		waim,	183
		Iggāweſ hofianna	104
		ſe melen olgo,	222
		Illuſ Jeſu palge!	55
		om :; minno henge pōi.	133
		om ſe wiitſ	71
		Illuſa nink armaſa kae,	18
		Ilm ei tijä paljo ſeſt,	234

Ilmlikko sundja een sai-		Randke omman sõamen	223
sap mo päästja	49	Randle hääl sääl	71
Innimise poja	105	Rannata ;: Zion, julgest	172
Innimistil' ilma päääl	20	Ras ma tohhi säräst seprust	264
Jo oftan olles minnuga	120	minna olle sebdä wäärt,	206
Jesand Jesus, hoija esfi	230	om Jesu hääl?	76
Jesus! mulle awwa	6	om ütš pöigmees töist,	92
ke sa meil' hääs	103	sa kulet, o illusamb pöigm.	190
sinno senna hoija	5	fa näet sa fige armsamb w.	189
so kannatusse näggo	154	se om armas welli,	104
Jõsända surma peäwa	217	Raswa weel ;: Zion raswa	172
Jstu nüüd me keskel	105	Raswage ni kui Jesuken,	212
Jummala lats ollema,	138	Raswata neid tundmisßen,	220
rahho illemb hä,	135	Rats englid temmä assem.	99
waim, te wastses meelt	114	Räna hend' weel ütšförd	104
Jummal! fige wäggewänne,	10	Räst Janil sõamest	244
om sin meije man,	103	Rät rdine töisel anname	248
saap meid awwitama ;	179	Rää armoga ta perrä nüüd,	36
Junkro! pöijo mannu jõudke	232	so koggodusßen,	132
		Reäke ei woi ta waiwa	78
		Re ello löwdäp minnota,	142
		ei kule nüüd	283
		hend' nida ühhendap	138
		hirmsal wisil teddä waim.	198
		jääp Jerusalemii weel,	35
		ilman muud es nõrwa t.	238
		junkro om nink pöigm. w.	231
		kinnit nida töisile:	47
		kui werre - leppitaja,	108
		mõtelep Jesu hawu päääl,	141
		nüüd sest leiwäst maid. s. t.	204
		o Jesus, sinno hawu	127
		sebdä kallist õnnistust	204
		sinna ommal rahwal t.	190
		so perrä isfuney,	202
		tahhap nättä Jummalat	39
		teid om armust esfi tokko	
		keütnu,	238

R.

Rae kui nõrk ollema	157
me päääl armust tännä,	155
nüüd ka meije päle,	252
omma poja tenimist,	9
Raeges sis, sõsare se päle,	226
Raiba täl kük, mes litsoj so,	66
Ra juhhatage latsi heldest,	236
kui wallomees om tutta,	11
nüüd sel päiwäl ollet held.	259
öige usfu man	45
waiwan jä ma rahhule	153
Ralda omma kallist waimo	245
Ralli Jesu kää!	105
Rallis Jõsänd Jesus!	227
Rallis Jõsänd, minna palle	274
pä! werre - heest lifke,	91
päästja, anna, et ma sulle	155

Re ütfind om se fori aum n.	220	Rit sures laste õnnistust,	212
Rel jo Zionin om asse,	179	Ritke laulden ;: omma J.	96
Res es tahhas sis hoolt k.	140	Ritkem Jummalat nüüd kük	266
kif woip üttelest sin m.	188	Rittä, mo heng, Jõsan.	215
meist julgus ;: weidi k.	176	Rittäp hend' sejt henge p.	222
om ilman ke ei olle tund.	176	Rittetu olgo esfa - moon	265
om, ke me pool lähhinep	143	Rittus sel ello - ramatul,	260
om ni armolik kui sa,	131	Rittust nink aumo,	265
om se armsamb wõras t.	95	Roggodus kuis hä	265
se om? ke armo - järjest	186	Roggona ;: Tämmelik lu.	75
sures redil lounajal	51	Rohhe lääp pöig, nemmä ka	233
woip neidimme - tekko j.	191	Rolmandal päiwäl täidet	98
Rige ilma pattu litfwa	78	Rost eggäits woip aw -	
Rigen paigan, fige tee päääl	168	walikkult tutta	100
Rihlap hendä minnoga,	138	Rosta jo ütšförd, esjäken!	80
Rik armo - nõuw, mes		Rõüda kofko sõamit,	162
Jummal peäp.	111	Ristus, ello - päiwäken,	256
engli hulga heitwa sääl	148	esfi om se mees,	138
engli kummardage	194	ke taad mõrsjas hennel	186
engli saiswa ümber jõri	55	ohwri - moon,	71
engli taiwan illewän	37	Ristusse arm meil sago,	259
kele nimmitawa	42	taiwa minnemist	106
lihha - himmo koleta	218	Rui anna suud sel kehäle,	66
lunnastedu henge	127	arm tenimata sõüda,	222
mes om temmäst kirjotu	107	eesmält illes lats	44
mes meid latseussest är -		ei woi nida olla se,	80
rä keläp	220	halle melega	45
mes woip, sebdä teep	267	helbe, illus, maggus	
murret minna tahha	155	om,	145
ne tütre Zionist, (157)	158	Jõsänd Jesus, sääl een s.	92
olgo aumus Jummalal,	157	Jummal meije sõbber om,	28
sebdä häeta weel ärrä t.	220	Kawwa peäwä	180
teije päiwä oma rõmu p.	199	Keäke ni usfin om	163
üttelego: amen!	104	kif armun tulluwa	209
Rindmät waimo mulle an.	132	kif ne lodu asja tääl	46
Ringi mulle, Jõsänd Jes.	140	Kohto - päim nüüd lähhü.	271
Rirjota mo sõamette,	52	Kristus ke neide man ikk.	171
omma werrega	70	ma käändus sai so pool,	183

Kui ma nâe Jefusest	92	Kui ſinno förgemb aawuſt.,	166
ma nâe omma meest	55	ſoâmen ütſ vuhkap, ja	202
ma, kui Simeon,	133	ſüddâ ikkeſ ihhun tââl,	23
ma peâ ſiin	125	ſüddâ vuhkap, tânnitav,	126
ma palwen ka ei jêwwa	137	ta emmâ ihhun olli,	214
ma ſeſt tahhaſ kõnneldâ	204	tahhat' tulge kaema;	29
me kâũt ſiin ütſkôrd lóp:	280	ta lâts emmâ mant,	43
meije Jêſand ſââl	244	teile ſe om armaſ;	210
melen teil om Jefu w.	239	temmâ eeſmâlt tulli m.	269
mo heng peljun ſaiſap,	132	tullep wiimne pâiw, et ſiſ	209
mo pöigmees and ta mul	158	tunnitaja-hulk, o woon!	251
Mofeſ pae waſta leiſ	277	ütſ, ke ſiin Jefu kâllenel.	118
mötle ma ſe armo pââl,	205	ütſkôrd mulle ni,	124
mul Jefuſ ſilmi eep	174	wâega ſilmil aja keep,	209
nâe, kuiſ patliſ olle,	156	wâlk mo ſebber iggâweſt	32
nâſtât, ſa mo õn,	180	wallo niink piin	133
ne ſure engli wêrwa	139	wâſſinu mo kâeſa (25)	255
neid ſâitſe kũndle pââl	165	wigga tertâſ lâhhembal,	163
nũũd kũ om leppitet	144	woiſ poiſikeſil nida	213
olkeſ ſiin ütſ junkruken,	225	Kuiſ armolinne ollet ſa,	82
olli ärrâ kolu	262	hâ om kuulda Jefu armunſ.	84
peâſ pattu-hâddâ nũũd	214	halle ſe, oh armaſ Jefuſ.	82
pelg niink hirm mo kelâp	174	Kalliſ om ſe palwuſ tödſt	51
pöigmees rômufst temmâ		kũ armun tullima	55
hendâ jâlle,	232	kuruſu ma ſo, keddâ ni a.	83
puduſ litſup wâljâſt p.	441	magguſaſte hengâp ſiin	91
rahho ſitud mul annat ſa,	166	mitto kôrd waſt ſilmâ w.	47
ſa armaſ Jefuſ,	55	mitto mâkſe, orgoke	46
ſa mo riſti-laande ſadat,	136	nâet ſa wâljâ pöijoken	81
ſa möſter, keſ Jehowa	139	ne jo ni ſuren aawun	139
ſa ollet towotanu	112	ni peâ jo ne hawa,	27
ſa ütliſ: „ſago.“	6	raſſe olli ſulle ſe,	47
ſe man mötle mâ,	123	ſaas, kui foggona	192
ſe pâiw meelde tullep m.	50	ſul lââb ſââl preeſtrek.	84
ſe ſüddâ armuſt pallap,	273	targaliſkult Jêſandâſt	250
ſe ſure armo pââl	165	wâega rômſa olle ma,	131
ſilm niink ſüddâ ikwa t.	133	wâega ſe meid rômufſap,	245
ſilmile jââp kaemiſt,	218	Kuld, mîroſ, murre olgo m.	35

Kule, armaſ Jefuſ! peâ	34	kaſ mul, kui ſilmâ kangeſ l.	281
armuſt meije palwuſt	190	neid armo-ajamiſſen	246
nũũd mo pöigmees ſââl,	185	neid ſo aawuſ kaſwata,	210
Kuulge, Eſſâ ütley	105	omma armo-hâält,	246
kel om eâl jânu	18	ſo waim mo kinnitada	137
kui mo ſöbra hâäl	158	Laſſemul ikſ meelde jâdâ,	177
Kũl jooſkwa ſilmâ-piſſara	81	ſinno waim ikſ ſara	177
Jummal laſte ſöbber om,	212	Pâſki mehheſ kũſſup ta jo h.	243
mönnikôrd om nâttâ ol. ſ.	231	Laſſega ütten õnſaſ ſama,	236
nakkap meel nũũd mötlema;	23	Lâts panti ette Jummalal,	40
omma tundnu ſeddâ	262	Laulge nũũd ütten meijega	151
pea kuluſ paſſunit,	212	Laulge ſel Jêſandal,	267
peame ka nõrkule	163	Laulma ſeni, kui heng lah	
ſaat ſa teddâ riſti al	187	kup ihhuſt	117
ſeddâ woip ſiin õnſaſ k.	167	Loja, ke kũ tââl	201
ſeſt ülleſ aawat kũlleſt	22	Loduſ om kui kũũdiſ mo	97
taiwa foggoduſ	247		
uſkjide ello ſiin ſiſſeſt p.	171	M.	
wahheſt mönne pallewa,	163	Ma algata ikſ hennel meelde	89
wannambil ſaap paljo ha-	235	algata nũũd hennel,	81
Rumb ka tâamba nâttâ om,	215	anni hawakeſil ſuud	205
lâts nũũd Jefuſt armaſ.	212	armâſta ſo ſüddâmeſt	237
ſo mörſja aawuſ tââl	233	Maarja olli maddal, waine,	225
Rumma ūlle tötteſte	20	pojâl, tija minna,	214
Runnâſ ſame nâttâ ſo,	157	Mâarne armaſ, kalliſ pâiw t.	10
Rũnita, o Jefuſ, heldeſt	155	Ma ei moi:; ſilmil keeldâ p.	75
ſo merre-hõlma	260	hengâ Jefu hõlman	259
Kuſ om ſe illuſ hawu-lâtte?	59	hengâ nũũd mo Jefu hõl.	275
Kũſſi ma, koſte ka,	268	jâ ſiſki ootmiſſen	166
		ikke waiſliſkuld ſo een,	70
		kae ſinno rômoga,	23
		Kaibſi tâl mo wattu ſiũũd	121
Lâhhũne:; Zion,	172	laula ſuuf niink ſoâmeſt	257
Lammaſte eeſt jâttâp ello,	78	laulgo nũũd rômſaſt	172
Laſ allandliſkun ſoâmen	122	lâ nũũd ſinno man,	277
ehhitâ hend' uſſinaſt	36	lâ ſalemi-lina	278
meid ſiſ eddeſpâide ka	194	lõiſi ütte paikakeſt,	66
minno hommen ülleſ t.	261	loe pâiwi, tundege,	25
mo ſilmi ikkeſ walwa,	177		

Ma mõtle siin, so hawu kaem. 86	Ma sõwra Jesänd sinno eeni. 84
näe et pühhä waim 44	tabha ikkes laulda 267
näe, kui kiusaja 44	tabha otsani 116
näe kuis merre pääll 44	tabha sinno kittusēs 257
näe ketsemanin 76	tabha sõnna wõtlik 228
näe kui sinna iknu 62	tabhasse hämelega 206
näe kui preefter saifay, 27	terwita so, wonaken, 200
näe nüüd waimun esfi 201	to nüüd kittust sulle, 259
näe rassen murren saifw. 50	tunne kül mo pattu-süüd 131
näe sis põlwini 43	tunne sõamen, 123
näe taat haina pääll, 43	usju, et üts merre-wo 53
näij? kif hawu silmi een 205	usju seddä tõttega, 41
näije pä pääll wannikut 205	waidle kigeft süddamäst, 199
näije waimun: näitse! w. 263	waidle sõamest 220
olle ärrä kaenu 13	waine pattane, 123
olle hengust lõõdnu 59	Maitske armo, kumb ni ütke. 9
olle kige parremba, 9	Maria ikkef risti man 65
olle, kui ma täts tõõst, 97	näts sis rõmusten, 99
olle, kui üts kurri lats, 8	maddalena ka 99
olle mitma wisiga 130	rühhip ka, 45
olle nink jä 213	sais se hawwa man 99
olle nõrk nink tõbbine, 204	Me eest hawatu woon! 265
olle omma püjokest, 9	hengäme Jesusse warjun 125
olle so eest masnu jo, 121	henge toida armsaste, 254
olle seni nüüd 135	ihkamist sa täüda, 217
olle puhtas tettu, 201	kittäme so waiwa 52
olle teddä nännu 59	ollene so kätte-tõ, 286
olle tõsnu, nink lä nüüd 99	ollene kül wiggatse 64
olle wäega rummal 182	ollime siin kolu tõõst, 208
olle walguš, teije een 142	rõmustaje sõamest 30
pääll elläp Znmininne 169	rühhiwe so riski all? : 69
palle: lähhine, 124	sõänd armust saba 211
palle seddä ka: 124	sõwrame teil sõamest 245
palsi: õnnisteggija, 121	tabhame hend' pühhända 219
pea täl liturgiat, 70	tabhame nüüd fuluta 209
puhka siin mo Jesu waim. 83	tennāme so, pühhä waim, 108
saije seddä wannikut 121	Meid awwita, o pühhä w. 239
sõwra armust eggä päiw. 217	ärä jätko abbita. 255

Meid ehbita so nimme au- wus fikin 185	Mes peä ma rõmus teggemä 271
waisit saba heldeste (113.) 281	rahho om, mo Jesus, m. 135
walmista ikk, pühhä w. 281	rahho tunnep hengeten 247
walmista, o pühhä waim! 113	rahho tunnep minno süd. 136
wijäs paradisi 285	rõõm mul sääl saap olle. 272
Meije aja : : omma sinno k. 178	sa ennāmb wiwit nüüd 158
anname kät wastfest sulle, 227	saat sa omma mõrsja k. 208
armo - lepping jääp 154	suremb, kige kallimb ka 24
heng siin tenno eest 274	tabhap Jummal Esä n. 29
Jesu armo - täht 95	teggi, et mo süddä 51
kumardame nüüd 6	tusiwa ta armsa 86
kumardame 244	üt fik film ei näe tääl, 101
kuninga tõ lähhāp 248	Milles jo ta werri jofep? 27
rahho : : wõtta kif, mes 17	Minna Julgu : : meleheit. 176
surma peap kandma, 78	julgu : : omma saatjaga 177
Meil anna andis armolisk 254	julgu : : eiski willu al 176
anna osfa, Jesus Krist, 254	julgu : : rõõmsast kan. 176
hābbi jääp nink allandus, 207	kole näjān ärrā, 61
künta so armo - käsfi ; 128	olle omman waimun lān. 62
nāütāt paljo armo sa, 209	sõwra esfi nättā 77
sünnis Kristust aumusta, 14	tabha ikkes kittā 181
Mes Jesussest siin eäl saap, 212	wõtta sinno jalgu 52
ikkete, Jerusalemme tütre? 83	Minno heng hend' rõmustap 196
kogodusse waim sääl üt. 114	heng, se teng, om olnu 61
ma kül, illus Jesufen, 33	himmo filmā - wega 256
ma kül taiwast holi, 122	Jesu kehā! 54
ma näe siin hawwan, 62	kõrkust masfit sinna 54
ma nüüd palle sinno een, 19	man ei olle lõüda 60
ma sai, mo welli se ollet n. 160	melest om 112
meije ainult waja om 130	õnnisteggija 97
minna, waine, sarmlik m. 266	rõmustap ta waiwa illo, 141
minno man weel sündi s. 121	süddā! kae seddā, 17
mo sõänd kurbastap ; 164	walm kääb üllewān 185
mul rõmo tõstap tääl, 164	wõlla - leppitaja 79
murretat ma henneset 126	Mis perräst sündi nida kif, 65
ne wanna usklikko 11	Mitto tuhhat filmā 105
ollet iknu, pallelnu, 242	Mo ainus paas, kum pääl ma sis 94

Mo armas Jefuken kül fa	170	Mo pöijust kule wimâst förd	67
arst nink terwes teggija, ;:	8	rômufstus ſiin ilman om,	152
eest ma nâe ſinno	79	rôdm, mo on, mo walg. f.	146
eest ſa ſeddâ kannatat,	81	ſilma-weest om tunnift.	156
Eſfâ, minnuſ om suur pelg	80	ſoâmen Jefuſt awwalda,	111
Eſfâ! wôtta karrikat,	80	ſoând, henge, waimo ka,	241
heng hend' wâega rômuſt.	40	ſöbber ke ſa hawu tâuſ	237
heng nink ſüddâ kittâp		ſöbber olli werrew tööſt,	206
ſe eest ſinno	259	ſöbber om kui hao tâhl,	32
heng oh! wirgo peä	256	ſöbber om ni kui ütſ woon	32
heng om ſuren waiwan t.	159	ſüddâ armuſt haige om	272
henge pohjan paiſtap	282	ſüddâ armuſt ſullap tööſt	121
henge pöijokenne	56	ſüddâ kargap rômuſt	174
hoija, Jeſand Jefuſ, ka,	161	ſüddâ olgo ſinno iſte,	129
hõimo, ſugguloiſi,	258	ſüddâ om tâuſ maddal.	142
hule tahtwa heldeſt nüüd	60	ſüddâ pallap armoga	32
Jefuſ, ke ſa omma armo,	203	ſüddâ pallap armuſt tääl,	243
Jefuſ ſeddâ ſerawimmi	128	ſüddâ pallap tötteſte,	13
Jefuſ om ni armolik.	94	ſüddâ panne tâhhele	36
Jefuſ paljo ennâmbest	32	ſüddâ rôdmſas jâap,	45
Jefuſ riſti waiwaſt uinuw	389	ſüddâ temmä kullen poop	243
Jhho hengâp ſeni mullan,	275	ſullatap mo ſöbra arm	
Jhho, henge, ſoând ka,	238	nink werri	171
illuſ pöigmees, helde w. ;:	67	tõmba ilmaſt hentle.	111
Jſſand Jummal ka!	91	waim hend' ilmaſ lahhu.	276
Jummal, Jummal, mil-		waim ilin mahha jâtmata	69
leſ ſa.	48	waim nink ſüddâ julg. n.	169
Jummal, milles ollet ſin.	87	waim, oh wirgo uſſinaſt,	204
Jummal uſklikuide r.	170	waim, oh! wirgo uſſinaſt,	21
Kâemeeſ, — pattate kâeſt	84	waim om wâega rômuſ f.	236
Kallis õnniſteggija,	14	waim riijâp ſeddâ paifa h.	63
Karjuſ, ke mo kannap tääl	93	waim waidlep ſinno perrâ,	61
Karjuſ! nõrka kannat ſa,	155	waine heng, oh kannata,	159
Kõrge-precieſter, kuiſ ma ſo	268	mo waijuſt kae tääl,	119
õnniſteggija!	133	wallo-meeſ, ſiin ollet ſa	87
pâſtja nink mo walguſ ka,	93	werri ſonin liguy,	58
perrâ, ütley meije pä	142	woon, keſ om ſo ſaartane;	58
parremb ſöbber ollet w.	33	Muido eſ woi ütſik löida	18

Muido orjatas iſſ peljun	139	Meid ſöſſarit ka hõijaſ	258
Mul anna lubba Jefuken,	23	tâütâp ka ſe auruſuſ,	263
hâbbi jâap, kui ſe mo m.	220	wôtte bigen armun ſata	236
ſinita ſo armo, kâſſi,	228	Meide noorte ſöſſarite	228
muido olleſ ſaggeſt kitſaſ	84	Neil latſil ſaap ſeſt rôdm n.	223
olgo junkro ſaiſuſ	228	om suur paiſtuſ, läükm.	263
olli lubba antu ka,	206	Ni arwit ap, kui arſt ſiin t.	66
		jâap Kriſtuſſe kannatuſ	94
		Julgume ka nõuwo ſiſ	226
		Karwa, kui ſiin jâme,	211
		kui Eſſâ Poig nink Waim	162
		kui otſip henguſt	62
		kui targul, kumma ſâäl	38
		lääp ſe ikkeſ eddeſt	237
		laſſep Jummal eſſi	26
		ollit ärrâ põllet,	58
		om Jefuſſe mõrſjaken,	141
		oppi ma ſo, fige parremb,	74
		orjaſ ilma õnſuſſeſ,	149
		paiſiko waimo walguſſen	212
		peä kui üllewâſt ſündin. j.	160
		raſſe om ſe, meſ jo kâen,	82
		ſaap meid Jummal pâſt.	285
		teep ſe iumme-meeſ,	45
		tööſt kui ma ſo perrâlt ol-	
		le Eſſâ!	114
		tötteſte, kui ellâ ma,	250
		tunniftap ſeſt waim n. m.	168
		woit ſa tettâ meijega,	208
		Meid, oh tütte Zionin!	32
		Nink kui hend' weel taht. n.	232
		lääp weel ikkeſ kaugem.	72
		lauſwa ;, rabho ſaap ma p.	20
		meſ weel fige ennâmbest	197
		ommetigi tullit ſa,	207
		palle, et woiſ jättâ	258
		ſâäl kui Peter pattu per	198
		ſiſ anna ma	112

Nink teije peatre kif õnsas f.	199	Nüüd om mul rahho, rõm.	277
temmaga ſa	213	om ſe kirri täüdetu,	109
waigiftap ta ſbänd ni,	202	om ſe õnsus tämwelik,	150
Niſſo kaſwap, umbroht tõ.	173	om ſe päiw täüs õnniſuſt	147
Nüüd andis antu om mo p.	120	paiftap ſõamelle	34
annat omma ihho meil	208	parallel iks weel kangembast	48
anti nättä meije man,	13	pattatſide õnsuſſes	48
armas Õnniſteggija	157	piddagem ſis rõõmſaſte	96
eggäl päiwäl, Eſſäken!	41	rõmuſtap mo ſüddä	139
eggäüts woip julgede	150	ſe ello-ſaarta eſſi	214
Eſſä täüdü minno käſſi,	253	ſe päiw om pühhä,	100
heitip pea põrgo-hulk,	82	ſe rahhu ſiſſe jä	138
Jefu foggodus,	11	ſeni ikkes pallelge	29
Jõſänd minna tennä ſo, ::	8	ſilmä-wega nakkame ::	68
Kallis henge armataja,	261	ſinno nimmel, Jefus Kr.	196
Kif meije päiwa,	105	ſo ette heidä minna	61
Kolmat kõrda hoigap ta :	80	ſo hõlman tabha minna	260
Kummaridagem uſſinaſt	100	ſurma paika lähhäp ta,	149
Kummariden me anname	46	tabha minna rõmuſta	186
Kuulti figin paigun tääl,	19	tabha puhtaſt hengeſt	258
Iaulgem rõõmſaſt ütteſ f.	197	taiwate om lännu ſiſſi ;	107
Iähhäp Kriſtus ülleſ	108	täütet om! — paiftetas i.	87
lõwwis Jõſä ainuſt laſt	16	tõſta ülleſ omma kät ::	69
ma loda, et ma ſinnuſt,	34	tullep wiimne ſurma loot	86
ma ſinno kitta,	244	üttele ſe pääl amæn,	259
ma üttele julguſt	175		
me julgume ka ſinnuſt,	249	D.	
meije õnsus lähhänep,	19	D helde Jõſänd Jefus Kriſt	144
mo Jefus, lähhäne	220	henge-põijo ſullaſe!	252
mo Õnniſteggija,	128	Jehowa, ::	ſa ſaata meijeja
mo põigmees, ſinno pääl	165	Jefus, Jehowa!	10
nakkap waſtne ajaſtaig	29	Jefus! anna minnule	7
o Jefu, minna tennä	54	Jefus, helde, uſſutaw	156
olge terwitedu	219	Jefus kange ſõddamees,	106
Nüüd olgo Jefus kittedu,	15	Jefus Kriſt! ſa rahho w.	42
olgo kittus Jummalal (13)	263	Jefus magguſ taiwa-l.	203
olle pattuſt mõſtu ma	120	Jefus, omma rahwa-pä!	246
ollete perrändaja,	197	Jefus, rõmu-warra,	272

D Jefus ſinno armo-käſſi	261	D terre! terre! tullemast	24
Jefus, ſinno mälletus	31	waim, ke Eſſäſ wäljäl.	110
Jefus! ſinno werrega	252	waim, ke tunnijaſt enne	166
Jefus ſo armolik palge iks	5	waiwa-moon, ma kumm.	84
imme-wõrſt! ke wäärdu	98	werrine põigmees! ſo il.	222
Jõſänd Jefus, armo-p.	107	moon! ſa walliſit meid t.	39
Jõſänd Jefus! kule ſa	182	Oh abba, armas Eſſäken!	253
Jummal, Jõſä ſureſt w.	186	abba, kiki ainus mees!	245
Jummala latſe! kuis ar.	159	anna eſſi, Jefus Kriſt!	24
Kallis haaw, kumb külleſ.	60	anna et ma uſſun liggi	128
Ketſeman! o ketſeman!	76	anna iks, kui meil om k.	221
Ketſeman! kumb werren	89	anna kät nink ſuud,	228
Kige armsamb ſüddä, ſa!	70	anna ſebdä tarkuſt mul,	182
Kige armsamb walguſtus!	125	anna ſis nüüd ſõamen	36
Kriſt, ke ainus ollet.	16	arm, keſ jõwwap arwata,	14
leppitaja põijoken!	72	armas henge-põigmees,	57
magguſamb Jefus, ſo ar.	136	armas Jefus awwita	237
magguſ Õnniſteggija,	205	armas Jefus koſta jo!	129
magguſ taiwa leiwäken	60	armas põigmees kule!	58
magguſ wina-pu! ſo õſa	203	armo-lätte ſa,	119
neitiſi poig, ke ollet ſiin,	31	armo-õli joſe ſa	111
nore welle	218	ärä mingo kõhro ſa,	120
õnnis riſti-innimen,	187	ello, kumb täüs rõmuſuſt	135
pühhä walguſ awwita,	113	Eſſä! olle rõõmſa,	117
rõmo-waim, koſt pühhä.	118	Eſſä! taiwa riſkuſen	277
ſa aumo wõrſt,	71	et armuſt bigeſt moiftas	154
ſe henge-põijoken,	164	et eggäüts ſaas tutta	228
ſa Jõſänd o ſa kige ſure.	190	et jo ſiin ſo kittuſſes	194
ſa kallis ſäädminne täüs	202	et luliikmiſſe ſaas,	223
ſa kange ärräwäärjä,	102	et ma Jefu källen hendä	154
ſa Ketſeman,	76	et ma kui ütſ latſeken	146
ſa kige kõrgemb Jummal,	94	et ma ſo wois kitta,	145
ſa pühhä kolmeainus!	164	et minna allafi	130
ſa walges jänu werrekeh.	141	et minna pattul' koles,	124
ſinna kolmeainus,	115	et mo ſüddä wallal ſaas,	145
ſuur karjuſ foggõ ſa	162	et nüüd mo werri liguſ	28
ſuur õnsus, ello-walguſ	102	et nüüd ſe eeſt	193
teije armſa engli!	211		

Oh! et se cest kif wellitse w. 220	Oh kuis armas om se nättä! 230
et se kallis kõrge hä 145	kuis illus nättä se, 234
hädälinne ohho - tuud! 81	kuis kül waja waimo saat. 235
hädä sel, ke armo nüüd 14	kuis ma peä kutsma so, 72
heitkem armo-järje ette h. 268	kuis maggus om se hääl 119
heitkem hendä põlwile, 7	kuis ni maggus om se m. 279
heitke hendä Jesu ette, 235	kuis ni rõõmsas lät mo m. 189
heitkem maarja nink se w. 238	kuis ni suur om 193
hoija meid so lutiikmisi 184	kuis ni wäega halledast 46
jä meije mannu rõmust. 116	kuis omma ne ni dnfa, 159
jä mul ifs sen palgen ni 70	kuis se meid woip rõmus. 134
jä neil omme hawwuga 224	kule, Jesus, armust 214
jä ni liggi meile siin, 208	kummaridage aumoga 264
Jerusalem, 283	kunnas minna sinnä sa 284
Jesús hallesta, 180	kunnas parradisi sa, 159
Jesús! olle kittetu, 207	kunnas sa tahhat mo h. 136
ihho, werrest kasket, 56	las meid lõppeta so nim. 199
imamelinne heldus, 92	las so koggodussega 254
inniminne! mõtle sa, 56	laulge: halleluja, sel, 98
innimise! tundke omma 199	laulge kandle pääl 228
jo se wiha - karrik sis, 82	määrne ehte sisesen pididi 167
Jesänd arwita, 278	määrst imme walgustust 37
Jesänd Jesus Krist! 230	mes armas henge luggu, 232
Jesänd Jesus Krist! (92) 202	mes hä :: 280
Jesänd Jummal iggaw. 118	mes kallis rõmusus 162
junkro olge walmi 284	mes kaunis, armas se, 162
kae omma järje päält :: 194	mes õnnis põlv om sääl 274
kae, heng, ketsemanni, 65	mes rõõm neil engil olli, 21
kae Jesu waiwa siin, 66	mes suur õn saap sest k. 61
kaege kuis Jesus essi 235	mo armas Jesufen, 185
kaege se pae pääl, 64	mo henge - põijoken 125
kallis pä! kes teep mo ni k. 232	mo Jesänd Jesus Krist 279
käuge, henge! armoga 196	mo Jummal! kuis ma kül 165
kige armsamb Jesus t. m. 184	mõrsja, rühhi hologna, 269
kitse seddä armo - merd, 120	mõtke meije kori pääl, 217
kostota mo sõänd essi, 7	näggematta põijoken, 65
kostota mo sõänd nink m. 111	noomkem nink saatkem i. 161
kui hääl melel jospet siin 71	nõkse ülles! hengeken, 187

Oh olle terwe tullemast, 14	Olge rõõmsa, Jesus Krist, 97
olles kõlblik minna, 203	walmi kif 283
otske taiwalikko hääd, 37	Däe so surma walloga 242
paistas mo pä-otsast nink 114	terwe tullemast 11
sa ello - kaim, 88	terwe tullemast, mo päst. 10
so ilmsüta Jesus! 57	terwe :: tullemast mo õn, 16
sa illus, kallis walgus, 102	Olles tule - siwu mulle, 61
sa fige aumolikkumb w. 245	Om maadlemisest pallaw t. 81
saiske ussun kaine 240	üllil armas minnulle, 56
saräst sõpra nättä, 59	Omme ihho silmiga 97
se armust täüdet süddä 22	Õnnistaja kae, 55
se: kolmförd pühhä, 105	Õnnis ke so ni woip tutta, 91
sis tennä ma 112	Õnnistust nink rahho sa 134
sis walwke siin jo häste, 179	Õõd nink päiwa, Jesänd J. 259
so arm jääp ülle fige, 181	Õtsani :: Zion, ussu ots. 172
te, et eggäüts nüüd hend. 221	
te mo eggäl tunnil ni 41	P,
tõmba mo nüüd armsas. 146	Pääd nõrguten ta henge h. 150
tulge! heitke põlwile, 253	Päiw omma walgust faot. 65
tulle arm nink kalda õn. 193	Pä orja-witsust kronitu :: 68
tulle Jesus! lasse mo ifs 185	räüts, ohto werre-hiffe, 78
tulle, om so mõrsja hääl :: 25	Pattaste helde sebbet, sa, 82
tulle pattatsite rõõm, 217	rõõm :: om se werre - w. 93
tulle rõmuteggija, 113	Pattatside sebbet! 58
tulle sis mo abbimees, :: 8	Peä omma kroni finni, 182
tundkem seddä tennuga, 7	Petesta - tiigi man 44
wois ma sinno kitta 264	Põigmees rühhiw essi ka 274
wois ma temmä sõänd n. 71	saap ommi saja 284
woon, sa emmä süddä! 239	Poig tulley, näütäp sel. 251
woon! sa helde süddä, 229	tulli lunnastusfes säält 12
wõtke sõänd Jesu werrin 198	Poolpäiwa pääl hend' w. 278
wõtke wasta seddä hääd 109	Puhhas Jesu palge, 104
wõtke henge maja puh. 184	Pühhä engli rühkwa sääl 274
wõtke Jummalat 26	Jummal rahho waidley, 78
wõtke wasta auste 24	Jummal! junkro - kori 225
wõtta julgust, hengeken 121	om kolmainus Jummal, 114
wõtta minno wastses lo. 184	õnnis nink ka aumus 72
Oh! oh! ta sõänd litsup, 78	waim, sa arwitaja, 181

Pühhä waim ſa kallis hawu	116	Säärne paigaken	76
Pühhändage hendä	151	Sa annit pühhä riſtmist m.	208
hendä nida,	250	armas monaken	206
R.		armo, halleftuſſe kaim,	31
„Rabbuni, ſe om, oppeja!	99	armo = walguſ, Jeſuken	256
Rahho = kulutaja jalla,	22	auwo Jeſänd Jeſus Kriſt	218
Funningaſ,	283	auwolik funningaſ, Arm.	191
Mind täüs ſurma waima,	66	ellät Jeſu leppingun	188
Miſti rahwas römufage,	17	ello = päiw, o Jeſus,	257
Miſtminne om üts lepping,	201	helde henge = pöijoken!	46
Rööm nink kurbuſ ütten k.	164	henge murren paſit,	57
nink ön om meije kæn	152	jäätt meile funningaſ,	38
Römu perrä Jeſändan,	279	iffit ſis weel wimäſt körd,	49
perräſt farga ma,	158	iffit ka, o Jeſuken,	46
Römuf karras Jani ſüddä,	214	illuſamb pöigmees, oh! r.	270
Römufka ;: jättä ikmiſt h.	93	joot feſt et arm ajay ſo,	82
Römufage, junkru, hendä	230	kaibſit ka, o Jeſuken!	48
Rühhi, joſe temmä waſta,	182	kajet halle melega	49
Ruttage ta hawu mannu,	233	kallis emmä ſüddä	111
S.		ke Jeſäſt iggäweſt	109
Sääſ ehibitit ſo mörſjakeſt,	195	ke perrän ſurma waima	103
kuluſ armſit laulo	285	fige armaſamb Eſſä ſääſ,	80
kun taima römu nättäſ,	127	fige ſullemb römufuſuſ,	113
lanen paſit, puhkaſit,	47	foggoduſſe preeſter	86
läüdwa nüüd kil waiſe h.	198	kulet mo, kui tunniſſa	249
om neide jooffminne	274	laſte hulgaſenne,	210
om ta minno kihlanu	120	läſit auwuſtuſſeſe	170
öli = mäe pään paſit ni	47	lätte, koſt kil röhküſ k.	111
ſaap figil ſama antuſ	169	meije kori wannamb,	216
ſaap ſe woon mo eſſi toit.	275	minno pattu kiſſotit,	93
ſaap ſe mörſja nättä	194	minno wallitſit	123
ſai ta mahha jättetuſ,	79	näet mitma ſugguſt kül	230
ſame römun nättä	284	nuhtlet kül meid pattat.	126
ſo auwo = järjen ka	233	ollet a nink o,	115
taiwan Jummalä koriga	281	ollet, armaſ Jeſuken	195
tullewan ilman om paar.	161	ollet, armaſ Jeſus Kriſt,	145
		ollet ello = kaim	115
		ollet eſſi Jeſuken,	257

Sa ollet henge = pöijoken,	33	Se arm nüüd awwalbetuſ ſ.	147
ollet Jeſu mörſja ka,	188	armas Jummal nüüd	26
ollet Jummal armolik,	41	armo-järg nink wahhe-m.	29
ollet Jummalikkuſt ſuuf	188	arſi mannu juhhatap ;:	8
ollet magguſ kaima-leib,	33	äräwallitſeru hul	150
ollet meije eſſäken,	243	eſt olgo ſulle tääl	38
ollet minno armoga	146	ello tulli ſullewäſt,	250
ollet minno armo = paaſ,	156	engel, keddä Jummal ſaat,	98
ollet minno ohwri-woon,	205	Eſſä meid nüüd armaſtap	40
ollet minno rööm nink p.	31	Eſſä näep omma poiga	55
ollet minno warra tööſt,	74	Eſſä om ſel armolik,	40
ollet mulle kihlatu,	206	Eſſä om tääl andnu	42
ollet pä, me olleme	107	eſſituſ, kumb meije ſeän,	163
ollet preeſter nink proh.	188	hä arſt ;: teep nüüd ikkeſ.	75
ollet ſe ke tunniſtap	109	haam, meſ ſeämede teggi	198
ollet ſelge arm,	115	hädä, kumb meid waiway	68
päſtet hulgaſenne	100	heng woip tötten kunnitſ.	141
peät minno kannatuſſe ſ.	114	henge = maja, kumman ta	183
rahho Jummal pühhän.	196	jääſ ſo ſurma waima p.	207
römuſ, önniſ hulgaſen,	96	Jeſuken, ke hendä	224
römufat hä melega	119	Jeſu järg nink helduſ	43
tahhaſ, armaſ Jeſuken,	236	ihho = korjuſ mäddäney,	75
tahhaſ armuſt meije ſä.	221	ihho = ſuggu perräſt ka	237
tahhaſ ikkeſ mul	180	illuſ laſe kōjoken	13
tullet meil üts öñne kaim	24	illuſ päiwäſenne,	257
tullet taimaſt ſullewäſt,	15	Jeſänd näggi walloga	148
ſullemb preeſter önniſta	218	Jeſänd önniſtago meid,	191
uſſutaw nink armuſt öige	184	Jeſänd ütlep wannamb.	235
waſtne armo = hommung	257	kaeminne neide päle wai.	198
wäſſit ärä, Jeſuken,	48	kalli biggi = jilkminne	50
wina = pu, me öſſa	255	kannatuſſe aig om mul	69
woid ka ſeddä ärä wötta	258	kannatuſſe auwuſuſt	170
wöttit mo, waiſt pattatſ,	144	kannatuſſe hōlli	67
Sadanal om wihha kül,	234	ke Eſſäſt enne ilma	20
Salemi funningal,	278	ke ſinno tahtmiſt nō wway	137
Se abbiello = ſäädja tööſt	237	kehä mannu lamme ma,	66
aig om nüüd möda,	105	kel ni armaſtaja meel,	202
arm meſ ma ſin olle ſanu	275	fige aſja teggija	14

Se fige kallimb Froon	30	Se perräst arma latse,	211
fige suremb abbi tööst	241	perräst ma röömfas lä	195
forge - preester Jesus K.	100	perräst olge röömfa nüüd	263
külle-mullk kon Tomas k.	232	perräst om ütš nimmi m.	199
kummal suud sa ollet a.	192	perräst seudwa meijega	197
läbbi tahha sündita,	13	perräst tennä minna	92
lats, kumb neile sündi t.	238	perräst tennäp heng ninf	28
lats om sinnust wallitu,	183	perräst walwagem,	178
latse meel ei olle ennämb t.	221	pikri om jo wäga suur,	80
läütäp meije ello	240	pohhi, kon ma saifa,	174
loja fige teggija,	14	preester, keddä se prohm.	51
loja figist asjust,	10	pühhä Waimo heldus t.	110
loom, kumb olli sinnule,	224	pühhä waim, kumb Eßsä	110
Maddalena römustus	95	riisi - lepping saatko	200
man om henge kamwalus,	226	rööm mul jägo allasi,	41
man ta palge näggo paist.	74	saap suurt woimust, tem.	231
mattus om so sirtä ello pit.	100	fallaus om teda	195
meel teil jägo allasi	245	samma armas Jesuken	99
murre-särk saap katma n.	271	se mo Jesuken om ja,	59
noor ninf idus latseken,	28	sisse mörsja om ma pöig.	184
nduw, kumb taiwan iggä.	249	sissen pididi kannatus	47
nduw om meije melest hä,	30	senna, kumba kuuldi sääl	250
olgo, meije ainus hool,	39	senna läts kui tullige	206
olli önnistus se päiw	149	sörmus mees ta tälle om jo	232
olli tööst se waiwa-woon,	52	sündko selgest armo-wäest,	30
om meije asfi,	106	sure pühhä hommungo	95
om mo Önnisteggija,	65	sure - redi awwustus	64
om mo rööm, et ütšik mo	25	suremb aww sai teile sääl	73
om nüüd meije usk ninf r.	240	suur Jummal kittäp tööst	144
om önnis sündiminne,	21	suur Jummal taiwan eßsä	17
om sest kunninglikkust f.	166	suur mulk mona külle f.	205
om wist Jesus Krist,	268	tähhe perrä orti sa,	36
pääl ta näep silmä - ween,	99	taiwa-leib, englide rööm	37
päiw om täüs önnistus,	20	taiwas hendä wallal teij'	65
päle kät teil anname;	196	tarbis meije anname	229
päle mo waim näep,	43	larkus kumb om Jumma.	167
päle wärrisi ka ma,	98	tiik om meil siin önsuskes;	88
parremb söbber ollet sa,	72	ülle tuifap süddä	59

Se waim tulli se neitsi pääl,	224	Sest et ilma sinnota	164
waim nink häddä, teodus,	147	et masfi ello sul,	153
walgus, kumb sul tösnu jo,	36	Jesäst tulli temmä te,	15
walgus tulley ilmale,	15	Jummal om nüüd leppitet,	28
walgusse een sumarda	37	Jummal om täl andnu	42
wasta olgo figile	163	kik, se täambäni om waise	198
werre woon om nulga - ki.	198	koggodussest ei jä ütšik m.	199
werre - mona perräst jä,	246	lägginev mo süddä,	57
werri, kumb so killest h.	141	laulap koggodusseken,	240
woon, kumb äreätapperu ;:	8	mönni om jo kahjo ilm.	221
woon ta wije hawuga	210	näggemisest olle ma	67
wona alla anname	251	neid tahhap Jesänd ka	162
Weddä kallis emmä süddä	112	ne korma ;:	22
kallist pühhä sälgä,	22	ni kawwa, kui siin ilman	222
nätten Zionist	165	om meije säamen	215
Sel paasja pühhäl se me wist	208	römusta ma hendä figest	259
Jesändäl om latši waja	235	sani et me waimun sääl	51
tunnil tulley meelde meil,	223	sa tijät, wes ma püwä,	137
Selle om mul nüüd hä meel,	138	se awwustus sest pöijust,	140
viddi tullemä	215	se hääl, kumb muido selge,	22
Sen samman valgen ütšindä	36	se önnistus saap meil	270
werren om mo pöigmees i.	86	sinnä jäap ta iggäweste f.	199
werren om mul kostotust	178	temmä waigistap kik p.	238
Seni kui häddä - orrun me	280	ütšik mörsja ilman ei woi	184
kui ka awwatas	234	wäljast poolt nättä ne o.	171
kui ma woi hengäta (79)	241	Siin allendetu melega	155
kui mörsja koddoo saap,	273	kaop ärrä murre - hääl,	37
kui sa hendä	103	ma pääl sündko nibate	254
kui sa hend' armsast mulle	74	olleme so jalgu een ;:	67
kui taiwa forin	143	olli maddalussega	142
kunni kulus ka:	234	om ilma pääl	276
kunni täüdetäs,,	165	om mul ikmist puhkamist	273
tahha kannatada	140	om mul puhkamist,	278
Sest ajast, kui ma Jesu pole	198	om rashe meije ello,	169
armo-järjest kulus nüüd	201	om se mäggi Sinai ka,	32
armust ollet sa mo wasta	268	om se täht, se us nink te,	37
eggä heng jäap ellota	252	om teil ößsä Jummalä	38
enne temmä tullemist	148	om weel paljo pelgämist,	273

Siin om se müre temmäst	90	Sis lasse teddä tettä weel,	126
sinno aumustusse een	285	laulgem röömsast süddäm.	108
so een omma wellitse,	195	lootke Jesu armo pääl,	213
so jalgu een om nättä,	221	mo süddä sulli tööst,	165
sunniv esmäält weel	45	mötke, risti innimin,	189
ta kannap hölma pääl	215	om ta omma armoga	197
te ma tälle altarit,	79	pühhändäge ausaste	253
Silmä ikke hallosaste	63	rühhi nüüd nink otši fa	35
wesši joosku	227	saap tööst eggäüts fa seb.	199
Silmi, förwu känä sest,	223	saap meid hölma wötma	285
Siina armastit mo jo,	183	saat fa mul weel mönda a.	83
auwo Jesänd Jesus,	230	saije römu ille römu n.	232
lasit hendä wesjä,	54	same iggäwes sääl tairwan	199
läsit häddä sisse,	54	same omma osfa fa	24
näet, mul om waim,	165	tööst illes harwast röm.	100
ollet hawu sanu	53	tulley mörsja pöijuga	271
ollet teotedu,	53	wallust filmä, wesši kül	47
risti foggodusse wan.	189	wötkem kigest söämest	164
Siinno ette to ma siin	164	woide temmä rahwaga	196
hawu kif	64	Sisiki mes meije tunname	46
hawust fa ma ello,	85	So arm om suur, oh wo.	68
jalgu tahha minna	52	armas Jesänd, tennäme,	244
Jesänd, ehbitedi	54	armas foggodus,	123
kannatus,	64	armo perrä puhkap nüüd	156
külle pehme sängi sisse,	258	armo tullest pallap jo	25
nimmel sago meist	109	armo warra jägo	134
sissen, lige armsamb J.	175	aumustus om suur,	115
surest hallestusfest,	247	ello kirja sisse	282
tabtmist püwä minna	137	ello tenistussega	209
werreta Ei woi	64	haarti finni hirmsast,	58
werre, waiwa palk	230	hawu waimun näe	122
Sis ei tahha minna hendä,	140	hengega mo pühhendä	141
ellägem rahhun nink h.	161	heng, o Jesu! tekko mo	49
hengä nüüd so waiwa p.	277	heldust ei woi keäge	193
kif häddä tagganep,	174	higgi saatko heldeste,	50
kittem öige förgeste	24	jalgu ümbre nakka ma,	249
kirjä perrä tööst ta,	98	järjest lähhätä,	147
kulutame teile	210	ihho olgo kihlas mul,	207

So ilma sitä pesti;	58	So siwu al neid wötta,	211
Jesänd Jummal, kittäme	263	söime man me saifame,	19
Jesänd, peap orjama	266	söinna minno söänd läütke,	6
Kallis werri joosku,	200	sullasse, kui wahhi, heik.	185
Kange werre-risminne,	48	sündiminne sadap tööst	19
Kannatusse-kojo om	246	surma-higgi, Jesuken	229
Käest saap mo hengele	146	surma-waiwa litšu fa	70
keäge es tööst,	57	tairwa-minnemisfesti mul,	106
kerkus o waim mo ehbita,	114	tarkus minno jubhatago,	129
foggodusse elläme	162	tasfauš mo römustap	130
külle mulgun käffi	282	tenistusfes pühhendä	251
küllen minno süddä poop	74	tunniken lööp, otš om k.	282
kuningas se tulley sulle,	12	usfutawust anna	218
lasse küllen siin nink sääl	194	waim läts esjä üsjä sisse	89
maggus am meid kostot.	183	waim, se olgo meije man	218
mannu kummarden ma lä,	60	waim tulli se neitsi pääl	224
meeld omma tundnu	247	waimoga meid finnita,	242
mörro surm nink häddä,	242	walge man me jäme,	258
mörsja olle ma	278	waiwa-palget, Jesuken,	238
näggo om meil filmi een ;:	68	werre-pisfariit	240
nimmi olgo iggäwes nüüd	269	werre risminne,	123
ohho-tund teep haiges mo,	85	werri, kumb om walletu,	145
oppetaja tulley sulle,	12	werri, kumb sääl rohkest	50
orjama kif Kerubim,	107	werri om kui jodaw wiin,	33
pallaw werri, Jesuken,	82	werri waisap kos ma lä,	85
panti ni kui nissjo terrä m.	100	werri lunnastap jo kif,	85
perrä nemmä ihkama	224	werri om mo kostotus,	60
perrält jääp nüüd foggio.	207	wölglanne jä	131
perrält olgo fa mo meel n.	184	Söprü arm jääp ;:	siin kül m. 16
pöigmees tulley, ehhi wirg.	12	Süddä wirgo illes tööst,	20
poig, o Jummal, saifap si.	129	Sul olgo sis meije foggodus	152
poja werre-hind om tööst	254	olgo wabbausse-wannik,	168
pühhä ihho wäggi teep	208	Sulle elläda nink koolda,	6
rasse wallo-puhkusfest,	70	Suren pudusfen	74
rinna päle heidäme ;:	68	Surm ei sa teije ille mele m.	199
römo-riki minno wi,	159	Suud and mul minno pöijo.	206
saatko Jesus walgu. (39)	281	anname so käsfite ;:	68
sissfest jospel selge arm ;:	31	Suur leppingo, engel!	151

L.

La and meil armo tomotuſt,	141
andko teile rahho ſuud,	196
armoga meid jubhatap ;:	117
ellâp ehk ta kolep tääł,	14
hawu lääbbi ſütrime,	129
hoiſap minno ſbänd ka	241
jalgu ette ſatte	104
ik, ni kui ütſ laſſeken,	79
iſtup nüüd hääł Eſſä kael,	108
fäe omma nida	201
kallis ſüddä wärrifev,	78
kallis werri näütap jo,	29
kiblap hendä õiguffen	187
kurſup teddä nimmelt h.	231
libha ſiſſe tullemiſſe au.	238
maadlev ni kui waglafen	57
man om ülle ütlikkuld	38
näütâp teile õiget teed,	38
olli riſſin tappetu,	96
olli täudet ſurma ohhuſt,	73
om jo ni kui meijege	24
om mo ainuſ henge-mees	241
om ſe kaunis pöijoken.	36
om ſe kallimb ſöbber tööſt,	109
om ſe kige kõrgemb poig ;	42
om ſe õige ello-leib,	36
om ſe werre-pöigimees t.	30
ommi kâſſi künitâp,	276
oppet ommi Jüngeit ka,	254
palge olli ni kui wälk	98
palge ſeſt ka tunniſtap	226
pallel: „Eſſä! üttel ka,	48
pubkuſſe ninſ ohho-hääł	79
ſaap teil andma kigin ar.	238
ſadap neid, ſe eſſinu,	109
ſaiſ ni ärrä heitinu,	77
ſilmiiſt jooſkwa piſſara	81
La ſüddä om ni uſſutaw,	131
ſurma palge tullep mul ni	198
ſuruiſt taimaſ kulutap,	270
teep hääł meel ſeddä kül,	30
teggi tutwaſ ello teed,	148
tijâp kül meſ raſſe mul,	153
toop ſuurd rõmu hennega,	29
tulli Eſſä nõuwo päd	226
tulli troniiſt ni armolik,	151
tunnep ſinno waidlemiiſt,	273
tunniſtap mo pattu ſiin,	149
tunniſt ülleſ omma meeld	13
ümbre olli taima-leer,	263
wärriiſt ninſ wabbiiſt	47
werd om ta pühhendânu,	224
werri olgo ütſindä	30
werri ſeni ajani	66
wiime ſurma ohho-hääł,	143
woiw mo ſilmiiſt luggeda,	200
wõt kiſ wallo henne päd	56
wõt teid eſſi leppita,	221
wõtſſap karrikat ninſ puh.	73
Labori-mäe päd	45
mäggi olli tööſt	56
Läbhe tairwaſ heigafe	158
Laiwan ei ſa riſti, hädä,	169
kalli ande omma,	168
ninſ ma päd lauldâſ n.	264
Laiwa hulſ, ſe heitiw ärrä,	77
Läl anna ohwriſ koogona	37
panti Jeſuſ nimmi	42
taiwan waſſet waimo ſu.	184
tulli kooljaga	44
Larkuſ om loja üllemb nõ.	183
Läüſ helduſt kaij? ta minno	121
„Lawita linan, Detlemin ;	19
Teddä, ſe nida helde	200
Teed pubtaſ ihho, henge ka,	74

Te meid foggoduſſeſ ſulle,	191	Tulle kalliiſ Jeſuſ, tulle,	127
meid ſäärtſeſ aijaſ, emmä.	213	Tulle litſu ſbämete	253
meid weel täämbä ſulle	216	ſiſ, o tulle ſa!	185
neid ütſeſ waimuſ ſoga	245	Tunneſe kiſ lullikmiſſe,	233
ſo kalli werre lääbbi	225	Troni päd ſaap temmä iſt.	186
Teid täutko Jeſuſ armoga	212	Tütrikofeſte pöijoken	223
Teil andgo Jummal õnniſt.	211	ü	
Teije engli taima-leerin,	261	Ülle kige kuluſ ſiſ:	234
temmä ſullafe,	267	Üllemb preeſter, Jeſuſ Kriſt	233
Temmä armo-fäe omma	21	Ülleſ, tapleja! ninſ känge	178
armo-ſeptri al	196	Upputa kiſ tübbiiſt	219
kange werre-higgi,	137	Uſſutaw ninſ armaſ henge	116
kannatuſ ninſ piin,	63	Ütſ abbi-ello-paar kaſet t.	238
röömſa filmä ſawa	21	engel ärrät ſeddä	262
Tennäke ſiſ Jummalat,	20	ennege om kiki eest,	32
Tenno olgo Jummalal	11	ennege woiw Jeſuſt put.	232
piſſara nüüd jooſku	90	latſ om neitiſt ſündinu	15
Terre armaſa Jeſu hawa,	60	läſt ſe ütſind? Jummalal	242
illuſ laſſeken,	38	Kunningaſ ſa oller,	216
kalliiſ rahhotoja,	102	ſelge armo-kirreken	229
terre, hawu-hulſ!	63	ſüddä, kumb ſeſt uſſunſ.	204
tuhhat kõrd ſe ſinna	52	tee, ninſ oppuſ olgo t.	163
Terwuſ ninſ ſu andminne	276	wäega illuſ lärteken,	60
Tõmba minno armuſt ſiſ	183	waine latſ, ſe haige om,	73
To walguſt ſbämelle	257	waine laſſekenne	122
Tööſt armaſ om ſe nättä k.	72	Ütſik ei ſa troni pähhä,	179
Tõſta omma kät nüüd ülleſ,	247	eſ woi taſſuta	215
Tõſſke õiguffe-wärräjid	103	Ütt? armo-keüdiſt om ta ſ.	134
rõmu häle	227	wäikeſt algmiſt tetti tääł	5
Tõtteſt halw ma olle	175	W.	
illuſ om	183	Wäega kurbliſ häddä-or.	168
Tõtteſte ſinno lõrwap ta	156	Waik jâie kiſ ta ümbre w.	48
ſuur om ſe kaſjo	231	Waim annap ſelget tunniſ.	29
Tuhhat kõrd ma himmuſta	158	Waim warjuſ ülle neitiſeſt,	41
Tulge wallo-mehhe	104	Waimun ſo ſalgä ndeme ;:	68
„minno mannu kiſ,	119	Waine Zion ärrä pelgä,	173
Tulgo nüüd ;: Jeſu rahhu	192		
Tulle eſſi abbiſ	244		

Walge, werrew, mitman n.	67	Woija armo, bliga	219
Walmista meid, Jesänd Ju.	252	werrega mo waimo	27
sis, Jesuke!	162	Woimusse - lip om wona f.	101
Walwa, walle eggä päiwä,	182	Woimust sanu ;: om nüüd	96
Warristen ta naksi kaibma,	77	Woip möttelda; ei lasse	231
Wastse armoga meid wötta	192	Wois olla armas Esäken,	80
Weata ;: ammak waimse t.	75	Woon, ke järje päle	151
Weel ennämb sis, kui same	232	ke me cest foolnu,	104
rifiti kullen nariva	48	rühhi meile wasta nüüd	246
saisap firjän ni	44	wötta sa nüüd ümbre	242
Welliste läbbi wötta	258	Wotkem serawimidega	261
Werre-higgi, filmä-wessi,	22	Wötta ka mo soänd siin	38
püüdjä ähwärdäwa	85	ka wallo - piisarit,	71
wolas Jesu kullen	233	figist korist aumo,	190
Werrera es moi jobt sebdä	27	se cest tennus sulle	102
Werra, hawa siin sen ellun,	27	wallo piisarit	165
Wihha-wola, pörgo-hirm.	77	Wöttap Jüngrit römusa	209
Wimäte om ette astnu	216	3.	
Wirgo nüüd mo meel nink	138	Zion ikles wabhi laulwa	269
Wi ohwris turwitesse cest	40	Zioni tütre, kui teil om	31

II.

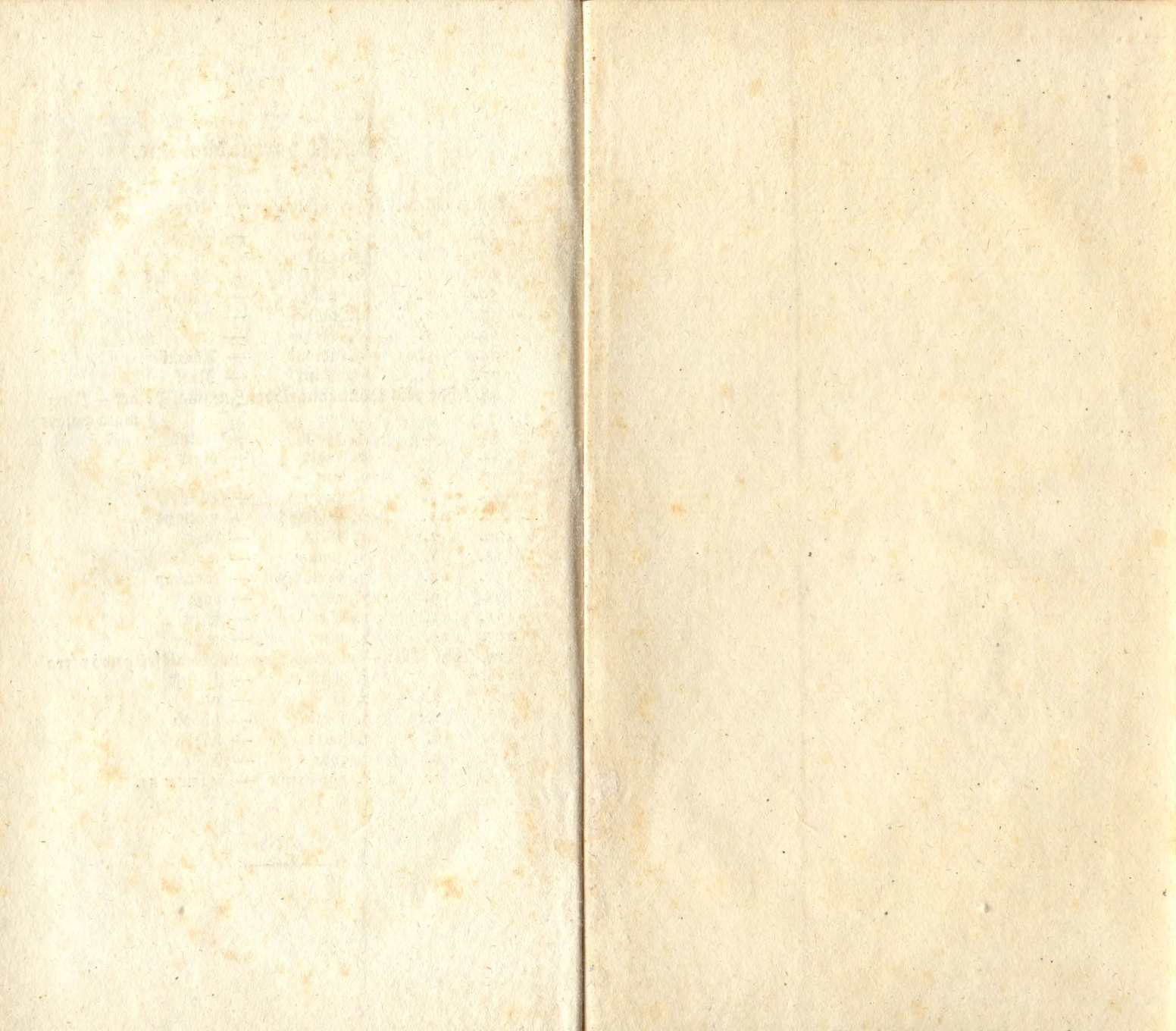
Esitusse parrandaminne.

Paul.	Wers.	Ridda.	loe:
36.	4.	3. Et	— Ei
37.	6.	2. ning	— nink
65.	7.	2. önnisteggia	— Önnisteggia
82.	—	— önnisteggia	— Önnisteggia
92.	4.	4. ärrö	— ärra
92.	6.	2. eut	— ent
98.	1.	5. kaega	— kaege
188.	1.	4. jemma	— temma
204.	1.	4. ke	— ka
220.	3.	1. pojale	— Pojale
281.	4.	2. surma	— surma
281.	4.	2. häтта	— hädda
338.	2.	1. armastid	— armastit
365.	2.	3. pühhal:waimul	— pühhal Waimul
388.	8.	2. sa	— so
456.	2.	2. taäl	— tääl
539.	1.	3. äigsast	— aigsast.

I.

Esitusse parrandaminne.

Paul.	Wers.	Ridda.	loe:
14.	2.	1. soänd	— söänd
30.	1.	3. oli	— öli
45.	6.	1. Ohs olle	— Oh olles
50.	8.	5. wätta	— wötta
57.	2.	4. tädda	— tedda
60.	1.	1. tädda	— tedda
74.	5.	3. adami	— Adami
77.	1.	5. Nink	— Nink
44.	lehhe pääl eddimänne ridda. Jummäl Pojast — Jummäl mala pojast		
81.	4.	1. teotu	— teotus
82.	3.	2. oiget	— öiget
95.	6.	1. mu	— mo
98.	1.	2. Laäp	— Lääp
106.	11.	2. woimos	— woimus
109.	2.	1. Nis	— mes
114.	1.	1. walga	— wagla
130.	3.	3. kostatap	— kostotap
148.	9.	2. osse	— össa
161.	2.	1. Se	— Sest
203.	11.	1. mu	— ma
119.	lehhe pääl: — pühkamisse — pühkamisest armo perra		
226.	2.	5. jesust	— Jesust
230.	1.	2. ö	— o
265.	2.	3. häтта	— hädda
304.	2.	3. häтта	— hädda
397.	4.	3. esä	— Esä
417.	2.	5. ggawenne	— iggawenne.



80